

ఋద్ధకనికాయే

పేతవత్తు-అట్టకథా

గన్ధారమ్భకథా

మహాకారుణికం నాథం, శోయ్యసాగరపారగుం;

వన్దే నిపుణగమ్భీర-విచిత్రనయదేసనం.

విజ్ఞాచరణసమ్పన్నా, యేన నియ్యన్తి లోకతో;

వన్దే తముత్తమం ధమ్మం, సమ్మాసమ్బుద్ధపూజితం.

సీలాదిగుణసమ్పన్నో, రితో మగ్గఫలేసు యో;

వన్దే అరియసంఘం తం, పుణ్ణక్షేత్రం అనుత్తరం.

వన్దనాజనితం పుణ్ణం, ఇతి యం రతనత్తయే;

హతన్తరాయో సబ్బత్తే, హుత్వాహం తస్య తేజసా.

పేతేహి చ కతం కమ్మం, యం యం పురిమజాతిసు;

పేతభావావహం తం తం, తేసన్హి ఫలభేదతో.

పకాసయన్తీ బుద్ధానం, దేసనా యా విసేసతో;

సంవేగజననీ కమ్మ-ఫలపచ్చక్షకారిని.

పేతవత్థూతి నామేన, సుపరిణ్ణాతవత్తుకా;

యం ఋద్ధకనికాయస్మిం, సజ్ఞాయంసు మహేసయో.

తస్య సమ్మావలమ్బిత్యా, పోరాణట్టకథానయం;

తత్త తత్త నిదానాని, విభావేన్తో విసేసతో.

సువిసుద్ధం అసంకిణ్ణం, నిపుణత్తవినిచ్చయం;

మహావిహారవాసీనం, సమయం అవిలోమయం.

యథాబలం కరిస్సామి, అత్తసంవణ్ణనం సుభం;

సక్కచ్చం భాసతో తం మే, నిసామయథ సాధవోతి.

తత్త పేతవత్తూతి సేటిపుత్తాదికస్స తస్స తస్స సత్తస్స పేతభావహేతుభూతం కమ్మం, తస్స పన పకాసనవసేన పవత్తో “ఖేత్తూపమా అరహంతో”తి ఆదికా పరియత్తిధమ్మో ఇథ “పేతవత్తూ”తి అధిప్పేతో.

తయిదం పేతవత్తు కేన భాసితం, కత్త భాసితం, కదా భాసితం, కస్మా చ భాసితన్తి? వుచ్చతే - ఇదఞ్ఞో పేతవత్తు దువిధేన పవత్తం అట్టుప్పత్తివసేన, పుచ్చావిస్సజ్జనవసేన చ. తత్త యం అట్టుప్పత్తివసేన పవత్తం, తం భగవతా భాసితం, ఇతరం నారదత్థేరాదీహి పుచ్చితం తేహి తేహి పేతేహి భాసితం. సత్తా పన యస్మా నారదత్థేరాదీహి తస్మిం తస్మిం పుచ్చావిస్సజ్జనే ఆరోచితే తం తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి, తస్మా సబ్బమ్మేతం పేతవత్తు సత్తారా భాసితమేవ నామ జాతం. పవత్తితవరధమ్మచక్కే హి సత్థరి తత్త తత్త రాజగహాదీసు విహరన్తే యేభుయ్యేన తాయ తాయ అట్టుప్పత్తియా పుచ్చావిస్సజ్జనవసేన సత్తానం కమ్మఫలపచ్చక్ఖకరణాయ తం తం పేతవత్తు దేసనారుళ్లన్తి అయం తావేత్త “కేన భాసిత”న్తి ఆదీనం పదానం సాధారణతో విస్సజ్జనా. అసాధారణతో పన తస్స తస్స వత్తుస్స అత్తవణ్ణనాయమేవ ఆగమిస్సతి.

తం పనేతం పేతవత్తు వినయపిటకం సుత్తన్తపిటకం అభిధమ్మపిటకన్తి తీసు పిటకేసు సుత్తన్తపిటకపరియాపన్నం, దీఘనికాయో మజ్జిమనికాయో సంయుత్తనికాయో అజ్ఞత్తరనికాయో ఖుద్ధకనికాయోతి పఞ్చసు నికాయేసు ఖుద్ధకనికాయపరియాపన్నం, సుత్తం గేయ్యం వేయ్యాకరణం గాథా ఉదానం ఇతివృత్తకం జాతకం అబ్బుతధమ్మం వేదల్లన్తి నవసు సాసనజ్ఞేసు గాథాసజ్ఞహం.

“ద్వాసీతి బుద్ధతో గణ్ఠిం, ద్వే సహస్సాని భిక్షుతో;

చతురాసీతి సహస్సాని, యే మే ధమ్మా పవత్తిన్తో”తి. (థేరగా. ౧౦౨౭) -

ఏవం ధమ్మభణ్ణాగారికేన పటిఞ్ఞాతేసు చతురాసీతియా ధమ్మక్ఖన్ధసహస్సేసు కతిపయధమ్మక్ఖన్ధసజ్ఞహం, భాణవారతో చతుభాణవారమత్తం, వగ్గతో - ఉరగవగ్గో ఉబ్బరివగ్గో చూళవగ్గో మహావగ్గోతి చతువగ్గసజ్ఞహం. తేసు పరమవగ్గే ద్వాదస వత్తూని, దుతియవగ్గే తేరస వత్తూని, తతియవగ్గే దస వత్తూని, చతుత్థవగ్గే సోళస వత్తూనీతి వత్తుతో ఏకపఞ్ఞాసవత్తుపటిమణ్ణితం. తస్స వగ్గేసు ఉరగవగ్గో ఆది, వత్తూసు ఖేత్తూపమపేతవత్తు ఆది, తస్సాపి “ఖేత్తూపమా అరహంతో”తి అయం గాథా ఆది.

౧. ఉరగవగ్గో

౧. ఖేత్తూపమపేతవత్తువణ్ణనా

తం పనేతం వత్తుం భగవా రాజగహే విహరన్తో వేళువనే కలన్దకనివాపే అజ్ఞాతరం సేట్టిపుత్తపేతం ఆరబ్బ కథేసి. రాజగహే కిర అజ్ఞాతరో అడ్డో మహద్దనో మహాభోగో పహూతవిత్తూపకరణో అనేకకోటిధనసన్నిచయో సేట్టి అహోసి. తస్య మహాధనసమ్పన్నతాయ “మహాధనసేట్టి”త్వేవ సమజ్ఞా అహోసి. ఏకోవ పుత్తో అహోసి, పియో మనాపో. తస్మిం విజ్ఞాతం పత్తే మాతాపితరో ఏవం చిన్తేసుం - “అష్టాకం పుత్తస్య దివసే దివసే సహస్సం సహస్సం పరిబ్బయం కరోంతస్య వస్ససతేనాపి అయం ధనసన్నిచయో పరిక్ఖయం న గమిస్సతి, కిం ఇమస్య సిప్పుగ్గహణపరిస్సమేన, అకిలన్తకాయచిత్తో యథాసుఖం భోగే పరిభుజ్జాతూ”తి సిప్పం న సిక్ఖాపేసుం. వయప్పత్తే పన కులరూపయోబ్బనవిలాససమ్పన్నం కామాభిముఖం ధమ్మసజ్ఞావిముఖం కజ్ఞం ఆనేసుం. సో తాయ సద్ధిం అభిరమన్తో ధమ్మే చిత్తమత్తమ్మి అనుప్పాదేత్వా, సమణబ్రాహ్మణగురుజనేసు అనాదరో హుత్వా, ధుత్తజనపరివృతో రజ్జమానో పఞ్చకామగుణే రతో గిద్ధో మోహేన అన్తో హుత్వా కాలం వీతినామేత్వా, మాతాపితూసు కాలకతేసు నటనాటకగాయకాదీనం యధిచ్ఛితం దేన్తో ధనం వినాసేత్వా నచిరస్సేవ పారిజుజ్ఞాపృత్తో హుత్వా, ఇణం గహేత్వా జీవికం కప్పేన్తో పున ఇణమ్మి అలభిత్వా ఇణాయికేహి చోదియమానో తేసం అత్తనో ఖేత్తవత్తుఘరాదీని దత్వా, కపాలహత్తో భిక్షం చరిత్వా భుజ్జన్తో తస్మింయేవ నగరే అనాథసాలాయం వసతి.

అథ నం ఏకదివసం చోరా సమాగతా ఏవమాహంసు - “అమ్మో పురిస, కిం తుయ్యం ఇమినా దుజ్జీవితేన, తరుణో త్వమసి ధామజవబలసమ్పన్నో, కస్మా హత్థపాదవికలో వియ అచ్చసి? ఏహి అష్టేహి సహ చోరికాయ పరేసం సంతకం గహేత్వా సుఖేన జీవికం కప్పేహి”తి. సో “నాహం చోరికం కాతుం జానామీ”తి ఆహ. చోరా “మయం తం సిక్ఖాపేమ, కేవలం త్వం అష్టాకం వచనం కరోహి”తి ఆహంసు. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తేహి సద్ధిం అగమాసి. అథ తే చోరా తస్య హత్తే మహాంతం ముగ్గరం దత్వా సద్ధిం చిన్దిత్వా ఘరం పవినన్తో తం సద్ధిముఖే రపేత్వా ఆహంసు - “సచే ఇథ అజ్ఞో కోచి ఆగచ్ఛతి, తం ఇమినా ముగ్గరేన పహరిత్వా ఏకప్పహరేనేవ మారేహి”తి. సో అన్ధబాలో హితాహితం అజానన్తో పరేసం ఆగమనమేవ ఓలోకేన్తో తత్త అట్టాసి. చోరా పన ఘరం పవిసిత్వా గయ్యూపగం భణ్ణం గహేత్వా ఘరమనుస్సేహి జాతమత్తావ ఇతో చిత్తో చ పలాయంసు. ఘరమనుస్సా ఉట్టహేత్వా సీఘం సీఘం ధావన్తా ఇతో చిత్తో చ ఓలోకేన్తా తం పురిసం సన్దిద్వారే రితం దిస్సా “హరే దుట్టచోరా”తి గహేత్వా హత్థపాదే ముగ్గరాదీహి పోథేత్వా రజ్జో దస్సేసుం - “అయం, దేవ, చోరో సన్దిసుఖే గహితో”తి. రాజా “ఇమస్య సీసం చిన్దాపేహి”తి నగరగుత్తికం ఆణాపేసి. “సాధు, దేవా”తి నగరగుత్తికో తం గాహపేత్వా పచ్చాబాహం గాళ్ళబన్ధనం బన్ధాపేత్వా రత్తవణ్ణవిరళమాలాబన్ధకణ్ణం ఇట్టకచుణ్ణమక్ఖితసీసం వజ్జుపహటభేరిదేసితమగ్గం రథికాయ రథికం సిజ్ఘటకేన సిజ్ఘటకం విచరాపేత్వా కసాహి తాళేన్తో ఆఘాతనాభిముఖం నేతి. “అయం ఇమస్మిం నగరే విలుమ్మమానకచోరో గహితో”తి కోలాహలం అహోసి.

తేన చ సమయేన తస్మిం నగరే సులసా నామ నగరసోభినీ పాసాదే రితా వాతపానన్తరేన ఓలోకేన్తీ తం తథా నీయమానం దిస్సా పుట్టే తేన కతపరిచయా “అయం పురిసో ఇమస్మింయేవ నగరే మహతిం సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా ఇదాని ఏవరూపం అనత్థం అనయబ్యసనం పత్తో”తి తస్య కారుజ్ఞం ఉప్పాదేత్వా చత్తారో మోదకే పానీయఞ్చ పేసేసి.

నగరగుత్తికన్న చ ఆరోచాపేసి - “తావ అయ్యో ఆగమేతు, యావాయం పురిసో ఇమే మోదకే ఖాదిత్వా పానీయం పివిస్సతీ”తి.

అథేతస్మిం అన్తరే ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో దిబ్బేన చక్కునా ఓలోకేన్తో తస్స బ్యసనప్పత్తిం దిస్వా కరుణాయ సఞ్ఛోదితమానసో - “అయం పురిసో అకతపుఞ్ఛో కతపావో, తేనాయం నిరయే నిబ్బత్తిస్సతి, మయి పన గతే మోదకే చ పానీయఞ్చ దత్వా భుమ్మదేవేసు ఉప్పజ్జిస్సతి, యంనూనాహం ఇమస్స అవస్సయో భవేయ్య”న్తి చిన్తేత్వా పానీయమోదకేసు ఉపనీయమానేసు తస్స పురిసస్స పురతో పాతురహోసి. సో థేరం దిస్వా పసన్నమానసో “కిం మే ఇదానేవ ఇమేహి మారియమానస్స మోదకేహి ఖాదితేహి, ఇదం పన పరలోకం గచ్ఛంతస్స పాథేయ్యం భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా మోదకే చ పానీయఞ్చ థేరస్స దాపేసి. థేరో తస్స పసాదసంవడ్డనత్థం తస్స పస్సంతస్సేవ తథారూపే రానే నిసీదిత్వా మోదకే పరిభుజ్జేత్వా పానీయఞ్చ పివిత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కామి. సో పన పురిసో చోరఘాతకేహి ఆఘాతనం నేత్వా సీసచ్ఛేదం పాపితో అనుత్తరే పుఞ్ణాక్ఖేత్తే మహామోగ్గల్లానత్థేరే కతేన పుఞ్ఞోన ఉళారే దేవలోకే నిబ్బత్తనారహోపి యస్మా “సులసం ఆగమ్మ మయా అయం దేయ్యధమ్మో లద్ధో”తి సులసాయ గతేన సినేహీన మరణకాలే చిత్తం ఉపక్కిలిట్టం అహోసి. తస్మా హీనకాయం ఉపపజ్జన్తో పబ్బతగహనసమ్భూతే సన్దచ్చాయే మహానిగ్రోధరుక్ఖే రుక్ఖదేవతా హుత్వా నిబ్బత్తి.

సో కిర సచే పరమవయే కులవంసట్టపనే ఉస్సుక్కం అకరిస్స, తస్మింయేవ నగరే సేట్ఠీనం అగ్గో అభవిస్స, మజ్జిమవయే మజ్జిమో, పచ్చిమవయే పచ్చిమో. సచే పన పరమవయే పబ్బజితో అభవిస్స, అరహా అభవిస్స, మజ్జిమవయే సకదాగామీ అనాగామీ వా అభవిస్స, పచ్చిమవయే సోతాపన్నో అభవిస్స. పాపమిత్తసంసగ్గేన పన ఇత్థిధుత్తో సురాధుత్తో దుచ్చరితనిరతో అనాదరికో హుత్వా అనుక్కమేన సబ్బసమ్మత్తితో పరిహాయిత్వా మహాబ్యసనం పత్తోతి వదన్తి.

అథ సో అపరేన సమయేన సులసం ఉయ్యానగతం దిస్వా సజ్జాతకామరాగో అన్ధకారం మాపేత్వా తం అత్తనో భవనం నేత్వా సత్తాహం తాయ సద్ధిం సంవాసం కప్పేసి, అత్తానఞ్చస్సా ఆరోచేసి. తస్సా మాతా తం అపస్సన్తీ రోదమానా ఇతో చితో చ పరిబ్బమతి. తం దిస్వా మహాజనో “అయ్యో మహామోగ్గల్లానో మహిద్ధికో మహానుభావో తస్సా గతిం జానేయ్య, తం ఉపసజ్ఞమిత్వా పుచ్ఛేయ్యాసీ”తి ఆహ. సా “సాధు అయ్యో”తి థేరం ఉపసజ్ఞమిత్వా తమత్థం పుచ్చి. థేరో “ఇతో సత్తమే దివసే వేళువనమహావిహారే భగవతి ధమ్మం దేసేన్తే పరిసపరియన్తే పస్సిస్ససీ”తి ఆహ. అథ సులసా తం దేవపుత్తం అవోచ - “అయుత్తం మయ్యం తవ భవనే వసన్తియా, అజ్ఞ సత్తమో దివసో, మమ మాతా మం అపస్సన్తీ పరిదేవసోకసమాపన్నా భవిస్సతి, సాధు మం, దేవ, తత్తేవ నేహి”తి. సో తం నేత్వా వేళువనే భగవతి ధమ్మం దేసేన్తే పరిసపరియన్తే ఠపేన్త్వా అదిస్సమానరూపో అట్ఠాసి.

తతో మహాజనో సులసం దిస్వా ఏవమాహ - “అమ్మ సులసే, త్వం ఏత్తకం దివసం కుహిం గతా? తవ మాతా త్వం అపస్సన్తీ పరిదేవసోకసమాపన్నా ఉమ్మాదప్పత్తా వియ జాతా”తి. సా తం పవత్తిం మహాజనస్స ఆచిక్కి. మహాజనేన చ “కథం సో పురిసో తథాపాపపసుతో అకతకుసులో దేవూపపత్తిం పటిలభతీ”తి వుత్తే సులసా “మయా దాపితే మోదకే పానీయఞ్చ అయ్యస్స మహామోగ్గల్లానత్థేరస్స దత్వా తేన పుఞ్ఞోన దేవూపపత్తిం పటిలభతీ”తి ఆహ. తం సుత్వా మహాజనో అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో అహోసి - “అరహన్తో నామ అనుత్తరం పుఞ్ణాక్ఖేత్తం లోకస్స, యేసు అప్పకోపి కతో కారో సత్తానం దేవూపపత్తిం ఆవహతీ”తి ఉళారం పీఠిసోమనస్సం పటిసంవేదేసి. భిక్షూ తమత్థం భగవతో ఆరోచేసుం. తతో భగవా ఇమిస్సా అట్టుప్పత్తియా -

౧. “ఖేత్తూపమా అరహన్తో, దాయకా కస్సకూపమా;
బీజుపమం దేయ్యధమ్మం, ఏత్తో నిబ్బత్తతే ఫలం.

౨. “ఏతం బీజం కసీ ఖేత్తం, పేతానం దాయకస్స చ;
తం పేతా పరిభుజ్జాన్తి, దాతా పుజ్జోన వడ్డతి.

౩. “ఇధేవ కుసలం కత్వా, పేతే చ పటిపూజియ;
సగ్గఞ్చ కమతిట్ఠానం, కమ్మం కత్వాన భద్దక”న్తి. – ఇమా గాథా అభాసి;

౧. తత్త ఖేత్తూపమాతి ఖేత్తం వుత్తం బీజం తాయతి మహప్పలభావకరణేన రక్షతీతి ఖేత్తం, సాలిబీజాదీనం విరుహనట్టానం. తం ఉపమా ఏతేనన్తి ఖేత్తూపమా, కేదారసదిసాతి అర్థో. అరహన్తోతి ఖీణాసవా. తే హి కిలేసారీనం సంసారచక్రస్స అరానఞ్చ హతత్తా, తతో ఏవ ఆరకత్తా, పచ్చయాదీనం అరహత్తా, పాపకరణే రహభావా చ “అరహన్తో”తి వుచ్చన్తి. తత్త యథా ఖేతఞ్చ తిణాదిదోసరహితం స్వాభిసంజ్ఞతబీజమ్మి వుత్తే ఉతుసలిలాదిపచ్చయన్తరూపేతం కస్సకస్స మహప్పలం హోతి, ఏవం ఖీణాసవసన్తానో లోభాదిదోసరహితో స్వాభిసంజ్ఞతే దేయ్యధమ్మబీజే వుత్తే కాలాదిపచ్చయన్తరసహితో దాయకస్స మహప్పలో హోతి. తేనాహ భగవా “ఖేత్తూపమా అరహన్తో”తి. ఉక్కుట్టనిద్దేసో అయం తస్స సేఖాదీనమ్మి ఖేత్తభావాపటిక్షేపతో.

దాయకాతి చీవరాదీనం పచ్చయానం దాతారో పరిచ్చజనకా, తేసం పరిచ్ఛాగేన అత్తనో సన్తానే లోభాదీనం పరిచ్చజనకా ఛేదనకా, తతో వా అత్తనో సన్తానస్స సోధకా, రక్షకా చాతి అర్థో. కస్సకూపమాతి కస్సకసదిసా. యథా కస్సకో సాలిఖేత్తాదీని కసిత్యా యథాకాలఞ్చ వుత్తదకదాననీహరణనిధానరక్షణాదీహి అప్పమజ్జన్తో ఉళారం విపులఞ్చ సస్సఫలం పటిలభతి, ఏవం దాయకోపి అరహన్తేసు దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగేన పారిచరియాయ చ అప్పమజ్జన్తో ఉళారం విపులఞ్చ దానఫలం పటిలభతి. తేన వుత్తం “దాయకా కస్సకూపమా”తి.

బీజుపమం దేయ్యధమ్మన్తి లింగవిపల్లాసేన వుత్తం, బీజసదిసో దేయ్యధమ్మాతి అర్థో. అన్నపానాదికస్స హి దసవిధస్స దాతబ్బవత్తునో ఏతం నామం. ఏత్తో నిబ్బత్తతే ఫలన్తి ఏతస్మా దాయకపటిగ్గాహకదేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగతో దానఫలం నిబ్బత్తతి చేవ ఉప్పజ్జతి చ, చిరతరపబన్ధవసేన పవత్తతి చాతి అర్థో. ఏత్త చ యస్మా పరిచ్ఛాగచేతనాభిసంజ్ఞతస్స అన్నపానాదివత్తునో భావో, న ఇతరస్స, తస్మా “బీజుపమం దేయ్యధమ్మ”న్తి దేయ్యధమ్మగ్రహణం కతం. తేన దేయ్యధమ్మాపదేసేన దేయ్యధమ్మవత్తువిసయాయ పరిచ్ఛాగచేతనాయయేవ బీజభావో దట్ఠబ్బో. సా హి పటిసన్ధిఆదిప్పభేదస్స తస్స నిస్సయారమ్మణప్పభేదస్స చ ఫలస్స నిష్పాదికా, న దేయ్యధమ్మాతి.

౨. ఏతం బీజం కసీ ఖేత్తన్తి యథావుత్తం బీజం, యథావుత్తఞ్చ ఖేత్తం, తస్స బీజస్స తస్మిం ఖేత్తే వపనపయోగసజ్ఞాతా కసి చాతి అర్థో. ఏతం తయం కేసం ఇచ్చితబ్బన్తి ఆహ “పేతానం దాయకస్స చా”తి. యది దాయకో పేతే ఉద్దిస్స దానం దేతి, పేతానఞ్చ దాయకస్స చ, యది న పేతే ఉద్దిస్స దానం దేతి, దాయకస్సేవ ఏతం బీజం ఏసా కసి ఏతం ఖేత్తం ఉపకారాయ హోతీతి అధిష్ఠాయో. ఇదాని తం ఉపకారం దస్సేతుం “తం పేతా పరిభుజ్జాన్తి, దాతా పుజ్జోన వడ్డతీ”తి వుత్తం. తత్త తం పేతా పరిభుజ్జాన్తీతి దాయకేన పేతే ఉద్దిస్స దానే దిన్నే యథావుత్తఖేత్తకసిబీజసమ్మత్తియా అనుమోదనాయ చ

యం పేతానం ఉపకప్పతి, తం దానఫలం పేతా పరిభుజ్జన్తి. దాతా పుణ్ణోన వడ్డతీతి దాతా పన అత్తనో దానమయపుణ్ణానిమిత్తం దేవమనుస్సేసు భోగసమ్మత్తిఆదినా పుణ్ణాఫలేన అభివడ్డతి. పుణ్ణాఫలమ్మి హి “కుసలానం, భిక్షవే, ధమ్మానం సమాదానహేతు ఏవమిదం పుణ్ణం పవడ్డతీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౮౦) పుణ్ణాని వుచ్చతి.

౩. ఇధేవ కుసలం కత్వాతి అనవజ్జసుఖవిపాకట్టేన కుసలం పేతానం ఉద్దిసనవసేన దానమయం పుణ్ణం ఉపచినిత్వా ఇధేవ ఇమస్మింయేవ అత్తభావే. పేతే చ పటిపూజియాతి పేతే ఉద్దిస్స దానేన సమ్మానేత్వా అనుభుయ్యమానదుక్ఖతో తే మోచేత్వా. పేతే హి ఉద్దిస్స దియ్యమానం దానం తేసం పూజా నామ హోతి. తేనాహ – “అమ్మాకఇచ్చా కతా పూజా”తి (పే. వ. ౧౮), “పేతానం పూజా చ కతా ఉళారా”తి (పే. వ. ౨౦) చ. “పేతే చా”తి చ-సద్దేన “పియో చ హోతి మనాపో, అభిగమనీయో చ హోతి విస్సాసనీయో, భావనీయో చ హోతి గరుకాతట్టో, పాసంసో చ హోతి కిత్తనీయో విజ్ఞాన”ని ఏవమాదికే దిట్టధమ్మికే దానానిసంసే సజ్జణ్ణాతి. సగ్గఇచ్చా కమతి రానం, కమ్మం కత్వాన భద్దకన్తి కల్యాణం కుసలకమ్మం కత్వా దిట్టేహి ఆయుఆదీహి దసహి రానేహి సుట్టు అగ్గత్తా “సగ్గ”ని లద్ధనామం కతపుణ్ణానం నిబ్బత్తనట్టానం దేవలోకం కమతి ఉపపజ్జనవసేన ఉపగచ్ఛతి.

ఏత్థ చ “కుసలం కత్వా”తి వత్వా పున “కమ్మం కత్వాన భద్దక”ని వచనం “దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగో వియ పత్తిదానవసేన దానధమ్మపరిచ్ఛాగోపి దానమయకుసలకమ్మమేవా”తి దస్సనత్థన్తి దట్టబ్బం. కేచి పనేత్థ “పేతాతి అరహంతో అధిప్పేతా”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం “పేతా”తి భీణాసవానం ఆగతట్టానస్సేవ అభావతో, బీజాదిభావస్స చ దాయకస్స వియ తేసం అయుజ్జమానత్తా, పేతయోనికానం యుజ్జమానత్తా చ. దేసనాపరియోసానే దేవపుత్తం సులసఇచ్చా ఆదిం కత్వా చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

ఖేత్తూపమపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సూకరముఖపేతవత్తువణ్ణనా

కాయో తే సబ్బసోవణ్ణోతి ఇదం సత్థరి రాజగహం ఉపనిస్సాయ వేళువనే కలన్దకనివాపే విహరన్తే అజ్ఞాతరం సూకరముఖపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. అతీతే కిర కస్సపస్స భగవతో సాసనే ఏకో భిక్షు కాయేన సజ్ఞతో అహోసి, వాచాయ అసజ్ఞతో, భిక్షూ అక్కోసతి పరిభాసతి. సో కాలం కత్వా నిరయే నిబ్బత్తో, ఏకం బుద్ధన్తరం తత్థ పచ్చిత్వా తతో చవిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే రాజగహసమీపే గిజ్జకూటపబ్బతపాదే తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసేన ఖుప్పిపాసాభిభూతో పేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స కాయో సువణ్ణవణ్ణో అహోసి, ముఖం సూకరముఖసదిసం. అథాయస్మా నారదో గిజ్జకూటే పబ్బతే వసన్తో పాతోవ సరీరపటిజగ్గనం కత్వా పత్తచీవరమాదాయ రాజగహం పిణ్డాయ గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే తం పేతం దిస్సా తేన కతకమ్మం పుచ్చన్తో –

౪. “కాయో తే సబ్బసోవణ్ణో, సబ్బా ఓభాసతే దిసా;
ముఖం తే సూకరస్సేవ, కిం కమ్మమకరీ పురే”తి. –

గాథమాహ. తత్థ కాయో తే సబ్బసోవణ్ణోతి తవ కాయో దేహో సర్వే సువణ్ణవణ్ణో ఉత్తత్తకనకసన్నిభో. సబ్బా ఓభాసతే దిసాతి తస్స పభాయ సబ్బాపి దిసా సమన్తన్తో ఓభాసతి విజ్ఞోతతి. ఓభాసతేతి వా అన్తోగధహోతుఅత్తమిదం పదన్తి “తే

కాయో సబ్బసోవణ్ణో సబ్బా దిసా ఓభాసేతి విజ్ఞోతేతీ”తి అత్తో దట్టబ్బో. ముఖం తే సూకరస్సేవాతి ముఖం పన తే సూకరస్స వియ, సూకరముఖసదిసం తవ ముఖన్తి అత్తో. కిం కమ్మమకరీ పురేతి “త్వం పుబ్బే అతీతజాతియం కీదిసం కమ్మం అకాసీ”తి పుచ్చతి.

ఏవం థేరేన సో పేతో కతకమ్మం పుట్టో గాఢాయ విస్సజ్జేన్తో -

౨. “కాయేన సఙ్గాతో ఆసిం, వాచాయాసిమసఙ్గాతో;
తేన మేతాదిసో వణ్ణో, యథా పస్ససి నారదా”తి. -

ఆహ . తత్థ కాయేన సఙ్గాతో ఆసిన్తి కాయీకేన సంయమేన సంయతో కాయద్వారికేన సంవరేన సంవుతో అహోసిం. వాచాయాసిమసఙ్గాతోతి వాచాయ అసఙ్గాతో వాచసికేన అసంవరేన సమన్నాగతో అహోసిం. తేనాతి తేన ఉభయేన సంయమేన అసంయమేన చ. మేతి మయ్యం. ఏతాదిసో వణ్ణోతి ఏదిసో. యథా త్వం, నారద, పచ్చక్షతో పస్ససి, ఏవరూపో, కాయేన మనుస్ససణ్ణానో సువణ్ణవణ్ణో, ముఖేన సూకరసదిసో ఆసిన్తి యోజనా. వణ్ణసద్దో హి ఇథ ధవియం సణ్ణానే చ దట్టబ్బో.

ఏవం పేతో థేరేన పుచ్చితో తమత్తం విస్సజ్జేత్వా తమేవ కారణం కత్వా థేరస్స ఓవాదం దేన్తో -

౬. “తం త్యాహం నారద బ్రూమి, సామం దిట్టమిదం తయా;
మాకాసి ముఖసా పాపం, మా ఖో సూకరముఖో అహూ”తి. -

గాఢమాహ. తత్థ తన్తి తస్మా. త్యాహన్తి తే అహం. నారదాతి థేరం ఆలపతి. బ్రూమీతి కథేమి. సామన్తి సయమేవ. ఇదన్తి అత్తనో సరీరం సన్ధాయ వదతి. అయశ్శోత్థ అత్తో - యస్మా, భన్తే నారద, ఇదం మమ సరీరం గలతో పట్టాయ హేట్టా మనుస్ససణ్ణానం, ఉపరి సూకరసణ్ణానం, తయా పచ్చక్షతోవ దిట్టం, తస్మా తే అహం ఓవాదవసేన వదామీతి. కిన్తి చేతి ఆహ “మాకాసి ముఖసా పాపం, మా ఖో సూకరముఖో అహూ”తి. తత్థ మాతి పటిసేధే నిపాతో. ముఖసాతి ముఖేన. ఖోతి అవధారణే, వాచాయ పాపకమ్మం మాకాసి మా కరోహి. మా ఖో సూకరముఖో అహూతి అహం వియ సూకరముఖో మా అహోసియేవ. సచే పన త్వం ముఖరో హుత్వా వాచాయ పాపం కరేయ్యాసి, ఏకంసేన సూకరముఖో భవేయ్యాసి, తస్మా మాకాసి ముఖసా పాపన్తి ఫలపటిసేధనముఖేనపి హేతుమేవ పటిసేధేతి.

అథాయస్మా నారదో రాజగహే పిణ్డాయ చరిత్వా పచ్చాభత్తం పిణ్డపాతపటిక్కన్తో చతుపరిసమజ్ఞే నిసిన్నస్స సత్థునో తమత్తం ఆరోచేసి. సత్థా, “నారద, పుబ్బేవ మయా సో సత్తో దిట్టో”తి వత్వా అనేకాకారవోకారం వచీదుచ్చరితసన్నిస్సితం ఆదీనవం, వచీసుచరితపటిసంయుత్తశ్చ ఆనిసంసం పకాసేన్తో ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా సమ్మత్తపరిసాయ సాత్తికా అహోసీతి.

సూకరముఖపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పూతిముఖపేతవత్తువణ్ణనా

దిబ్బం సుభం ధారేసి వణ్ణధాతున్తి ఇదం సత్తరి వేళువనే విహరన్తే కలన్దకనివాపే అణ్ణతరం పూతిముఖపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. అతీతే కిర కస్సపస్స భగవతో కాలే ద్వే కులపుత్తా తస్స సాసనే పబ్బజిత్వా సీలాచారసమ్మన్నా సల్లేఖవుత్తిసో అణ్ణతరస్మిం గామకావాసే సమగ్గవాసం వసింసు. అథ అణ్ణతరో పాపజ్ఞాసయో పేసుజ్ఞాభిరతో భిక్కు తేసం వసనట్టానం ఉపగణ్ఢి. థేరా తేన సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా వసనట్టానం దత్వా దుతియదివసే తం గహేత్వా గామం పిణ్ణాయ పవిసింసు. మనుస్సా తే దిస్సా తేసు థేరేసు అతివియ పరమనిపచ్చకారం కత్వా యాగుభత్తాదీహి పటిమానేసుం. సో విహారం పవిసిత్వా చిన్తేసి - “సున్దరో వతాయం గోచరగామో, మనుస్సా చ సద్ధా పసన్నా, పణీతపణీతం పిణ్ణపాతం దేన్తి, అయశ్చ విహరో ఛాయూదకసమ్మన్నో, సక్కా మే ఇథ సుఖేన వసితుం. ఇమేసు పన భిక్ఖూసు ఇథ వసన్తేసు మయ్ఘం ఫాసువిహరో న భవిస్సతి, అన్తేవాసికవాసో వియ భవిస్సతి. హన్దాహం ఇమే అణ్ణమణ్ణం భిన్దిత్వా యథా న పున ఇథ వసిస్సన్తి, తథా కరిస్సామీ”తి.

అథేకదివసం మహాథేరే ద్విన్నమ్మి ఓవాదం దత్వా అత్తనో వసనట్టానం పవిట్టే పేసుణికో భిక్కు థోకం కాలం వీతినామేత్వా మహాథేరం ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా థేరేన “కిం, ఆవుసో, వికాలే ఆగతోసీ”తి చ వుత్తే, “ఆమ, భన్తే కిణ్ఢీ వత్తబ్బం అట్ఠీ”తి వత్వా “కథేహి, ఆవుసో”తి థేరేన అనుజ్ఞాతో ఆహ - “ఏసో, భన్తే, తుమ్హాకం సహాయకత్తేరో సమ్ముఖా మిత్తో వియ అత్తానం దస్సేత్వా పరమ్ముఖా సపత్తో వియ ఉపవదత్తి”తి. “కిం కథేతీ”తి పుచ్చితో “సుణాథ, భన్తే, ‘ఏసో మహాథేరో సరో మాయావీ కుహకో మిచ్ఛాజీవేన జీవికం కప్పేతీ’తి తుమ్హాకం అగుణం కథేతీ”తి ఆహ. “మా, ఆవుసో, ఏవం భణి, న సో భిక్కు ఏవం మం ఉపవదిస్సతి, గిహికాలతో పట్టాయ మమ సభావం జానాతి పేసలో కల్యాణసీలో”తి. “సచే, భన్తే, తుమ్హే అత్తనో విసుద్ధచిత్తతాయ ఏవం చిన్తేథ, తం తుమ్హాకంయేవ అనుచ్ఛవికం, మయ్ఘం పన తేన సద్ధిం వేరం నట్టి, కస్మా అహం తేన అపుత్తం ‘వుత్త’న్తి వదామి. హోతు, కాలన్తరేన సయమేవ జానిస్సథా”తి ఆహ. థేరోపి పుద్ధుజ్జనభావదోసేన ద్వేళ్లకచిత్తో “ఏవమ్మి సియా”తి సాసజ్కహదయో హుత్వా థోకం సిథిలవిస్సాసో అహోసి. సో బాలో పఠమం మహాథేరం పరిభిన్దిత్వా ఇతరమ్మి థేనం వుత్తనయేనేవ పరిభిన్ది. అథ తే ఉభోపి థేరా దుతియదివసే అణ్ణమణ్ణం అనాలపిత్వా పత్తచీవరమాదాయ గామే పిణ్ణాయ చరిత్వా పిణ్ణపాతమాదాయ అత్తనో వసనట్టానేయేవ పరిభుజ్జేత్వా సామీచిమత్తమ్మి అకత్వా తం దివసం తత్తేవ వసిత్వా విభాతాయ చ రత్తియా అణ్ణమణ్ణం అనారోచేత్వావ యథాఫాసుకట్టానం అగమంసు.

పేసుణికం పన భిక్కుం పరిపుణ్ణమనోరథం గామం పిణ్ణాయ పవిట్టం మనుస్సా దిస్సా ఆహంసు - “భన్తే, థేరా కుహిం గతా”తి? సో ఆహ - “సబ్బరత్తిం అణ్ణమణ్ణం కలహం కత్వా మయా ‘మా కలహం కరోథ, సమగ్గా హోథ, కలహో నామ అనత్థావహో ఆయతిదుక్ఖప్పాదకో అకుసలసంవత్తనికో, పురిమకాపి కలహేన మహతా హితా పరిభట్టా’తిఆదీని వుచ్చమానాపి మమ వచనం అనాదియిత్వా పక్కన్తా”తి. తతో మనుస్సా “థేరా తావ గచ్ఛన్తు, తుమ్హే పన అమ్మాకం అనుకమ్పాయ ఇథేవ అనుక్కణ్ఠేత్వా వసథా”తి యాచింసు. సో “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా తత్తేవ వసన్తో కతిపాహేన చిన్తేసి - “మయా సీలవన్తో కల్యాణధమ్మా భిక్ఖూ ఆవాసలోభేన పరిభిన్నా, బహుం వత మయా పాపకమ్మం పసుత”న్తి బలవవిప్పటిసారాభిభూతో సోకవేగేన గిలానో హుత్వా నచిరేనేవ కాలం కత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తి.

ఇతరే ద్వే సహాయకత్తేరా జనపదచారికం చరన్తా అణ్ణతరస్మిం ఆవాసే సమాగన్త్యా అణ్ణమణ్ణం సమ్మోదిత్వా తేన భిక్కునా వుత్తం భేదవచనం అణ్ణమణ్ణస్స ఆరోచేత్వా తస్స అభూతభావం ఇత్వా సమగ్గా హుత్వా అనుక్కమేన తమేవ ఆవాసం పచ్ఛాగమింసు. మనుస్సా ద్వే థేరే దిస్సా హట్టతుట్టా సజ్ఞాతసోమనస్సా హుత్వా చతుహి పచ్చయేహి

ఉపట్టహింసు. ధేరా చ తత్తేవ వసంతా సప్పాయఆహారలాభేన సమాహితచిత్తా విపస్సనం వడ్డేత్వా నచిరేనేవ అరహత్తం పాపుణింసు.

పేసుణికో భిక్షు ఏకం బుద్ధంతరం నిరయే పచ్చిత్యా ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే రాజగహస్స అవిదురే పూతిముఖపేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స కాయో సువణ్ణవణ్ణో అహోసి, ముఖతో పన పుళవకా నిక్ఖమిత్వా ఇతో చితో చ ముఖం ఖాదన్తి, తస్స దూరమ్పి ఓకాసం ఫరిత్వా దుగ్గంతం వాయతి. అథాయస్మా నారదో గిజ్జకూటపబ్బతా ఓరోహంతో తం దిస్సా -

౭. “దిబ్బం సుభం ధారేసి వణ్ణధాతుం, వేహాయసం తిట్టసి అంతలిక్ఖే;
ముఖిత్వా తే కిమయో పూతిగంతం, ఖాదన్తి కిం కమ్మమకాసి పుట్టే”తి. -

ఇమాయ గాథాయ కతకమ్మం పుచ్చి. తత్త దిబ్బన్తి దివి భవం దేవత్తభావపరియాపన్నం. ఇథ పన దిబ్బం వియాతి దిబ్బం. సుభన్తి సోభనం, సుందరభావం వా. వణ్ణధాతున్తి ఛవివణ్ణం. ధారేసీతి వహసి . వేహాయసం తిట్టసి అంతలిక్ఖేతి వేహాయససజ్ఞాతే అంతలిక్ఖే తిట్టసి. కేచి పన “విహాయసం తిట్టసి అంతలిక్ఖే”తి పాఠం వత్వా విహాయసం ఓభాసేన్తో అంతలిక్ఖే తిట్టసీతి వచనసేసన అత్తం వదన్తి. పూతిగన్తన్తి కుణపగన్తం, దుగ్గన్తన్తి అత్తో. కిం కమ్మమకాసి పుట్టేతి పరమదుగ్గన్తం తే ముఖం కిమయో ఖాదన్తి, కాయో చ సువణ్ణవణ్ణో, కీదిసం నామ కమ్మం ఏవరూపస్స అత్తభావస్స కారణభూతం పుట్టే త్వం అకాసీతి పుచ్చి.

ఏవం ధేరేన సో పేతో అత్తనా కతకమ్మం పుట్టో తమత్తం విస్సజ్జేన్తో -

౮. “సమణో అహం పాపోతిదుట్టవాచో, తపస్సిరూపో ముఖసా అసజ్ఞతో;
లద్ధా చ మే తమసా వణ్ణధాతు, ముఖిత్వా మే పేసుణియేన పూతి”తి. -

గాథమాహ. తత్త సమణో అహం పాపోతి అహం లామకో సమణో పాపభిక్షు అహోసిం. అతిదుట్టవాచోతి అతిదుట్టవచనో, పరే అతిక్కమిత్వా లజ్జిత్వా వత్తా, పరేసం గుణపరిధంసకవచనోతి అత్తో. “అతిదుట్టవాచో”తి వా పాఠో, అతివియ ఫరుసవచనో ముసావాదపేసుజ్ఞాదివచీదుచ్చరితనిరతో. తపస్సిరూపోతి సమణపతిరూపకో. ముఖసాతి ముఖేన. లద్ధాతి పటిలద్ధా. చ-కారో సమ్మిణ్ణనత్తో. మేతి మయా. తపసాతి బ్రహ్మచరియేన. పేసుణియేనాతి పిసుణవాచాయ. పుతీతి పూతిగన్తం.

ఏవం సో పేతో అత్తనా కతకమ్మం ఆచిక్ఖిత్వా ఇదాని ధేరస్స ఓవాదం దేన్తో -

౯. “తయిదం తయా నారద సామం దిట్టం,
అనుకమ్పకా యే కుసలా వదేయ్యం;
మా పేసుణం మా చ ముసా అభాణి,
యక్ఖో తువం హోహిసి కామకామీ”తి. -

ఓసానగాథమాహ. తత్త తయిదన్తి తం ఇదం మమ రూపం. అనుకమ్పకా యే కుసలా వదేయ్యన్తి యే అనుకమ్పనసీలా కారుణికా పరహితపటిపత్తియం కుసలా నిపుణా బుద్ధాదయో యం వదేయ్యం, తదేవ వదామీతి అధిష్పాయో. ఇదాని తం ఓవాదం దస్సేన్తో “మా పేసుణం మా చ ముసా అభాణి, యక్ఖో తువం హోహిసి కామకామీ”తి ఆహ. తస్సత్తో - పేసుణం పిసుణవచనం ముసా చ మా అభాణి మా కథేహి. యది హి త్వం ముసావాదం పిసుణవాచిత్తా పహాయ వాచాయ సజ్ఞతో

భవేయ్యాసి, యక్తో వా దేవో వా దేవజ్ఞాతరో వా త్వం భవిస్యసి, కామం కామితబ్ధం ఉళారం దిబ్బసమ్మత్తిం పటిలభిత్వా తత్త కామనసీలో యథాసుఖం ఇన్ద్రియానం పరిచరణేన అభిరమణసీలోతి.

తం సుత్వా ధేరో తతో రాజగహం గత్వా పిణ్డాయ చరిత్వా పచ్చాభతం పిణ్డపాతపటిక్కన్తో సత్థు తమత్తం ఆరోచేసి. సత్థా తం అట్టప్పత్తిం కత్వా ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా సమ్మత్తపరిసాయ సాత్తికా అహోసీతి.

పూతిముఖపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పిట్టధీతలికపేతవత్తువణ్ణనా

యం కిఞ్చారమ్మణం కత్వాతి ఇదం సత్థా సావత్థియం జేతవనే విహరన్తో అనాథపిణ్డీకస్స గహపతిసో దానం ఆరబ్బ కథేసి. అనాథపిణ్డీకస్స కిర గహపతిసో ధీతు ధీతాయ దారికాయ ధాతి పిట్టధీతలికం అదాసి “అయం తే ధీతా, ఇమం గహేత్వా కీళస్సూ”తి. సా తత్త ధీతుసజ్ఞం ఉప్పాదేసి. అథస్సా ఏకదివసం తం గహేత్వా కీళన్తియా పమాదేన పతిత్వా భిజ్జి. తతో దారికా “మమ ధీతా మతా”తి పరోది. తం రోదన్తిం కోచిపి గేహజనో సజ్ఞాపేతుం నాసక్తి. తస్మిఞ్చ సమయే సత్థా అనాథపిణ్డీకస్స గహపతిసో గేహ పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసినో హోతి, మహాసేట్టి చ భగవతో సమీపే నిసినో అహోసి. ధాతి తం దారికం గహేత్వా సేట్టిస్స సన్తికం అగమాసి. సేట్టి తం దిస్సా “కిస్సాయం దారికా రోదతీ”తి ఆహ. ధాతి తం పవత్తిం సేట్టిస్స ఆరోచేసి. సేట్టి తం దారికం అజ్కే నిసేదాపేత్వా “తవ ధీతుదానం దస్సామీ”తి సజ్ఞాపేత్వా సత్థు ఆరోచేసి – “భన్తే, మమ నత్తుధీతరం పిట్టధీతలికం ఉద్దిస్స దానం దాతుకామో, తం మే పఞ్చహి భిక్కుసతేహి సద్ధిం స్వాతనాయ అధివాసేథా”తి. అధివాసేసి భగవా తుణ్ణీభావేన.

అథ భగవా దుతియదివసే పఞ్చహి భిక్కుసతేహి సద్ధిం సేట్టిస్స ఘరం గత్వా భత్తకిచ్చం కత్వా అనుమోదనం కరోన్తో –

౧౦. “యం కిఞ్చారమ్మణం కత్వా, దజ్ఞా దానం అమచ్చరీ;
పుబ్బపేతే చ ఆరబ్బ, అథ వా వత్తుదేవతా.

౧౧. “చత్తారో చ మహారాజే, లోకపాలే యసస్సినే;
కువేరం ధతరట్టఞ్చ, విరూపక్ఖం విరూళ్ళకం;
తే చేవ పూజితా హోన్తి, దాయకా చ అనిప్పలా.

౧౨. “న హి రుణ్ణం వా సోకో వా, యా చజ్ఞా పరిదేవనా;
న తం పేతస్స అత్థాయ, ఏవం తిట్టన్తి జాతయో.

౧౩. “అయఞ్చ ఖో దక్ఖిణా దిన్నా, సజ్ఞమ్మి సుప్పతిట్టితా;
దీఘరత్తం హితాయస్స, రానసో ఉపకప్పతీ”తి. – ఇమా గాథా అభాసి;

౧౦. తత్త యం కిఞ్చారమ్మణం కత్వాతి మగ్గలాదీసు అజ్ఞాతరం యం కిఞ్చే ఆరబ్బ ఉద్దిస్స. దజ్ఞాతి దదేయ్య. అమచ్చరీతి అత్తనో సమ్మత్తియా పరేహి సాధారణభావాసహనలక్షణస్స మచ్ఛేరస్స అభావతో అమచ్చరీ, పరిచ్ఛాగసీలో

మచ్చరియలోభాదిచిత్తమలం దూరతో కత్వా దానం దదేయ్యాతి అధిష్పాయో. పుబ్బపేతే చ ఆరబ్బాతి పుబ్బకేపి పేతే ఉద్దిస్స. వత్తుదేవతాతి ఘరవత్తుఆదీసు అధివత్తా దేవతా ఆరబ్బాతి యోజనా. అథ వాతి ఇమినా అజ్ఞోపి దేవమనుస్సాదికే యే కేచి ఆరబ్బ దానం దదేయ్యాతి దస్సేతి.

౧౧. తత్త దేవేసు తావ ఏకచ్చే పాకటే దేవే దస్సేన్తో “చత్తారో చ మహారాజే”తి వత్వా పున తే నామతో గణ్ఠేన్తో “కువేర”న్తిఆదిమాహ. తత్త కువేరన్తి వేస్సవణం. ధతరట్టన్తిఆదీని సేసానం తిణ్ణం లోకపాలానం నామాని. తే చేవ పూజితా హోన్తీతి తే చ మహారాజానో పుబ్బపేతవత్తుదేవతాయో చ ఉద్దిసనకిరియాయ పటిమానికా హోన్తి. దాయకా చ అనిప్పలాతి యే దానం దేన్తి, తే దాయకా చ పరేసుం ఉద్దిసనమత్తేన న నిప్పలా, అత్తనో దానఫలస్స భాగినో ఏవ హోన్తి.

౧౨. ఇదాని “యే అత్తనో జాతీనం మరణేన రోదన్తి పరిదేవన్తి సోచన్తి, తేసుం తం నిరత్థకం, అత్తపరితాపనమత్తమేవా”తి దస్సేతుం “న హి రుణ్ణం వా”తి గాథమాహ. తత్త రుణ్ణన్తి రుదితం అస్సుమోచనం న హి కాతబ్బన్తి వచనసేసో. సోకోతి సోచనం చిత్తసన్తాపో, అన్తోనిజ్ఞానన్తి అత్తో. యా చజ్ఞా పరిదేవనాతి యా చ రుణ్ణసోకతో అజ్ఞా పరిదేవనా, “కహం ఏకపుత్తకా”తిఆదివాచావిప్పలాపో, సోపి న కాతబ్బోతి అత్తో. సబ్బత్త వా-సద్దో వికప్పనత్తో . న తం పేతస్స అత్తాయాతి యస్మా రుణ్ణం వా సోకో వా పరిదేవనా వాతి సబ్బమ్మి తం పేతస్స కాలకతస్స అత్తాయ ఉపకారాయ న హోతి, తస్మా న హి తం కాతబ్బం, తథాపి ఏవం తిట్టన్తి జాతయో అవిద్ధసునోతి అధిష్పాయో.

౧౩. ఏవం రుణ్ణాదీనం నిరత్థకభావం దస్సేత్వా ఇదాని యా పుబ్బపేతాదికే ఆరబ్బ దాయకేన సజ్ఞస్స దక్ఖిణా దిన్నా, తస్మా సాత్థకభావం దస్సేన్తో “అయజ్ఞా ఖో దక్ఖిణా”తి గాథమాహ. తత్త అయన్తి దాయకేన తం దిన్నం దానం పచ్చక్షతో దస్సేన్తో వదతి. చ-సద్దో బృతిరేకత్తో, తేన యథా రుణ్ణాది పేతస్స న కస్సచి అత్తాయ హోతి, న ఏవమయం, అయం పన దక్ఖిణా దీఘరత్తం హితాయస్స హోతీతి వక్ఖమానమేవ విసేసుం జోతేతి. ఖోతి అవధారణే. దక్ఖిణాతి దానం. సజ్ఞమ్మి సుప్పతిట్టితాతి అనుత్తరే పుజ్జాక్షేత్తే సజ్జే సుట్టు పతిట్టితా. దీఘరత్తం హితాయస్సాతి అస్స పేతస్స చిరకాలం హితాయ అత్తాయ. తానసో ఉపకప్పతీతి తప్పణజ్ఞోవ నిప్పజ్జతి, న కాలన్తరేతి అత్తో. అయజ్ఞో తత్త ధమ్మతా - యం పేతే ఉద్దిస్స దానే దిన్నే పేతా చే అనుమోదన్తి, తావదేవ తస్స ఫలేన పేతా పరిముచ్చన్తీతి.

ఏవం భగవా ధమ్మం దేసేత్వా మహాజనం పేతే ఉద్దిస్స దానాభిరతమానసుం కత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కామి. పునదివసే సేట్టిభరియా అవసేసా చ జాతకా సేట్టిం అనువత్తన్తా ఏవం తేమాసమత్తం మహాదానం పవత్తేసుం. అథ రాజా పసేనది కోసలో భగవన్తం ఉపసంక్కమిత్వా “కస్మా, భన్తే, భిక్షూ మాసమత్తం మమ ఘరం నాగమింసు”తి పుచ్చి. సత్థారా తస్మిం కారణే కథితే రాజాపి సేట్టిం అనువత్తన్తో బుద్ధస్సముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స మహాదానం పవత్తేసి, తం దిస్వా నాగరా రాజానం అనువత్తన్తా మాసమత్తం మహాదానం పవత్తేసుం. ఏవం మాసద్వయం పిట్టధీతలికమూలకం మహాదానం పవత్తేసున్తి.

పిట్టధీతలికపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౫. తిరోకుట్టపేతవత్తువణ్ణనా

తిరోకుట్టేసు తిట్టన్తీతి ఇదం సత్థా రాజగహే విహరన్తో సమ్మహులే పేతే ఆరబ్బ కథేసి.

తత్రాయం విత్థారకథా - ఇతో ద్వానవుతికప్పే కాసి నామ నగరం అహోసి. తత్త జయసేనో నామ రాజా రజ్జం కారేసి. తస్య సిరిమా నామ దేవీ. తస్మా కుచ్చియం పునో నామ బోధిసత్తో నిబ్బత్తిత్వా అనుపుబ్బేన సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞి. జయసేనో రాజా “మమ పుత్తో మహాభినిక్ఖమనం నిక్ఖమిత్వా బుద్ధో జాతో, మయ్హమేవ బుద్ధో, మయ్హం ధమ్మా, మయ్హం సఙ్ఖో”తి మమత్తం ఉప్పాదేత్వా సబ్బకాలం సయమేవ ఉపట్టహతి, న అఙ్ఘోసం ఓకాసం దేతి.

భగవతో కనిట్టభాతరో వేమాతికా తయో భాతరో చిన్తేసుం - “బుద్ధా నామ సబ్బలోక హితత్థాయ ఉప్పజ్జన్తి, న ఏకస్సేవ అత్థాయ. అమ్మాకఞ్చ పేతా అఙ్ఘోసం ఓకాసం న దేతి. కథం ను ఖో మయం లభేయ్యామ భగవంతం ఉపట్టాతుం భిక్ఖుసఙ్ఖఞ్చ”తి? తేసం ఏతదహోసి - “హన్త మయం కిఞ్చ ఉపాయం కరోమా”తి. తే పచ్చంతం కుపితం వియ కారాపేసుం. తతో రాజా “పచ్చన్తో కుపితో”తి సుత్వా తయోపి పుత్తే పచ్చంతం వూపసమేతుం పేసేసి. తే గత్వా వూపసమేత్వా ఆగతా. రాజా తుట్టో వరం అదాసి “యం ఇచ్చథ, తం గణ్ఠాధా”తి. తే “మయం భగవంతం ఉపట్టాతుం ఇచ్ఛామా”తి ఆహంసు. రాజా “ఏతం రపేత్వా అఙ్ఘం గణ్ఠాధా”తి ఆహ. తే “మయం అఙ్ఘేన అనత్తికా”తి ఆహంసు. తేన హి పరిచ్ఛేదం కత్వా గణ్ఠాధాతి. తే సత్త వస్సాని యాచింసు. రాజా న అదాసి. ఏవం “ఛ, పఞ్చ, చత్తారి, తీణి, ద్వే, ఏకం, సత్త మాసే, ఛ, పఞ్చ, చత్తారో”తి వత్వా యావ తేమాసం యాచింసు. తదా రాజా “గణ్ఠాధా”తి అదాసి.

తే భగవంతం ఉపసఙ్కమిత్వా ఆహంసు - “ఇచ్ఛామ మయం, భన్తే, భగవంతం తేమాసం ఉపట్టాతుం, అధివాసేతు నో, భన్తే, భగవా ఇమం తేమాసం వస్సావాస”న్తి. అధివాసేసి భగవా తుట్ఠీభావేన. తే తయో అత్తనో జనపదే నియుత్తకపురిసస్స లేఖం పేసేసుం “ఇమం తేమాసం అమ్మేహి భగవా ఉపట్టాతబ్బో, విహారం ఆదిం కత్వా సబ్బం భగవతో ఉపట్టానసమ్మారం సమ్మాదేహి”తి. సో సబ్బం సమ్మాదేత్వా పటిపేసేసి. తే కాసాయవత్థనివత్థా హుత్వా పురిససహస్సేహి వేయ్యావచ్చకరేహి భగవంతం భిక్ఖుసఙ్ఖఞ్చ సక్కచ్చం ఉపట్టహమానా జనపదం నేత్వా విహారం నియ్యాతేత్వా వస్సం వసాపేసుం.

తేసం భణ్ణాగారికో ఏకో గహపతిపుత్తో సపజాపతికో సద్ధో అహోసి పసన్నో. సో బుద్ధప్పముఖస్స భిక్ఖుసఙ్ఖస్స దానవత్తం సక్కచ్చం అదాసి. జనపదే నియుత్తకపురిసో తం గహేత్వా జానపదేహి ఏకాదసమత్తేహి పురిససహస్సేహి సద్ధిం సక్కచ్చమేవ దానం పవత్తాపేసి. తత్త కేచి జానపదా పటిహతచిత్తా అహేసుం. తే దానస్స అన్తరాయం కత్వా దేయ్యధమ్మం అత్తనా ఖాదింసు, భత్తసాలఞ్చ అగ్గినా దహింసు. పవారిత్తా రాజపుత్తా భగవతో సక్కారం కత్వా భగవంతం పురక్ఖత్వా పితు సన్తికమేవ పచ్చాగమింసు. తత్త గత్వా భగవా పరినిబ్బాయి. రాజపుత్తా చ జనపదే నియుత్తకపురిసో చ భణ్ణాగారికో చ అనుపుబ్బేన కాలం కత్వా సద్ధిం పరిసాయ సగ్గే ఉప్పజ్జింసు, పటిహతచిత్తా జనా నిరయే ఉప్పజ్జింసు. ఏవం తేసం ఉభయేసం జనానం సగ్గతో సగ్గం నిరయతో నిరయం ఉపపజ్జన్తానం ద్వానవుతికప్పా వీతివత్తా.

అథ ఇమస్మిం భద్దకప్పే కస్సపస్స భగవతో కాలే తే పటిహతచిత్తా జనా పేతేసు ఉప్పన్నా. తదా మనుస్సా అత్తనో అత్తనో ఇతాకానం పేతానం అత్థాయ దానం దత్వా ఉద్ధిసన్తి “ఇదం నో ఇతీనం హోతూ”తి, తే సమ్మత్తిం లభన్తి. అథ ఇమేపి పేతా తం దిస్సా కస్సపం సమ్మాసమ్మద్ధం ఉపసఙ్కమిత్వా పుచ్చింసు - “కిం ను ఖో, భన్తే, మయమ్మి ఏవరూపం సమ్మత్తిం లభేయ్యామా”తి? భగవా ఆహ - “ఇదాని న లభథ, అనాగతే పన గోతమో నామ సమ్మాసమ్మద్ధో భవిస్సతి, తస్య భగవతో కాలే బిమ్మిసారో నామ రాజా భవిస్సతి, సో తుమ్మాకం ఇతో ద్వానవుతికప్పే ఇతి అహోసి, సో బుద్ధస్స దానం దత్వా తుమ్మాకం ఉద్ధిసిస్సతి, తదా లభిస్సథా”తి. ఏవం వుత్తే కిర తేసం పేతానం తం వచనం “స్వే లభిస్సథా”తి వుత్తం వియ అహోసి.

తతో ఏకస్మిం బుద్ధంతరే వీతివత్తే అష్టాకం భగవా ఉప్పజ్జి. తేపి తయో రాజపుత్తా పురిససహస్సీన సద్ధిం దేవలోకతో చవిత్వా మగధరథే బ్రాహ్మణకులే ఉప్పజ్జిత్వా అనుపుబ్బేన తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా గయాసీసే తయో జటిలా అహీసుం, జనపదే నియుత్తకపురిసో రాజా బిమ్బిసారో అహోసి, భణ్ణాగారికో గహపతిపుత్తో విసాఖో నామ సేట్టి అహోసి, తస్స పజాపతి ధమ్మదిన్నా నామ సేట్టిధీతా అహోసి, అవసేసా పన పరిసా రజ్ఞో ఏవ పరివారా హుత్వా నిబ్బత్తింసు.

అష్టాకమ్మి భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా సత్తసత్తాహం అతిక్కుమిత్వా అనుపుబ్బేన బారాణసిం ఆగమ్మ ధమ్మచక్రం పవత్తేత్వా పశ్చాద్ధగ్గయే ఆదిం కత్వా యావ సహస్సపరివారే తయో జటిలే వినేత్వా రాజగహం అగమాసి. తత్త చ తదహుపసంక్రమంతయేవ రాజానం బిమ్బిసారం సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాపేసి సద్ధిం ఏకాదసనహుతేహి అఙ్గమగధవాసీహి బ్రాహ్మణగహపతికేహి. అథ రజ్ఞా స్వాతనాయ భత్తేన నిమన్తితో అధివాసేత్వా దుతియదివసే మాణవకవణ్ణేన సక్కేన దేవానమిన్దేన పురతో గచ్ఛంతేన -

“దంతో దంతేహి సహ పురాణజటిలేహి, విప్పముత్తో విప్పముత్తేహి;

సిఙ్గీనిక్ఖసవణ్ణో, రాజగహం పావిసి భగవా”తి. (మహావ. ౫౮) -

ఏవమాదీహి గాథాహి అభిత్థవియమానో రాజగహం పవిసిత్వా రజ్ఞో నివేసనే మహాదానం సమ్మటిచ్చి. తే పన పేతా “ఇదాని రాజా దానం అష్టాకం ఉద్ధిసిస్సతి, ఇదాని ఉద్ధిసిస్సతీ”తి ఆసాయ సమ్మరివారేత్వా అట్టంసు.

రాజా దానం దత్వా “కత్త ను ఖో భగవా విహరేయ్యా”తి భగవతో విహరట్టానమేవ చిన్తేసి, న తం దానం కస్సచి ఉద్ధిసి. తథా తం దానం అలభంతా పేతా చిన్నాసా హుత్వా రత్తియం రజ్ఞో నివేసనే అతివియ భింసనకం విస్సరమకంసు. రాజా భయసంతాససంవేగం ఆపజ్జిత్వా విభాతాయ రత్తియా భగవతో ఆరోచేహి - “ఏవరూపం సద్ధం అస్సోసిం, కిం ను ఖో మే, భన్తే, భవిస్సతీ”తి? భగవా “మా భాయి, మహారాజ, న తే కిఞ్చి పాపకం భవిస్సతి, అపిచ ఖో సన్తి తే పురాణజాతకా పేతేసు ఉప్పన్నా. తే ఏకం బుద్ధంతరం తమేవ పచ్చాసీసంతా ‘బుద్ధస్స దానం దత్వా అష్టాకం ఉద్ధిసిస్సతీ’తి విచరంతా తయా హియ్యా దానం దత్వా న ఉద్ధిసిత్తంతా చిన్నాసా హుత్వా తథారూపం విస్సరమకంసు”తి ఆహ. “కిం ఇదానిపి, భన్తే, దిన్నే తే లభేయ్యు”న్తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. “తేన హి, భన్తే, అధివాసేతు మే భగవా అజ్జతనాయ దానం, తేసం ఉద్ధిసిస్సామీ”తి. అధివాసేసి భగవా తుణ్ణీభావేన.

రాజా నివేసనం గత్వా మహాదానం పటియాదాపేత్వా భగవతో కాలం ఆరోచాపేసి . భగవా రాజన్తేపురం గత్వా పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసీది సద్ధిం భిక్కుసజ్జేన. తే పేతా “అపి నామ అజ్జ లభేయ్యామా”తి గత్వా తిరోకుట్టాదీసు అట్టంసు. భగవా తథా అకాసి, యథా తే సబ్బేవ రజ్ఞో ఆపాధం గతా అహీసుం. రాజా దక్ఖిణోదకం దేంతో “ఇదం మే జాతీనం హోతూ”తి ఉద్ధిసి. తావదేవ పేతానం కమలకువలయసఞ్చన్నా పోక్ఖరణీయో నిబ్బత్తింసు. తే తత్త వ్హత్వా చ పివిత్వా చ పటిప్పస్సద్ధదరథకిలమధపిపాసా సువణ్ణవణ్ణా అహీసుం. రాజా యాగుఖజ్జభోజ్ఞాని దత్వా ఉద్ధిసి. తేసం తజ్జణజ్ఞోవ దిబ్బయాగుఖజ్జభోజ్ఞాని నిబ్బత్తింసు. తే తాని పరిభుజ్జేత్వా పీణిన్ద్రియా అహీసుం. అథ వత్థసేనాసనాని దత్వా ఉద్ధిసి. తేసం దిబ్బవత్థపాసాదపచ్చత్తరణసేయ్యాదిలజ్జారవిధయో నిబ్బత్తింసు. సా చ తేసం సమ్మత్తి సబ్బాపి యథా రజ్ఞో పాకటా హోతి, తథా భగవా అధిట్టాసి. రాజా తం దిస్వా అతివియ అత్తమనో అహోసి. తతో భగవా భుత్తాపి పవారితో రజ్ఞో బిమ్బిసారస్స అనుమోదనత్థం తిరోకుట్టపేతవత్థం అభాసి -

౧౪. “తిరోకుట్టేసు తిట్టన్తి, సన్దిసిజ్ఞాటకేసు చ;
ద్వారబాహుసు తిట్టన్తి, ఆగన్తాన సకం ఘరం.
౧౫. “పహూతే అన్నపానమ్మి, ఖజ్జభోజ్జే ఉపట్టితే;
న తేసం కోచి సరతి, సత్తానం కమ్మపచ్చయా.
౧౬. “ఏవం దదన్తి జాతీనం, యే హోన్తి అనుకమ్మకా;
సుచిం పణీతం కాలేన, కప్పీయం పానభోజనం.
౧౭. “ఇదం వో జాతీనం హోతు, సుఖితా హోన్తు జాతయో;
తే చ తత్త సమాగన్త్యా, ఇతిపేతా సమాగతా;
పహూతే అన్నపానమ్మి, సక్కచ్చం అనుమోదరే.
౧౮. “చిరం జీవన్తు నో జాతీ, యేసం హేతు లభామసే;
అమ్మాకఇచ్చ కతా పూజా, దాయకా చ అనిప్పలా.
౧౯. “న హి తత్త కసి అత్తి, గోరక్ఖేత్త న విజ్జతి;
వణిజ్జా తాదిసీ నత్తి, హిరణ్ణోన కయాకయం;
ఇతో దిన్నేన యాపేన్తి, పేతా కాలగతా తహిం.
౨౦. “ఉన్నమే ఉదకం వుట్టం, యథా నిన్నం పవత్తతి;
ఏవమేవ ఇతో దిన్నం, పేతానం ఉపకప్పతి.
౨౧. “యథా వారివహా పూరా, పరిపూరేన్తి సాగరం;
ఏవమేవ ఇతో దిన్నం, పేతానం ఉపకప్పతి.
౨౨. “అదాసి మే అకాసి మే, ఇతిమిత్రా సఖా చ మే;
పేతానం దక్ఖిణం దజ్జా, పుట్టే కతమనుస్సరం.
౨౩. “న హి రుణ్ణం వా సోకో వా, యా చిజ్జా పరిదేవనా;
న తం పేతానమత్థాయ, ఏవం తిట్టన్తి జాతయో.
౨౪. “అయఇచ్చ భో దక్ఖిణా దిన్నా, సజ్జమ్మి సుప్పతిట్టితా;
దీఘరత్తం హితాయస్స, రానసో ఉపకప్పతి.
౨౫. “సో ఇతిథమ్మో చ అయం నిదస్సితో, పేతాన పూజా చ కతా ఉళారా;
బలఇచ్చ భిక్షానమనుప్పదిన్నం, తుమ్హేహి పుణ్ణం పహుతం అనప్పక”న్తి.

౧౪. తత్త తిరోకుట్టేసూతి కుట్టానం పరభాగేసు. తిట్టన్తీ నిసజ్జాదిపటిక్తేపతో రానకప్పనవచనమేతం, గేహపాకారకుట్టానం ద్వారతో బహి ఏవ తిట్టన్తీ అత్తో. సన్ధిసిజ్జాటకేసు చాలి సన్ధీసు చ సిజ్జాటకేసు చ. సన్ధీతి చతుక్కోణరద్దా, ఘరసన్ధిభిత్తిసన్ధిఆలోకసన్ధియోపి వుచ్చన్తి. సిజ్జాటకాతి తికోణరద్దా. ద్వారబాహుసు తిట్టన్తీతి నగరద్వారఘరద్వారానం బాహు నిస్సాయ తిట్టన్తి. ఆగన్త్యాన సకం ఘరన్తి సకఘరం నామ పుబ్బజ్ఞాతిఘరమ్మి అత్తనా సామిభావేన అజ్ఞావుత్తఘరమ్మి, తదుభయమ్మి తే యస్మా సకఘరసజ్ఞాయ ఆగచ్ఛన్తి, తస్మా “ఆగన్త్యాన సకం ఘర”న్తి ఆహ.

౧౫. ఏవం భగవా పుట్టే అనజ్ఞావుత్తపుబ్బమ్మి పుబ్బజ్ఞాతిఘరత్తా బిమ్మిసారనివేసనం సకఘరసజ్ఞాయ ఆగన్త్యా తిరోకుట్టాదీసు రితే ఇస్సామచ్చరియఫలం అనుభవన్తే అతివియ దుద్దసికవిరూపభయానకదస్సనే బహూ పేతే రజ్ఞో దస్సేన్తో “తిరోకుట్టేసు తిట్టన్తీ”తి గాథం వత్వా పున తేహి కతస్స కమ్మస్స దారుణభావం దస్సేన్తో “పహూతే అన్నపానమ్మి”తి దుతియగాథమాహ.

తత్త పహూతేతి అనప్పకే బహుమ్మి, యావదత్తేతి అత్తో . బ-కారస్స హి ప-కారో లబ్ధతి “పహూ సన్తో న భరతీ”తిఆదీసు (సు. ని. ౯౮) వియ. కేచి పన “బహుకే”తి పఠన్తి, సో పన పమాదపారో. అన్నపానమ్మితి అన్నే చ పానే చ. ఖజ్జభోజ్జేతి ఖజ్జే చ భోజ్జే చ. ఏతేన అసితపీతఖాయితసాయితవసేన చతుబ్బిధమ్మి ఆహారం దస్సేతి. ఉపట్టితేతి ఉపగమ్మ రితే సజ్జితే, పటియత్తేతి అత్తో. న తేసం కోచి సరతి సత్తానన్తి తేసం పేత్తివిసయే ఉప్పన్నానం సత్తానం కోచి మాతా వా పితా వా పుత్తో వా నత్తా వా న సరతి. కిం కారణా? కమ్మపచ్చయాతి, అత్తనా కతస్స అదానదానపటిసేధనాదిభేదస్స కదరియకమ్మస్స కారణభావతో. తజ్ఞో కమ్మం తేసం జాతీనం సరితుం న దేతి.

౧౬. ఏవం భగవా అనప్పకేపి అన్నపానాదిమ్మి విజ్జమానే జాతీనం పచ్చాసీసన్తానం పేతానం కమ్మఫలేన జాతకానం అనుస్సరణమత్తస్సాపి అభావం దస్సేత్వా ఇదాని పేత్తివిసయుపపన్నే జాతకే ఉద్దిస్స రజ్ఞో దిన్నదానం పసంసన్తో “ఏవం దదన్తి జాతీన”న్తి తతియగాథమాహ.

తత్త ఏవన్తి ఉపమావచనం. తస్స ద్వితీయా సమ్మన్తో - తేసం సత్తానం కమ్మపచ్చయా అసరన్తేసుపి కేసుచి కేచి దదన్తి జాతీనం, యే ఏవం అనుకమ్మకా హోన్తీతి చ, మహారాజ, యథా తయా దిన్నం, ఏవం సుచిం పణీతం కాలేన కప్పియం పానభోజనం దదన్తి జాతీనం, యే హోన్తి అనుకమ్మకాతి చ. తత్త దదన్తీతి దేన్తి ఉద్దిసన్తి నియ్యాతేన్తి. జాతీనన్తి మాతితో చ పితితో చ సమ్మన్తానం. యేతి యే కేచి పుత్తాదయో. హోన్తీతి భవన్తి. అనుకమ్మకాతి అత్తకామా హితేసినో. సుచిన్తి సుద్ధం మనోహరం ధమ్మికజ్జా. పణీతన్తి ఉళారం. కాలేనాతి దక్షిణేయ్యానం పరిభోగయోగకాలేన, జాతిపేతానం వా తిరోకుట్టాదీసు ఆగన్త్యా రితకాలేన. కప్పియన్తి అనుచ్ఛవికం పతిరూపం అరియానం పరిభోగారహం. పానభోజనన్తి పానజ్ఞా భోజనజ్ఞా, తదుపదేసేన చేత్త సబ్బం దేయ్యధమ్మం వదతి.

౧౭. ఇదాని యేన పకారేన తేసం పేతానం దిన్నం నామ హోతి, తం దస్సేన్తో “ఇదం వో జాతీనం హోతు, సుఖితా హోస్తు జాతయో”తి చతుత్థగాథాయ పుబ్బడ్డం ఆహ. తం తతియగాథాయ పుబ్బడ్డేన సమ్మన్తితబ్బం -

“ఏవం దదన్తి జాతీనం, యే హోన్తి అనుకమ్మకా;

ఇదం వో శాతీనం హోతు, సుఖితా హోస్తు శాతయో"తి.

తేన "ఇదం వో శాతీనం హోతుతి ఏవం పకారేన దదన్తి, నో అశ్వాధా"తి ఆకారత్తేన ఏవంసద్దేన దాతబ్బాకారనిదస్సనం కతం హోతి.

తత్త ఇదన్తి దేయ్యధమ్మనిదస్సనం. వోతి నిపాతమత్తం "యేహి వో అరియా"తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౬) వియ. శాతీనం హోతుతి పేత్తివిసయే ఉప్పన్నానం శాతకానం హోతు. "నో శాతీన"న్తి చ పఠన్తి, అష్టాకం శాతీనన్తి అత్థో. సుఖితా హోస్తు శాతయోతి తే పేత్తివిసయూపపన్నా శాతయో ఇదం ఫలం పచ్చనుభవన్తా సుఖితా సుఖప్పత్తా హోస్తు.

యస్మా "ఇదం వో శాతీనం హోతు"తి వుత్తేపి అశ్శోన కతకమ్మం న అశ్శాస్స ఫలదం హోతి , కేవలం పన తథా ఉద్దిస్స దీయమానం తం వత్తు శాతిపేతానం కుసలకమ్మస్స పచ్చయో హోతి, తస్మా యథా తేసం తస్మిం వత్తుస్మిం తస్మింయేవ ఖణే ఫలనిబ్బత్తకం కుసలకమ్మం హోతి, తం దస్సేన్తో "తే చ తత్థో"తిఆదిమాహ.

తత్త తేతి శాతిపేతా. తత్తాతి యత్త దానం దీయతి, తత్త. సమాగన్తాతి "ఇమే నో శాతయో అష్టాకం అత్తాయ దానం ఉద్దిసన్తీ"తి అనుమోదనత్తం తత్త సమాగతా హుత్వా. పహూతే అన్నపానమ్మీతి అత్తనో ఉద్దిస్స దీయమానే తస్మిం వత్తుస్మిం. సక్కుచ్చం అనుమోదరేతి కమ్మఫలం అభిసద్దహన్తా చిత్తీకారం అవిజహన్తా అవిక్ఖిత్తచిత్తా హుత్వా "ఇదం నో దానం హేతాయ సుఖాయ హోతు"తి మోదన్తి అనుమోదన్తి పీతినోమనస్సజాతా హోన్తి.

౧౮. చిరం జీవన్తూతి చిరం జీవినో దీఘాయుకా హోస్తు. నో శాతీతి అష్టాకం శాతకా. యేసం హేతుతి యేసం కారణా యే నిస్సాయ. లభామసేతి ఈదిసం సమ్మత్తిం పటిలభామ. ఇదశ్శో ఉద్దిసనేన లద్ధసమ్మత్తిం అనుభవన్తానం పేతానం అత్తనో శాతీనం ధోమనాకారదస్సనం. పేతానశ్శో అత్తనో అనుమోదనేన, దాయకానం ఉద్దిసనేన, ఉక్ఖిణ్యేయ్యసమ్మత్తియా చాతి తీహి అగ్గేహి దక్ఖిణా తబ్బణశ్శోవ ఫలనిబ్బత్తికా హోతి. తత్త దాయకా విసేసహేతు. తేనాహ "యేసం హేతు లభామసే"తి. అష్టాకశ్చ కతా పూజాతి "ఇదం వో శాతీనం హోతు"తి ఏవం ఉద్దిసన్తేహి దాయకేహి అష్టాకశ్చ పూజా కతా, తే దాయకా చ అనిప్పలా యస్మిం సన్తానే పరిచ్ఛాగమయం కమ్మం నిబ్బత్తం తస్స తత్తేవ ఫలదానతో.

ఏత్తాహ - "కిం పన పేత్తివిసయూపపన్నా ఏవ శాతీ హేతుసమ్మత్తియో లభన్తి, ఉదాహు అశ్శోపీ"తి? న చేత్త అష్టేహి వత్తబ్బం, అత్తి భగవతా ఏవం బ్యాకతత్తా. వుత్తశ్శోతం --

"మయమస్సు, భో గోతమ, బ్రాహ్మణా నామ దానాని దేమ, పుణ్ణాని కరోమ 'ఇదం దానం పేతానం శాతిసాలోహితానం ఉపకప్పతు, ఇదం దానం పేతా శాతిసాలోహితా పరిభుజ్జన్తూ'తి. కచ్చి తం, భో గోతమ, దానం పేతానం శాతిసాలోహితానం ఉపకప్పతి , కచ్చి తే పేతా శాతిసాలోహితా తం దానం పరిభుజ్జన్తీతి? రానే ఖో, బ్రాహ్మణ, ఉపకప్పతి, నో అట్టానేతి.

"కతమం పన, భో గోతమ, రానం, కతమం అట్టానన్తి? ఇధ, బ్రాహ్మణ, ఏకచ్ఛో పాణాతిపాతీ హోతి...పి.... మిచ్ఛాదిట్టికో హోతి, సో కాయస్స భేదా పరం మరణా నిరయం ఉపపజ్జతి. యో నేరయికానం సత్తానం ఆహారో, తేన సో తత్త యాపేతి, తేన సో తత్త తిట్ఠతి. ఇదం ఖో, బ్రాహ్మణ, అట్టానం, యత్త రితస్స తం దానం న ఉపకప్పతి.

“ఇథ పన, బ్రాహ్మణ, ఏకచ్ఛ పాణాతిపాతీ హోతి...పే... మిచ్ఛాదిట్ఠికో హోతి, సో కాయస్స భేదా పరం మరణా తిరచ్ఛానయోనిం ఉపపజ్జతి. యో తిరచ్ఛానయోనికానం సత్తానం ఆహారో, తేన సో తత్త యాపేతి, తేన సో తత్త తిట్ఠతి. ఇదమ్మి ఖో, బ్రాహ్మణ, అట్ఠానం, యత్త రితస్స తం దానం న ఉపకప్పతి.

“ఇథ పన, బ్రాహ్మణ, ఏకచ్ఛ పాణాతిపాతా పటివిరతో హోతి...పే... సమ్మాదిట్ఠికో హోతి, సో కాయస్స భేదా పరం మరణా మనుస్సానం సహబృతం ఉపపజ్జతి...పే... దేవానం సహబృతం ఉపపజ్జతి. యో దేవానం ఆహారో, తేన సో తత్త యాపేతి, తేన సో తత్త తిట్ఠతి. ఇదమ్మి ఖో, బ్రాహ్మణ, అట్ఠానం, యత్త రితస్స తం దానం న ఉపకప్పతి.

“ఇథ పన, బ్రాహ్మణ, ఏకచ్ఛ పాణాతిపాతీ హోతి...పే... మిచ్ఛాదిట్ఠికో హోతి, సో కాయస్స భేదా పరం మరణా పేత్తివిసయం ఉపపజ్జతి. యో పేత్తివిసయికానం సత్తానం ఆహారో, తేన సో తత్త యాపేతి, తేన సో తత్త తిట్ఠతి. యం వా పనస్స ఇతో అనుపవేచ్ఛేన్తి మిత్తామచ్ఛా వా ఇతిసాలోహితా వా, తేన సో తత్త యాపేతి, తేన సో తత్త తిట్ఠతి. ఇదం ఖో, బ్రాహ్మణ, రానం, యత్త రితస్స తం దానం ఉపకప్పతి”తి.

“సచే పన, భో గోతమ, సో పేతో ఇతిసాలోహితో తం రానం అనుపపన్నో హోతి, కో తం దానం పరిభుజ్జాతీ”తి ? “అఙ్ఞోపిస్స, బ్రాహ్మణ, పేతా ఇతిసాలోహితా తం రానం ఉపపన్నా హోన్తి, తే తం దానం పరిభుజ్జాన్తి”తి.

“సచే పన, భో గోతమ, సో చేవ పేతో ఇతిసాలోహితో తం రానం అనుపపన్నో హోతి, అఙ్ఞోపిస్స పేతా ఇతిసాలోహితా తం రానం అనుపపన్నా హోన్తి, కో తం దానం పరిభుజ్జాతీ”తి? “అట్ఠానం ఖో ఏతం, బ్రాహ్మణ, అనవకాసో, యం తం రానం వివిత్తం అస్స ఇమినా దీఘేన అద్ధునా యదిదం పేతేహి ఇతిసాలోహితేహి, అపిచ, బ్రాహ్మణ, దాయకోపి అనిప్పలో”తి (అ. ని. ౧౦.౧౭౭).

౧౯. ఇదాని పేత్తివిసయూపపన్నానం తత్త అఙ్ఞస్స కసిగోరక్ఖాదినో సమ్మత్తిపటిలాభకారణస్స అభావం ఇతో దిన్నేన యాపనఞ్చ దస్సేతుం “న హి”తిఆది వుత్తం.

తత్త న హి తత్త కసి అత్తితి తస్మిం పేత్తివిసయే కసి న హి అత్తి, యం నిస్సాయ పేతా సుఖేన జీవేయ్యం. గోరక్ఖేత్త న విజ్జతీతి ఏత్త పేత్తివిసయే న కేవలం కసియేవ నత్తి, అథ ఖో గోరక్ఖాపి న విజ్జతి, యం నిస్సాయ తే సుఖేన జీవేయ్యం. వణిజ్ఞా తాదిసీ నత్తితి వణిజ్ఞాపి తాదిసీ నత్తి, యా తేసం సమ్మత్తిపటిలాభహేతు భవేయ్య. హిరణ్ణోన కయాకయన్తి హిరణ్ణోన కయవిక్కయమ్మి తత్త తాదిసం నత్తి, యం తేసం సమ్మత్తిపటిలాభహేతు భవేయ్య. ఇతే దిన్నేన యాపేన్తి, పేతా కాలగతా తహిన్తి కేవలం పన ఇతో ఇతిహి వా మిత్తామచ్ఛేహి వా దిన్నేన యాపేన్తి, అత్తభావం పవత్తేన్తి. పేతాతి పేత్తివిసయూపపన్నా సత్తా. కాలగతాతి అత్తనో మరణకాలేన గతా. “కాలకతా”తి వా పారో, కతకాలా కతమరణా మరణం సమ్మత్తా. తహిన్తి తస్మిం పేత్తివిసయే.

౨౦-౨౧. ఇదాని యథావుత్తమత్తం ఉపమాహి పకాసేతుం “ఉన్నమే ఉదకం వుట్ట”న్తి గాథాద్వయమాహ. తస్సత్తో - యథా ఉన్నమే థలే ఉన్నతప్పదేసే మేఘేహి అభివుట్టం ఉదకం యథా నిన్నం పవత్తతి, యో భూమిభాగో నిన్నో ఓణతో,

తం ఉపగచ్ఛతి; ఏవమేవ ఇతో దిన్నం దానం పేతానం ఉపకప్పతి , ఫలుప్పత్తియా వినియుజ్జతి. నిన్నమివ హి ఉదకప్పవత్తియా తానం పేతలోకో దానూపకప్పనాయ. యథాహ - “ఇదం ఖో, బ్రాహ్మణ, తానం, యత్త రితస్స తం దానం ఉపకప్పతీ”తి (అ. ని. ౧౦.౧౭౭). యథా చ కన్ధరపదరసాఖపసాఖకుసోబ్బమహాసోబ్బే హి ఓగలితేన ఉదకేన వారివహ మహానజ్జో పూరా హుత్వా సాగరం పరిపూరేన్తి, ఏవం ఇతో దిన్నదానం పుట్టే వుత్తనయేన పేతానం ఉపకప్పతీతి.

౨౨. యస్మా పేతా “ఇతో కిఞ్చి లభామా”తి ఆసాభిభూతా ఇతిఘరం ఆగత్వాపి “ఇదం నామ నో దేధా”తి యాచితుం న సక్కోన్తి, తస్మా తేసం ఇమాని అనుస్సరణవత్థాని అనుస్సరంతో కులపుత్తో దక్ఖిణం దజ్జాతి దస్సేంతో “అదాసి మే”తి గాథమాహ.

తస్సంతో - ఇదం నామ మే ధనం వా ధణ్ణం వా అదాసి, ఇదం నామ మే కిచ్చం అత్తనాయేవ యోగం ఆపజ్జంతో అకాసి, “అసుకో మే మాతితో వా పితితో వా సమ్మన్దత్తా ఇతి, సినేహవసేన తాణసమత్తతాయ మిత్తో, అసుకో మే సహపంసుకీళకసహాయో సఖా”తి చ ఏతం సబ్బమనుస్సరంతో పేతానం దక్ఖిణం దజ్జా దానం నియ్యాతేయ్య. “దక్ఖిణా దజ్జా”తి వా పారో, పేతానం దక్ఖిణా దాతబ్బా, తేన “అదాసి మే”తిఆదినా నయేన పుట్టే కతమనుస్సరం అనుస్సరతాతి వుత్తం హోతి. కరణత్తే హి ఇదం పచ్చత్తవచనం.

౨౩-౨౪. యే పస సత్తా ఇతిమరణేన రుణ్ణసోకాదిపరా ఏవ హుత్వా తిట్టన్తి, న తేసం అత్థాయ కిఞ్చి దేన్తి, తేసం తం రుణ్ణసోకాది కేవలం అత్తపరితాపనమత్తమేవ హోతి, తం న పేతానం కఞ్చి అత్తం సాధేతీతి దస్సేంతో “న హి రుణ్ణం వా”తి గాథం వత్వా పున మగధరాజేన దిన్నదక్ఖిణాయ సాత్థకభావం దస్సేతుం “అయిఞ్చ ఖో”తి గాథమాహ. తేసం అత్తో హేత్థా వుత్తోయేవ.

౨౫. ఇదాని యస్మా ఇమం దక్ఖిణం దేన్తేన రజ్జా ఇతీనం ఇతిహి కత్తబ్బకిచ్చకరణేన ఇతిధమ్మో నిదస్సితో, బహుజనస్స పాకటో కతో, నిదస్సనం పాకటం కతం “తుమ్హేహిపి ఏవమేవ ఇతిసు ఇతిధమ్మో పరిపూరేతబ్బో”తి. తే చ పేతే దిబ్బసమ్మత్తిం అధిగమేన్తేన పేతానం పూజా కతా ఉళారా , బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసజ్ఞం అన్నపానాదీహి సంతప్పేన్తేన భిక్షూనం బలం అనుప్పదిన్నం, అనుకమ్పాదిగుణపరివారా ఇచ్చా చాగచ్ఛేతనం నిబ్బత్తేన్తేన అనప్పకం పుజ్ఞం పసుతం, తస్మా భగవా ఇమేహి యథాభుచ్చగుణేహి రాజానం సమ్మహంసేంతో “సో ఇతిధమ్మో”తి ఓసానగాథమాహ.

తత్త ఇతిధమ్మోతి ఇతిహి ఇతీనం కత్తబ్బకరణం. ఉళారాతి పేతా సమిద్ధా. బలన్తి కాయబలం. పసుతన్తి ఉపచితం. ఏత్త చ “సో ఇతిధమ్మో చ అయం నిదస్సితో”తి ఏతేన భగవా రాజానం ధమ్మియా కథాయ సన్దస్సేసి. ఇతిధమ్మదస్సనశ్చోత్త సన్దస్సనం. “పేతాన పూజా చ కతా ఉళారా”తి ఇమినా సమాదపేసి. “ఉళారా”తి పసంసనశ్చోత్త పునప్పునం పూజాకరణే సమాదపనం. “బలఞ్చ భిక్షూనమనుప్పదిన్న”న్తి ఇమినా సముత్తేజేసి. భిక్షూనం బలానుప్పదానశ్చోత్త ఏవంవిధానం బలానుప్పదానే ఉస్సాహవడ్డనేన సముత్తేజనం. “తుమ్హేహి పుజ్ఞం పసుతం అనప్పక”న్తి ఇమినా సమ్మహంసేసి. పుజ్ఞపసవనకిత్తనశ్చోత్త తస్స యథాభుచ్చగుణసంవణ్ణనభావేన సమ్మహంసనన్తి ఏవమేత్త యోజనా వేదితబ్బా.

దేసనాపరియోసానే చ పేత్తివిసయూపపత్తిఆదీనవసంవణ్ణనేన సంవిగ్గహదయానం యోనిసో పదహతం
చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. దుతియదివసేపి దేవమనుస్సానం ఇదమేవ తిరోకుట్టదేసనం
దేసేసి. ఏవం యావ సత్త దివసా తాదిసోవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

తిరోకుట్టపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పశ్చాపుత్తఖాదకపేతివత్తువణ్ణనా

నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇదం సత్థరి సావత్తియం విహరన్తే పశ్చాపుత్తఖాదకపేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. సావత్తియా కిర
అవిదురే గామకే అణ్ణతరస్స కుటుమ్పికస్స భరియా వణ్ణో అహోసి. తస్స ఇతకా ఏతదవోచుం - “తవ పజాపతి వణ్ణో,
అణ్ణం తే కణ్ణం ఆనేమా”తి. సో తస్సో భరియాయ సినేహీన న ఇచ్చి. అథస్స భరియా తం పవత్తిం సుత్వా సామికం
ఏవమాహ - “సామి, అహం వణ్ణో, అణ్ణో కణ్ణో ఆనేతబ్బా, మా తే కులవంసో ఉపచ్చిజ్జీ”తి. సో తాయ నిప్పీళియమానో
అణ్ణం కణ్ణం ఆనేసి. సా అపరేన సమయేన గబ్బిన్తీ అహోసి. వణ్ణోత్తి - “అయం పుత్తం లభిత్వా ఇమస్స గేహస్స ఇస్సరా
భవిస్సతీ”తి ఇస్సాపకతా తస్సా గబ్బపాతనూపాయం పరియేసన్తీ అణ్ణతరం పరిబ్బాజికం అన్నపానాదీహి సగ్గణ్ణిత్వా తాయ
తస్సా గబ్బపాతనం దాపేసి. సా గబ్బే పతితే అత్తవో మాతుయా ఆరోచేసి, మాతా అత్తవో ఇతకే సమోధానేత్వా తమత్తం
నివేదేసి. తే వణ్ణోత్తిం ఏతదవోచుం - “తయా ఇమిస్సా గబ్బో పాతితో”తి? “నాహం పాతేమీ”తి. “సచే తయా గబ్బో న
పాతితో, సపథం కరోహీ”తి. “సచే మయా గబ్బో పాతితో, దుగ్గతిపరాయణా ఖుప్పిపాసాభిభూతా సాయం పాతం పశ్చ
పశ్చా పుత్తే విజాయిత్యా ఖాదిత్వా తిత్తిం న గచ్ఛేయ్యం, నిచ్చం దుగ్గన్తా మక్ఖికాపరికిణ్ణా చ భవేయ్య”న్తి ముసా వత్వా
సపథం అకాసి. సా నచిరస్సేవ కాలం కత్వా తస్సేవ గామస్స అవిదురే దుబ్బణ్ణరూపా పేతీ హుత్వా నిబ్బత్తి.

తదా జనపదే పుత్తవస్సా అట్ట థేరా సత్తు దస్సనత్తం సావత్తిం ఆగచ్ఛన్తా తస్స గామస్స అవిదురే
ఛాయూదకసమ్పన్నే అరణ్ణాట్టానే వాసం ఉపగచ్ఛింసు. అథ సా పేతీ థేరానం అత్తానం దస్సేసి. తేసు సజ్జత్థేరో తం పేతిం -

౨౬. “నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసి, దుగ్గన్తా పూతి వాయసి;
మక్ఖికాహి పరికిణ్ణా, కా ను త్వం ఇథ తిట్టసీ”తి. -

గాథాయ పటిపుచ్చి. తత్త నగ్గాతి నిచ్చోళా. దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇవిరూపా అతివియ బీభచ్చరూపేన సమన్నాగతా అసి.
దుగ్గన్తాతి అనిట్టగన్తా. పూతి వాయసీతి సరీరతో కుణపగన్తం వాయసి. మక్ఖికాహి పరికిణ్ణాతి నీలమక్ఖికాహి సమన్తతో ఆకిణ్ణా.
కా ను త్వం ఇథ తిట్టసీతి కా నామ ఏవరూపా ఇమస్మిం రానే తిట్టసి, ఇతో చిత్తో చ విచరసీతి అత్తో.

అథ సా పేతీ మహాథేరేన ఏవం పుట్టా అత్తానం పకాసేన్తీ సత్తానం సంవేగం జనేన్తీ -

౨౭. “అహం భదన్తే పేతీమ్మి, దుగ్గతా యమలోకికా;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౨౮. “కాలేన పశ్చా పుత్తాని, సాయం పశ్చా పునాపరే;
విజాయిత్యాన ఖాదామి, తేపి నా హోన్తి మే అలం.

౨౯. “పరిడయ్యతి ధూమాయతి, ఖుదాయ హదయం మమ;
పానీయం న లభే పాతుం, పస్య మం బ్యసనం గత”న్తి. -

ఇమా తిస్సో గాథా అభాసి.

౨౭. తత్త భదన్తేతి ధేరం గారవేన ఆలపతి. దుగ్గతాతి దుగ్గతిం గతా. యమలోకికాతి “యమలోకో”తి లద్ధనామే పేతలోకే
తత్త పరియాపన్నభావేన విదితా. ఇతో గతాతి ఇతో మనుస్సలోకతో పేతలోకం ఉపపజ్జనవసేన గతా, ఉపపన్నాతి అత్తో.

౨౮. కాలేనాతి రత్తియా విభాతకాలే. భుమ్మత్తే హి ఏతం కరణవచనం. పఞ్చ పుత్తానీతి పఞ్చ పుత్తే. లిజ్జవిపల్లాసేన
హేతం వుత్తం. సాయం పఞ్చ పునాపరేతి సాయంతకాలే పున అపరే పఞ్చ పుత్తే ఖాదామీతి యోజనా. విజాయిత్వానాతి
దివసే దివసే దస దస పుత్తే విజాయిత్వా. తేపి నా హోన్తి మే అలన్తి తేపి దసపుత్తా ఏకదివసం మయ్యం ఖుదాయ
పటిఘాతాయ అహం పరియత్తా న హోన్తి. గాథాసుఖత్థోత్థ నా-ఇతి దీఘం కత్వా వుత్తం.

౨౯. పరిడయ్యతి ధూమాయతి ఖుదాయ హదయం మమాతి ఖుదాయ జిఘచ్ఛాయ బాధియమానాయ మమ
హదయపదేసో ఉదరగ్గినా పరిసమన్తతో ఝాయతి ధూమాయతి సన్తప్పతి. పానీయం న లభే పాతున్తి పిపాసాభిభూతా తత్త
తత్త విచరన్తి పానీయమ్పి పాతుం న లభామి. పస్య మం బ్యసనం గతన్తి పేతూపపత్తియా సాధారణం అసాధారణఞ్చ ఇమం
ఈదిసం బ్యసనం ఉపగతం మం పస్య, భన్తేతి అత్తనా అనుభవియమానం దుక్ఖం ధేరస్స పవేదేసి.

తం సుత్వా థేరో తాయ కతకమ్మం పుచ్చన్తో -

౩౦. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కటం కతం;
కిస్స కమ్మవిపాకేన, పుత్తమంసాని ఖాదసీ”తి. -

గాథమాహ. తత్త దుక్కటన్తి దుచ్చరితం. కిస్స కమ్మవిపాకేనాతి కీదిసస్స కమ్మస్స విపాకేన, కిం పాణాతిపాతస్స, ఉదాహు
అదిన్నాదానాదీసు అఞ్జతరస్సాతి అత్తో. “కేన కమ్మవిపాకేనా”తి కేచి పఠన్తి.

అథ సా పేతీ అత్తనా కతకమ్మం ధేరస్స కథేన్తి -

౩౧. “సపతీ మే గబ్బినీ ఆసి, తస్సా పాపం అచేతయిం;
సాహం పదుట్టమనసా, అకరిం గబ్బపాతనం.

౩౨. “తస్స ద్వేమాసికో గబ్బో, లోహితఞ్జోవ పగ్గరి;
తదస్సా మాతా కుపితా, మయ్యం ఇతో సమానయి;
సపథఞ్చ మం అకారేసి, పరిభాసాపయీ చ మం.

౩౩. “సాహం ఘోరఞ్చ సపథం, ముసావాదం అభాసిసం;
‘పుత్తమంసాని ఖాదామి, సచే తం పకతం మయా’.

౩౪. “తస్య కమ్మస్య విపాకేన, ముసావాదస్య చూభయం;

పుత్రమంసాని ఖాదామి, పుబ్బలోహితమక్ఖితా”తి. – గాథాయో అభాసి;

౩౧-౩౨. తత్త సపతీతి సమానపతికా ఇత్థీ వుచ్చతి. తస్సా పాపం అచేతయిన్తి తస్య సపతియా పాపం లుద్ధకం కమ్మం అచేతయిం. పదుట్టమనసాతి పదుట్టచిత్తా, పదుట్టేన వా మనసా. ద్వేమాసికోతి ద్వేమాసజాతో పతిట్టితో హుత్వా ద్వేమాసికా. లోహితజ్ఞోవ పగ్గరీతి విపజ్జమానో రుహిరజ్ఞోవ హుత్వా విస్సన్తి. తదస్సా మాతా కుపితా, మయ్ఠం జాతీ సమానయాతి తదా అస్సా సపతియా మాతా మయ్ఠం కుపితా అత్తనో జాతకే సమోధానేసి. “తతస్సా”తి వా పాఠో, తతో అస్సాతి పదవిభాగో.

౩౩-౩౪. సపథన్తి సపనం. పరిభాసాపయాతి భయేన తజ్జాపేసి. సపథం ముసావాదం అభాసిసన్తి “సచే తం మయా కతం, ఈదిసీ భవేయ్య”న్తి కతమేవ పాపం అకతం కత్వా దస్సేన్తి ముసావాదం అభూతం సపథం అభాసిం. ముత్తమంసాని ఖాదామి, సచేతం పకతం మయాతి ఇదం తదా సపథస్య కతాకారదస్సనం. యది ఏతం గబ్బపాతనపాపం మయా కతం, ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తియం మయ్ఠం పుత్తమంసానియేవ ఖాదేయ్యన్తి అత్తో. తస్య కమ్మస్సాతి తస్య గబ్బపాతనవసేన పకతస్య పాణాతిపాతకమ్మస్య. ముసావాదస్య చాతి ముసావాదకమ్మస్య చ. ఉభయన్తి ఉభయస్సపి కమ్మస్య ఉభయేన విపాకేన. కరణత్థే హి ఇదం పచ్చత్తవచనం. పుబ్బలోహితమక్ఖితాతి పసవనవసేన పరిభిజ్ఞనవసేన చ పుట్టేన చ లోహితేన చ మక్ఖితా హుత్వా పుత్తమంసాని ఖాదామీతి యోజనా.

ఏవం సా పేతీ అత్తనో కమ్మవిపాకం పవేదేత్వా పున థేరే ఏవమాహ – “అహం, భన్తే, ఇమస్మింయేవ గామే అసుకస్య కుటుమ్మికస్య భరియా ఇస్సాపకతా హుత్వా పాపకమ్మం కత్వా ఏవం పేతయోనియం నిబ్బత్తా. సాధు, భన్తే, తస్య కుటుమ్మికస్య గేహం గచ్ఛథ, నో తుమ్హాకం దానం దస్సతి, తం దక్ఖిణం మయ్ఠం ఉద్దిసాపేయ్యాథ, ఏవం మే ఇతో పేతలోకతో ముత్తి భవిస్సతీ”తి. థేరా తం సుత్వా తం అనుకమ్పమానా ఉల్లమ్పనసభావసణ్ణితా తస్య కుటుమ్మికస్య గేహం పిణ్ణాయ పవిసింసు. కుటుమ్మికో థేరే దిస్సా సజ్జాతప్పసాదో పచ్చగ్గన్త్వా పత్తాని గహేత్వా థేరే ఆసనేసు నిసీదాపేత్వా పణీతేన ఆహారేన భోజేతుం ఆరభి. థేరా తం పవత్తిం కుటుమ్మికస్య ఆరోచేత్వా తం దానం తస్సా పేతియా ఉద్దిసాపేసుం. తజ్ఞాణజ్ఞోవ చ సా పేతీ తతో దుక్ఖతో అపేతా ఉళారసమ్పత్తిం పటిలభిత్వా రత్తియం కుటుమ్మికస్య అత్తానం దస్సేసి. అథ థేరా అనుక్మమేన సావత్తిం గన్త్వా భగవతో తమత్థం ఆరోచేసుం. భగవా చ తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. దేసనావసానే మహాజనో పటిలద్ధసంవేగో ఇస్సామచ్ఛేరతో పటివిరమి. ఏవం సా దేసనా మహాజనస్య సాత్థికా అహోసీతి.

పఞ్చపుత్తఖాదకపేతివత్థువణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సత్తపుత్తఖాదకపేతివత్థువణ్ణనా

నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇదం సత్థరి సావత్తియం విహరన్తే సత్తపుత్తఖాదకపేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. సావత్తియా కిర అవిదురారే అజ్ఞాతరస్మిం గామకే అజ్ఞాతరస్య ఉపాసకస్య ద్వే పుత్తా అహేసుం – పరమవయే రితా రూపసమ్పన్నా సీలాచారేన సమన్నాగతా. తేసం మాతా “పుత్తవతీ అహ”న్తి పుత్తబలేన భత్తారం అతిమజ్జతి. నో భరియాయ అవమానితో నిబ్బిన్నమానసో అజ్ఞాం కజ్ఞాం ఆనేసి. సా నచిరస్సేవ గబ్బినీ అహోసి. అథస్య జేట్టభరియా ఇస్సాపకతా అజ్ఞాతరం వేజ్ఞం

ఆమిసేన ఉపలాపేత్వా తేన తస్మా తేమాసికం గబ్బం పాతేసి. అథ సా శాతీహి చ భత్తారా చ “తయా ఇమిస్సా గబ్బో పాతితో”తి పుట్టా “నాహం పాతేమీ”తి ముసా వత్వా తేహి అసద్దహన్తేహి “సపథం కరోహి”తి వుత్తా “సాయం పాతం సత్త సత్త పుత్తే విజాయిత్వా పుత్తమంసాని ఖాదామి, నిచ్చం దుగ్గన్ధా చ మక్ఖికాపరికిణ్ణా చ భవేయ్య”న్తి సపథం అకాసి.

సా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా తస్స గబ్బపాతనస్స ముసావాదస్స చ ఫలేనేవ పేతయోనియం నిబ్బత్తిత్వా పుత్తనయేన పుత్తమంసాని ఖాదన్తీ తస్సేవ గామస్స అవిదురే విచరతి. తేన చ సమయేన సమ్మహులా థేరా గామకావాసే వుత్థవస్సా భగవన్తం దస్సనాయ సావత్థిం ఆగచ్ఛన్తా తస్స గామస్స అవిదురే ఏకస్మిం పదేసే రత్తియం వాసం కప్పేసుం. అథ సా పేతీ తేసం థేరానం అత్తానం దస్సేసి. తం మహాథేరో గాథాయ పుచ్చి -

౩౮. “నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసి, దుగ్గన్ధా పూతి వాయసి;
మక్ఖికాహి పరికిణ్ణా, కా ను త్వం ఇథ తిట్ఠసీ”తి.

సా థేరేన పుట్టా తేహి గాథాహి పటివచనం అదాసి -

౩౯. “అహం భదన్తే పేతీమ్హి, దుగ్గతా యమలోకికా;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౪౦. “కాలేన సత్త పుత్తాని, సాయం సత్త పునాపరే;
విజాయిత్వాన ఖాదామి, తేపి నా హోన్తి మే అలం.

౪౧. “పరిడయ్వాతి ధూమాయతి, ఖుదాయ హదయం మమ;
నిబ్బుతిం నాధిగచ్ఛామి, అగ్గిదడ్డావ ఆతపే”తి.

౪౨. తత్త నిబ్బుతిన్తి ఖుప్పిపాసాదుక్ఖస్స వూపసమం. నాధిగచ్ఛామీతి న లభామి. అగ్గిదడ్డావ ఆతపేతి అతిఉణ్ణాఆతపే అగ్గినా డయ్వామానా వియ నిబ్బుతిం నాధిగచ్ఛామీతి యోజనా.

తం సుత్వా మహాథేరో తాయ కతకమ్మం పుచ్చన్తో -

౪౩. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, పుత్తమంసాని ఖాదసీ”తి. - గాథమాహ;

అథ సా పేతీ అత్తనో పేతలోకూపపత్తిశ్చ పుత్తమంసఖాదనకారణశ్చ కథేన్తి -

౪౪. “అహూ మయ్హం దువే పుత్తా, ఉభో సమ్మత్తయోబ్బనా;
సాహం పుత్తబలూపేతా, సామికం అతిమజ్జాసం.

౪౫. “తతో మే సామికో కుద్ధో, సపతిం మయ్హమానయి;

సా చ గబ్బం అలభిత్త, తస్మా పాపం అచేతయిం.

౪౨. “సాహం పదుట్టమనసా, అకరిం గబ్బపాతనం;
తస్య తేమాసికో గబ్బో, పూతిలోహితకో పతి.

౪౩. “తదస్మా మాతా కుపితా, మయ్యం ఇతీ సమానయి;
సపథశ్చ మం కారేసి, పరిభాసాపయీ చ మం.

౪౪. “సాహం ఘోరశ్చ సపథం, ముసావాదం అభాసిసం;
‘పుత్తమంసాని ఖాదామి, సచే తం పకతం మయా’.

౪౫. “తస్య కమ్మస్య విపాకేన, ముసావాదస్య చూభయం;
పుత్తమంసాని ఖాదామి, పుబ్బలోహితమక్ష్ణితా”తి. – ఇమా గాథా అభాసి;

౪౦-౪౫. తత్త పుత్తబలూపేతాతి పుత్తబలేన ఉపేతా, పుత్తానం వసేన లద్ధబలా. అతిమజ్జోసన్తి అతిక్కమిత్వా మజ్జోం అవమజ్జోం. పూతిలోహితకో పతీతి కుణపలోహితం హుత్వా గబ్బో పరిపతి. సేసం సబ్బం అనంతరసదిసమేవ. తత్త అట్ట ధేరా, ఇథ సమ్మహులా. తత్త పశ్చా పుత్తా, ఇథ సత్తాతి అయమేవ విసేసోతి.

సత్తపుత్తఖాదకపేతివత్తువణ్ణానా నిట్టితా.

౮. గోణపేతవత్తువణ్ణానా

కిం ను ఉమ్మత్తరూపో వాతి ఇదం సత్తా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం మతపేతికం కుటుమ్పికం ఆరబ్బ కథేసి. సావత్తియం కిర అజ్ఞాతరస్య కుటుమ్పికస్య పితా కాలమకాసి. సో పితు మరణేన సోకసంతతహదయో రోదమానో ఉమ్మత్తకో పియ విచరన్తో యం యం పస్సతి, తం తం పుచ్చతి – “అపి మే పితరం పస్సిత్తా”తి? న కోచి తస్య సోకం వినోదేతుం అసక్తి. తస్య పన హదయే ఘటే పదీపో వియ సోతాపత్తిఫలస్య ఉపనిస్సయో పజ్జలతి.

సత్తా పచ్చాససమయే లోకం ఓలోకేన్తో తస్య సోతాపత్తిఫలస్య ఉపనిస్సయం దిస్వా “ఇమస్య అతీతకారణం ఆహరిత్వా సోకం వూపసమేత్వా సోతాపత్తిఫలం దాతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా పునదివసే పచ్చాభత్తం పిణ్డపాతపటిక్కన్తో పచ్చాసమణం అనాదాయ తస్య ఘరద్వారం అగమాసి. సో “సత్తా ఆగతో”తి సుత్వా పచ్చగన్త్యా సత్తారం గేహం పవేసేత్వా సత్తరి పజ్జాత్తే ఆసనే నిసిన్నే సయం భగవంతం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసిన్నే “కిం, భన్తే, మయ్యం పితు గతట్టానం జానాథా”తి ఆహ. అథ నం సత్తా, “ఉపాసక, కిం ఇమస్మిం అత్తభావే పితరం పుచ్చసి, ఉదాహు అతీతే”తి ఆహ. సో తం వచనం సుత్వా “బహూ కిర మయ్యం పితరో”తి తనుభూతసోకో ధోకం మజ్జత్తతం పటిలభి. అథస్య సత్తా సోకవినోదనం ధమ్మకథం కత్వా అపగతసోకం కల్లచిత్తం విదిత్వా సాముక్కుంసికాయ ధమ్మదేసనాయ సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాపేత్వా విహారం అగమాసి.

అథ భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం – “పస్సథ, ఆవుసో, బుద్ధానుభావం, తథా సోకపరిదేవసమాపన్నే ఉపాసకో ఖణేనేవ భగవతా సోతాపత్తిఫలే వినీతో”తి. సత్తా తత్త గన్త్యా పజ్జత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నే “కాయ నుత్థ, భిక్షవే,

ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చి. భిక్షూ తమత్తం భగవతో ఆరోచేసుం. సత్తా “న, భిక్షవే, ఇదానేవ మయా ఇమస్సు సోకో అపనీతో, పుట్టేపి అపనీతోయేవా”తి వత్వా తేహి యాచితో అతీతం ఆహరి.

అతీతే బారాణసియం అశ్శాతరస్స గహపతికస్స పితా కాలమకాసి. సో పితు మరణేన సోకపరిదేవసమాపన్నో అస్సుముఖో రత్తక్ఖో కన్తన్తో చితకం పదక్ఖిణం కరోతి. తస్స పుత్తో సుజాతో నామ కుమారో పణ్ణితో బృత్తో బుద్ధిసమ్మన్నో పితుసోకవినయనూపాయం చిన్తేన్తో ఏకదివసం బహినగరే ఏకం మతగోణం దిస్సా తిణిణ్ణా పానీయణ్ణా ఆహరిత్వా తస్స పురతో రపేత్వా “ఖాద, ఖాద, పివ, పివా”తి వదన్తో అట్టాసి. ఆగతాగతా తం దిస్సా “సమ్మ సుజాత, కిం ఉమ్మత్తకోసి, యో త్వం మతస్స గోణస్స తిణోదకం ఉపనేసీ”తి వదన్తి? సో న కిణ్చి పటివదతి. మనుస్సా తస్స పితు సన్తికం గన్తా “పుత్తో తే ఉమ్మత్తకో జాతో, మతగోణస్స తిణోదకం దేతీ”తి ఆహంసు. తం సుత్వా చ కుటుమ్మికస్స పితరం ఆరబ్బ రితో సోకో అపగతో. సో “మయ్యం కిర పుత్తో ఉమ్మత్తకో జాతో”తి సంవేగప్పత్తో వేగేన గన్తా “నను త్వం, తాత సుజాత, పణ్ణితో బృత్తో బుద్ధిసమ్మన్నో, కస్మా మతగోణస్స తిణోదకం దేసీ”తి చోదేన్తో -

౪౬. “కిం ను ఉమ్మత్తరూపోవ, లాయిత్యా హరితం తిణం;
ఖాద ఖాదాతి లపసి, గతసత్తం జరగ్గవం.

౪౭. “న హి అన్నేన పానేన, మతో గోణో సముట్టహే;
త్వంసి బాలో చ దుమ్మేధో, యథా తజ్జోవ దుమ్మతీ”తి. -

గాథాద్వయమాహ. తత్త కిం నూతి పుచ్చావచనం. ఉమ్మత్తరూపోవాతి ఉమ్మత్తకసభావో వియ చిత్తక్ఖేపం పత్తో వియ. లాయిత్యాతి లవిత్వా. హరితం తిణన్తి అల్లతిణం. లపసి విలపసి. గతసత్తన్తి విగతజీవితం. జరగ్గవన్తి బలిబద్ధం జిణ్ణగోణం. అన్నేన పానేనాతి తయా దిన్నేన హరితతిణేన వా పానీయేన వా. మతో గోణో సముట్టహేతి కాలకతో గోణో లద్ధజీవితో హుత్వా న హి సముట్టహేయ్య. త్వంసి బాలో చ దుమ్మేధోతి త్వం బాల్యయోగతో బాలో, మేధాసజ్ఞతాయ పజ్ఞాయ అభావతో దుమ్మేధో అసి. యథా తజ్జోవ దుమ్మతీతి యథా తం అజ్ఞోపి నిప్పజ్ఞో విప్పలపేయ్య, ఏవం త్వం నిరత్తకం విప్పలపసీతి అత్తో. యథా తన్తి నిపాతమత్తం.

తం సుత్వా సుజాతో పితరం సజ్ఞాపేతుం అత్తనో అధిష్పాయం పకాసేన్తో -

౪౮. “ఇమే పాదా ఇదం సీసం, అయం కాయో సవాలధి;
నేత్తా తథేవ తిట్టన్తి, అయం గోణో సముట్టహే.

౪౯. “నాయ్యకస్స హత్థపాదా, కాయో సీసణ్ణా దిస్సతి;
రుదం మత్తికథాపస్మిం, నను త్వజ్జోవ దుమ్మతీ”తి. -

గాథాద్వయం అభాసి. తస్సత్తో - ఇమస్స గోణస్స ఇమే చత్తారో పాదా, ఇదం సీసం, సహ వాలధినా వత్తతీతి సవాలధి అయం కాయో. ఇమాని చ నేత్తా నయనాని యథా మరణతో పుట్టే, తథేవ అభిన్నసన్ఠానాని తిట్టన్తి. అయం గోణో సముట్టహేతి ఇమస్మా కారణా అయం గోణో సముట్టహేయ్య సముత్తిట్టియ్యాతి మమ చిత్తం భవేయ్య. “మజ్ఞో గోణో

సముట్టహా”తి కేచి పఠన్తి, తేన కారణేన అయం గోణో సహసాపి కాయం సముట్టహాయ్యాతి అహం మజ్జోయ్యం, ఏవం మే మజ్జానా సమ్మవేయ్యాతి అధిష్పాయో. అయ్యకస్స పన మయ్థం పితామహస్స న హత్థపాదా కాయో సీసం దిస్సతి, కేవలం పన తస్స అట్టికాని పక్తిపిత్వా కతే మత్తికామయే ధూపే రుదన్తో సతగుణేన సహస్సగుణేన, తాత, త్వజ్జోవ దుమ్మతి నిప్పజ్జో, భిజ్జనధమ్మా సజ్ఞారా భిజ్జన్తి, తత్త విజానతం కా పరిదేవనాతి పితు ధమ్మం కథేసి.

తం సుత్వా బోధిసత్తస్స పితా “మమ ముత్తో పణ్ణితో మం సజ్ఞాపేతుం ఇమం కమ్మం అకాసీ”తి చిన్తేత్వా “తాత సుజాత, ‘సబ్బేపి సత్తా మరణధమ్మా’తి అజ్ఞాతమేతం, ఇతో పట్టాయ న సోచిస్సామి, సోకహరణసమత్తేన నామ మేధావినా తాదిసేనేవ భవితబ్బ”న్తి పుత్తం పసంసన్తో –

౨౦. “ఆదిత్తం వత మం సన్తం, ఘటసిత్తంవ పావకం;
వారినా వియ ఓసిఞ్చం, సబ్బం నిబ్బాపయే దరం.

౨౧. “అబ్బహీ వత మే సల్లం, సోకం హదయనిస్సితం;
యో మే సోకపరేతస్స, పితుసోకం అపానుది.

౨౨. “స్వాహం అబ్బుళ్లసల్లోస్మి, సీతిభూతోస్మి నిబ్బుతో;
న సోచామి న రోదామి, తవ సుత్వాన మాణవ.

౨౩. “ఏవం కరోన్తి సప్పజ్ఞా, యే హోన్తి అనుకమ్మకా;
వినివత్తయన్తి సోకమ్మా, సుజాతో పితరం యథా”తి. –

చతస్సో గాథా అభాసి. తత్త ఆదిత్తన్తి సోకగ్గినా ఆదిత్తం జలితం. సన్తన్తి సమానం. పావకన్తి అగ్గి. వారినా వియ ఓసిఞ్చన్తి ఉదకేన అవసిఞ్చన్తో వియ. సబ్బం నిబ్బాపయే దరన్తి సబ్బం మే చిత్తదరథం నిబ్బాపేసి. అబ్బహీ వతాతి నీహరి వత. సల్లన్తి సోకసల్లం. హదయనిస్సితన్తి చిత్తసన్నిస్సితసల్లభూతం. సోకపరేతస్సాతి సోకేన అభిభూతస్స. పితుసోకన్తి పితరం ఆరబ్బ ఉప్పన్నం సోకం. అపానుదీతి అపనేసి. తవ సుత్వాన మాణవాతి, కుమార, తవ వచనం సుత్వా ఇదాని పన న సోచామి న రోదామి. సుజాతో పితరం యథాతి యథా అయం సుజాతో అత్తనో పితరం సోకతో వినివత్తేసి, ఏవం అజ్ఞోపి యే అనుకమ్మకా అనుగ్గణ్ణసీలా హోన్తి, తే సప్పజ్ఞా ఏవం కరోన్తి పితూనం అజ్ఞోసఞ్చ ఉపకారం కరోన్తితి అట్టో.

మాణవస్స వచనం సుత్వా పితా అపగతసోకో హుత్వా సీసం నహాయిత్వా భుజ్జిత్యా కమ్మన్తే పవత్తేత్వా కాలం కత్వా సగ్గపరాయణో అహోసి. సత్తా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా తేసం భిక్షూనం సచ్చాని పకాసేసి, సచ్చపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీసు పతిట్టహింసు. తదా సుజాతో లోకనాథో అహోసీతి.

గోణపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౯. మహాపేసకారపేతివత్తువణ్ణనా

గూఢశ్చ ముత్తం రుహిరశ్చ పుబ్బన్తి ఇదం సత్థరి సావత్తియం విహరన్తే అశ్శాతరం పేసకారపేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. ద్వాదసమత్తా కిర భిక్షూ సత్థు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా వసనయోగ్గట్టానం వీమంసంతా ఉపకట్టాయ వస్సూపనాయికాయ అశ్శాతరం ఛాయూదకసమ్పన్నం రమణీయం అరశ్శాయతనం తస్స చ నాతిదూరే నాచ్ఛాసన్నే గోచరగామం దిస్సా తత్థ ఏకరత్తిం వసిత్వా దుతియదివసే గామం పిణ్ణాయ పవిసింసు. తత్థ ఏకాదస పేసకారా పటివసన్తి, తే తే భిక్షూ దిస్సా సజ్జాతసోమనస్సా హుత్వా అత్తనో అత్తనో గేహం నేత్వా పణీతేన ఆహారేన పరివిసిత్వా ఆహంసు “కుహిం, భన్తే, గచ్ఛథా”తి? “యత్థ అష్ఠాకం ఫాసుకం, తత్థ గమిస్సామా”తి. “యది ఏవం, భన్తే, ఇథేవ వసితబ్బ”న్తి వస్సూపగమనం యాచింసు. భిక్షూ సమ్పటిచ్చింసు. ఉపాసకా తేసం తత్థ అరశ్శాకుటికాయో కారేత్వా అదంసు. భిక్షూ తత్థ వస్సం ఉపగచ్ఛింసు.

తత్థ జేట్టకపేసకారో ద్వే భిక్షూ చత్తూహి పచ్చయేహి సక్కచ్చం ఉపట్టహి, ఇతరే ఏకేకం భిక్షుం ఉపట్టహింసు. జేట్టకపేసకారస్స భరియా అస్సద్ధా అప్పసన్నా మిచ్ఛాదిట్టికా మచ్చరినీ భిక్షూ న సక్కచ్చం ఉపట్టాతి. సో తం దిస్సా తస్సాయేవ కనిట్టభగినిం ఆనేత్వా అత్తనో గేహే ఇస్సరియం నియ్యాదేసి. సా సద్ధా పసన్నా హుత్వా సక్కచ్చం భిక్షూ పటిజగ్గి. తే సబ్బే పేసకారో వస్సం వుత్తానం భిక్షూనం ఏకేకస్స ఏకేకం సాటకమదంసు. తత్థ మచ్చరినీ జేట్టపేసకారస్స భరియా పదుట్టచిత్తా అత్తనో సామికం పరిభాసి - “యం తయా సమణానం సక్కపుత్తియానం దానం దిన్నం అన్నపానం, తం తే పరలోకే గూఢముత్తం పుబ్బలోహితశ్చ హుత్వా నిబ్బత్తతు, సాటకా చ జలితా అయోమయపట్టా హోన్తూ”తి.

తత్థ జేట్టపేసకారో అపరేన సమయేన కాలం కత్వా విజ్ఞాటవియం ఆనుభావసమ్పన్నా రుక్ఖదేవతా హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స పన కదరియా భరియా కాలం కత్వా తస్సేవ వసనట్టానస్స అవిదూరే పేతీ హుత్వా నిబ్బత్తి. సా నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపా జిఘచ్ఛాపిపాసాభిభూతా తస్స భూమదేవస్స సన్తికం గత్వా ఆహ - “అహం, సామి, నిచ్చోళా అతివియ జిఘచ్ఛాపిపాసాభిభూతా విచరామి, దేహి మే వత్తం అన్నపానశ్చా”తి. సో తస్సా దిబ్బం ఉళారం అన్నపానం ఉపనేసి. తం తాయ గహితమత్తమేవ గూఢముత్తం పుబ్బలోహితశ్చ సమ్పజ్జతి, సాటకశ్చ దిన్నం తాయ పరిదహితం పజ్జలితం అయోమయపట్టం హోతి. సా మహాదుక్ఖం అనుభవన్తీ తం ఛడ్డేత్వా కన్దన్తీ విచరతి.

తేన చ సమయేన అశ్శాతరో భిక్షు వుత్తవస్సో సత్థారం వన్దితుం గచ్ఛన్తో మహతా సత్తేన సద్ధిం విజ్ఞాటవిం పటిపజ్జి. సత్తికా రత్తిం మగ్గం గత్వా దివా వనే సన్దచ్ఛాయూదకసమ్పన్నం పదేసం దిస్సా యానాని ముశ్శేత్వా ముహుత్తం విస్సమింసు. భిక్షు పన వివేకకామతాయ థోకం అపక్కమిత్వా అశ్శాతరస్స సన్దచ్ఛాయస్స వనగహనపటిచ్చన్నస్స రుక్ఖస్స మూలే సజ్జాటిం పశ్శాపేత్వా నిపన్నో రత్తియం మగ్గగమనపరిస్సమేన కిలన్తకాయో నిద్దం ఉపగశ్చి. సత్తికా విస్సమిత్వా మగ్గం పటిపజ్జింసు, సో భిక్షు న పటిబుజ్జి. అథ సాయన్తసమయే ఉట్టహేత్వా తే అపస్సన్తో అశ్శాతరం కుమ్మగ్గం పటిపజ్జిత్వా అనుక్కమేన తస్సా దేవతాయ వసనట్టానం సమ్పాపుణి. అథ నం సో దేవపుత్తో దిస్సా మనుస్సరూపేన ఉపగత్వా పటిసన్ధారం కత్వా అత్తనో విమానం పవేసేత్వా పాదబ్బుజ్జనాదీని దత్వా పయిరుపాసన్తో నిసీది. తస్మిన్ శ్చ సమయే సా పేతీ ఆగత్వా “దేహి మే, సామి, అన్నపానం సాటకశ్చా”తి ఆహ. సో తస్సా తాని అదాసి. తాని చ తాయ గహితమత్తాని గూఢముత్తపుబ్బలోహితపజ్జలితఅయోపట్టాయేవ అహంసు. సో భిక్షు తం దిస్సా సజ్జాతసంవేగో తం దేవపుత్తం -

౨౪. “గూఢశ్చ ముత్తం రుహిరశ్చ పుబ్బం, పరిభుజ్జతి కిస్స అయం విపాకో;
అయం ను కిం కమ్మమకాసి నారీ, యా సబ్బదా లోహితపుబ్బభక్తా.

౨౫. “నవాని వట్టాని సుభాని చేవ, ముదూని సుద్ధాని చ లోమసాని;

దిన్నాని మిస్సా కితకా భవన్తి, అయం ను కిం కమ్మమకాసి నారీ”తి. –

ద్వీహి గాథాహి పటిపుచ్చి. తత్త కిస్స అయం విపాకోతి కీదిసస్స కమ్మస్స అయం విపాకో, యం ఏసా ఇదాని పచ్చనుభవతీతి. అయం ను కిం కమ్మమకాసి నారీతి అయం ఇత్థి కిం ను ఖో కమ్మం పుట్టే అకాసి. యా సబ్బదా లోహితపుబ్బభక్తాతి యా సబ్బకాలం రుహిరపుబ్బమేవ భక్తతి పరిభుజ్జాతి. నవానీతి పచ్చగ్గాని తావదేవ పాతుభూతాని. సుభానీతి సుద్ధరాని దస్సనీయాని. ముదూనీతి సుఖసమ్మస్సాని. సుద్ధానీతి పరిసుద్ధవణ్ణాని. లోమసానీతి సలోమకాని సుఖసమ్మస్సాని , సుద్ధరానీతి అత్తో. దిన్నాని మిస్సా కితకా భవన్తీతి కితకకణ్ణకసదిసాని లోహపట్టసదిసాని భవన్తి. “కీటకా భవన్తీ”తి వా పారో, ఖాదకపాణకవణ్ణాని భవన్తీతి అత్తో.

ఏవం సో దేవపుత్తో తేన భిక్కునా పుట్టో తాయ పురిమజాతియా కతకమ్మం పకాసీన్తో –

౨౬. “భరియా మమేసా అహు భదన్తే, అదాయికా మచ్చరినీ కదరియా;

సా మం దదన్తం సమణబ్రాహ్మణానం, అక్కోసతి చ పరిభాసతి చ.

౨౭. “గూఢఞ్చ ముత్తం రుహిరఞ్చ పుబ్బం, పరిభుజ్జా త్వం అసుచిం సబ్బకాలం;

ఏతం తే పరలోకస్మిం హోతు, వత్థా చ తే కితకసమా భవన్తు;

ఏతాదిసం దుచ్చరితం చరిత్వా, ఇధాగతా చిరరత్తాయ ఖాదతీ”తి. –

ద్వే గాథా అభాసి. తత్త అదాయికాతి కస్సచి కిఞ్చపి అదానసీలా. మచ్చరినీ కదరియాతి పరమం మచ్చేరమలస్స సభావేన మచ్చరినీ, తాయ చ పునప్పునం ఆసేవనతాయ థద్ధమచ్చరినీ, తాయ కదరియా అహూతి యోజనా. ఇదాని తస్సా తమేవ కదరియతం దస్సీన్తో “సా మం దదన్త”న్తిఆదిమాహ. తత్త ఏతాదిసన్తి ఏవరూపం యథావుత్తవచీదుచ్చరితాదిం చరిత్వా. ఇధాగతాతి ఇమం పేతలోకం ఆగతా, పేతత్తభావం ఉపగతా. చిరరత్తాయ ఖాదతీతి చిరకాలం గూఢాదిమేవ ఖాదతి. తస్సా హి యేనాకారేన అక్కుట్టం, తేనేవాకారేన పవత్తమానమ్మి ఫలం. యం ఉద్దిస్స అక్కుట్టం, తతో అజ్ఞాత్త పథవియం కమన్తకసజ్ఞాతే మత్తకే అసనిపాతో వియ అత్తనో ఉపరి పతతి.

ఏవం సో దేవపుత్తో తాయ పుట్టే కతకమ్మం కథేత్వా పున తం భిక్కుం ఆహ – “అత్తి పన, భన్తే, కోచి ఉపాయో ఇమం పేతలోకతో మోచేతు”న్తి ? “అత్థీ”తి చ వుత్తే “కథేథ, భన్తే”తి. యది భగవతో అరియసజ్ఞస్స చ ఏకస్సేవ వా భిక్కునో దానం దత్వా ఇమిస్సా ఉద్దిసియతి, అయఞ్చ తం అనుమోదతి, ఏవమేతిస్సా ఇతో దుక్ఖతో ముత్తి భవిస్సతీతి. తం సుత్వా దేవపుత్తో తస్స భిక్కునో పణీతం అన్నపానం దత్వా తం దక్ఖిణం తస్సా పేతియా ఆదిసి. తావదేవ సా పేతీ సుహితా పీణిన్ద్రియా దిబ్బాహారస్స తిత్తా అహోసి. పున తస్సేవ భిక్కునో హత్తే దిబ్బసాటకయుగం భగవన్తం ఉద్దిస్స దత్వా తఞ్చ దక్ఖిణం పేతియా ఆదిసి. తావదేవ చ సా దిబ్బవత్తనివత్తా దిబ్బాలజ్ఞౌరవిభూసితా సబ్బకామసమ్మిద్ధా దేవచ్చరాపటిభాగా అహోసి. సో చ భిక్కు తస్స దేవపుత్తస్స ఇద్దియా తదహేవ సావత్తిం పత్వా జేతవనం పవిసిత్వా భగవతో సన్తికం ఉపగన్త్వా వన్దిత్వా తం సాటకయుగం దత్వా తం పవత్తిం ఆరోచేసి. భగవాపి తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్థికా అహోసీతి.

మహాపేసకారపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఖల్లాటియపేతివత్తువణ్ణనా

కా ను అన్తోవిమానస్మిన్తి ఇదం సత్థరి సావత్థియం విహరన్తే అణ్ణతరం ఖల్లాటియపేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. అతీతే కిర బారాణసియం అణ్ణతరా రూపూపజీవినీ ఇత్థి అభిరూపా దస్సనీయా పాసాదికా పరమాయ వణ్ణపోక్ఖరతాయ సమన్నాగతా అతిమనోహరకేసకలాపీ అహోసి. తస్సా హి కేసా నీలా దీఘా తనూ ముదూ సినిద్ధా వేల్లితగ్గా ద్విహత్థగయ్థా వिसట్ఠా యావ మేఖలా కలాపా ఓలమ్మన్తి. తం తస్సా కేసనోభం దిస్సా తరుణజనో యేభుయ్యేన తస్సం పటిబద్ధచిత్తో అహోసి. అథస్సా తం కేసనోభం అసహమానా ఇస్సాపకతా కతిపయా ఇత్థియో మన్తేత్వా తస్సా ఏవ పరిచారికదాసిం ఆమిసేన ఉపలాపేత్వా తాయ తస్సా కేసూపపాతనం భేసజ్ఞం దాపేసుం. సా కిర దాసీ తం భేసజ్ఞం వ్హానియచుణ్ణేన సద్ధిం పయోజేత్వా గజ్ఞాయ నదియా వ్హానకాలే తస్సా అదాసి . సా తేన కేసమూలేసు తేమేత్వా ఉదకే నిముజ్జి , నిముజ్జనమత్తేయేవ కేసా సమూలా పరిపతింసు, సీసం చస్సా తిత్తకలాబుసదిసం అహోసి. అథ సా సబ్బసో విలూనకేసా లుఞ్చితమత్థకా కపోతీ వియ విరూపా హుత్వా లజ్జాయ అన్తోనగరం పవిసితుం అసక్కోన్తీ వత్తేన సీసం వేరేత్వా బహినగరే అణ్ణతరస్మిం పదేసే వాసం కప్పేన్తీ కతిపాహచ్చయేన అపగతలజ్జా తతో నివత్తేత్వా తిలాని పీళేత్వా తేలవణిజ్ఞం సురావణిజ్జిఞ్చ కరోన్తీ జీవికం కప్పేసి. సా ఏకదివసం ద్వీసు తీసు మనుస్సేసు సురామత్తేసు మహానిద్ధం ఓక్కమన్తేసు సిథిలభూతాని తేసం నివత్తవత్థాని అవహరి.

అథేకదివసం సా ఏకం ఖీణాసవత్థేరం పిణ్ణాయ చరన్తం దిస్సా పసన్నచిత్తా అత్తనో ఘరం నేత్వా పణ్ణత్తే ఆసనే నిసీదాపేత్వా తేలసంసట్ఠం దోణినిమ్మజ్జనిం పిణ్ణాకమదాసి. సో తస్సా అనుకమ్పాయ తం పటిగ్గహేత్వా పరిభుజ్జి. సా పసన్నమానసా ఉపరి ఛత్తం ధారయమానా అట్ఠాసి. సో చ థేరో తస్సా చిత్తం పహంసేన్తో అనుమోదనం కత్వా పక్కామి. సా చ ఇత్థి అనుమోదనకాలేయేవ “మయ్థం కేసా దీఘా తనూ సినిద్ధా ముదూ వేల్లితగ్గా హోన్తూ”తి పత్తనమకాసి.

సా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా మిస్సకకమ్మస్స ఫలేన సముద్ధమజ్జే కనకవిమానే ఏకికా హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్సా కేసా పత్తితాకారాయేవ సమ్మజ్జింసు. మనుస్సానం సాటకావహరణేన పన నగ్గా అహోసి. సా తస్మిం కనకవిమానే పునపునం ఉప్పజ్జిత్వా ఏకం బుద్ధన్తరం నగ్గావ హుత్వా వీతినామేసి. అథ అవ్హాకం భగవతి లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్రే అనుపుట్టేన సావత్థియం విహరన్తే సావత్థివాసినో సత్తసతా వాణిజా సువణ్ణభూమిం ఉద్దిస్స నావాయ మహాసముద్ధం ఓతరింసు. తేహి ఆరుళ్ళా నావా వिसమవాతవేగుక్ఖిత్తా ఇతో చిత్తో చ పరిబ్బమన్తీ తం పదేసం అగమాసి. అథ సా విమానపేతి సహ విమానేన తేసం అత్తానం దస్సేసి. తం దిస్సా జేట్ఠవాణిజో పుచ్చన్తో -

౨౮. “కా ను అన్తోవిమానస్మిం, తిట్ఠన్తీ నూపనిక్ఖమి;

ఉపనిక్ఖమస్సు భద్దే, పస్సామ తం బహిట్ఠితన్తి. -

గాథమాహ . తత్త కా ను అన్తోవిమానస్మిం తిట్ఠన్తీతి విమానస్స అన్తో అబ్బన్తరే తిట్ఠన్తీ కా ను త్వం, కిం మనుస్సిత్థీ, ఉదాహు అమనుస్సిత్థీతి పుచ్చతి. నూపనిక్ఖమీతి విమానతో న నిక్ఖమి. ఉపనిక్ఖమస్సు, భద్దే, పస్సామ తం బహిట్ఠితన్తి, భద్దే, తం మయం బహి రితం పస్సామ దట్ఠకామమ్మా, తస్మా విమానతో నిక్ఖమస్సు. “ఉపనిక్ఖమస్సు భద్దన్తే”తి వా పారో, భద్దం తే అత్థాతి అత్తో.

అధస్య సా అత్తనో బహి నిక్ష్మమిసుం అసక్కుణేయ్యతం పకాసేన్తి -

౨౯. “అట్టియామి హరాయామి, నగ్గా నిక్ష్మమితుం బహి;
కేసేహమ్మి పటిచ్చన్నా, పుణ్ణం మే అప్పకం కత”న్తి. -

గాథమాహ. తత్త అట్టియామీతి నగ్గా హుత్వా బహి నిక్ష్మమితుం అట్టికా దుక్ఖితా అమ్మి. హరాయామీతి లజ్జామి. కేసేహమ్మి పటిచ్చన్నాతి కేసేహి అమ్మి అహం పటిచ్చాదితా పారుతసరీరా. పుణ్ణం మే అప్పకం కతన్తి అప్పకం పరిత్తం మయా కుసలకమ్మం కతం, పిణ్ణాకదానమత్తన్తి అధిప్పాయో.

అధస్సా వాణిజో అత్తనో ఉత్తరిసాటకం దాతుకామో --

౩౦. “హన్ద్దత్తరీయం దదామి తే, ఇదం దుస్సం నివాసయ;
ఇదం దుస్సం నివాసేత్వా, ఏహి నిక్ష్మమ సోభనే;
ఉపనిక్ష్మమస్సు భద్దే, పస్సామ తం బహిట్టిత”న్తి. -

గాథమాహ . తత్త హన్ద్దాతి గణ్ణ. ఉత్తరీయన్తి ఉపసంభ్యానం ఉత్తరిసాటకన్తి అత్తో. దదామి తేతి తుయ్యం దదామి. ఇదం దుస్సం నివాసయాతి ఇదం మమ ఉత్తరిసాటకం త్వం నివాసేహి. సోభనేతి సున్దరరూపే.

ఏవ ఇచ్చ పన వత్వా అత్తనో ఉత్తరిసాటకం తస్సా ఉపనేసి, సా తథా దియ్యమానస్స అత్తనో అనుపకప్పనీయత ఇచ్చ, యథా దియ్యమానం ఉపకప్పతి, త ఇచ్చ దస్సేన్తి -

౩౧. “హత్థేన హత్థే తే దిన్నం, న మయ్యం ఉపకప్పతి;
ఏసేత్థుపాసకో సద్ధో, సమ్మాసమ్మద్ధసావకో.

౩౨. “ఏతం అచ్చాదయిత్వాన, మమ దక్ఖిణమాదిస;
తథాహం సుఖితా హేస్సం, సబ్బకామసమిద్ధినీ”తి. -

గాథాద్వయమాహ . తత్త హత్థేన హత్థే తే దిన్నం, న మయ్యం ఉపకప్పతీతి, మారిస, తవ హత్థేన మమ హత్థే తయా దిన్నం న మయ్యం ఉపకప్పతి న వినియుజ్జతి, ఉపభోగయోగం న హోతీతి అత్తో. ఏసేత్థుపాసకో సద్ధోతి ఏసో రతనత్తయం ఉద్దిస్స సరణగమనేన ఉపాసకో కమ్మఫలసద్ధాయ చ సమన్నాగతత్తా సద్ధో ఏత్త ఏతస్మిం జనసమ్మాహే అత్తి. ఏతం అచ్చాదయిత్వాన, మమ దక్ఖిణమాదిసాతి ఏతం ఉపాసకం మమ దియ్యమానం సాటకం పరిదహాపేత్వా తం దక్ఖిణం మయ్యం ఆదిస పత్తిదానం దేహి. తథాహం సుఖితా హేస్సన్తి తథా కతే అహం సుఖితా దిబ్బవత్తనివత్తా సుఖిప్పత్తా భవిస్సామీతి.

తం సుత్వా వాణిజా తం ఉపాసకం స్థాపేత్వా విలిమ్పేత్వా వత్తయుగేన అచ్చాదేసుం. తమత్తం పకాసేన్తా సగ్గీతికారా -

౩౩. “త ఇచ్చ తే స్థాపయిత్వాన, విలిమ్పేత్వాన వాణిజా;
వత్తేహచ్చాదయిత్వాన, తస్సా దక్ఖిణమాదిసుం.

౬౪. “సమనంతరానుద్దిట్టే , విపాకో ఉదపజ్జథ;
భోజనచ్ఛాదనపానీయం, దక్ఖిణాయ ఇదం ఫలం.

౬౫. “తతో సుద్ధా సుచివసనా, కాసికుత్తమధారిణీ;
హసన్తి విమానా నిక్ఖమి, దక్ఖిణాయ ఇదం ఫల”న్తి. –

తిస్సో గాథాయో అవోచుం.

౬౩. తత్థ తన్తి తం ఉపాసకం. చ-సద్దో నిపాతమత్తం. తేతి తే వాణిజాతి యోజనా. విలిమ్పత్వానాతి ఉత్తమేన గన్ధేన విలిమ్పత్వా. వత్థేహచ్ఛాదయిత్వానాతి వణ్ణగన్ధరససమ్పన్నం సబ్యజ్ఞానం భోజనం భోజేత్వా నివాసనం ఉత్తరీయన్తి ద్వీహి వత్థేహి అచ్ఛాదేసుం, ద్వే వత్థాని అదంసూతి అత్తో. తస్సా దక్ఖిణమాదిసున్తి తస్సా పేతియా తం దక్ఖిణం ఆదిసింసు.

౬౪. సమనంతరానుద్దిట్టేతి అనూ-తి నిపాతమత్తం, తస్సా దక్ఖిణాయ ఉద్దిట్టసమనంతరమేవ. విపాకో ఉదపజ్జథాతి తస్సా పేతియా విపాకో దక్ఖిణాయ ఫలం ఉప్పజ్జి. కీదిసోతి పేతీ ఆహ భోజనచ్ఛాదనపానీయన్తి. నానప్పకారం దిబ్బభోజనసదిసం భోజనశ్చ నానావిరాగవణ్ణసముజ్జలం దిబ్బవత్థసదిసం వత్థశ్చ అనేకవిధం పానకశ్చ దక్ఖిణాయ ఇదం ఈదిసం ఫలం ఉదపజ్జథాతి యోజనా.

౬౫. తతోతి యథాపుత్తభోజనాదిపటిలాభతో పచ్ఛా. సుద్ధాతి న్హానేన సుద్ధసరీరా. సుచివసనాతి సువిసుద్ధవత్థనివత్థా. కాసికుత్తమధారిణీతి కాసికవత్థతోపి ఉత్తమవత్థధారిణీ. హసన్తితి “పస్సథ తావ తుమ్హాకం దక్ఖిణాయ ఇదం ఫలవిసేస”న్తి పకాసనవసేస హసమానా విమానతో నిక్ఖమి.

అథ తే వాణిజా ఏవం పచ్చక్షతో పుణ్ణఫలం దిస్సా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతా తస్మిం ఉపాసకే సజ్జాతగారవబహుమానా కతజ్జాలీ తం పయిరుపాసింసు. సోపి తే ధమ్మకథాయ భియ్యోసోమత్తాయ పసాదేత్వా సరణేసు చ సీలేసు చ పతిట్టాపేసి. తే తాయ విమానపేతియా కతకమ్మం –

౬౬. “సుచిత్తరూపం రుచిరం, విమానం తే పభాసతి;
దేవతే పుచ్చితాచిక్ఖ, కిస్స కమ్మస్సిదం ఫల”న్తి. –

ఇమాయ గాథాయ పుచ్చింసు. తత్థ సుచిత్తరూపన్తి హత్థిఅస్స ఇత్థిపురిసాదివసేన చేవ మాలాకమ్మలతాకమ్మాదివసేన చ సుట్టు విహితచిత్తరూపం. రుచిరన్తి రమణీయం దస్సనీయం. కిస్స కమ్మస్సిదం ఫలన్తి కీదిసస్స కమ్మస్స, కిం దానమయస్స ఉదాహు సీలమయస్స ఇదం ఫలన్తి అత్తో.

సా తేహి ఏవం పుట్టా “మయా కతస్స పరిత్తకస్స కుసలకమ్మస్స తావ ఇదం ఫలం, అకుసలకమ్మస్స పన ఆయతిం నిరయే ఏదిసం భవిస్సతీ”తి తదుభయం ఆచిక్ఖన్తి –

౬౭. “భిక్ఖునో చరమానస్స, దోణినిమ్మజ్జనిం అహం;
అదాసిం ఉజ్జభూతస్స, విప్పసన్నేన చేతసా.

౬౮. “తస్య కమ్మస్య కుసలస్య, విపాకం దీఘమన్తరం;
అనుభోమి విమానస్మిం, తస్మా దాని పరిత్యక్తం.

౬౯. “ఉద్ధం చతూహి మాసేహి, కాలంకిరియా భవిస్సతి;
ఏకన్తకటుకం ఘోరం, నిరయం పపతిస్సహం.

౭౦. “చతుక్కుణ్ణం చతుద్వారం, విభత్తం భాగసో మితం;
అయోపాకారపరియన్తం, అయసా పటికుజ్జితం.

౭౧. “తస్య అయోమయా భూమి, జలితా తేజసా యుతా;
సమన్తా యోజనసతం, ఫరిత్వా తిట్ఠతి సబ్బదా.

౭౨. “తత్తాహం దీఘమద్ధానం, దుక్ఖం వేదిస్స వేదనం;
ఫలఞ్చ పాపకమ్మస్య, తస్మా సోచామహం భుస”న్తి. – గాథాయో అభాసి;

౬౭. తత్త భిక్ఖునో చరమానస్సాతి అజ్ఞాతరస్య భిన్నకిలేసస్య భిక్ఖునో భిక్ఖాయ చరన్తస్య. దోణినిమ్మజ్జనిని విస్సన్దమానతేలం పిజ్జాకం. ఉజ్జభూతస్సాతి చిత్తజిహ్వువజ్జకుటిలభావకానం కిలేసానం అభావేన ఉజ్జభావప్పత్తస్య. విప్పసన్నేన చేతసాతి కమ్మఫలసద్ధాయ సుట్టు పసన్నేన చిత్తేన.

౬౮-౬౯. దీఘమన్తరన్తి మ-కారో పదసన్ధికరో, దీఘమన్తరం దీఘకాలన్తి అథో. తస్మా దాని పరిత్యక్తన్తి తస్మా పుజ్జాఫలం విపక్కవిపాకత్తా కమ్మస్య ఇదాని పరిత్యక్తం అప్పావసేసం, న చిరేనేవ ఇతో చవిస్సామీతి అథో. తేనాహ “ఉద్ధం చతూహి మాసేహి, కాలంకిరియా భవిస్సతి”తి చతూహి మాసేహి ఉద్ధం చతున్నం మాసానం ఉపరి పఞ్చమే మాసే మమ కాలంకిరియా భవిస్సతితి దస్సేతి. ఏకన్తకటుకన్తి ఏకన్తేనేవ అనిట్టధఫస్సాయతనికభావతో ఏకన్తదుక్ఖన్తి అథో. ఘోరన్తి దారుణం. నిరయన్తి నట్టి ఏత్థ అయో సుఖన్తి కత్వా “నిరయ”న్తి లద్ధనామం నరకం. పపతిస్సహన్తి పపహిస్సామి అహం.

౭౦. “నిరయ”న్తి చేత్థ అవీచిమహానిరయస్య అధిప్పేతత్తా తం సరూపతో దస్సేతుం “చతుక్కుణ్ణ”న్తిఆదిమాహ. తత్త చతుక్కుణ్ణన్తి చతుక్కీణం. చతుద్వారన్తి చతుసు దిసాసు చతూహి ద్వారేహి యుత్తం. విభత్తన్తి సుట్టు విభత్తం.

భాగసోతి భాగతో. మితన్తి తులితం. అయోపాకారపరియన్తన్తి అయోమయేన పాకారేన పరిక్లిత్తం. అయసా పటికుజ్జితన్తి అయోపటలేనేవ ఉపరి పిహితం.

౭౧-౭౨. తేజసా యుతాతి సమన్తతో సముట్టితజాలేన మహతా అగ్గినా నిరన్తరం సమాయుతజాలా. సమన్తా యోజనసతన్తి ఏవం పన సమన్తా బహి సబ్బదిసాసు యోజనసతం యోజనానం సతం. సబ్బదాతి సబ్బకాలం. ఫరిత్వా తిట్ఠతీతి బ్యాపేత్వా తిట్ఠతి. తత్తాతి తస్మిం మహానిరయే. వేదిస్సన్తి వేదిస్సామి అనుభవిస్సామి. ఫలఞ్చ పాపకమ్మస్సాతి ఇదం ఈదిసం దుక్ఖానుభవనం మహా ఏవం కతస్య పాపస్య కమ్మస్య ఫలన్తి అథో.

ఏవం తాయ అత్తనా కతకమ్మఫల ఆయతిం నేరయికభయే చ పకాసితే సో ఉపాసకో కరుణాసజ్జోదితమానసో
 “హస్తస్సాహం పతిట్టా భవేయ్య”ని చిస్తేత్వా ఆహ - “దేవతే, త్వం మయ్యం ఏకస్స దానవసేన సబ్బకామసమిద్ధా
 ఉట్టారసమ్మత్తియుత్తా జాతా, ఇదాని పన ఇమేసం ఉపాసకానం దానం దత్వా సత్తు చ గుణే అనుస్సరిత్వా
 నిరయూపపత్తితో ముచ్చిస్ససీ”తి. సా పేతీ హట్టతుట్టా “సాధూ”తి వత్వా తే దిబ్బేన అన్నపానేన సంతప్పేత్వా దిబ్బాని
 వణ్ణాని నానావిధాని రతనాని చ అదాసి, భగవంతశ్చ ఉద్దిస్స దిబ్బం దుస్సయుగం తేసం హత్థే దత్వా “అజ్ఞాతరా, భన్తే,
 విమానపేతీ భగవతో పాదే సిరసా వందతీతి సావత్తిం గత్వా సత్థారం మమ వచనేన వందథా”తి వందనశ్చ పేసేసి, తశ్చ నావం
 అత్తనో ఇద్ధానుభావేన తేహి ఇచ్చితపట్టనం తం దివసమేవ ఉపనేసి.

అథ తే వాణిజా తతో పట్టనతో అనుక్కమేన సావత్తిం పత్వా జేతవనం పవిసిత్వా సత్తు తం దుస్సయుగం దత్వా
 వందనశ్చ నివేదేత్వా ఆదితో పట్టాయ తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసుం. సత్థా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ
 విత్థారేన ధమ్మం దేసేసి, సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా జాతా. తే పన ఉపాసకా దుతియదివసే బుద్ధప్పముఖస్స
 భిక్కుసజ్ఞస్స మహాదానం దత్వా తస్సా దక్ఖిణమాదిసింసు. సా చ తతో పేతలోకతో చవిత్వా వివిధరతనవిజ్జోతితే
 తావతింసభవనే కనకవిమానే అచ్చరాసహస్సపరివారా నిబ్బత్తితి.

ఖల్లాటియపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. నాగపేతవత్తువణ్ణనా

పురతోవ సేతేన పలేతి హత్థినాతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరంతే ద్వే బ్రాహ్మణపేతే ఆరమ్భ పుత్తం. ఆయస్మా కిర
 సంకిచ్చో సత్తవస్సికో ఖురగ్గేయేవ అరహత్తం పత్వా సామణేరభూమియం రితో తింసమత్తేహి భిక్షూహి సద్ధిం అరణ్ణాయతనే
 వసంతో తేసం భిక్షూనం పశ్చన్నం చోరసతానం హత్థతో ఆగతం మరణమ్మి బాహిత్వా తే చ చోరే దమేత్వా పబ్బాజేత్వా సత్తు
 సన్తికం అగమాసి. సత్థా తేసం భిక్షూనం ధమ్మం దేసేసి, దేసనావసానే తే భిక్షూ అరహత్తం పాపుణింసు. అథాయస్మా
 సంకిచ్చో పరిపుణ్ణవస్సో లద్ధూపసమ్మదో తేహి పశ్చహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం బారాణసిం గత్వా ఇసిపతనే విహాసి. మనుస్సా
 థేరస్స సన్తికం గత్వా ధమ్మం సుత్వా పసన్నమానసా వీధిపటిపాటియా వగ్గవగ్గా హుత్వా ఆగన్తుకదానం అదంసు. తత్త
 అజ్ఞాతరో ఉపాసకో మనుస్సే నిచ్చభత్తే సమాదపేసి, తే యథాబలం నిచ్చభత్తం పట్టపేసుం.

తేన చ సమయేన బారాణసియం అజ్ఞాతరస్స మిచ్చాదిట్టికస్స బ్రాహ్మణస్స ద్వే పుత్తా ఏకా చ ధీతా అహేసుం. తేసు
 జేట్టపుత్తో తస్స ఉపాసకస్స మిత్తో అహోసి. సో తం గహేత్వా ఆయస్మతో సంకిచ్చస్స సన్తికం అగమాసి. ఆయస్మా సంకిచ్చో
 తస్స ధమ్మం దేసేసి. సో ముదుచిత్తో అహోసి. అథ నం సో ఉపాసకో ఆహ - “త్వం ఏకస్స భిక్షునో నిచ్చభత్తం దేహి”తి .
 “అనాచిణ్ణం అవ్హాకం బ్రాహ్మణానం సమణానం సక్యపుత్తియానం నిచ్చభత్తదానం, తస్మా నాహం దస్సామీ”తి. “కిం
 మయ్యమ్మి భత్తం న దస్ససీ”తి? “కథం న దస్సామీ”తి ఆహ. “యది ఏవం యం మయ్యం దేసి, తం ఏకస్స భిక్షుస్స
 దేహి”తి. సో “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా దుతియదివసే పాతోవ విహారం గత్వా ఏకం భిక్షుం ఆనేత్వా భోజేసి.

ఏవం గచ్ఛంతే కాలే భిక్షూనం పటిపత్తిం దిస్సా ధమ్మశ్చ సుణిత్వా తస్స కనిట్టభాతా చ భగినీ చ సాసనే అభిప్పసన్నా
 పుణ్ణకమ్మరతా చ అహేసుం. ఏవం తే తయో జనా యథావిభవం దానాని దేంతా సమణబ్రాహ్మణే సక్కరింసు గరుం కరింసు
 మానేసుం పూజేసుం. మాతాపితరో పన నేసం అస్సద్ధా అప్పసన్నా సమణబ్రాహ్మణేసు అగారవా పుణ్ణాకిరియాయ అనాదరా

అచ్చున్దికా అహీసుం. తేనుం ధీతరం దారికం మాతులపుత్తస్సత్తాయ ఇతకా వారేసుం. సో చ ఆయస్మతో సంకిచ్చస్స సన్నికే ధమ్మం సుత్వా సంవేగజాతో పబ్బజిత్వా నిచ్చం అత్తనో మాతు-గేహం భుజ్జీతుం గచ్ఛతి. తం మాతా అత్తనో భాతు-ధీతాయ దారికాయ పలోభేతి. తేన సో ఉక్కణ్ణితో హుత్వా ఉపజ్ఞాయం ఉపసంఖమిత్వా ఆహ - “ఉప్పబ్బజిస్సామహం, భన్తే, అనుజానాథ మ”న్తి. ఉపజ్ఞాయో తస్స ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం దిస్సా ఆహ - “సామణేర, మాసమత్తం ఆగమేహి”తి. సో “సాధూ”తి పటిస్సుణీత్వా మాసే అతిక్కన్తే తథేవ ఆరోచేసి. ఉపజ్ఞాయో పున “అడ్డమాసం ఆగమేహి”తి ఆహ. అడ్డమాసే అతిక్కన్తే తథేవ వుత్తే పున “సత్తాహం ఆగమేహి”తి ఆహ. సో “సాధూ”తి పటిస్సుణీ. అథ తస్మిం అన్తోసత్తాహే సామణేరస్స మాతులానియా గేహం వినట్టచ్చదనం జిణ్ణం దుబ్బలకుట్టం వాతవస్సాభిహతం పరిపతి. తత్థ బ్రాహ్మణో బ్రాహ్మణీ ద్వే పుత్తా ఘీతా చ గేహీన అజ్ఞోత్థటా కాలమకంసు. తేసు బ్రాహ్మణో బ్రాహ్మణీ చ పేతయోనియం నిబ్బత్తింసు, ద్వే పుత్తా ధీతా చ భుమ్మదేవేసు. తేసు జేట్టపుత్తస్స హత్తియానం నిబ్బత్తి, కనిట్టస్స అస్సతరీరథో, ధీతాయ సువణ్ణసివికా. బ్రాహ్మణో చ బ్రాహ్మణీ చ మహన్తే మహన్తే అయోముగ్గరే గహీత్వా అజ్ఞామజ్ఞాం ఆకోటేన్తి, అభిహతట్టానేసు మహన్తా మహన్తా ఘటప్పమాణా గణ్ణా ఉట్టహీత్వా ముహుత్తేనేవ పచిత్వా పరిభేదప్పత్తా హోన్తి. తే అజ్ఞామజ్ఞాస్స గణ్ణే ఫాలేత్వా కోధాభిభూతా నిక్కరుణా ఫరుసవచనేహి తజ్జేన్తా పుబ్బలోహితం పివన్తి, న చ తిత్తిం పటిలభన్తి.

అథ సామణేరో ఉక్కణ్ణాభిభూతో ఉపజ్ఞాయం ఉపసంఖమిత్వా ఆహ - “భన్తే, మయా పటిజ్ఞాతదివసా వీతివత్తా, గేహం గమిస్సామి, అనుజానాథ మ”న్తి. అథ నం ఉపజ్ఞాయో “అత్థజ్ఞతే సూరియే కాలపక్ఖచాతుద్దసియా పవత్తమానాయ ఏహి”తి వత్వా ఇసిపతనవిహారస్స పిట్టిపస్సేన ధోకం గత్వా అట్టాసి. తేన చ సమయేన తే ద్వే దేవపుత్తా సద్ధిం భగినియా తేనేవ మగ్గేన యక్ఖసమాగమం సమ్భావేతుం గచ్ఛన్తి, తేనుం పన మాతాపితరో ముగ్గరహత్తా ఫరుసవాచా కాళరూపా ఆకులాకులలూఖపతితకేసభారా అగ్గిదడ్డతాలక్ఖన్దసదిసా విగలితపుబ్బలోహితా వలితగత్తా అతివియ జేగుచ్చబీభచ్చదస్సనా తే అనుబన్దన్తి.

అథాయస్మా సంకిచ్చో యథా సో సామణేరో తే సబ్బే గచ్ఛన్తే పస్సతి, తథారూపం ఇద్ధాభిసంఖారం అభిసంఖరిత్వా సామణేరం ఆహ - “పస్ససి త్వం, సామణేర, ఇమే గచ్ఛన్తే”తి? “ఆమ, భన్తే, పస్సామీ”తి. “తేన హి ఇమేహి కతకమ్మం పటిపుచ్చా”తి. సో హత్తియానాదీహి గచ్ఛన్తే అనుక్కమేన పటిపుచ్చి. తే ఆహంసు - “యే పచ్చతో ఏతా ఆగచ్ఛన్తి, తే పటిపుచ్చా”తి. సామణేరో తే ఏతే గాథాహి అజ్ఞభాసి -

౭౩. “పురతోవ సేతేన పలేతి హత్తినా, మజ్జే పన అస్సతరీరథేన;
పచ్చా చ కణ్ణా సివికాయ నీయతి, ఓభాసయన్తీ దస సబ్బసో దిసా.

౭౪. “తుమ్హే పన ముగ్గరహత్తపాణినో, రుదంముఖా చిన్నపభిన్నగత్తా;
మనుస్సభూతా కిమకత్థ పాపం, యేనజ్ఞామజ్ఞాస్స పివాథ లోహిత”న్తి.

తత్థ పురతోతి సబ్బపరమం. సేతేనాతి పణ్డరేన. పలేతీతి గచ్ఛతి. మజ్జే పనాతి హత్తిం ఆరుళ్లస్స సివికం ఆరుళ్లాయ చ అన్తరే. అస్సతరీరథేనాతి అస్సతరీయుత్తేన రథేన పలేతీతి యోజనా. నీయతీతి వహీయతి. ఓభాసయన్తీ దస సబ్బసో దిసాతి సబ్బతో సమన్తతో సబ్బా దస దిసా అత్తనో సరీరప్పభాహి వత్తాభరణాదిప్పభాహి చ విజ్ఞోతయమానా. ముగ్గరహత్తపాణినోతి ముగ్గరా హత్తసంఖాతేసు పాణీసు యేసం తే ముగ్గరహత్తపాణినో, భూమిసంఖకరణీయాదీసు

పాణివోహరస్స లబ్ధమానత్తా హత్తసద్దేన పాణి ఏవ విసేసితో. చిన్నపభిన్నగత్తాతి ముగ్గరప్పహారేన తత్త తత్త
చిన్నపభిన్నసరీరా. పివాథాతి పివథ.

ఏవం సామణేరేన పుట్టా తే పేతా సబ్బం తం

పవత్తిం చతుహి గాథాహి పచ్చభాసింసు -

౭౦. “పురతోవ యో గచ్చతి కుజ్జరేన, సేతేన నాగేన చతుక్కమేన;
అవ్హాక పుత్తో అహు జేట్టకో నో, దానాని దత్వాన సుఖీ పమోదతి.

౭౧. “యో యో మజ్ఞే అస్సతరీరథేన, చతుబ్బి యుత్తేన సువగ్గితేన;
అవ్హాక పుత్తో అహు మజ్ఞిమో నో, అమచ్చరీ దానపతి విరోచతి.

౭౨. “యా సా చ పచ్చా సివికాయ నీయతి, నారీ సపజ్ఞా మిగమన్దలోచనా;
అవ్హాక ధీతా అహు సా కనిట్టికా, భాగడ్డభాగేన సుఖీ పమోదతి.

౭౩. “ఏతే చ దానాని అదంసు పుట్టే, పసన్నచిత్తా సమణబ్రాహ్మణానం;
మయం పన మచ్చరీనో అహుమ్మ, పరిభాసకా సమణబ్రాహ్మణానం;
ఏతే చ దత్వా పరిచారయన్తి, మయశ్చ సుస్సామ నళోవ చిన్నో”తి.

౭౪. తత్త పురతోవ యో గచ్చతీతి ఇమేసం గచ్చన్తానం యో పురతో గచ్చతి. “యోనో పురతో గచ్చతీ”తి వా పాఠో,
తస్స యో ఏనో పురతో గచ్చతీతి అథ్థో. కుజ్జరేనాతి కుం పథవిం జీరయతి, కుజ్జోసు వా రమతి చరతీతి “కుజ్జరో”తి
లద్ధనామేన హత్తినా. నాగేనాతి, నాస్స అగమనీయం అనభిభవనీయం అత్తీతి నాగా, తేన నాగేన. చతుక్కమేనాతి
చతుప్పదేన. జేట్టకోతి పుబ్బజో.

౭౫-౭౬. చతుబ్బితి చతుహి అస్సతరీహి. సువగ్గితేనాతి సున్దరగమనేన చాతురగమనేన. మిగమన్దలోచనాతి మిగీ
వియ మన్దక్తికా. భాగడ్డభాగేనాతి భాగస్స అడ్డభాగేన, అత్తనా లద్ధకోట్టాసతో అడ్డభాగదానేన హేతుభూతేన. సుఖీతి సుఖినీ.
లిజ్జవిపల్లాసేన హేతం వుత్తం.

౭౭. పరిభాసకాతి అక్కోసకా. పరిచారయన్తీతి దిట్టేసు కామగుణేసు అత్తనో ఇన్ద్రియాని ఇతో చిత్తో చ యథాసుఖం
చారేన్తి, పరిజనేహి వా అత్తనో పుజ్ఞానుభావనిస్సన్దేన పరిచరియం కారేన్తి. మయశ్చ సుస్సామ నళోవ చిన్నోతి మయం
పన చిన్నో ఆతపే ఖిత్తో నళో వియ సుస్సామ, ఋప్పిపాసాహి అజ్ఞమజ్ఞం దణ్ణాభిఘాతేహి చ సుక్ఖా విసుక్ఖా భవామాతి.

ఏవం అత్తనో పాపం సమ్మవేదేత్వా “మయం తుయ్ఘం మాతులమాతులానియో”తి ఆచిక్కింసు. తం సుత్వా సామణేరో
సజ్ఞాతసంవేగో “ఏవరూపానం కిచ్చిసకారీనం కథం ను ఖో భోజనాని సిజ్జన్తీ”తి పుచ్చన్తో -

౭౮. “కిం తువ్హాకం భోజనం కిం సయానం, కథశ్చ యాపేథ సుపాపధమ్మినో;

పహూతభోగేసు అనప్పకేసు, సుఖం విరాధాయ దుక్ఖజ్ఞ పత్తా"తి. -

ఇమం గాథమాహ. తత్త కిం తుమ్హాకం భోజనన్తి కీదిసం తుమ్హాకం భోజనం? కిం సయానన్తి కీదిసం సయనం? "కిం సయానా"తి కేచి పఠన్తి, కీదిసా సయనా, కీదిసే సయనే సయథాతి అత్తో. కథం యాపేథాతి కేన పకారేన యాపేథ, "కథం వో యాపేథా"తిపి పారో, కథం తుమ్హే యాపేథాతి అత్తో. సుపాపధమ్మినోతి సుట్టు అతివియ పాపధమ్మా. పహూతభోగేసూతి అపరియన్తేసు ఉళారేసు భోగేసు సన్తేసు. అనప్పకేసూతి న అప్పకేసు బహూసు. సుఖం విరాధాయాతి సుఖహేతునో పుణ్ణస్స అకరణేన సుఖం విరజ్జిత్వా విరాధేత్వా. "సుఖస్స విరాధేనా"తి కేచి పఠన్తి. దుక్ఖజ్ఞ పత్తాతి అజ్ఞ ఇదాని ఇదం పేతయోనిపరియాపన్నం దుక్ఖం అనుప్పత్తాతి.

ఏవం సామణేరేన పుట్టా పేతా తేన పుచ్చితమత్తం విస్సజ్జేన్నా -

౮౦. "అణ్ణమణ్ణం వధిత్వాన, పివామ పుబ్బలోహితం;
బహుం విత్వా న ధాతా హోమ, నచ్చాదిమ్మసే మయం.

౮౧. "ఇచ్చేవ మచ్చా పరిదేవయన్తి, అదాయకా పేచ్చ యమస్స రాయినో;
యే తే విదిచ్చ అధిగమ్మ భోగే, న భుజ్జరే నాపి కరోన్తి పుణ్ణం.

౮౨. "తే ఖుప్పిపాసూపగతా పరత్త, పచ్చా చిరం ఝాయరే డయ్మామానా;
కమ్మాని కత్వాన దుఖుద్రాని, అనుభోన్తి దుక్ఖం కటుకప్పలాని.

౮౩. "ఇత్తరణ్ణో ధనం ధణ్ణం, ఇత్తరం ఇథ జీవితం;
ఇత్తరం ఇత్తరతో ఇత్వా, దీపం కయిరాథ పణ్ణితో.

౮౪. "యే తే ఏవం పజానన్తి, నరా ధమ్మస్స కోవిదా;
తే దానే నప్పమజ్జన్తి, సుత్వా అరహతం వచో"తి. -

పశ్చ గాథా అభాసీంసు.

౮౦-౮౧. తత్త న ధాతా హోమాతి ధాతా సుహితా తిత్తా న హోమ. నచ్చాదిమ్మసేతి న రుచ్చామ, న రుచిం ఉప్పాదేమ, న తం మయం అత్తనో రుచియా పివిస్సామాతి అత్తో. ఇచ్చేవాతి ఏవమేవ. మచ్చా పరిదేవయన్తీతి మయం వియ అణ్ణోపి మనుస్సా కతకిబ్బిసా పరిదేవన్తి కన్దన్తి. అదాయకాతి అదానసీలా మచ్చరినో. యమస్స రాయినోతి యమలోకసణ్ణితే యమస్స రానే పేత్తివిసయే రానసీలా . యే తే విదిచ్చ అధిగమ్మభోగేతి యే తే సమ్మతి ఆయతిశ్చ సుఖవిసేసవిధాయకే భోగే విద్దిత్వా పటిలభిత్వా. న భుజ్జరే నాపి కరోన్తి పుణ్ణన్తి అమ్మే వియ సయమ్మి న భుజ్జన్తి, పరేసం దేన్తా దానమయం పుణ్ణమ్మి న కరోన్తి.

౮౨. తే ఖుప్పిపాసూపగతా పరత్తాతి తే సత్తా పరత్త పరలోకే పేత్తివిసయే జిఘచ్ఛాపిపాసాభిభూతా హుత్వా. చిరం ఝాయరే డయ్మామానాతి ఖుదాదిహేతుకేన దుక్ఖగ్గినా "అకతం వత అమ్మేహి కుసలం, కతం పాప"న్తిఆదినా వత్తమానేన

విప్పటిసారగ్గినా పరిడయ్యమానా రూయన్తి, అనుత్తునన్తి అట్టో. దుఖుద్రానీతి దుక్ఖవిపాకాని. అనుభోన్తి దుక్ఖం కటుకప్పలానీతి అనిట్టఫలాని పాపకమ్మాని కత్వా చిరకాలం దుక్ఖం ఆపాయికదుక్ఖం అనుభవన్తి.

౮౩-౮౪. ఇత్తరన్తి న చిరకాలట్టాయీ, అనిచ్చం విపరిణామధమ్మం. ఇత్తరం ఇథ జీవితన్తి ఇథ మనుస్సలోకే సత్తానం జీవితమ్మి ఇత్తరం పరిత్తం అప్పకం. తేనాహ భగవా - “యో చిరం జీవతి, సో వస్ససతం అప్పం వా భియ్యో”తి (దీ. ని. ౨.౯౧; సం. ని. ౧.౧౪౫; అ. ని. ౭.౭౪). ఇత్తరం ఇత్తరతో ఇత్తాతి ధనధణ్ణాదిఉపకరణం మనుస్సానం జీవితఇచ్చ ఇత్తరం పరిత్తం ఖణికం న చిరస్సన్తి పజ్జాయ ఉపపరిక్ఖిత్వా. దీపం కయిరాథ పణ్ణితోతి సపజ్జో పురిసో దీపం అత్తనో పతిట్టం పరలోకే హితసుఖాధిట్టానం కరేయ్య. యే తే ఏవం పజానన్తితి యే తే మనుస్సా మనుస్సానం భోగానం జీవితస్స చ ఇత్తరభావం యాథావతో జానన్తి, తే దానే సబ్బకాలం నప్పమజ్జన్తి. సుత్వా అరహతం వచోతి అరహతం బుద్ధాదీనం అరియానం వచనం సుత్వా, సుతత్తాతి అట్టో. సేసం పాకటమేవ.

ఏవం తే పేతా సామణోరేన పుట్టా తమత్థం ఆచిక్ఖిత్వా “మయం తుయ్హం మాతులమాతులానియో”తి పవేదేసుం. తం సుత్వా సామణో సజ్జాతసంవేగో ఉక్కుణ్ణం పటివినోదేత్వా ఉపజ్ఞాయస్స పాదేసు సిరసా నిపతిత్వా ఏవమాహ - “యం, భన్తే, అనుకమ్పకేన కరణీయం అనుకమ్పం ఉపాదాయ, తం మే తువ్హేహి కతం, మహతా వతమ్మి అనత్థపాతతో రక్ఖితో, న దాని మే ఘరావాసేన అట్టో, అభిరమిస్సామి బ్రహ్మచరియవాసే”తి. అథాయస్మా సంకిచ్చో తస్స అజ్ఞాసయానురూపం కమ్మట్టానం ఆచిక్ఖి. సో కమ్మట్టానం అనుయుజ్జాన్తో నచిరస్సేవ అరహతం పాపుణి. ఆయస్మా పన సంకిచ్చో తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. సత్తా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ విత్థారేన ధమ్మం దేసేసి, సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

నాగపేతవత్తువణణనా నిట్టితా.

౧౨. ఉరగపేతవత్తువణణనా

ఉరగోవ తచం జిణ్ణన్తి ఇదం సత్తా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం ఉపాసకం ఆరబ్బ కథేసి. సావత్తియం కిర అజ్ఞాతరస్స ఉపాసకస్స పుత్తో కాలమకాసి. సో పుత్తమరణహేతు పరిదేవసోకసమాపన్నో బహి నిక్ఖమిత్వా కిశ్చీ కమ్మం కాతుం అసక్కోన్తో గేహాయేవ అట్టాసి. అథ సత్తా పచ్చాసవేలాయం మహాకరుణాసమాపత్తితో వుట్టాయ బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో తం ఉపాసకం దిస్వా పుబ్బణ్ణాసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ తస్స గేహం గత్వా ద్వారే అట్టాసి. ఉపాసకో చ సత్థ ఆగతభావం సుత్వా సీఘం ఉట్టాయ గత్వా పచ్చగ్గమనం కత్వా హత్థతో పత్తం గహేత్వా గేహం పవేసేత్వా ఆసనం పజ్జపేత్వా అదాసి. నిసీది భగవా పజ్జత్తే ఆసనే. ఉపాసకోపి భగవన్తం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. తం భగవా “కిం, ఉపాసక, సోకపరేతో వియ దిస్సతీ”తి ఆహ. “ఆమ, భగవా, పియో మే పుత్తో కాలకతో, తేనాహం సోచామీ”తి. అథస్స భగవా సోకవినోదనం కరోన్తో ఉరగజాతకం (జా. ౧.౫.౧౯ ఆదయో) కథేసి.

అతీతే కిర కాసిరట్టో బారాణసియం ధమ్మపాలం నామ బ్రాహ్మణకులం అహోసి. తత్త బ్రాహ్మణో బ్రాహ్మణీ పుత్తో ధీతా సుణిసా దాసీతి ఇమే సబ్బేపి మరణానుస్సత్తిభావనాభిరతా అహీసుం. తేసు యో గేహతో నిక్ఖమతి, సో సేసజనే ఓవదిత్వా నిరపేక్షోవ నిక్ఖమతి. అథేకదివసం బ్రాహ్మణో పుత్తేన సద్ధిం ఘరతో నిక్ఖమిత్వా ఖేత్తం గత్వా కసతి. పుత్తో సుక్ఖతిణపణ్ణకట్టాని

ఆలిమ్మేతి. తత్తేకో కణ్ణసప్పో డాహాభయేన రుక్ష్మసునిరతో నిక్ష్మమిత్వా ఇమం బ్రాహ్మణస్స పుత్తం డంసి. సో విసవేగేన ముచ్చితో తత్తేవ పరిపతిత్వా కాలకతో, సక్కో దేవరాజా హుత్వా నిబ్బత్తి. బ్రాహ్మణో పుత్తం మతం దిస్సా కమ్మన్తసమీపేన గచ్ఛంతం ఏకం పురిసం ఏవమాహ - “సమ్మ, మమ ఘరం గన్త్యా బ్రాహ్మణం ఏవం వదేహి ‘న్హాయిత్వా సుద్ధవత్తనివత్తా ఏకస్స భత్తం మాలాగన్ధాదీని చ గహేత్వా తురితం ఆగచ్ఛత్తా”తి”. సో తత్త గన్త్యా తథా ఆరోచేసి, గేహజనోపి తథా అకాసి. బ్రాహ్మణో న్హత్వా భుజ్జోత్వా విలిమ్పిత్వా పరిజనపరివుతో పుత్తస్స సరీరం చితకం ఆరోపేత్వా అగ్గిం దత్వా దారుక్ష్మన్తం డహన్తో వియ నిస్సోకో నిస్సన్తాపో అనిచ్చసజ్ఞం మనసి కరోన్తో అట్టాసి.

అథ బ్రాహ్మణస్స పుత్తో సక్కో హుత్వా నిబ్బత్తి, సో చ అమ్మాకం బోధిసత్తో అహోసి. సో అత్తనో పురిమజాతిం కతపుజ్జాఞ్చ పచ్చవేక్షిత్వా పితరం ఇతకో చ అనుకమ్పమానో బ్రాహ్మణవేసేన తత్త ఆగన్త్యా ఇతకో అసోచన్తే దిస్సా “అమ్మో, మిగం ఝాపేథ, అమ్మాకం మంసం దేథ, చాతోమ్మి”తి ఆహ. “న మిగో, మనుస్సో బ్రాహ్మణా”తి ఆహ. “కిం తుమ్మాకం పచ్చత్తికో ఏసో”తి? “న పచ్చత్తికో, ఉరే జాతో ఓరసో మహాగుణవన్తో తరుణపుత్తో”తి ఆహ. “కిమత్తం తుమ్మే తథారూపే గుణవతి తరుణపుత్తే మతే న సోచథా”తి? తం సుత్వా బ్రాహ్మణో అసోచనకారణం కథేన్తో -

౮౫. “ఉరగోవ తచం జిణ్ణం, హిత్వా గచ్ఛతి సం తనుం;
ఏవం సరీరే నిబ్బోగే, పేతే కాలకతే సతి.

౮౬. “డయ్ఘమానో న జానాతి, ఇతీనం పరిదేవితం;
తస్మా ఏతం న రోదామి, గతో సో తస్స యా గతీ”తి. -

ద్వే గాథా అభాసి.

౮౫-౮౬. తత్త ఉరగోతి ఉరేన గచ్ఛతీతి ఉరగో. సప్పస్సేతం అధివచనం. తచం జిణ్ణన్తి జజ్జరభావేన జిణ్ణం పురాణం అత్తనో తచం నిమ్మోకం. హిత్వా గచ్ఛతి సం తనున్తి యథా ఉరగో అత్తనో జిణ్ణతచం రుక్ష్మన్తరే వా కట్టన్తరే వా మూలన్తరే వా పాసాణన్తరే వా కఞ్చాకం ఓముఞ్చన్తో వియ సరీరతో ఓముఞ్చిత్వా పహాయ ఛడ్డేత్వా యథాకామం గచ్ఛతి, ఏవమేవ సంసారే పరిబ్బమన్తో సత్తో పోరాణస్స కమ్మస్స పరిక్ఖిణత్తా జజ్జరీభూతం సం తనుం అత్తనో సరీరం హిత్వా గచ్ఛతి, యథాకమ్మం గచ్ఛతి, పునర్బవవసేన ఉపపజ్జతీతి అత్తో. ఏవన్తి డయ్ఘమానం పుత్తస్స సరీరం దస్సేన్తో ఆహ. సరీరే నిబ్బోగేతి అస్స వియ అఞ్ఞోసమ్మి కాయే ఏవం భోగవిరహితే నిరత్తకే జాతే. పేతేతి ఆయుఉస్మావిజ్ఞాణతో అపగతే. కాలకతే సతీతి మతే జాతే. తస్మాతి యస్మా డయ్ఘమానో కాయో అపేతవిజ్ఞాణత్తా డాహదుక్ఖం వియ ఇతీనం రుదితం పరిదేవితమ్మి న జానాతి, తస్మా ఏతం మమ పుత్తం నిమిత్తం కత్వా న రోదామి. గతో సో తస్స యా గతీతి యది మతసత్తా న ఉచ్చిజ్జన్తి, మతస్స పన కతోకాసస్స కమ్మస్స వసేన యా గతి పాటికట్టా, తం చుతిఅనన్తరమేవ గతో, సో న పురిమఇతీనం రుదితం పరిదేవితం వా పచ్చాసీసతి, నాపి యేభుయ్యేన పురిమఇతీనం రుదితేన కాచి అత్తసిద్ధితి అధిప్పాయో.

ఏవం బ్రాహ్మణేన అత్తనో అసోచనకారణే కథితే పరియాయమనసికారకోసల్లే పకాసితే బ్రాహ్మణరూపో సక్కో బ్రాహ్మణం ఆహ - “అమ్మ, తుయ్ఘం సో మతో కిం హోతీ”తి? “దస మాసే కుచ్చినా పరిహరిత్వా ధజ్ఞం పాయేత్వా హత్థపాదే సణ్ఠపేత్వా

సంవడ్డితో పుత్తో మే, సామీ"తి. "యది ఏవం పితా తావ పురిసభావేన మా రోదతు, మాతు నామ హదయం ముదుకం, త్వం కస్మా న రోదసీ"తి? తం సుత్వా సా అరోదనకారణం కథేన్తి -

౮౭. "అనబ్ధితో తతో ఆగా, నానుజ్ఞాతో ఇతో గతో;
యథాగతో తథా గతో, తత్త కా పరిదేవనా.

౮౮. "డయ్మమానో న జానాతి, ఇతీనం పరిదేవితం;
తస్మా ఏతం న రోదామి, గతో సో తస్స యా గతీ"తి. -

గాథాద్వయమాహ. తత్త అనబ్ధితోతి అనష్టాతో, "ఏహి మయ్మం పుత్తభావం ఉపగచ్ఛా"తి ఏవం అపక్కోసితో. తతోతి యత్త పుట్టే రితో, తతో పరలోకతో. ఆగాతి ఆగచ్ఛో. నానుజ్ఞాతోతి అననుమతో, "గచ్ఛ, తాత, పరలోక"న్తి ఏవం అష్టేహి అవిస్సట్టో. ఇతోతి ఇధలోకతో. గతోతి అపగతో. యథాగతోతి యేనాకారేన ఆగతో, అష్టేహి అనబ్ధితో ఏవ ఆగతోతి అత్తో. తథా గతోతి తేనేవాకారేన గతో. యథా సకేనేవ కమ్మునా ఆగతో, తథా సకేనేవ కమ్మునా గతోతి. ఏతేన కమ్ముస్సకతం దస్సేతి. తత్త కా పరిదేవనాతి ఏవం అవసవత్తికే సంసారపవత్తే మరణం పటిచ్చ కా నామ పరిదేవనా, అయుత్తా సా పజ్ఞావతా అకరణీయాతి దస్సేతి.

ఏవం బ్రాహ్మణియా వచనం సుత్వా తస్స భగినిం పుచ్చి - "అమ్మ, తుయ్మం సో కిం హోతీ"తి? "భాతా మే, సామీ"తి. "అమ్మ, భగినియో నామ భాతూసు సినేహో, త్వం కస్మా న రోదసీ"తి? సాపి అరోదనకారణం కథేన్తి -

౮౯. "సచే రోదే కిస్స అస్సం, తత్త మే కిం ఫలం సియా;
ఇతిమిత్తసుహజ్ఞానం, భియ్యో నో అరతీ సియా.

౯౦. "డయ్మమానో న జానాతి, ఇతీనం పరిదేవితం;
తస్మా ఏతం న రోదామి, గతో సో తస్స యా గతీ"తి. -

గాథాద్వయమాహ. తత్త సచే రోదే కిసా అస్సన్తి యది అహం రోదేయ్యం, కిసా పరిసుక్ఖసరీరా భవేయ్యం. తత్త మే కిం ఫలం సియాతి తస్మిం మయ్మం భాతు మరణనిమిత్తే రోదనే కిం నామ ఫలం, కో ఆనిసంసో భవేయ్య? న తేన మయ్మం భాతికో ఆగచ్ఛేయ్య, నాపి సో తేన సుగతిం గచ్ఛేయ్యాతి అధిష్సాయో. ఇతిమిత్తసుహజ్ఞానం, భియ్యో నో అరతీ సియాతి అవ్హాకం ఇతీనం మిత్తానం సుహదయానజ్ఞ మమ సోచనేన భాతుమరణదుక్ఖతో భియ్యోపి అరతి దుక్ఖమేవ సియాతి.

ఏవం భగినియా వచనం సుత్వా తస్స భరియం పుచ్చి - "తుయ్మం సో కిం హోతీ"తి? "భత్తా మే, సామీ"తి. "భద్దే, ఇత్థియో నామ భత్తరి సినేహో హోన్తి, తస్మిజ్ఞ మతే విధవా అనాథా హోన్తి, కస్మా త్వం న రోదసీ"తి? సాపి అత్తనో అరోదనకారణం కథేన్తి -

౯౧. "యథాపి దారకో చన్దం, గచ్ఛన్తమనురోదతి;
ఏవంసమ్మదమేవేతం, యో పేతమనుసోచతి.

౯౨. “డయ్యమానో న జానాతి, ఇతీనం పరిదేవితం;

తస్మా ఏతం న రోదామి, గతో సో తస్య యా గతీ”తి. – గాఢాద్వయమాహ;

తత్త దారకోతి బాలదారకో. చన్దన్తి చన్దమణ్డలం. గచ్ఛన్తన్తి నభం అబ్బుస్సుక్కమానం. అనురోదతీతి “మయ్యం రథచక్రం గహేత్వా దేహీ”తి అనురోదతి. ఏవంసమ్మదమేవేతన్తి యో పేతం మతం అనుసోచతి, తస్సేతం అనుసోచనం ఏవంసమ్మదం ఏవయాపం, ఆకాసేన గచ్ఛన్తస్య చన్దస్య గహేతుకామతాసదిసం అలబ్బనేయ్యవత్తుస్మిం ఇచ్ఛాభావతోతి అధిష్ఠాయో.

ఏవం తస్య భరియాయ వచనం సుత్వా దాసిం పుచ్చి – “అమ్మ, తుయ్యం సో కిం హోతీ”తి? “అయ్యో మే, సామీ”తి. “యది ఏవం తేన త్వం పోథేత్వా వేయ్యావచ్చం కారితా భవిస్ససి, తస్మా మజ్ఞో ‘సుముత్తాహం తేనా’తి న రోదసీ”తి? “సామి, మా మం ఏవం అవచ, న చేతం అనుచ్ఛవికం , అతివియ ఖన్తిమేత్తానుద్దయాసమ్పన్నో యుత్తవాదీ మయ్యం అయ్యపుత్తో ఉరే సంవడ్డపుత్తో వియ అహోసీ”తి. అథ “కస్మా న రోదసీ”తి? సాపి అత్తనో అరోదనకారణం కథేన్తి –

౯౩. “యథాపి బ్రహ్మ ఉదకుమ్భో, భిన్నో అప్పటిసన్ధియో;

ఏవంసమ్మదమేవేతం, యో పేతమనుసోచతి.

౯౪. “డయ్యమానో న జానాతి, ఇతీనం పరిదేవితం;

తస్మా ఏతం న రోదామి, గతో సో తస్య యా గతీ”తి. –

గాఢాద్వయమాహ. తత్త యథాపి బ్రహ్మ ఉదకుమ్భో, భిన్నో అప్పటిసన్ధియోతి బ్రాహ్మణ సేయ్యథాపి ఉదకఘటో ముగ్గరప్పహారాదినా భిన్నో అప్పటిసన్ధియో పున పాకతికో న హోతి. సేసమేత్త వుత్తనయత్తా ఉత్తానత్తమేవ.

సక్కో తేసం కథం సుత్వా పసన్నమానసో “సమ్మదేవ తుమ్హేహి మరణస్సతి భావితా, ఇతో పట్టాయ న తుమ్హేహి కసిఆదికరణకిచ్చం అత్థీ”తి తేసం గేహం సత్తరతనభరితం కత్వా “అప్పమత్తా దానం దేధ, సీలం రక్ఖధ, ఉపోసథకమ్మం కరోథా”తి ఓవదిత్వా అత్తానఇన్ద్ర తేసం నివేదేత్వా సకట్టానమేవ గతో. తేపి బ్రాహ్మణాదయో దానాదీని పుజ్ఞాని కరోన్తా యావతాయుకం రత్వా దేవలోకే ఉప్పజ్జింసు.

సత్తా ఇమం జాతకం ఆహరిత్వా తస్య ఉపాసకస్య సోకసల్లం సముద్ధరిత్వా ఉపరి సచ్ఛాని పకాసేసి, సచ్ఛపరియోసాసే ఉపాసకో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహీతి.

ఉరగపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఖుద్దక-అట్టకథాయ పేతవత్తుస్మిం

ద్వాదసవత్తుపటిమణ్డితస్య

పఠమస్య ఉరగవగ్గస్య అత్తసంవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉబ్బరివగ్గో

౧. సంసారమోచకపీతివత్తువణ్ణనా

నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇదం సత్థరి వేళువనే విహరన్తే మగధరట్టే ఇట్టకవతీనామకే గామే అజ్ఞాతరం పేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. మగధరట్టే కిర ఇట్టకవతీ చ దీఘరాజి చాతి ద్వే గామకా అహీసుం, తత్త బహూ సంసారమోచకా మిచ్ఛాదిట్టికా పటివసన్తి. అతీతే చ కాల్ పఞ్చన్నం వస్ససతానం మత్తకే అజ్ఞాతరా ఇత్తి తత్తేవ ఇట్టకవతియం అజ్ఞాతరస్మిం సంసారమోచకకులే నిబ్బత్తిత్వా మిచ్ఛాదిట్టివసేన బహూ కీటపటణ్ణే జీవితా వోరోపేత్వా పేతేసు నిబ్బత్తి.

సా పఞ్చ వస్ససతాని ఖుప్పిపాసాదిదుక్ఖం అనుభవిత్వా అమ్మాకం భగవతి లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరథమ్మచక్కే అనుక్కమేన రాజగహం ఉపనిస్సాయ వేళువనే విహరన్తే పునపి ఇట్టకవతియంయేవ అజ్ఞాతరస్మిం సంసారమోచకకులేయేవ నిబ్బత్తిత్వా యదా సత్తట్టవస్సుద్దేసికకాల్ అజ్ఞాహి దారికాహి సద్ధిం రథికాయ కీళనసమణ్ణా అహోసి, తదా ఆయస్మా సారిపుత్తత్థేరో తమేవ గామం ఉపనిస్సాయ అరుణవతీవిహారే విహరన్తో ఏకదివసం ద్వాదసహి భిక్షూహి సద్ధిం తస్స గామస్స ద్వారసమీపేన మగ్గేన అతిక్కమతి. తస్మిం ఖణే బహూ గామదారికా గామతో నిక్ఖమిత్వా ద్వారసమీపే కీళన్తియో పసన్నమానసా మాతాపితూనం పటిపత్తిదస్సనేన వేగేనాగన్త్వా థేరం అజ్ఞో చ భిక్షూ పఞ్చపతిట్టితేన వన్దింసు. సా పనేసా అస్సద్ధకులస్స ధీతా చిరకాలం అపరిచితకుసలతాయ సాధుజనాచారవిరహితా అనాదరా అలక్ష్మికా వియ అట్టాసి. థేరో తస్సా పుబ్బచరితం ఇదాని చ సంసారమోచకకులే నిబ్బత్తనం ఆయతిజ్ఞా నిరయే నిబ్బత్తనారహతం దిస్సా “సచాయం మం వన్దిస్సతి, నిరయే న ఉప్పజ్జిస్సతి, పేతేసు నిబ్బత్తిత్వాపి మమంయేవ నిస్సాయ సమ్మత్తిం పటిలభిస్సతీ”తి ఇత్వా కరుణాసజ్జోదితమానసో తా దారికాయో ఆహ - “తుమ్హే భిక్షూ వన్దథ, అయం పన దారికా అలక్ష్మికా వియ రితా”తి. అథ నం తా దారికా హత్తేసు పరిగ్గహేత్వా ఆకడ్డిత్వా బలక్కారేన థేరస్స పాదే వన్దాపేసుం.

సా అపరేన సమయేన వయప్పత్తా దీఘరాజియం సంసారమోచకకులే అజ్ఞాతరస్స కుమారస్స దిన్నా పరిపుణ్ణగబ్బా హుత్వా కాలకతా పేతేసు ఉప్పజ్జిత్వా నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపా ఖుప్పిపాసాభిభూతా అతివియ బీభచ్ఛదస్సనా విచరన్తీ రత్తియం ఆయస్మతో సారిపుత్తత్థేరస్స అత్తానం దస్సేత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. తం దిస్సా థేరో -

౯౫. “నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసి, కిసా ధమనిసన్తతా;

ఉప్పాసులికే కిసికే, కా ను త్వం ఇథ తిట్టసీ”తి. -

గాఢాయ పుచ్చి. తత్త ధమనిసన్తతాతి నిమ్మంసలోహితతాయ సిరాజాలేహి పత్తతగత్తా. ఉప్పాసులికేతి ఉగ్గతపాసులికే. కిసికేతి కిససరీరే. పుబ్బేపి “కిసా”తి వత్వా పున “కిసికే”తి వచనం అట్టిచమ్మన్హారుమత్తసరీరతాయ అతివియ కిసభావదస్సనత్తం వుత్తం. తం సుత్వా పేతీ అత్తానం పవేదేన్తీ -

౯౬. “అహం భదన్తే పేతీమ్మి, దుగ్గతా యమలోకికా;

పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. - గాఢం వత్వా పున థేరేన -

౯౭. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;

కిస్సకమ్మవిపాకేన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

కతకమ్మం పుట్టా “అదానసీలా మచ్చరినీ హుత్వా పేతయోనియం నిబ్బత్తిత్వా ఏవం మహాదుక్ఖం అనుభవామీ”తి దస్సేన్తి
తిస్సో గాథా అభాసి -

౯౮. “అనుకమ్పకా మయ్హం నాహేసుం భన్తే, పితా చ మాతా అథవాపి ఇతకా;

యే మం నియోజేయ్యం దదాహి దానం, పసన్నచిత్తా సమణబ్రాహ్మణానం.

౯౯. “ఇతో అహం వస్ససతాని పఞ్చ, యం ఏవరూపా విచరామి నగ్గా;

ఖుదాయ తణ్ణాయ చ ఖజ్జమానా, పాపస్స కమ్మస్స ఫలం మమేదం.

౧౦౦. “వన్దామి తం అయ్య పసన్నచిత్తా, అనుకమ్ప మం వీర మహానుభావ;

దత్వా చ మే ఆదిస యఞ్ఞో కిఞ్చి, మోచేహి మం దుగ్గతియా భదన్తే”తి.

౯౮. తత్త అనుకమ్పకాతి సమ్మరాయికేన అత్తేన అనుగ్గణ్ణకా. భన్తేతి ధేరం ఆలపతి. యే మం నియోజేయ్యున్తి మాతా
వా పితా వా అథ వా ఇతకా ఏదిసా పసన్నచిత్తా హుత్వా “సమణబ్రాహ్మణానం దదాహి దానం”న్తి యే మం నియోజేయ్యం,
తాదిసా అనుకమ్పకా మయ్హం నాహేసున్తి యోజనా.

౯౯. ఇతో అహం వస్ససతాని పఞ్చ, యం ఏవరూపా విచరామి నగ్గాతి ఇదం సా పేతీ ఇతో తతియాయ జాతియా
అత్తనో పేతత్తభావం అనుస్సరిత్వా ఇదానిపి తథా పఞ్చవస్ససతాని విచరామీతి అధిష్పాయేనాహ. తత్త యన్తి యస్మా,
దానాదీనం పుణ్ణానం అకతత్తా ఏవరూపా నగ్గా పేతీ హుత్వా ఇతో పట్టాయ వస్ససతాని పఞ్చ విచరామీతి యోజనా.
తణ్ణాయాతి పిపాసాయ. ఖజ్జమానాతి ఖాదియమానా, బాధియమానాతి అత్తో.

౧౦౦. వన్దామి తం అయ్య పసన్నచిత్తాతి అయ్య, తమహం పసన్నచిత్తా హుత్వా వన్దామి, ఏత్తకమేవ పుణ్ణం ఇదాని
మయా కాతుం సక్కాతి దస్సేతి. అనుకమ్ప మన్తి అనుగ్గణ్ణ మమం ఉద్దిస్స అనుద్దయం కరోహి. దత్వా చ మే ఆదిస యఞ్ఞో
కిఞ్చీతి కిఞ్చిదేవ దేయ్యధమ్మం సమణబ్రాహ్మణానం దత్వా తం దక్ఖిణం మయ్హం ఆదిస, తేన మే ఇతో పేతయోనితో మోక్షో
భవిస్సతీతి అధిష్పాయేన వదతి. తేనవాహ “మోచేహి మం దుగ్గతియా భదన్తే”తి.

ఏవం పేతియా వుత్తే యథా సో ధేరో పటిపజ్జి, తం దస్సేతుం సజ్జీతికారేహి తిస్సో గాథా వుత్తా -

౧౦౧. “సాధూతి సో పటిస్సుత్వా, సారిపుత్తోనుకమ్పకో;

భిక్ఖూనం ఆలోపం దత్వా, పాణిమత్తఞ్చ చోళకం;

ధాలకస్స చ పానీయం, తస్సా దక్ఖిణమాదిసి.

౧౦౨. “సమనన్తరానుద్దిట్ఠే , విపాకో ఉదపజ్జథ;

భోజనచ్ఛాదనపానీయం, దక్ఖిణాయ ఇదం ఫలం.

౧౦౩. “తతో సుద్ధా సుచివసనా, కాసికుత్తమధారిన్;

విచిత్తవత్థాభరణా, సారిపుత్తం ఉపసంజ్ఞమీ”తి.

౧౦౧-౧౦౩. తత్త భిక్షూనన్తి భిక్షునో, వచనవిపల్లాసేన హేతం వుత్తం. “ఆలోపం భిక్షునో దత్వా”తి కేచి పఠన్తి. ఆలోపన్తి కబళం, ఏకాలోపమత్తం భోజనన్తి అత్తో. పాణిమత్తశ్చ చోళకన్తి ఏకహత్తప్పమాణం చోళఖణ్డన్తి అత్తో. థాలకస్స చ పానీయన్తి ఏకథాలకపూరణమత్తం ఉదకం. సేసం ఖల్లాటియపేతవత్తుస్మిం వుత్తనయమేవ.

అథాయస్మా సారిపుత్తో తం పేతిం పీణిన్ద్రియం పరిసుద్ధధవివణ్ణం దిబ్బవత్థాభరణాలజ్ఞారం సమన్తతో అత్తనో పభాయ ఓభాసేన్తిం అత్తనో సన్తికం ఉపగన్త్వా రితం దిస్వా పచ్చక్ఖతో కమ్మఫలం తాయ విభావేతుకామో హుత్వా తిస్సో గాథా అభాసి

౧౦౪. “అభిక్కన్నేన వణ్ణేన, యా త్వం తిట్ఠసి దేవతే;

ఓభాసేన్తి దిసా సబ్బా, ఓసధీ వియ తారకా.

౧౦౫. “కేన తేతాదిసో వణ్ణో, కేన తే ఇధ మిజ్జతి;

ఉప్పజ్జన్తి చ తే భోగా, యే కేచి మనసో పియా.

౧౦౬. “పుచ్చామి తం దేవి మహానుభావే, మనుస్సభూతా కిమకాసి పుజ్ఞం;

కేనాసి ఏవం జలితానుభావా, వణ్ణో చ తే సబ్బదిసా పభాసతీ”తి.

౧౦౪. తత్త అభిక్కన్నేనాతి అతిమనాపేన, అభిరూపేనాతి అత్తో. వణ్ణేనాతి ధవివణ్ణేన. ఓభాసేన్తి దిసా సబ్బాతి సబ్బాపి దస దిసా జోతేన్తి ఏకాలోకం కరోన్తి. యథా కిన్తి ఆహ “ఓసధీ వియ తారకా”తి. ఉస్సన్నా పభా ఏతాయ ధీయతి, ఓసధానం వా అనుబలప్పదాయికాతి కత్వా “ఓసధీ”తి లద్ధనామా తారకా యథా సమన్తతో ఆలోకం కురుమానా తిట్ఠతి, ఏవమేవ త్వం సబ్బదిసా ఓభాసేన్తితి అత్తో.

౧౦౫. కేనాతి కిం-సద్దో పుచ్చాయం. హేతుఅత్థే చేతం కరణవచనం, కేన హేతునాతి అత్తో. తేతి తవ. ఏతాదిసోతి ఏదిసో, ఏతరహి యథాదిస్సమానోతి వుత్తం హోతి. కేన తే ఇధ మిజ్జతీతి కేన పుజ్ఞావిసేసేన ఇధ ఇమస్మిం రానే ఇదాని తయా లబ్బమానం సుచరితఫలం ఇజ్జతి నిప్పజ్జతి. ఉప్పజ్జన్తి నిబ్బత్తన్తి. భోగాతి పరిభుజ్జేతబ్బట్టేన “భోగా”తి లద్ధనామా వత్థాభరణాదివిత్తూపకరణవిసేసా. యే కేచీతి భోగే అనవసేసతో బ్యాపేత్వా సగ్గణ్ణాతి . అనవసేసబ్యాపకో హి అయం నిద్దేసో యథా “యే కేచి సజ్ఞారా”తి. మనసో పియాతి మనసా పియాయితబ్బా, మనాపియాతి అత్తో.

౧౦౬. పుచ్చామీతి పుచ్చం కరోమి, ఇఱతుం ఇచ్చామీతి అత్తో. తన్తి త్వం. దేవీతి దిబ్బానభావసమగ్గితాయ, దేవి. తేనాహ “మహానుభావే”తి. మనుస్సభూతాతి మనుస్సేసు జాతా మనుస్సభావం పత్తా. ఇదం యేభుయ్యేన సత్తా మనుస్సత్తభావే రితా పుజ్ఞాని కరోన్తితి కత్వా వుత్తం. అయమేతాయం గాథానం సజ్ఞేపతో అత్తో, విత్థారతో పన పరమత్తదీపనియం విమానవత్తుఅట్ఠకథాయం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

ఏమం పున థేరేన పుట్టా పేతీ తస్సా సమ్మత్తియా లద్ధకారణం పకాసేన్తీ సేసగాథా అభాసి -

౧౦౭. “ఉప్పణ్ణకిం కిసం ఛాతం, నగ్గం సమ్మత్తితచ్చవిం;
ముని కారుణికో లోకే, తం మం అద్ధక్కి దుగ్గతం.

౧౦౮. “భిక్షూనం ఆలోపం దత్వా, పాణిమత్తశ్చ చోళకం;
థాలకస్స చ పానీయం, మమ దక్ఖిణమాదిసి.

౧౦౯. “ఆలోపస్స ఫలం పస్స, భత్తం వస్ససతం దస;
భుజ్జామి కామకామినీ, అనేకరసబ్యజ్జానం.

౧౧౦. “పాణిమత్తస్స చోళస్స, విపాకం పస్స యాదిసం;
యావతా నన్దరాజస్స, విజితస్మిం పటిచ్చదా.

౧౧౧. “తతో బహుతరా భన్తే, వత్థానచ్ఛాదనాని మే;
కోసేయ్యకమ్మలీయాని, ఖోమకప్పాసికాని చ.

౧౧౨. “విపులా చ మహాగ్ధా చ, తేపాకాసేవలమ్మరే;
సాహం తం పరిదహామి, యం యజ్ఞో మనసో పియం.

౧౧౩. “థాలకస్స చ పానీయం, విపాకం పస్స యాదిసం;
గమ్మీరా చతురస్సా చ, పోక్ఖరజ్ఞో సునిమ్మితా.

౧౧౪. “సేతోదకా సుప్పతిత్థా, సీతా అప్పటిగన్ధియా;
పదుముప్పలసశ్చన్నా, వారికిజ్జక్ఖపూరితా.

౧౧౫. “సాహం రమామి కీళామి, మోదామి అకుతోభయా;
మునిం కారుణికం లోకే, భన్తే వన్దితుమాగతా”తి.

౧౦౭. తత్త ఉప్పణ్ణకిన్తి ఉప్పణ్ణకజాతం. ఛాతన్తి బుభుక్ఖితం ఖుదాయ అభిభూతం. సమ్మత్తితచ్చవిన్తి
ఛిన్నఛిన్నసరీరచ్చవిం. లోకేతి ఇదం “కారుణికో”తి ఏత్త వుత్తకరుణాయ విసయదస్సనం. తం మన్తి తాదిసం మమం,
వుత్తనయేన ఏకన్తతో కరుణట్టానియం మం. దుగ్గతన్తి దుగ్గతిం గతం.

౧౦౮-౧౦౯. భిక్షూనం ఆలోపం దత్వాతిఆది థేరేన అత్తనో కరుణాయ కతాకారదస్సనం. తత్త భత్తన్తి ఓదనం,
దిబ్బభోజనన్తి అత్తో. వస్ససతం దసాతి దస వస్ససతాని, వస్ససహస్సన్తి వుత్తం హోతి. అచ్చన్తసంయోగే చేతం
ఉపయోగవచనం. భుజ్జామి కామకామినీ, అనేకరసబ్యజ్జానన్తి అజ్ఞోహిపి కామేతబ్బకామేహి సమన్నాగతా
అనేకరసబ్యజ్జానం భత్తం భుజ్జామీతి యోజనా.

౧౧౦. చోళస్వాతి దేయ్యధమ్మసీసన తబ్బిసయం దానమయం పుణ్ణమేవ దస్సతి. విపాకం పస్స యాదిసన్ని తస్స చోళదానస్స విపాకసంజ్ఞాతం ఫలం పస్స, భన్తే. తం పన యాదిసం యథారూపం, కిన్ని చేతి ఆహ “యావతా నస్తరాజస్సా”తిఆది.

తత్త కోయం నస్తరాజా నామ? అతీతే కిర దసవస్ససహస్సాయుకేసు మనుస్సేసు బారాణసివాసీ ఏకో కుటుమ్మికో అరణ్ణో జఙ్ఘవిహారం విచరంతో అరణ్ణట్టానే అణ్ణతరం పచ్చేకబుద్ధం అద్దస. సో పచ్చేకబుద్ధో తత్త చీవరకమ్మం కరోంతో అనువాతే అప్పహోంతే సంహరిత్వావ రపేతుం ఆరథ్థో. సో కుటుమ్మికో తం దిస్సా, “భన్తే, కిం కరోథా”తి వత్సా తేన అప్పిచ్చతాయ కిణ్ఠి అవుత్తేపి “చీవరదుస్సం నప్పహోతి”తి ఇత్తా అత్తనో ఉత్తరాసంఖం పచ్చేకబుద్ధస్స పాదమూలే రపేత్వా అగమాసి. పచ్చేకబుద్ధో తం గహేత్వా అనువాతం ఆరోపేంతో చీవరం కత్వా పారుపి. సో కుటుమ్మికా జీవితపరియోసానే కాలం కత్వా తావతినసభవనే నిబ్బత్తిత్వా తత్త యావతాయుకం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా తతో చవిత్వా బారాణసితో యోజనమత్తే రానే అణ్ణతరస్మిం గామే అమచ్చకులే నిబ్బత్తి.

తస్స వయప్పత్తకాలే తస్మిం గామే నక్ఖత్తం సజ్జట్టం అహోసి. సో మాతరం ఆహ – “అమ్మ, సాటకం మే దేహి, నక్ఖత్తం కీళిస్సామీ”తి. సా సుధోతవత్థం నీహరిత్వా అదాసి. “అమ్మ, ధూలం ఇద”న్తి. అణ్ణం నీహరిత్వా అదాసి, తమ్మి పటిక్ఖిపి. అథ నం మాతా ఆహ – “తాత, యాదిసే గేహ మయం జాతా, నత్తి నో ఇతో సుఖమతరస్స వత్తస్స పటిలాభాయ పుణ్ణ”న్తి. “లభనట్టానం గచ్ఛామి, అమ్మా”తి. “గచ్ఛ, పుత్త, అహం అజ్ఞేవ తుయ్యం బారాణసినగరే రజ్జపటిలాభం ఇచ్ఛామీ”తి. సో “సాధు, అమ్మా”తి మాతరం వన్దిత్వా పదక్ఖిణం కత్వా ఆహ – “గచ్ఛామి, అమ్మా”తి. “గచ్ఛ, తాతా”తి. ఏవం కిరస్సా చిత్తం అహోసి – “కహం గమిస్సతి, ఇథ వా ఏత్త వా గేహ నిసీదిస్సతీ”తి. సో పన పుణ్ణనియామేన చోదియమానో గామతో నిక్ఖమిత్వా బారాణసిం గత్వా మఙ్గలసిలాపట్టే ససీసం పారుపిత్వా నిపజ్జి. సో చ బారాణసిరణ్ణో కాలకతస్స సత్తమో దివసో హోతి.

అమచ్ఛా చ పురోహితో చ రణ్ణో సరీరకిచ్చం కత్వా రాజభణ్ణే నిసీదిత్వా మన్తయింసు – “రణ్ణో ఏకా ధీతా అత్తి, పుత్తో నత్తి, అరాజకం రజ్జం న తిట్టతి, పుస్సరథం విస్సజ్జేమా”తి. తే కుముదవణ్ణే చత్తారో సిన్ధవే యోజేత్వా సేతచ్చత్తప్పముఖం పఞ్చవిధం రాజకకుధభణ్ణం రథస్మియేవ రపేత్వా రథం విస్సజ్జేత్వా పచ్చతో తూరియాని పగ్గణ్ణాపేసుం. రథో పాచీనద్వారేన నిక్ఖమిత్వా ఉయ్యానాభిముక్ఖో అహోసి. “పరిచయేన ఉయ్యానాభిముఖో గచ్ఛతి, నివత్తేమా”తి కేచి ఆహంసు. పురోహితో “మా నివత్తయిత్థా”తి ఆహ. రథో కుమారం పదక్ఖిణం కత్వా ఆరోహనసజ్జో హుత్వా అట్టాసి, పురోహితో పారుపనకణ్ణం అపనేత్వా పాదతలాని ఓలోకేంతో “తిట్టతు అయం దీపో, ద్విసహస్సద్విపపరివారేసు చతూసు మహాదీపేసు ఏకరజ్జం కారేతుం యుత్తో”తి వత్సా “తూరియాని పగ్గణ్ణథ, పునపి పగ్గణ్ణథా”తి తిక్ఖత్తుం తూరియాని పగ్గణ్ణాపేసి.

అథ కుమారో ముఖం వివరిత్వా ఓలోకేత్వా “కేన కమ్మేన ఆగతత్త, తాతా”తి ఆహ. “దేవ, తుమ్హాకం రజ్జం పాపుణాతీ”తి. “తుమ్హాకం రాజా కహ”న్తి? “దివగ్గతో, సామీ”తి. “కతి దివసా అతిక్కన్తా”తి? “అజ్జ సత్తమో దివసో”తి. “పుత్తో వా ధీతా వా నత్తీ”తి? “ధీతా అత్తి, దేవ, పుత్తో నత్తీ”తి. “తేన హి కరిస్సామి రజ్జ”న్తి. తే తావదేవ అభిసేకమణ్ణపం కత్వా రాజధీతరం సబ్బాలజ్ఞౌరేహి అలక్కురిత్వా ఉయ్యానం ఆనేత్వా కుమారస్స అభిసేకం అకంసు.

అధస్య కతాభీసేకస్య సతసహస్యస్యనికం వత్తం ఉపనేసుం. సో “కిమిదం, తాతా”తి ఆహ. “నివాసనవత్తం, దేవా”తి. “నను, తాతా, ధూల”న్తి? “మనుస్సానం పరిభోగవత్తేసు ఇతో సుఖుమతరం నత్తి, దేవా”తి. “తుమ్మాకం రాజా ఏవరూపం నివాసేసీ”తి? “ఆమ, దేవా”తి. “న మఞ్ఞో పుఞ్ణవా తుమ్మాకం రాజా (అ. ని. అట్టం. ౧.౧.౧౯౧) సువణ్ణభిజ్జారం ఆహరథ, లభిస్సామి వత్త”న్తి. సువణ్ణభిజ్జారం ఆహరింసు. సో ఉట్టాయ హత్తే ధోవిత్వా ముఖం విక్ఖాలేత్వా హత్తేన ఉదకం ఆదాయ పురత్తిమదిసాయం అబ్బుక్కిరి. తదా ఘనపథవిం భిద్దిత్వా అట్ట కప్పరుక్ఖా ఉట్టహింసు. పున ఉదకం గహేత్వా దక్ఖిణాయ పచ్చిమాయ ఉత్తరాయాతి ఏవం చతుసు దిసాసు అబ్బుక్కిరి. సబ్బదిసాసు అట్ట అట్ట కత్వా ద్వత్తింస కప్పరుక్ఖా ఉట్టహింసు. ఏకేకాయ దిసాయ సోళస సోళస కత్వా చతుసట్టి కమ్మరుక్ఖాతి కేచి వదన్తి. సో ఏకం దిబ్బదుస్సం నివాసేత్వా ఏకం పారుపిత్వా “నన్దరఞ్ఞో విజితే సుత్తకన్తికా ఇత్థియో మా సుత్తం కన్తింసూతి భేరిం చరాపేథా”తి వత్వా ఛత్తం ఉస్సాపేత్వా అలఙ్కతపటియత్తో హత్తిక్ఖన్దవరగతో నగరం పవిసిత్వా పాసాదం ఆరుయ్థు మహాసమ్మత్తిం అనుభవి.

ఏవం గచ్ఛన్తే కాలే ఏకదివసం దేవీ రఞ్ఞో సమ్మత్తిం దిస్సా “అహో తపసీ”తి కారుఞ్ఞాకారం దస్సేసి. “కిమిదం, దేవీ”తి చ పుట్టా “అతిమహతీ తే, దేవ, సమ్మత్తి. అతీతే అద్ధని కల్యాణం అకత్త, ఇదాని అనాగతస్స అత్థాయ కుసలం న కరోథా”తి ఆహ. “కస్స దేమ? సీలవన్తో నత్తి”తి. “అసుఞ్ఞో, దేవ, జమ్బుదీపో అరహన్తేహి, తుమ్హే దానమేవ సజ్జేథ, అహం అరహన్తే లచ్చామీ”తి ఆహ. పునదివసే రాజా మహారహం దానం సజ్జాపేసి. దేవీ “సచే ఇమిస్సాయ దిసాయ అరహన్తో అత్తి, ఇథాగన్తా అమ్మాకం భిక్ఖం గణ్ఠన్తూ”తి అధిట్టహిత్వా ఉత్తరదిసాభిముఖా ఉరేన నిపజ్జి. నిపన్నమత్తాయ ఏవ దేవియా హిమవన్తే వసన్తానం పదుమవతియా పుత్తానం పఞ్చసతానం పచ్చేకబుద్ధానం జేట్టకో మహాపదుమపచ్చేకబుద్ధో భాతికే ఆమన్తేసి – “మారిసా నన్దరాజా తుమ్హే నిమన్తేతి, అధివాసేథ తస్సా”తి. తే అధివాసేత్వా తావదేవ ఆకాసేనాగన్తా ఉత్తరద్వారే ఓతరింసు. మనుస్సా “పఞ్చసతా, దేవ, పచ్చేకబుద్ధా ఆగతా”తి రఞ్ఞో ఆరోచేసుం. రాజా సద్ధిం దేవియా ఆగన్తా వన్దిత్వా పత్తం గహేత్వా పచ్చేకబుద్ధే పాసాదం ఆరోపేత్వా తత్త తేసం దానం దత్వా భత్తకిచ్చావసానే రాజా సజ్జత్తేరస్స, దేవీ సజ్జనవకస్స పాదమూలే నిపజ్జిత్వా “అయ్యా, పచ్చయేహి న కిలమిస్సన్తి, మయం పుఞ్ఞోన న హాయిస్సామ, అమ్మాకం ఇథ నివాసాయ పటిఞ్ఞం దేథా”తి పటిఞ్ఞం కారేత్వా ఉయ్యానే నివాసట్టానాని కారేత్వా యావజీవం పచ్చేకబుద్ధే ఉపట్టహిత్వా తేసు పరినిబ్బుతేసు సాధుకీళితం కారేత్వా గన్ధదారుఆదీహి సరీరకిచ్చం కారేత్వా ధాతుయో గహేత్వా చేతియం పతిట్టాపేత్వా “ఏవరూపానమ్మి నామ మహానుభావానం మహేసీనం మరణం భవిస్సతి, కిమిదం పన మాదిసాన”న్తి సంవేగజాతో జేట్టపుత్తం రజ్జే పతిట్టాపేత్వా సయం తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజి. దేవీపి “రఞ్ఞో పబ్బజితే అహం కిం కరిస్సామీ”తి పబ్బజి. ద్వేపి ఉయ్యానే వసన్తా ఝానాని నిబ్బత్తేత్వా ఝానసుఖేన వీతినామేత్వా ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తింసు. సో కిర నన్దరాజా అమ్మాకం సత్థు మహాసావకో మహాకస్సపత్తేరో అహోసీ, తస్స అగ్గమహేసీ భద్దా కాపిలానీ నామ.

అయం పన నన్దరాజా దస వస్ససహస్సాని సయం దిబ్బవత్తాని పరిదహన్తో సబ్బమేవ అత్తనో విజితం ఉత్తరకురుసదిసం కరోన్తో ఆగతాగతానం మనుస్సానం దిబ్బదుస్సాని అదాసి. తయిదం దిబ్బవత్తసమిద్ధిం సన్ధాయ సా పేతీ ఆహ “యావతా నన్దరాజస్స, విజితస్మిం పటిచ్చదా”తి. తత్త విజితస్మిన్తి రత్తే. పటిచ్చదాతి వత్తాని. తాని హి పటిచ్చాదేన్తి ఏతేహితి “పటిచ్చదా”తి వుచ్చన్తి.

౧౧౧. ఇదాని సా పేతీ “నన్దరాజసమిద్ధితోపి ఏతరహి మయ్యం సమిద్ధి విపులతరా”తి దస్సేన్తి “తతో బహుతరా, భన్తే, వత్థానచ్ఛాదనాని మే”తిఆదిమాహ. తత్త తతోతి నన్దరాజస్స పరిగ్గహభూతవత్తతోపి బహుతరాని మయ్యం వత్తచ్ఛాదనానీతి అత్తో. వత్థానచ్ఛాదనానీతి నివాసనవత్థాని చేవ పారుపనవత్థాని చ . కోసేయ్యకమ్మలీయానీతి కోసేయ్యాని చేవ కమ్మలాని చ. ఖోమకప్పాసికానీతి ఖోమవత్థాని చేవ కప్పాసమయవత్థాని చ.

౧౧౨. విపులాతి ఆయామతో చ విత్థారతో చ విపులా. మహగ్గాతి మహగ్గవసేన మహన్తా మహారహా. ఆకాసేవలమ్మరేతి ఆకాసేయేవ ఓలమ్మమానా తిట్టన్తి. యం యజ్ఞో మనసో పీయన్తి యం యం మయ్యం మనసో పీయం, తం తం గహేత్వా పరిదహామి పారుపామి చాతి యోజనా.

౧౧౩. థాలకస్స చ పానీయం, విపాకం పస్స యాదిసన్తి థాలకపూరణమత్తం పానీయం దిన్నం అనుమోదితం , తస్స పన విపాకం యాదిసం యావ మహన్తం పస్సాతి దస్సేన్తి “గమ్భీరా చతురస్సా చా”తిఆదిమాహ. తత్త గమ్భీరాతి అగాధా. చతురస్సాతి చతురస్ససన్థానా. పోక్ఖరజ్ఞోతి పోక్ఖరణీయో. సునిమ్మితాతి కమ్మానుభావేనేవ సుట్టు నిమ్మితా.

౧౧౪. సేతోదకాతి సేతఉదకా సేతవాలుకసమ్మరికిణ్ణా. సుప్పతిత్థాతి సున్దరతిత్థా. సీతాతి సీతలోదకా. అప్పటిగన్ధియాతి పటికూలగన్ధరహితా సురభిగన్ధా. వారికిజ్జక్ఖపూరితాతి కమలకువలయాదీనం కేసరసజ్ఞాన్నేన వారినా పరిపుణ్ణా.

౧౧౫. సాహన్తి సా అహం. రమామీతి రతిం విన్దామి. కీళామీతి ఇన్ద్రియాని పరిచారేమి. మోదామీతి భోగసమ్మత్తియా పముదితా హోమి. అకుతోభయాతి కుతోచిపి అసజ్ఞాతభయా, సేరీ సుఖవిహారిసీ హోమి . భన్తే, వన్దితుమాగతాతి, భన్తే, ఇమిస్సా దిబ్బసమ్మత్తియా పటిలాభస్స కారణభూతం త్వం వన్దితుం ఆగతా ఉపగతాతి అత్తో. యం పనేత్త అత్తతో అవిభత్తం, తం తత్త తత్త వుత్తమేవ.

ఏవం తాయ పేతియా వుత్తే ఆయస్మా సారిపుత్తో ఇట్టకవతియం దీఘరాజియన్తి గామద్వయవాసికేసు అత్తనో సన్దికం ఉపగతేసు మనుస్సేసు ఇమమత్తం విత్థారతో కథేన్తో సంవేజేత్వా సంసారమోచనపాపకమ్మతో మోచేత్వా ఉపాసకభావే పతిట్టాపేసి. సా పవత్తి భిక్షూసు పాకటా జాతా. తం భిక్షూ భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి, సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

సంసారమోచకపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సారిపుత్తత్తేరమాతుపేతివత్తువణ్ణనా

నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇదం సత్థరి వేళువనే విహరన్తే ఆయస్మతో సారిపుత్తత్తేరస్స ఇతో పజ్జామాయ జాతియా మాతుభూతం పేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. ఏకదివసం ఆయస్మా చ సారిపుత్తో ఆయస్మా చ మహామోగ్గల్లానో ఆయస్మా చ అనురుద్ధో ఆయస్మా చ కప్పినో రాజగహస్స అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం అరజ్ఞాయతనే విహరన్తి. తేన చ సమయేన బారాణసియం అజ్ఞాతరో బ్రాహ్మణో అడ్డో మహద్ధనో మహాభోగో సమణబ్రాహ్మణకపణ్ణికవనిబ్బకయాచకానం ఓపానభూతో అన్నపానవత్తసయనాదీని దేతి. దేన్తో చ ఆగతాగతానం యథాకాలం యథారహజ్జ పాదోదకపాదబ్బజ్జానాదిదానానుపుబ్బకం సబ్బాభిదేయ్యం పటిపన్నో హోతి, పురేభత్తం భిక్షూ అన్నపానాదినా సక్కచ్చం

పరివిసతి. సో దేసన్తరం గచ్ఛన్తో భరియం ఆహ - “భోతి, యథాపజ్ఞాత్తం ఇమం దానవిధిం అపరిహాపేన్తీ సక్కుచ్చం అనుపతిట్ఠాహీ”తి. సా “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా తస్మిం పక్కున్తే ఏవ తావ భిక్షానం పజ్ఞాత్తం దానవిధిం పచ్చిన్తి, అద్ధికానం పస నివాసత్థాయ ఉపగతానం గేహపిట్ఠితో ఛడ్డితం జరసాలం దస్సేసి “ఏత్త వసథా”తి. అన్నపానాదీనం అత్థాయ తత్త అద్ధికేసు ఆగతేసు “గూఢం ఖాదథ, ముత్తం పివథ, లోహితం పివథ , తువ్హాకం మాతు మత్థలుఙ్గం ఖాదథా”తి యం యం అసుచి జేగుచ్చం, తస్స తస్స నామం గహేత్వా నిట్టురం వదతి.

సా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా కమ్మానుభావుక్తిత్తా పేతయోనియం నిబ్బత్తిత్వా అత్తనో వచీదుచ్చరితానురూపం దుక్ఖం అనుభవన్తీ పురిమజాతిసమ్మన్దం అనుస్సరిత్వా ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స సన్తికం ఉపసక్కుమితుకామా తస్స విహారద్వారం సమ్మాపుణి, తస్స విహారద్వారదేవతాయో విహారప్పవేసనం నివారేసుం. సా కిర ఇతో పఞ్చమాయ జాతీయా థేరస్స మాతుభూతపుట్టా, తస్మా ఏవమాహ - “అహం అయ్యస్స సారిపుత్తత్థేరస్స ఇతో పఞ్చమాయ జాతీయా మాతా, దేథ మే ద్వారప్పవేసనం థేరం దట్ఠ”న్తి. తం సుత్వా దేవతా తస్మా పవేసనం అనుజానింసు. సా పవీసిత్యా చక్కుమనకోటియం రత్వా థేరస్స అత్తానం దస్సేసి. థేరో తం దిస్సా కరుణాయ సఞ్ఛోదితమానసో హుత్వా -

౧౧౬.“నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసి, కిసా ధమనిసన్థతా;
ఉప్పాసులికే కిసికే, కా ను త్వం ఇథ తిట్ఠసీ”తి. -

గాఢాయ పుచ్చి. సా థేరేన పుట్టా పటివచనం దేన్తీ -

౧౧౭.“అహం తే సకియా మాతా, పుట్టే అజ్ఞాసు జాతీసు;
ఉపపన్నా పేత్తివిసయం, ఖుప్పిపాససమప్పితా.

౧౧౮.“ఛడ్డితం ఖిపితం ఖేళం, సిజ్ఞాణికం సిలేసుమం;
వసఞ్చ డయ్వుమానానం, విజాతానఞ్చ లోహితం.

౧౧౯.“వణికానఞ్చ యం ఘాన-సీసచ్చిన్నాన లోహితం;
ఖుదాపరేతా భుజ్జామి, ఇచ్చిపురిసనిస్సితం.

౧౨౦.“పుబ్బలోహితం భక్ఖామి, పసూనం మానుసాన చ;
అలేణా అనగారా చ, నీలమఞ్చపరాయణా.

౧౨౧.“దేహి పుత్తక మే దానం, దత్వా అన్వాదిసాహి మే;
అప్పేవ నామ ముచ్చేయ్యం, పుబ్బలోహితభోజనా”తి. - పఞ్చగాఢా అభాసి;

౧౧౭. తత్త అహం తే సకియా మాతాతి అహం తుయ్యం జననిభావతో సకియా మాతా. పుట్టే అజ్ఞాసు జాతీసూతి మాతా హోన్తీపి న ఇమిస్సం జాతియం, అథ ఖో పుట్టే అజ్ఞాసు జాతీసు, ఇతో పఞ్చమియన్తి దట్ఠబ్బం. ఉపపన్నా

పేత్తివిసయన్ని పటిసన్నివసేన పేతలోకం ఉపగతా. ఖుప్పిపాససమప్పితాతి ఖుదాయ చ పిపాసాయ చ అభిభూతా, నిరన్తరం జిఘచ్చాపిపాసాహి అభిభుయ్యమానాతి అత్తో.

౧౧౮-౧౧౯. చడ్డితన్ని ఉచ్చిట్టకం, వన్తన్ని అత్తో. ఖిపితన్ని ఖిపితేన సద్ధిం ముఖతో నిక్ఖన్తమలం. ఖేళన్ని నిట్టుభం. సిఙ్గాణికన్ని మత్తలుగ్గతో విస్సన్నిత్వా నాసికాయ నిక్ఖన్తమలం. సిలేసుమన్ని సేమ్మం. వసణ్ణ ఉయ్హమానానన్ని చితకస్మిం ఉయ్హమానానం కళేవరానం వసాతేలణ్ణ. విజాతానణ్ణ లోహితన్ని పసూతానం ఇత్తీనం లోహితం, గబ్బమలం చ-సద్దేన సగ్గణ్ణాతి. వణికానన్ని సజ్ఞాతవణానం. యన్ని యం లోహితన్ని సమ్మన్దో. ఘానసీసచ్చిన్నానన్ని ఘానచ్చిన్నానం సీసచ్చిన్నానణ్ణ యం లోహితం, తం భుజ్ఞామీతి యోజనా. దేసనాసీసమేతం “ఘానసీసచ్చిన్నాన”న్ని, యస్మా హత్థపాదాదిచ్చిన్నానమ్మి లోహితం భుజ్ఞామియేవ. తథా “వణికాన”న్ని ఇమినా తేసమ్మి లోహితం సగ్గహితన్ని దట్టబ్బం. ఖుదాపరేతాతి జిఘచ్చాభిభూతా హుత్వా. ఇత్తిపురిసనిస్సితన్ని ఇత్తిపురిససరీరనిస్సితం యథావృత్తం అణ్ణాణ్ణ చమ్మమంసన్హారుపుబ్బాదికం పరిభుజ్ఞామీతి దస్సేతి.

౧౨౦-౧౨౧. పసూనన్ని అజగోమహింసాదీనం. అలేణాతి అసరణా. అనగారాతి అనావాసా. నీలమణ్ణపరాయణాతి సుసానే చడ్డితమలమణ్ణసయనా. అథ వా నీలాతి ఛారికణ్ణారబహులా సుసానభూమి అధిప్పేతా, తంయేవ మణ్ణం వియ అధిసయనాతి అత్తో. అన్వాదిసాహి మేతి యథా దిన్నం దక్ఖిణం మయ్హం ఉపకప్పతి, తథా ఉద్దిస పత్తిదానం దేహి. అప్పేవ నామ ముచ్చేయ్యం, పుబ్బలోహితభోజనాతి తవ ఉద్దిసనేన ఏతస్మా పుబ్బలోహితభోజనా పేతజీవికా అపి నామ ముచ్చేయ్యం.

తం సుత్వా ఆయస్మా సారిపుత్తత్థేరో దుతియదివసే మహామోగ్గల్లానత్తేరాదికే తయో థేరే ఆమన్తేత్వా తేహి సద్ధిం రాజగహి పిణ్ణాయ చరన్తో రణ్ణో బిమ్మిసారస్స నివేసనం అగమాసి. రాజా థేరే దిస్సా వన్నిత్వా “కిం, భన్తే, ఆగతత్థా”తి ఆగమనకారణం పుచ్చి. ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం పవత్తిం రణ్ణో ఆరోచేసి. రాజా “అణ్ణాతం, భన్తే”తి వత్వా థేరే విస్సజ్ఞేత్వా సబ్బకమ్మికం అమచ్చం పక్కోసాపేత్వా ఆణాపేసి “నగరస్స అవిదురే వివిత్తే ఛాయూదకసమ్మన్నే రానే చతస్సో కుటియో కారేహి”తి. అన్తేపురే చ పహోనకవిసేసవసేన తిథా విభజిత్వా చతస్సో కుటియో పటిచ్చాపేసి, సయణ్ణ తత్త గన్త్వా కాతబ్బయుత్తకం అకాసి. నిట్టితాసు కుటికాసు సబ్బం బలికరణం సజ్ఞాపేత్వా అన్నపానవత్థాదీని బుద్ధప్పముఖస్స చాతుద్దిసస్స భిక్షుసఙ్ఖస్స అనుచ్చవికే సబ్బపరిక్ఖారే చ ఉపట్టాపేత్వా ఆయస్మతో సారిపుత్తత్థేరస్స తం సబ్బం నియ్యాదేసి. అథ థేరో తం పేతిం ఉద్దిస్స తం సబ్బం బుద్ధప్పముఖస్స చాతుద్దిసస్స భిక్షుసఙ్ఖస్స అదాసి. సా పేతీ తం అనుమోదిత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా సబ్బకామసమిద్ధా చ హుత్వా అపరదివసే ఆయస్మతో మహామోగ్గల్లానత్తేరస్స సన్తికం ఉపగన్త్వా వన్నిత్వా అట్టాసి. తం థేరో పటిపుచ్చి, సా అత్తనో పేతూపపత్తిం పున దేవూపపత్తిణ్ణ విత్థారతో కథేసి. తేన వృత్తం -

౧౨౨.“మాతుయా వచనం సుత్వా, ఉపతిస్సోనుకమ్మకో;

ఆమన్తయి మోగ్గల్లానం, అనురుద్ధణ్ణ కప్పిసం.

౧౨౩.“చతస్సో కుటియో కత్వా, సజ్ఞే చాతుద్దిసే అదా;

కుటియో అన్నపానణ్ణ, మాతు దక్ఖిణమాదీసి.

౧౨౪. “సమనస్తరానుద్దిట్టే, విపాకో ఉదపజ్జథ;
భోజనం పానీయం వత్తం, దక్షిణాయ ఇదం ఫలం.

౧౨౫. “తతో సుద్ధా సుచివసనా, కాసికుత్తమధారిన్;
విచిత్రవత్తాభరణా, కోలికం ఉపసంజ్ఞమీ”తి.

౧౨౬. తత్త సజ్జే చాతుద్దిసీ అదాతి చాతుద్దిసస్స సజ్జస్స అదాసి, నియ్యాదేసీతి అత్తో. సేసం వుత్తత్థమేవ.
అథాయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం పేతిం -

౧౨౭. “అభిక్కన్నేన వణ్ణేన, యా త్వం తిట్టసి దేవతే;
ఓభాసేన్తి దిసా సబ్బా, ఓసథీ వియ తారకా.

౧౨౮. “కేన తేతాదిసో వణ్ణో, తేన తే ఇథ మిజ్జతి;
ఉప్పజ్జన్తి చ తే భోగా, యే కేచి మనసో పియా.

౧౨౯. “పుచ్చామి తం దేవి మహానుభావే, మనుస్సభూతా కిమకాసి పుజ్ఞం;
కేనాసి ఏవం జలితానుభావా,
వణ్ణో చ తే సబ్బదిసా పభాసతీ”తి. - పుచ్చి;

౧౩౦-౧౩౩. అథ సా “సారిపుత్తస్సాహం మాతా”తిఆదినా విస్సజ్జేసి. సేసం వుత్తత్థమేవ. అథాయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి, సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

సారిపుత్తత్తేరమాతుపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మత్తాపేతివత్తువణ్ణనా

నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే మత్తం నామ పేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. సావత్తియం కిర అజ్ఞాతరో కుటుమ్మికో సద్ధో పసన్నో అహోసి. తస్స భరియా అస్సద్ధా అప్పసన్నా కోధనా వణ్ణో చ అహోసి నామేన మత్తా నామ. అథ సో కుటుమ్మికో కులవంసూపచ్ఛేదనభయేన సదిసకులతో తిస్సం నామ అజ్ఞాం కజ్ఞాం ఆనేసి. సా అహోసి సద్ధా పసన్నా సామినో చ పియా మనాపా, సా నచిరస్సేవ గబ్భిన్ హుత్వా దసమాసచ్ఛయేన పుత్తం విజాయ, “భూతో”తిస్స నామం అహోసి. సా గేహస్సామినీ హుత్వా చత్తారో భిక్షూ సక్కచ్చం ఉపట్టహి, వణ్ణో పన తం ఉసూయతి.

తా ఉభోపి ఏకస్మిం దివసే సేసం స్థత్వా అల్లకేసా అట్టంసు, కుటుమ్మికో గుణవసేన తిస్సాయ ఆబద్ధసినేహో మనుజ్ఞోన హదయేన తాయ సద్ధిం బహుం సల్లపన్తో అట్టాసి. తం అసహమానా మత్తా ఇస్సాపకతా గేహ సమ్మజ్జిత్వా రపేతం సజ్ఞారం తిస్సాయ మత్తకే ఓకిరి. సా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా పేతయోనియం నిబ్బత్తిత్వా అత్తనో కమ్మబలేన పశ్చాద్ధి

దుక్ఖం అనుభవతి. తం పన దుక్ఖం పాళితో ఏవ విజ్ఞాయతి. అధేకదివసం సా పేతీ సజ్ఞాయ వీతివత్తాయ గేహస్స పిట్టిపస్సే
న్దాయన్తియా తిస్సాయ అత్తానం దస్సేసి. తం దిస్సా తిస్సా -

౧౩౪. “నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసి, కిసా ధమనిసన్ధతా;
ఉప్పాసులికే కిసికే, కా ను త్వం ఇథ తిట్టసీ”తి. -

గాఢాయ పటిపుచ్చి. ఇతరా -

౧౩౫. “అహం మత్తా తువం తిస్సా, సపత్తీ తే పురే అహుం;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాఢాయ పటివచనం అదాసి. తత్థ అహం మత్తా తువం తిస్సాతి అహం మత్తా నామ, తువం తిస్సా నామ. పురేతి
పురిమత్తభావే. తేతి తుయ్యం సపత్తీ అహుం, అహోసిన్తి అత్తో. పున తిస్సా -

౧౩౬. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కటం కతం;
కిన్సకమ్మవిపాకేన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాఢాయ కతకమ్మం పుచ్చి. పున ఇతరా -

౧౩౭. “చణ్డీ చ ఫరుసా చాసిం, ఇస్సుకీ మచ్చరీ సరా;
తాహం దురుత్తం వత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాఢాయ అత్తనా కతకమ్మం ఆచిక్కి. తత్థ చణ్డీతి కోధనా. ఫరుసాతి ఫరుసవచనా. ఆసిన్తి అహోసిం. తాహన్తి తం అహం.
దురుత్తన్తి దుబ్బాసితం నిరత్తకవచనం. ఇతో పరమ్మి తాసం వచనపటివచనవసేనేవ గాఢా పవత్తా -

౧౩౮. “సబ్బం అహమ్మి జానామి, యథా త్వం చణ్డీకా అహు;
అజ్ఞాఞ్చా ఖో తం పుచ్చామి, కేనాసి పంసుకున్ధితా.

౧౩౯. “సీసంన్దాతా తువం ఆసి, సుచివత్థా అలజ్జతా;
అహాఞ్చా ఖో అధిమత్తం, సమలజ్జతతరా తయా.

౧౪౦. “తస్సా మే పేక్షమానాయ, సామికేన సమన్తయి;
తతో మే ఇస్సా విపులా, కోధో మే సమజాయథ.

౧౪౧. “తతో పంసుం గహేత్వాన, పంసునా తజ్ఞో ఓకిరిం;
తస్సకమ్మవిపాకేన, తేనమ్మి పంసుకున్ధితా.

౧౪౨. “సబ్బం అహమ్మి జానామి, పంసునా మం త్వమోకిరి;

అణ్ణాణ్చ ఖో తం పుచ్చామి, కేన ఖజ్జసి కచ్చుయా.

౧౪౩. “భేసజ్జహరీ ఉభయో, వనన్తం అగమిష్ఠాసే;

త్వణ్చ భేసజ్జమాహరి, అహణ్చ కపికచ్చునో.

౧౪౪. “తస్సా త్యాజానమానాయ, సేయ్యం త్యాహం సమోకిరిం;

తస్సకమ్మవిపాకేన, తేన ఖజ్జామి కచ్చుయా.

౧౪౫. “సబ్బం అహమ్మి జానామి, సేయ్యం మే త్వం సమోకిరి;

అణ్ణాణ్చ ఖో తం పుచ్చామి, కేనాసి నగ్గియా తువం.

౧౪౬. “సహాయానం సమయో ఆసి, ఇహాతీనం సమితి అహు;

త్వణ్చ ఆమన్తితా ఆసి, ససామినీ నో చ ఖోహం.

౧౪౭. “తస్సా త్యాజానమానాయ, దుస్సం త్యాహం అపానుదిం;

తస్సకమ్మవిపాకేన, తేనమ్మి నగ్గియా అహం.

౧౪౮. “సబ్బం అహమ్మి జానామి, దుస్సం మే త్వం అపానుది;

అణ్ణాణ్చ ఖో తం పుచ్చామి, కేనాసి గూఢగన్ధినీ.

౧౪౯. “తవ గన్ధణ్చ మాలణ్చ, పచ్చగ్గణ్చ విలేపనం;

గూఢకూపే అతారేసిం, తం పాపం పకతం మయా;

తస్సకమ్మవిపాకేన, తేనమ్మి గూఢగన్ధినీ.

౧౫౦. “సబ్బం అహమ్మి జానామి, తం పాపం పకతం తయా;

అణ్ణాణ్చ ఖో తం పుచ్చామి, కేనాసి దుగ్గతా తువం.

౧౫౧. “ఉభిన్నం సమకం ఆసి, యం గేహ విజ్జితే ధనం;

సన్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకాసిమత్తనో;

తస్సకమ్మవిపాకేన, తేనమ్మి దుగ్గతా అహం.

౧౫౨. “తదేవ మం త్వం అవచ, పాపకమ్మం నిసేవసి;

న హి పాపేహి కమ్మేహి, సులభా హోతి సుగ్గతి.

౧౫౩. “వామతో మం త్వం పచ్ఛేసి, అథోపి మం ఉసూయసి;

పస్స పాపానం కమ్మానం, విపాకో హోతి యాదిసో.

౧౫౪.“తే ఘరా తా చ దాసియో, తానేవాభరణానిమే;

తే అర్జున్ పరిచారేన్తి, న భోగా హోన్తి సస్సతా.

౧౫౫.“ఇదాని భూతస్స పితా, ఆపణా గేహమేహితీ;

అప్పేవ తే దదే కిఞ్చి, మా సు తావ ఇతో అగా.

౧౫౬.“నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపామ్మి, కిసా ధమనిసన్ధతా;

కోపీనమేతం ఇత్థీనం, మా మం భూతపితాద్ధస.

౧౫౭.“హన్ద కిం వా త్యాహం దమ్మి, కిం వా తేచ కరోమహం;

యేన త్వం సుఖితా అస్స, సబ్బకామసమిద్ధినీ.

౧౫౮.“చత్తారో భిక్షూ సజ్జతో, చత్తారో పన పుగ్గలే;

అట్ట భిక్షూ భోజయిత్వా, మమ దక్కిణమాదిస;

తదాహం సుఖితా హేస్సం, సబ్బకామసమిద్ధినీ.

౧౫౯.“సాధూతి సా పటిస్సుత్వా, భోజయిత్వాట్ట భిక్షవో;

వత్తేహచ్చాదయిత్వాన, తస్సా దక్కిణమాదినీ.

౧౬౦.“సమనన్తరానుద్దిట్ఠే, విపాకో ఉదపజ్జథ;

భోజనచ్చాదనపానీయం, దక్కిణాయ ఇదం ఫలం.

౧౬౧.“తతో సుద్ధా సుచివసనా, కాసికుత్తమధారిసీ;

విచిత్తవత్థాభరణా, సపత్తిం ఉపసజ్కమి.

౧౬౨.“అభిక్కన్తేన వణ్ణేన, యా త్వం తిట్టసి దేవతే;

ఓభాసేన్తి దిసా సబ్బా, ఓసధీ వియ తారకా.

౧౬౩.“కేన తేతాదిసో వణ్ణో, కేన తే ఇథ మిజ్జతి;

ఉప్పజ్జన్తి చ తే భోగా, యే కేచి మనసో పియా.

౧౬౪.“పుచ్చామి తం దేవి మహానుభావే, మనుస్సభూతా కిమకాసీ పుజ్జం;

కేనాసి ఏవం జలితానుభావా, వణ్ణో చ తే సబ్బదిసా పభాసతీతి.

౧౬౫.“అహం మత్తా తువం తిస్సా, సపత్తి తే పురే అహుం;

పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౧౬౬. “తవ దిన్నేన దానేన, మోదామి అకుతోభయా;
చిరం జీవాహి భగిని, సహ సబ్దహి శాతిభి;
అనోకం విరజం రానం, ఆవాసం వసవత్తినం.

౧౬౭. “ఇథ ధమ్మం చరిత్వాన, దానం దత్వాన సోభనే;
వినేయ్య మచ్ఛేరమలం సమూలం, అనిన్దితా సగ్గముపేహి రాన”న్తి.

౧౩౮. తత్థ సబ్బం అహమ్మి జానామి, యథా త్వం చణ్డీకా అహూతి “చణ్డీ చ ఫరుసా చాసి”న్తి యం తయా వుత్తం, తం సబ్బం అహమ్మి జానామి, యథా త్వం చణ్డీకా కోధనా ఫరుసవచనా ఇస్సుకీ మచ్ఛరీ సరా చ అహోసి. అజ్ఞాఞ్చ ఖో తం పుచ్చామీతి అజ్ఞం పున తం ఇదాని పుచ్చామి. కేనాసి పంసుకున్ధితాతి కేన కమ్మేన సజ్జారపంసూతి ఓగుణ్ణితా సబ్బసో ఓకిణ్ణసరీరా అహూతి అత్తో.

౧౩౯-౪౦. సీసంన్హతాతి ససీసం న్హతా. అధిమత్తన్తి అధికతరం. సమలఙ్కతతరాతి సమ్మా అతిసయేన అలఙ్కతా. “అధిమత్తా”తి వా పాఠో, అతివియ మత్తా మానమదమత్తా, మాననిస్సితాతి అత్తో. తయాతి భోతియా . సామికేన సమన్తయాతి సామికేన సద్ధిం అల్లోపసల్లాపవసేన కథేసి.

౧౪౧-౧౪౪. ఖజ్జసి కచ్చయాతి కచ్చరోగేన ఖాదీయసి, బాధీయసీతి అత్తో. భేసజ్జహరీతి భేసజ్జహరినియో ఓసధహారికాయో. ఉభయోతి దువే, త్వఞ్చ అహఞ్చాతి అత్తో. వనన్తన్తి వనం. త్వఞ్చ భేసజ్జమాహరీతి త్వం వేజ్జేహి వుత్తం అత్తనో ఉపకారావహం భేసజ్జం ఆహరి. అహఞ్చ కపికచ్చనోతి అహం పన కపికచ్చఫలాని దుఫస్సఫలాని ఆహరిం. కపికచ్చాతి వా సయంభూతా వుచ్చతి, తస్మా సయంభూతాయ పత్తఫలాని ఆహరిన్తి అత్తో. సేయ్యం త్యాహం సమోకిరిన్తి తవ సేయ్యం అహం కపికచ్చఫలపత్తేహి సమన్తతో అవకిరిం.

౧౪౬-౧౪౭. సహాయానన్తి మిత్తానం. సమయోతి సమాగమో. శాతీనన్తి బద్ధానం. సమితీతి సన్నిపాతో. ఆమన్తితాతి మజ్జలకిరియావసేన నిమన్తితా. ససామినీతి సభత్తికా, సహ భత్తునాతి అత్తో. నో చ ఖోహన్తి నో చ ఖో అహం ఆమన్తితా ఆసిన్తి యోజనా. దుస్సం త్యాహన్తి దుస్సం తే అహం. అపానుదిన్తి చోరికాయ అవహరిం అగ్గహోసిం.

౧౪౯. పచ్చగ్గన్తి అభినవం, మహగ్గం వా. అతారేసిన్తి ఖిపిం. గూఢగగ్గినీతి గూఢగగ్గగగ్గినీ కరీసవాయినీ.

౧౫౧. యం గేహీ విజ్జతే ధనన్తి యం గేహీ ధనం ఉపలబ్ధితి, తం తుయ్హం మయ్హుఞ్చాతి అవ్హాకం ఉభిన్న సమకం తుల్యమేవ ఆసి. సన్తేసూతి విజ్జమానేసు. దీపన్తి పతిట్టం, పుజ్జాకమ్మం సన్ధాయ వదతి.

౧౫౨. ఏవం సా పేతీ తిస్సాయ పుచ్చితమత్థం కత్థేత్వా పున పుట్టే తస్సా వచనం అకత్వా అత్తనా కతం అపరాధం పకాసేన్తి “తదేవ మం త్వ”న్తిఆదిమాహ. తత్థ తదేవాతి తదా ఏవ, మయ్హం మనుస్సత్తభావే రితకాలేయేవ. తథేవాతి వా పాఠో, యథా ఏతరహి జాతం, తం తథా ఏవాతి అత్తో. మన్తి అత్తానం నిద్దిసతి, త్వన్తి తిస్సం. అవచాతి అభణి. యథా పన అవచ, తం దస్సేతుం “పాపకమ్మ”న్తిఆది వుత్తం. “పాపకమ్మానీ”తి పాళి. “త్వం పాపకమ్మానియేవ కరోసి, పాపేహి పన

కమ్మేహి సుగతి సులభా న హోతి, అథ ఖో దుగ్గతి ఏవ సులభా”తి యథా మం త్వం పుట్టే అవచ ఓవది, తం తథేవాతి వదతి.

౧౫౩. తం సుత్వా తిస్సా “వామతో మం త్వం పచ్చేసీ”తిఆదినా తిస్సో గాథా ఆహ. తథ వామతో మం త్వం పచ్చేసీతి విలోమతో మం త్వం అధిగచ్ఛసి, తుయ్యం హితేసిమ్మి విపచ్ఛనీకకారినిం కత్వా మం గణ్ఠాసి. మం ఉసూయసీతి మయ్యం ఉసూయసి, మయి ఇస్సం కరోసి. పస్స పాపానం కమ్మానం, విపాకో హోతి యాదిసోతి పాపకానం నామ కమ్మానం విపాకో యాదిసో యథా ఘోరతరో, తం పచ్చక్షతో పస్సాతి వదతి.

౧౫౪. తే అజ్ఞో పరిచారేన్తి తే ఘరే దాసియో ఆభరణాని చ ఇమాని తయా పుట్టే పరిగ్గహితాని ఇదాని అజ్ఞో పరిచారేన్తి పరిభుజ్జన్తి. “ఇమే”తి హి లిఙ్గవిపల్లాసేన వుత్తం. న భోగా హోన్తి సస్సతాతి భోగా నామేతే న సస్సతా అనవట్టితా తావకాలికా మహాయగమనీయా, తస్మా తదత్తం ఇస్సామచ్ఛరియాదీని న కత్తబ్బానీతి అధిప్పాయో.

౧౫౫. ఇదాని భూతస్స పితాతి ఇదానేవ భూతస్స మయ్యం పుత్తస్స పితా కుటుమ్మికో. ఆపణాతి ఆపణతో ఇమం గేహం ఏహితి ఆగమిస్సతి. అప్పేవ తే దదే కిఞ్చీతి గేహం ఆగతో కుటుమ్మికో తుయ్యం దాతబ్బయుత్తకం కిఞ్చీ దేయ్యధమ్మం అపి నామ దదేయ్య. మా సు తావ ఇతో అగాతి ఇతో గేహస్స పచ్చా వత్తుతో మా తావ అగమాసీతి తం అనుకమ్మమానా ఆహ.

౧౫౬. తం సుత్వా పేటి అత్తనో అజ్ఞాసయం పకాసన్తి “నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపామ్మీ”తి గాథమాహ. తథ కోపీనమేతం ఇత్థీనన్తి ఏతం నగ్గదుబ్బణ్ణతాదికం పటిచ్చాదేతబ్బతాయ ఇత్థీనం కోపీనం రున్ధనీయం. మా మం భూతపితాద్దసాతి తస్మా భూతస్స పితా కుటుమ్మికో మం మా అద్దక్షీతి లజ్జమానా వదతి.

౧౫౭. తం సుత్వా తిస్సా సజ్ఞాతనుద్దయా “హన్థ కిం వా త్యాహం దమ్మీ”తి గాథమాహ. తథ హన్థాతి చోదనత్థే నిపాతో. కిం వా త్యాహం దమ్మీతి కిం తే అహం దమ్మి, కిం వత్తం దస్సామి, ఉదాహు భత్తన్తి. కిం వా తేధ కరోమహన్తి కిం వా అజ్ఞం తే ఇథ ఇమస్మిం కాల్ ఉపకారం కరిస్సామి.

౧౫౮. తం సుత్వా పేటి “చత్తారో భిక్షూ సఙ్ఘతో”తి గాథమాహ. తథ చత్తారో భిక్షూ సఙ్ఘతో, చత్తారో పన పుగ్గలేతి భిక్షుసఙ్ఘతో సఙ్ఘవసేన చత్తారో భిక్షూ, పుగ్గలవసేన చత్తారో భిక్షూతి ఏవం అట్ట భిక్షూ యథారుచిం భోజేత్వా తం దక్షిణం మమ ఆదిస, మయ్యం పత్తిదానం దేహి. తదాహం సుఖితా హేస్సన్తి యదా త్వం దక్షిణం మమ ఉద్దిసిస్ససి, తదా అహం సుఖితా సుఖప్పత్తా సబ్బకామసమిద్ధినీ భవిస్సామీతి అత్తో.

౧౫౯-౧౬౧. తం సుత్వా తిస్సా తమత్తం అత్తనో సామికస్స ఆరోచేత్వా దుతియదివసే అట్ట భిక్షూ భోజేత్వా తస్సా దక్షిణమాదిసి, సా తావదేవ పటిలద్ధదిబ్బసమ్మత్తికా పున తిస్సాయ సన్తికం ఉపసఙ్కమి. తమత్తం దస్సేతుం సఙ్గీతికారేహి “సాధూతి సా పటిస్సుత్వా”తిఆదికా తిస్సో గాథా రపితా.

౧౬౨-౧౬౩. ఉపసఙ్కమిత్వా రితం పన నం తిస్సా “అభిక్కున్నేన వణ్ణేనా”తిఆదీహి తీహి గాథాహి పటిపుచ్చి. ఇతరా “అహం మత్తా”తి గాథాయ అత్తానం ఆచిక్షిత్వా “చిరం జీవాహి”తి గాథాయ తస్సా అనుమోదనం దత్వా “ఇథ ధమ్మం

చరిత్యానా”తి గాఢాయ ఓవాదం అదాసి. తథ తవ దిన్నేనాతి తయా దిన్నేన. అసోకం విరజం తానన్తి సోకాభావేన అసోకం, సేదజల్లికానం పన అభావేన విరజం దిబ్బట్టానం, సబ్బమేతం దేవలోకం సన్ధాయ వదతి. ఆవాసన్తి తానం. వసవత్తిన్తి దిబ్బేన ఆధిపతేయ్యేన అత్తనో వసం వత్తేనానం. సమూలన్తి సలోభదోసం. లోభదోసా హి మచ్ఛరియస్స మూలం నామ. అనిన్దితాతి అగరహితా పాసంసా, సగ్గముపేహి తానన్తి రూపాదీహి విసయేహి సుట్టు అగ్గత్తా “సగ్గ”న్తి లద్ధనామం దిబ్బట్టానం ఉపేహి, సుగతిపరాయణా హోహితి అత్తో. సేసం ఉత్తానమేవ.

అథ తిస్సా తం పవత్తిం కుటుమ్పికస్స ఆరోచేసి, కుటుమ్పికో భిక్షానం ఆరోచేసి, భిక్షా భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి, తం సుత్వా మహాజనో పటిలద్ధసంవేగో వినేయ్య మచ్ఛేరాదిమలం దానసీలాదిరతో సుగతిపరాయణో అహోసీతి.

మత్తాపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౪. నన్దాపేతివత్తువణ్ణనా

కాళీ దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే నన్దం నామ పేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. సావత్తియా కిర అవిదురే అణ్ణాతరస్మిం గామకే నన్దిసేనో నామ ఉపాసకో అహోసి సద్ధో పసన్నో. భరియా పనస్స నన్దా నామ అస్సన్ధా అప్పసన్నా మచ్ఛరినీ చణ్ణీ ఫరుసవచనా సామికే అగారవా అగ్గతిస్సా సస్సుం చోరివాదేన అక్కోసతి పరిభాసతి. సా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా పేతయోనియం నిబ్బత్తిత్వా తస్సేవ గామస్స అవిదురే విచరన్తి ఏకదివసం నన్దిసేనస్స ఉపాసకస్స గామతో నిక్ఖమన్తస్స అవిదురే అత్తానం దస్సేసి. సో తం దిస్వా -

౧౬౮.“కాళీ దుబ్బణ్ణరూపాసి, ఫరుసా భీరుదస్సనా;

పిఙ్గలాసి కళారాసి, న తం మణ్ణామి మానుసి”న్తి. -

గాఢాయ అఙ్ఘభాసి. తథ కాళీతి కాళవణ్ణా, ఝామఙ్గారసదిసో హిస్సా వణ్ణో అహోసి. ఫరుసాతి ఖరగత్తా. భీరుదస్సనాతి భయానకదస్సనా సప్పటిభయాకారా. “భారుదస్సనా”తి వా పాఠో, భారియదస్సనా, దుబ్బణ్ణతాదినా దుద్దసికాతి అత్తో. పిఙ్గలాతి పిఙ్గలలోచనా. కళారాతి కళారదన్తా. న తం మణ్ణామి మానుసిన్తి అహం తం మానుసిన్తి న మణ్ణామి, పేతిమేవ చ తం మణ్ణామీతి అధిప్పాయో. తం సుత్వా పేతి అత్తానం పకాసేన్తి -

౧౬౯.“అహం నన్దా నన్దిసేన, భరియా తే పురే అహుం;

పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాఢమాహ . తథ అహం నన్దా నన్దిసేనాతి సామి నన్దిసేన అహం నన్దా నామ. భరియా తే పురే అహున్తి పురిమజాతియం తుయ్యం భరియా అహోసిం. ఇతో పరం -

౧౭౦.“కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కటం కతం;

కిస్స కమ్మవిపాకేన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

తస్య ఉపాసకస్య పుచ్ఛా. అథస్య సా -

౧౭౧. “చణ్డీ చ ఫరుసా చాసిం, తయి చాపి అగారవా;
తాహం దురుత్తం వత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

విస్మజ్జేసి. పున సో -

౧౭౨. “హన్దుత్తరీయం దదామి తే, ఇమం దుస్సం నివాసయ;
ఇమం దుస్సం నివాసేత్వా, ఏహి నేస్సామి తం ఘరం.

౧౭౩. “వత్థిన్దా అన్నపానన్దా, లచ్చసి త్వం ఘరం గతా;
పుత్తే చ తే పస్సిస్ససి, సుణిసాయో చ దక్ఖసీ”తి. - అథస్య సా -

౧౭౪. “హత్థేన హత్థే తే దిన్నం, న మయ్హం ఉపకప్పతి;
భిక్ఖా చ సీలసమ్మన్నే, వీతరాగే బహుస్సుతే.

౧౭౫. “తప్పేహి అన్నపానేన, మమ దక్ఖిణమాదిస;
తదాహం సుఖితా హేస్సం, సబ్బకామసమిద్ధినీ”తి. -

ద్వే గాథా అభాసి. తతో -

౧౭౬. “సాధూతి సో పటిస్సుత్వా, దానం విపులమాకిరి;
అన్నం పానం ఖాదనీయం, వత్థసేనాసనాని చ;
ధత్తం గన్ధన్దా మాలన్దా, వివిధా చ ఉపాహనా.

౧౭౭. “భిక్ఖా చ సీలసమ్మన్నే, వీతరాగే బహుస్సుతే;
తప్పేత్వా అన్నపానేన, తస్సా దక్ఖిణమాదిసీ.

౧౭౮. “సమనన్తరానుద్దిట్ఠే , విపాకో ఉదపజ్జథ;
భోజనచ్ఛాదనపానీయం, దక్ఖిణాయ ఇదం ఫలం.

౧౭౯. “తతో సుద్ధా సుచివసనా, కాసికుత్తమధారిసీ;
విచిత్తవత్థాభరణా, సామికం ఉపసజ్జమీ”తి. -

చతస్సో గాథా సఙ్గీతికారేహి వుత్తా. తతో పరం -

౧౮౦. “అభిక్కున్తేన వణ్ణేన, యా త్వం తిట్ఠసి దేవతే;

ఓభాసేన్తీ దిసా సబ్బా, ఓసదీ వియ తారకా.

౧౮౧. “కేన తేతాదిసో వణ్ణో, కేన తే ఇథ మిజ్జతి;
ఉప్పజ్జన్తి చ తే భోగా, యే కేచి మనసో పియా.

౧౮౨. “పుచ్చామి తం దేవి మహానుభావే, మనుస్సభూతా కిమకాసి పుజ్జం;
కేనాసి ఏవం జలితానుభావా, వణ్ణో చ తే సబ్బదిసా పభాసతీ”తి.

౧౮౩. “అహం నన్దా నన్దిసేన, భరియా తే పురే అహుం;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౧౮౪. “తవ దిన్నేన దానేన, మోదామి అకుతోభయా;
చిరం జీవ గహపతి, సహ సబ్బేహి ఇతిభి;

అసోకం విరజం ఖేమం, ఆవాసం వసవత్తినం.

౧౮౫. “ఇథ ధమ్మం చరిత్వాన, దానం దత్వా గహపతి;
వినేయ్య మచ్ఛేరమలం సమూలం, అనిన్దితో సగ్గముపేహి రాన”న్తి. —

ఉపాసకస్స చ పేతియా చ వచనపటివచనగాథా.

౧౭౬. తత్త దానం విపులమాకిరీతి ఉక్తిణేయ్యఖేత్తే దేయ్యధమ్మబీజం విప్పకిరన్తో వియ మహాదానం పవత్తేసి. సేసం
అనన్తరవత్తుసదిసమేవ.

ఏవం సా అత్తనో దిబ్బసమ్మత్తిం తస్సా చ కారణం నన్దిసేనస్స విభావేత్వా అత్తనో వసనట్టానమేవ గతా. ఉపాసకో తం
పవత్తిం భిక్షూనం ఆరోచేసి , భిక్షూ భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం
దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్థికా అహోసీతి.

నన్దాపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మట్టకుణ్డలీపేతవత్తువణ్ణనా

అలజ్జతో మట్టకుణ్డలీతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే మట్టకుణ్డలీదేవపుత్తం ఆరబ్బ వుత్తం. తత్త యం వత్తబ్బం, తం
పరమత్తదీపనియం విమానవత్తువణ్ణనాయం మట్టకుణ్డలీవిమానవత్తువణ్ణనాయ (వి. వ. అట్ట. ౧౨౦౬
మట్టకుణ్డలీవిమానవణ్ణనా) వుత్తమేవ, తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

ఏత్త చ మట్టకుణ్డలీదేవపుత్తస్స విమానదేవతాభావతో తస్స వత్తు యదిపి విమానవత్తుపాళియం సజ్గహం ఆరోపితం,
యస్మా పన సో దేవపుత్తో అదిన్నపుబ్బకట్రాహ్మణస్స పుత్తసోకేన సుసానం గత్వా ఆళాహనం అనుపరియాయిత్యా

రోదన్తస్స సోకహరణత్థం అత్తనో దేవరూపం పటిసంహరిత్వా హరిచన్దనుస్సదో బాహా పగ్గయ్మ కన్దన్తో దుక్ఖాభిభూతాకారేన పేతో వియ అత్తానం దస్సేసి. మనుస్సత్తభావతో అపేతత్తా పేతపరియాయోపి లబ్బతి ఏవాతి తస్స వత్తు పేతవత్తుపాళియమ్మి సభహం ఆరోపితన్తి దట్టబ్బం.

మట్టకుణ్డలీపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కణ్డపేతవత్తువణ్ణనా

ఉట్టేహి కణ్డ కిం సేసీతి ఇదం సత్తా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం మతపుత్తం ఉపాసకం ఆరబ్బ కథేసి. సావత్తియం కిర అజ్ఞాతరస్స ఉపాసకస్స పుత్తో కాలమకాసి. సో తేన సోకసల్లసమప్పితో న న్ఠాయతి, న భుజ్ఞాతి, న కమ్మన్తే విచారేతి, న బుద్ధుపట్టానం గచ్ఛతి, కేవలం, “తాత పియపుత్తక, మం ఓహాయ కహం పరమతరం గతోసీ”తిఆదీని వదన్తో విప్పలపతి. సత్తా పచ్చూససమయే లోకం ఓలోకేన్తో తస్స సోతాపత్తిఫలూపనిస్సయం దిస్సా పునదివసే భిక్కుసజ్ఞపరిపుతో సావత్తియం పిణ్ణాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో భిక్ఖూ ఉయ్యోజేత్వా ఆనన్దత్థేరేన పచ్చాసమణేన తస్స ఘరద్వారం అగమాసి. సత్తు ఆగతభావం ఉపాసకస్స ఆరోచేసుం. అథస్స గేహజనో గేహద్వారే ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా సత్తారం నిసీదాపేత్వా ఉపాసకం పరిగ్గహేత్వా సత్తు సన్తికం ఉపనేసి. ఏకమన్తం నిసిన్నం తం దిస్సా “కిం, ఉపాసక, సోచసీ”తి వత్వా “ఆమ, భన్తే”తి వుత్తే, “ఉపాసక, పోరాణకపణ్ణితా పణ్ణితానం కథం సుత్వా మతపుత్తం నానుసోచింసూ”తి వత్వా తేన యాచితో అతీతం ఆహరి.

అతీతే ద్వారవతీనగరే దస భాతికరాజానో అహేసుం - వాసుదేవో బలదేవో చన్దదేవా సూరియదేవో అగ్గిదేవో వరుణదేవో అజ్ఞనో పజ్ఞనో ఘటపణ్ణితో అజ్కరో చాతి. తేసు వాసుదేవమహారాజస్స పియపుత్తో కాలమకాసి. తేన రాజా సోకపరేతో సబ్బకిచ్చాని పహాయ మశ్చస్స అటనిం పరిగ్గహేత్వా విప్పలపన్తో నిపజ్ఞి. తస్మిం కాల్ ఘటపణ్ణితో చిన్తేసి - “రపేత్వా మం అజ్ఞో కోచి మమ భాతు సోకం పరిహరితుం సమత్తో నామ నత్తి, ఉపాయేనస్స సోకం హరిస్సామీ”తి. సో ఉమ్మత్తకవేసం గహేత్వా “ససం మే దేధ, ససం మే దేధా”తి ఆకాసం ఓలోకేన్తో సకలనగరం విచరి. “ఘటపణ్ణితో ఉమ్మత్తకో జాతో”తి సకలనగరం సజ్ఞభి.

తస్మిం కాల్ రోహిణేయ్యో నామ అమచ్చో వాసుదేవరజ్ఞో సన్తికం గన్తా తేన సద్ధిం కథం సముట్థాపేన్తో -

౨౦౭. “ఉట్టేహి కణ్డ కిం సేసి, కో అత్తో సుపనేన తే;

యో చ తుయ్మం సకో భాతా, హదయం చక్కు చ దక్ఖిణం;

తస్స వాతా బలీయన్తి, ససం జప్పతి కేసవా”తి. - ఇమం గాథమాహ;

౨౦౭. తత్త కణ్డాలి వాసుదేవం గోత్తేనాలపతి. కో అత్తో సుపనేన తేతి సుపనేన తుయ్మం కా నామ వడ్డి. సకో భాతాలి సోదరియో భాతా. హదయం చక్కు చ దక్ఖిణన్తి హదయేన చేవ దక్ఖిణచక్కునా చ సదిసోతి అత్తో. తస్స వాతా బలీయన్తి తస్స అపరాపరం ఉప్పజ్జమానా ఉమ్మాదవాతా బలవన్తో హోన్తి వడ్డన్తి అభిభవన్తి. ససం జప్పతీతి “ససం మే దేధా”తి విప్పలపతి. కేసవాతి సో కిర కేసానం సోభనానం అత్థితాయ “కేసవో”తి వోహరీయతి. తేన నం నామేన ఆలపతి.

తస్స వచనం సుత్వా సయనతో ఉట్టితభావం దీపేన్తో సత్తా అభిసమ్మద్ధో హుత్వా -

౨౦౮.“తస్య తం వచనం సుత్వా, రోహిణ్యేయస్య కేసవో;

తరమానరూపో వృట్టాసి, భాతు సోకేన అట్టితో”తి. – ఇమం గాథమాహ;

రాజా ఉట్టాయ సీఘం పాసాదా ఓతరిత్వా ఘటపణ్డీతస్య సన్చికం గన్త్యా ఉభోసు హత్థేసు నం దళ్ళం గహేత్వా తేన సద్ధిం సల్లపన్తో –

౨౦౯.“కిం ను ఉమ్మత్తరూపోవ, కేవలం ద్వారకం ఇమం;

ససో ససోతి లపసి, కీదిసం ససమిచ్ఛసి.

౨౧౦.“సోవణ్ణమయం మణిమయం, లోహమయం అథ రూపియమయం;

సఙ్ఖసిలాపవాళమయం, కారయిస్సామి తే ససం.

౨౧౧.“సన్తి అఙ్ఞోపి ససకా, అరఙ్ఞోవనగోచరా;

తేపి తే ఆనయిస్సామి, కీదిసం ససమిచ్ఛసి”తి. –

తిస్సో గాథాయో అభాసి.

౨౦౯-౨౧౧. తథ ఉమ్మత్తరూపోవాతి ఉమ్మత్తకో వియ. కేవలన్తి సకలం. ద్వారకన్తి ద్వారవతీనగరం విచరన్తో. ససో ససోతి లపసీతి ససో ససోతి విలపసి. సోవణ్ణమయన్తి సువణ్ణమయం. లోహమయన్తి తమ్బలోహమయం. రూపియమయన్తి రజతమయం. యం ఇచ్ఛసి తం వదేహి, అథ కేన సోచసి. అఙ్ఞోపి అరఙ్ఞో వనగోచరా ససకా అత్తి, తే తే ఆనయిస్సామి, వద, భద్రముఖ , కీదిసం ససమిచ్ఛసితి ఘటపణ్డీతం “ససేన అత్తికో”తి అధిష్పాయేన ససేన నిమన్తేసి. తం సుత్వా ఘటపణ్డీతో –

౨౧౨.“నాహమేతే ససే ఇచ్ఛే, యే ససా పథవిస్సితా;

చన్దతో ససమిచ్ఛామి, తం మే ఓహర కేసవా”తి. –

గాథమాహ. తథ ఓహరాతి ఓహరేహి. తం సుత్వా రాజా “నిస్సంసయం మే భాతా ఉమ్మత్తకో జాతో”తి దోమనస్సప్పత్తో –

౨౧౩.“సో నూన మధురం ఇఱాతి, జీవితం విజహిస్ససి;

అపత్థియం పత్థియసి, చన్దతో ససమిచ్ఛసి”తి. –

గాథమాహ. తథ ఇఱాతి కనిట్టం ఆలపతి. అయమేత్థ అత్తో – మయ్యం పియఇఱాతి యం అతిమధురం అత్తనో జీవితం, తం విజహిస్ససి మఙ్ఞో, యో అపత్థియితబ్బం పత్థేసీతి.

ఘటపణ్డీతో రఙ్ఞో వచనం సుత్వా నిచ్ఛలోవ రత్వా “భాతిక, త్వం చన్దతో ససం పత్తేన్తస్య తం అలభిత్వా జీవితక్ఖయో భవిస్సతీతి జానన్తో కస్మా మతం పుత్తం అలభిత్వా అనుసోచసీ”తి ఇమమత్థం దీపేన్తో –

౨౧౪.“ఏవం చే కణ్ణ జానాసి, యథజ్ఞమనుసాససి;

కస్మా పురే మతం పుత్రం, అజ్ఞాపి మనుసోచసీ”తి. -

గాథమాహ. తత్త ఏవం చే, కణ్ణ, జానాసీతి, భాతిక, కణ్ణనామక మహారాజ, “అలబ్ధనేయ్యవత్తు నామ న పత్తేతబ్బ”ని యది ఏవం జానాసి. యథజ్ఞాని ఏవం జానంతోవ యథా అజ్ఞాం అనుసాససి, తథా అకత్వా. కస్మా పురే మతం పుత్రాని అథ కస్మా ఇతో చతుమాసమత్తకే మతం పుత్రం అజ్ఞాపి అనుసోచసీతి.

ఏవం సో అన్తరవీధియం రితకోవ “అహం తావ ఏవం పజ్ఞాయమానం పత్తేమి, త్వం పన అపజ్ఞాయమానస్సత్థాయ సోచసీ”తి వత్వా తస్స ధమ్మం దేసేంతో -

౨౧౫.“న యం లబ్భా మనుస్సేన, అమనుస్సేన వా పన;

జాతో మే మా మరీ పుత్తో, కుతో లబ్భా అలబ్బియం.

౨౧౬.“న మన్తా మూలభేసజ్ఞా, ఓసధేహి ధనేన వా;

సక్కా ఆనయితుం కణ్ణ, యం పేతమనుసోచసీ”తి. - గాథాద్వయమాహ;

౨౧౭. తత్త యన్తి, భాతిక, యం “ఏవం జాతో మే పుత్తో మా మరీ”తి మనుస్సేన వా దేవేన వా పన న లబ్భా న సక్కా లద్ధం, తం త్వం పత్తేసి, తం పనేతం కుతో లబ్భా, కేన కారణేన లద్ధం సక్కా. యస్మా అలబ్బియం అలబ్ధనేయ్యవత్తు నామేతన్తి అత్తో.

౨౧౮. మన్తాతి మన్తప్పయోగేన. మూలభేసజ్ఞాతి మూలభేసజ్ఞేన. ఓసధేహితి నానావిధేహి ఓసధేహి. ధనేన వాతి కోటిసతసజ్ఞేన ధనేన వాపి. ఇదం పుత్రం హోతి - యం పేతమనుసోచసి, తం ఏతేహి మన్తప్పయోగాదీహిపి ఆనేతుం న సక్కాతి.

పున ఘటపణ్ణితో “భాతిక, ఇదం మరణం నామ ధనేన వా జాతియా వా విజ్ఞాయ వా సీలేన వా భావనాయ వా న సక్కా పటిబాహితు”ని దస్సేంతో -

౨౧౯.“మహద్ధనా మహాభోగా, రట్టవంతోపి ఖత్తియా;

పహూతధనధర్మోసే, తేపి నో అజరామరా.

౨౨౦.“ఖత్తియా బ్రాహ్మణా వేస్సా, సుద్ధా చణ్డాలపుక్కుస్సా;

ఏతే చర్జ్ఞో చ జాతియా, తేపి నో అజరామరా.

౨౨౧.“యే మన్తం పరివత్తేన్తి, ఛళజ్ఞం బ్రహ్మచిన్తితం;

ఏతే చర్జ్ఞో చ విజ్ఞాయ, తేపి నో అజరామరా.

౨౨౨.“ఇసయో వాపి యే సన్తా, సజ్ఞాతత్తా తపస్సినో;

సరీరం తేపి కాలేన, విజహన్తి తపస్సినో.

౨౨౧. “భావితత్తా అరహన్తో, కతకిచ్చా అనాసవా;

నిక్లిపన్తి ఇమం దేహం, పుష్కాపాపపరిక్ష్వయా”తి. –

పశ్చాహి గాథాహి రజ్జో ధమ్మం దేసేసి.

౨౧౭. తత్త మహద్ధనాతి నిధానగతస్సేవ మహతో ధనస్స అత్తితాయ బహుధనా. మహాభోగాతి దేవభోగసదిసాయ మహతియా భోగసమ్పత్తియా సమన్నాగతా. రట్టవన్తోతి సకలరట్టవన్తో. పహూతధనధజ్ఞాసేతి తిణ్ణం చతున్నం వా సంవచ్చరానం అత్థాయ నిదహిత్యా రపేతబ్బస్స నిచ్చపరిబ్బయభూతస్స ధనధజ్ఞస్స వసేన అపరియన్తధనధజ్ఞా. తేపి నో అజరామరాతి తేపి ఏవం మహావిభవా మన్దాతుమహాసుదస్సనాదయో ఖత్తియా అజరామరా నాహేసుం, అజ్ఞాదత్తు మరణముఖమేవ అనుపవిట్టాతి అత్తో.

౨౧౮. ఏతేతి యథావృత్తఖత్తియాదయో. అజ్ఞోతి అజ్ఞాతరా ఏవంభూతా అమ్మట్టాదయో. జాతియాతి అత్తనో జాతినిమిత్తం అజరామరా నాహేసున్తి అత్తో.

౨౧౯. మన్తన్తి వేదం. పరివత్తేన్తి సజ్ఞాయన్తి వాచేన్తి చ. అథ వా పరివత్తేన్తి వేదం అనుపరివత్తేన్తా హోమం కరోన్తా జపన్తి. ఛళజ్ఞన్తి సిక్ఖాకప్పనిరుత్తిబ్యాకరణజోతిసత్తధన్దోవిచితిసజ్ఞాతేహి ఛహి అగ్గేహి యుత్తం. బ్రహ్మచిన్తితన్తి బ్రాహ్మణానమత్థాయ బ్రహ్మనా చిన్తితం కథితం. విజ్ఞాయాతి బ్రహ్మసదిసవిజ్ఞాయ సమన్నాగతా, తేపి నో అజరామరాతి అత్తో.

౨౨౦-౨౨౧. ఇసయోతి యమనియమాదీనం పటికూలసజ్ఞాదీనజ్ఞా ఏసనట్టేన ఇసయో. సన్తాతి కాయవాచాహి సన్తసభావా. సజ్ఞాతత్తాతి రాగాదీనం సంయమేన సంయతచిత్తా. కాయతపనసజ్ఞాతో తపో ఏతేసం అత్థేతి తపస్సినో. పున తపస్సినోతి సంవరకా. తేన ఏవం తపనిస్సితకా హుత్వా సరీరేన చ విమోక్షం పత్తుకామాపి సంవరకా సరీరం విజహన్తి ఏవాతి దస్సేతి. అథ వా ఇసయోతి అధిసీలసిక్ఖాదీనం ఏసనట్టేన ఇసయో, తదత్తం తప్పటిపక్ఖానం పాపధమ్మానం వూపసమేన సన్తా, ఏకారమ్మణే చిత్తస్స సంయమేన సజ్ఞాతత్తా, సమ్మప్పధానయోగతో వీరియతాపేన తపస్సినో, సప్పయోగా రాగాదీనం సన్తపనేన తపస్సినోతి యోజేతబ్బం. భావితత్తాతి చతుసచ్చకమ్మట్టానభావనాయ భావితచిత్తా.

ఏవం ఘటపణ్ణితేన ధమ్మే కథితే తం సుత్వా రాజా అపగతసోకసల్లో పసన్నమానసో ఘటపణ్ణితం పసంసన్తో –

౨౨౨. “ఆదిత్తం వత మం సన్తం, ఘటసిత్తంవ పావకం;

వారినా వియ ఓసిఞ్చం, సబ్బం నిబ్బాపయే దరం.

౨౨౩. “అబ్బహి వత మే సల్లం, సోకం హదయనిస్సితం;

యో మే సోకపరేతస్స, పుత్తసోకం అపానుది.

౨౨౪. “స్వాహం అబ్బుళ్లసల్లోస్మి, సీతిభూతోస్మి నిబ్బుతో;

న సోచామి న రోదామి, తవ సుత్వాన భాతిక.

౨౨౫: “ఏవం కరోన్తి సప్పజ్ఞా, యే హోన్తి అనుకమ్మకా;

నివత్తయన్తి సోకమ్మా, ఘటో జేట్టంవ భాతరం.

౨౨౬: “యస్స ఏతాదిసా హోన్తి, అమచ్ఛా పరిచారకా;

సుభాసితేన అన్వేన్తి, ఘటో జేట్టంవ భాతర”న్తి. – సేసగాథా అభాసి;

౨౨౭: తత్త ఘటో జేట్టంవ భాతరన్తి యథా ఘటపణ్ణితో అత్తనో జేట్టభాతరం మతపుత్తసోకాభిభూతం అత్తనో ఉపాయకోసల్లెన చేవ ధమ్మకథాయ చ తతో పుత్తసోకతో వినివత్తయి, ఏవం అజ్ఞోపి సప్పజ్ఞా యే హోన్తి అనుకమ్మకా, తే ఇహాతీనం ఉపకారం కరోన్తితి అత్తో.

౨౨౮: యస్స ఏతాదిసా హోన్తితి అయం అభిసమ్మద్ధగాథా. తస్సంతో – యథా యేన కారణేన పుత్తసోకపరేతం రాజానం వాసుదేవం ఘటపణ్ణితో సోకహరణత్థాయ సుభాసితేన అన్వేసి అనువిసి, యస్స అజ్ఞాస్సాపి ఏతాదిసా పణ్ణితా అమచ్ఛా పటిలద్ధా అస్సు, తస్స కుతో సోకోతి! సేసగాథా హేట్టా వుత్తత్థా ఏవాతి.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా “ఏవం, ఉపాసక, పోరాణకపణ్ణితా పణ్ణితానం కథం సుత్వా పుత్తసోకం హరింసు”తి వత్వా సచ్ఛాని పకాసేత్వా జాతకం సమోధానేసి. సచ్చపరియోసానే ఉపాసకో సోతాపత్తిఫల పతిట్టహీతి.

కణ్ఠపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ధనపాలసేటిపేతవత్తువణ్ణనా

నగ్గో దుబ్బణ్ణరూపోసీతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే ధనపాలపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. అనుప్పన్నే కిర బుద్ధే పణ్ణరట్టే ఏరకచ్చనగరే ధనపాలకో నామ సేటి అహోసి అస్సద్ధో అప్పసన్నో కదరియో నత్తికదిట్టికో. తస్స కిరియా పాళితో ఏవ విజ్ఞాయతి. సో కాలం కత్వా మరుకన్తారే పేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స తాలక్ఖన్దప్పమాణో కాయో అహోసి, సముట్టితచ్చవి ఫరుసో, విరూపకేసో, భయానకో, దుబ్బణ్ణో అతివియ విరూపో బీభచ్చదస్సనో. సో పజ్జాపణ్ణాస వస్సాని భత్తసిత్థం వా ఉదకబిన్దుం వా అలభన్తో విసుక్ఖకణ్ఠోట్టజిహ్వో జిఘచ్ఛాపిపాసాభిభూతో ఇతో చితో చ పరిబ్బమతి.

అథ అమ్మాకం భగవతి లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్రే అనుక్కమేన సావత్తియం విహరన్తే సావత్తివాసి నో వాణిజా పజ్జామత్తాని సకటసత్తాని భణ్ణస్స పూరేత్వా ఉత్తరాపథం గత్వా భణ్ణం విక్కిణిత్వా పటిలద్ధభణ్ణం సకటేసు ఆరోపేత్వా పటినివత్తమానా సాయన్థసమయే అజ్ఞాతరం సుక్ఖనదిం పాపుణిత్వా తత్త యానం ముఞ్చేత్వా రత్తియం వాసం కప్పేసుం. అథ సో పేతో పిపాసాభిభూతో పానీయస్సత్థాయ ఆగత్వా తత్త బిన్దుమత్తమ్మి పానీయం అలభిత్వా విగతాసో చిన్నమూలో వియ తాలో చిన్నపాదో పతి. తం దిస్వా వాణిజా –

౨౨౯: “నగ్గో దుబ్బణ్ణరూపోసి, కిసో ధమనిసన్ధతో;

ఉప్పాసులికో కిసికో, కో ను త్వమసి మారిసా”తి. –

ఇమాయ గాథాయ పుచ్చింసు. తతో పేతో –

౨౨౮.“అహం భదన్తే పేతోష్ఠి, దుగ్ధతో యమలోకికో;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతో”తి. -

అత్తానం ఆవికత్వా పున తేహి -

౨౨౯.“కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, పేతలోకం ఇతో గతో”తి. -

కతకమ్మం పుచ్చితో పుట్టే నిబ్బత్తట్టానతో పట్టాయ అతీతం పచ్చుప్పన్నం అనాగతత్వా అత్తనో పవత్తిం దస్సేన్తో తేసత్తా
ఓవాదం దేన్తో -

౨౩౦.“నగరం అత్తి పణ్ణానం, ఏరకచ్చన్తి విస్సుతం;
తత్థ సేట్టి పురే ఆసిం, ధనపాలోతి మం విదూ.

౨౩౧.“అసీతి సకటవాహనం, హిరణ్ణస్స అహోసి మే;
పహూతం మే జాతరూపం, ముత్తా వేళురియా బహూ.

౨౩౨.“తావ మహద్ధనస్సాపి, న మే దాతుం పీయం అహు;
పిదహిత్యా ద్వారం భుజ్జిం, మా మం యాచనకాద్ధసుం.

౨౩౩.“అస్సద్ధో మచ్చరీ చాసిం, కదరియో పరిభాసకో;
దదన్తానం కరోన్తానం, వారయిస్సం బహూ జనే.

౨౩౪.“విపాకో నత్తి దానస్స, సంయమస్స కుతో ఫలం;
పోక్ఖరణ్ణోదపానాని, ఆరామాని చ రోపితే;
పపాయో చ వినాసేసిం, దుగ్గే సజ్జమనాని చ.

౨౩౫.“స్వాహం అకతకల్యాణో, కతపాపో తతో చుతో;
ఉపపన్నో పేత్తివిసయం, ఖుప్పిపాససమప్పితో.

౨౩౬.“పజ్జాపణ్ణాస వస్సాని, యతో కాలజ్ఞతో అహం;
నాభిజానామి భుత్తం వా, పీతం వా పన పానియం.

౨౩౭.“యో సంయమో సో వినాసో, యో వినాసో సో సంయమో;
పేతా హి కిర జానన్తి, యో సంయమో సో వినాసో.

౨౩౮.“అహం పురే సంయమిస్సం, నాదాసిం బహుకే ధనే;

సన్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకాసిమత్తనో;
స్వాహం పచ్చానుతప్పామి, అత్తకమ్మఫలూపగో.

౨౩౯. “ఉద్ధం చతుహి మాసేహి, కాలకిరియా భవిస్సతి;
ఏకన్తకటుకం ఘోరం, నిరయం పపత్తిస్సహం.

౨౪౦. “చతుక్కుణ్ణం చతుద్వారం, విభత్తం భాగసో మితం;
అయోపాకారపరియన్తం, అయసా పటికుజ్జితం.

౨౪౧. “తస్స అయోమయా భూమి, జలితా తేజసా యుతా;
సమన్తా యోజనసతం, ఫరిత్వా తిట్టతి సబ్బదా.

౨౪౨. “తత్థాహం దీఘమద్ధానం, దుక్ఖం వేదిస్స వేదనం;
ఫలం పాపస్స కమ్మస్స, తస్మా నోచామహం భుసం.

౨౪౩. “తం వా వదామి భద్దం వో, యావన్తేత్థ సమాగతా;
మాకత్థ పాపకం కమ్మం, ఆవి వా యది వా రహో.

౨౪౪. “సచే తం పాపకం కమ్మం, కరిస్సథ కరోథ వా;
న వో దుక్ఖ పముత్త్యత్తి, ఉప్పచ్చాపి పలాయతం.

౨౪౫. “మత్తేయ్యా హోథ పేత్తేయ్యా, కులే జేట్టాపచాయికా;
సామజ్ఞా హోథ బ్రహ్మజ్ఞా, ఏవం సగ్గం గమిస్సథా”తి. —

ఇమా గాథా అభాసి.

౨౩౦-౨౩౧. తత్థ పణ్ణానన్తి పణ్ణానామరట్టస్స ఏవంనామకానం రాజానం. ఏరకచ్చన్తి తస్స నగరస్స నామం. తత్థాతి తస్మిం నగరే. పురేతి పుట్టే అతీతత్తభావే . ధనపాలోతి మం విదూతి “ధనపాలసేట్టి”తి మం జానన్తి. తయిదం నామం తదా మయ్యం అత్థానుగతమేవాతి దస్సేన్తో “అసీతీ”తి గాథమాహ. తత్థ అసీతి సకటవాహాన్తి వీసతిఖారికో వాహో, యో సకటన్తి వుచ్చతి. తేసం సకటవాహానం అసీతి హిరజ్ఞాస్స తథా కహాపణస్స చ మే అహోసీతి యోజనా. పహూతం మే జాతరూపన్తి సువణ్ణమ్మి పహూతం అనేకభారపరిమాణం అహోసీతి సమ్మన్తో.

౨౩౨-౨౩౩. న మే దాతుం పీయం అహూతి దానం దాతుం మయ్యం పీయం నాహోసి. మా మం యాచనకాద్దసున్తి “యాచకా మా మం పస్సింసూ”తి పిదహిత్వా గేహద్వారం భుజ్జామి. కదరియోతి ధద్ధమచ్చరీ. పరిభాసకోతి దానం దేన్తే దిస్సా భయేన సన్తజ్జకో. దదన్తానం కరోన్తానన్తి ఉపయోగత్తే సామివచనం, దానాని దదన్తే పుజ్జాని కరోన్తే. బహూ జనేతి బహూ సత్తే. దదన్తానం వా కరోన్తానం వా సముదాయభూతం బహుం జనం పుజ్జకమ్మతో వారయిస్సం నివారేసిం.

౨౩౪-౨౩౬. విపాకో నత్తి దానస్సాతి ఆది దానాదీనం నివారణే కారణదస్సనం. తత్త విపాకో నత్తి దానస్సాతి దానకమ్మస్స ఫలం నామ నత్తి, కేవలం పుజ్ఞం పుజ్ఞాన్తి ధనవినాసో ఏవాతి దీపేతి. సంయమస్సాతి సీలసంయమస్స. కుతో ఫలన్తి కుతో నామ ఫలం లబ్బతి, నిరత్తకమేవ సీలరక్షణన్తి అధిప్పాయో. ఆరామానీతి ఆరామూపవనానీతి అత్తో. పపాయోతి పానీయసాలా. దుగ్గేతి ఉదకచిక్షల్లానం వసేన దుగ్గమట్ఠానాని. సజ్జమనానీతి సేతుయో. తతో చుతోతి తతో మనుస్సలోకతో చుతో. పఞ్చపణ్ణాసాతి పఞ్చపణ్ణాస. యతో కాలజ్ఞతో అహన్తి యదా కాలకతా అహం, తతో పట్టాయ. నాభిజానామీతి ఏత్తకం కాలం భుత్తం వా పీతం వా కిఞ్చ న జానామి.

౨౩౭-౩౮. యో సంయమో సో వినాసోతి లోభాదివసేన యం సంయమనం కస్సచి అదానం, సో ఇమేసం సత్తానం వినాసో నామ పేతయోనియం నిబ్బత్తపేతానం మహాబ్యసనస్స హేతుభావతో. “యో వినాసో సో సంయమో”తి ఇమినా యథావుత్తస్స అత్తస్స ఏకన్తికభావం వదతి. పేతా హి కిర జానన్తీతి ఏత్త హి-సద్దో అవధారణే, కిర-సద్దో అరుచిసూచనే. “సంయమో దేయ్యధమ్మస్స అపరిచ్ఛాగో వినాసహేతూ”తి ఇమమత్తం పేతా ఏవ కిర జానన్తి పచ్చక్షతో అనుభుయ్యమానత్తా, న మనుస్సాతి. నయిదం యుత్తం మనుస్సానమ్మి పేతానం వియ ఖుప్పిపాసాదీహి అభిభుయ్యమానానం దిస్సమానత్తా. పేతా పన పురిమత్తభావే కతకమ్మస్స పాకటభావతో తమత్తం సుట్టుతరం జానన్తి. తేనాహ - “అహం పురే సంయమిస్స”న్తి ఆది. తత్త సంయమిస్సన్తి సయమ్మి దానాదిపుజ్ఞాకిరియతో సంయమనం సజ్జీచం అకాసిం. బహుకే ధనేతి మహన్తే ధనే విజ్ఞమానే.

౨౪౩. తన్తి తస్మా. వోతి తుష్ఠే. భద్దం వోతి భద్దం కల్యాణం సున్దరం తుష్ఠాకం హోతూతి వచనసేసో. యావన్తేత్థ సమాగతాతి యావన్తో యావతకా ఏత్త సమాగతా, తే సబ్బే మమ వచనం సుణాథాతి అధిప్పాయో. ఆవీతి పకాసనం పరేసం పాకటవసేన. రహోతి పటిచ్చన్నం అపాకటవసేన. ఆవి వా పాణాతిపాతాదిముసావాదాదికాయవచీపయోగవసేన, యది వా రహో అభిజ్ఞాదివసేన పాపకం లామకం అకుసలకమ్మం మాకత్థ మా కరిత్థ.

౨౪౪. సచే తం పాపకం కమ్మన్తి అథ పన తం పాపకమ్మం ఆయతిం కరిస్సథ, ఏతరహి వా కరోథ, నిరయాదీసు చతూసు అపాయేసు మనుస్సేసు చ అప్పాయుకతాదివసేన తస్స ఫలభూతా దుక్ఖతో పముత్తి పమోక్షో నామ నత్తి. ఉప్పచ్చాపి పలాయతన్తి ఉప్పతిత్వా ఆకాసేన గచ్ఛన్తానమ్మి మోక్షో నత్తియేవాతి అత్తో. “ఉపేచ్ఛా”తిపి పాళి, ఇతో వా ఏత్తో వా పలాయన్తే తుష్ఠే అనుబద్ధిస్సతీతి అధిప్పాయేన ఉపేచ్ఛ సఞ్చిచ్ఛ పలాయన్తానమ్మి తుష్ఠాకం తతో మోక్షో నత్తి, గతికాలాదిపచ్చయన్తరసమవాయే పన సతి విపచ్చతియేవాతి అత్తో. అయఞ్చ అత్తో -

“న అన్తలిక్ఖే న సముద్ధమజ్ఞే, న పబ్బతానం వివరం పవిస్స;

న విజ్ఞతీ సో జగతిప్పదేసో, యత్తట్ఠితో ముచ్చేయ్య పాపకమ్మా”తి. (ధ. ప. ౧౨౭; మి. ప. ౪.౨.౪) -

ఇమాయ గాథాయ దీపేతబ్బో.

౨౪౫. మత్తేయ్యాతి మాతుహితా. హోథాతి తేసం ఉపట్ఠానాదీని కరోథ. తథా పేత్తేయ్యాతి వేదితబ్బా. కులే జేట్టాపచాయికాతి కులే జేట్టకానం అపచాయనకరా. సామజ్ఞాతి సమణపూజకా. తథా బ్రహ్మజ్ఞాతి బాహితపాపపూజకాతి

అట్లే. ఏవం సగ్గం గమిస్సఢాతి ఇమినా మయా వుత్తనయేన పుజ్ఞాని కత్వా దేవలోకం ఉపపజ్జిస్సఢాతి అట్లే. యం పనేత్థ అత్తతో న విభత్తం, తం హేట్థా ఖల్లాటియపేతవత్తుఆదీసు వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

తే వాణిజా తస్స వచనం సుత్వా సంవేగజాతా తం అనుకమ్పమానా భాజనేహి పానీయం గహేత్వా తం సయాపేత్వా ముఖే ఆసింహింసు. తతో మహాజనేన బహువేలం ఆసితం ఉదకం తస్స పేతస్స పాపబలేన అధోగళం న ఓతిణ్ణం, కుతో పిపాసం పటివినేస్సతి. తే తం పుచ్చింసు - “అపి తే కాచి అస్సాసమత్తా లద్ధా”తి. సో ఆహ - “యది మే ఏత్తకేహి జనేహి ఏత్తకం వేలం ఆసింహిమానం ఉదకం ఏకచిన్దుమత్తమ్మి పరగళం పవిట్టం, ఇతో పేతయోనితో మోక్షో మా హోతూ”తి. అథ తే వాణిజా తం సుత్వా అతివియ సంవేగజాతా “అట్టి పన కోచి ఉపాయో పిపాసావూపసమాయా”తి ఆహంసు. సో ఆహ - “ఇమస్మిం పాపకమ్మే ఖీణే తథాగతస్స వా తథాగతసావకానం వా దానే దిన్నే మమ దానముద్దిసిస్సతి, అహం ఇతో పేతత్తతో ముచ్చిస్సామీ”తి. తం సుత్వా వాణిజా సావత్తిం గత్వా భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా సరణాని సీలాని చ గహేత్వా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసంఘస్స సత్తాహం దానం దత్వా తస్స పేతస్స దక్ఖిణం ఆదిసింసు. భగవా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా చతున్నం పరిసానం ధమ్మం దేసేసి. మహాజనో చ లోభాదిమచ్చేరమలం పహాయ దానాదిపుజ్ఞాభిరతో అహోసీతి.

ధనపాలసేటిపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౮. చూళసేటిపేతవత్తువణ్ణనా

నగ్గో కిసో పబ్బజితోసి, భన్తేతి ఇదం సత్థరి వేళువనే విహరంతే చూళసేటిపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. బారాణసియం కిర ఏకో గహపతి అస్సద్ధో అప్పసన్నో మచ్చరీ కదరియో పుజ్ఞాకిరియాయ అనాదరో చూళసేటి నామ అహోసి. సో కాలం కత్వా పేతేసు నిబ్బత్తి, తస్స కాయో అపగతమంసలోహితో అట్టిన్హారుచమ్మమత్తో ముణ్ణో అపేతవత్తో అహోసి. ధీతా పనస్స అనులా అన్ధకవిన్దే సామికస్స గేహ వసన్తీ పితరం ఉద్దిస్స బ్రాహ్మణే భోజేతుకామా తణ్ణులాదీని దానూపకరణాని సజ్జేసి. తం ఇత్వా పేతో ఆసాయ ఆకాసేన తత్త గచ్చన్తో రాజగహం సమ్మాపుణి. తేన చ సమయేన రాజా అజాతసత్తు దేవదత్తేన ఉయ్యోజితో పితరం జీవితా వోరోపేత్వా తేన విప్పటిసారేన దుస్సుపినేన చ నిద్దం అనుపగచ్చన్తో ఉపరిపాసాదవరగతో చజ్ఞమన్తో తం పేతం ఆకాసేన గచ్చంతం దిస్సా ఇమాయ గాఢాయ పుచ్చి -

౨౪౬. “నగ్గో కిసో పబ్బజితోసి భన్తే, రత్తిం కుహిం గచ్చసి కిస్సహేతు;

ఆచిక్ఖ మే తం అపి సక్కుణేము, సబ్బేన విత్తం పటిపాదయే తువ”న్తి.

తత్త పబ్బజితోతి సమణో. రాజా కిర తం నగ్గత్తా ముణ్ణత్తా చ “నగ్గో సమణో అయ”న్తి సజ్ఞాయ “నగ్గో కిసో పబ్బజితోసి”తిఆదిమాహ. కిస్సహేతుతి కిన్నిమిత్తం. సబ్బేన విత్తం పటిపాదయే తువన్తి విత్తియా ఉపకరణభూతం విత్తం సబ్బేన భోగేన తుయ్యం అజ్ఞాసయానురూపం, సబ్బేన వా ఉస్సాహేన పటిపాదేయ్యం సమ్మాదేయ్యం. తథా కాతుం మయం అప్పేవ నామ సక్కుణేయ్యామ, తస్మా ఆచిక్ఖ మే తం, ఏతం తవ ఆగమనకారణం మయ్యం కథేహితి అట్టో.

ఏవం రజ్ఞా పుట్టో పేతో అత్తనో పవత్తిం కథేన్తో తిస్సో గాఢా అభాసి -

౨౪౭.“బారాణసీ నగరం దూరఘట్టం, తణ్డాహం గహపతి అడ్డకో అహు దీనో;

అదాతా గేధితమనో ఆమిసస్మిం, దుస్సీల్యేన యమవిసయమ్మి పత్తో.

౨౪౮.“సో సూచికాయ కిలమితో తేహి,

తేనేవ ఇతోసు యామి ఆమిసకిఞ్చిక్ఖహేతు;

అదానసీలా న చ సద్దహన్తి,

‘దానఫలం హోతి పరమ్మి లోకే’.

౨౪౯.“ధీతా చ మయ్యం లపతే అభిక్ఖణం, దస్సామి దానం పితూనం పితామహానం;

తముపక్ఖటం పరివిసయన్తి బ్రాహ్మణా, యామి అహం అన్ధకవిన్దం భుత్తు”న్తి.

౨౪౭. తత్త దూరఘట్టన్తి దూరతో ఏవ గుణకిత్తనవసేన ఘోసితం, సబ్బత్త విస్సుతం పాకటన్తి అత్తో. అడ్డకోతి అడ్డో మహావిభవో. దీనోతి నిహీనచిత్తో అదానజ్ఞాసయో. తేనాహ “అదాతా”తి. గేధితమనో ఆమిసస్మిన్తి కామామిసే లగ్గచిత్తో గేధం ఆపన్నో. దుస్సీల్యేన యమవిసయమ్మి పత్తోతి అత్తనా కతేన దుస్సీలకమ్మునా యమవిసయం పేతలోకం పత్తో అమ్మి.

౨౪౮. సో సూచికాయ కిలమితోతి సో అహం విజ్ఞునట్టేన సూచిసదిసతాయ “సూచికా”తి లద్ధనామాయ జిఘచ్ఛాయ కిలమితో నిరన్తరం విజ్ఞమానో. “కిలమథో”తి ఇచ్చేవ వా పాఠో. తేహీతి “దీనో”తిఆదినా వుత్తేహి పాపకమ్మేహి కారణభూతేహి. తస్స హి పేతస్స తాని పాపకమ్మాని అనుస్సరన్తస్స అతివియ దోమనస్సం ఉప్పజ్జి, తస్మా ఏవమాహ. తేనేవాతి తేనేవ జిఘచ్ఛాదుక్ఖేన. ఇతోసు యామీతి ఇతోనం సమీపం యామి గచ్ఛామి. ఆమిసకిఞ్చిక్ఖహేతుతి ఆమిసస్స కిఞ్చిక్ఖనిమిత్తం, కిఞ్చి ఆమిసం పత్తేన్తోతి అత్తో. అదానసీలా న చ సద్దహన్తి, ‘దానఫలం హోతి పరమ్మి లోకే’తి యథా అహం, తథా ఏవం అఞ్ఞోపి మనుస్సా అదానసీలా “దానస్స ఫలం ఏకంసేన పరలోకే హోతీ”తి న చ సద్దహన్తి. యతో అహం వియ తేపి పేతా హుత్వా మహాదుక్ఖం పచ్చనుభవన్తీతి అధిష్సాయో.

౨౪౯. లపతేతి కథేతి. అభిక్ఖణన్తి అభిణ్ణం బహుసో. కిన్తి లపతీతి ఆహ “దస్సామి దానం పితూనం పితామహాన”న్తి.

తత్త పితూనన్తి మాతాపితూనం, చూళపితుమహాపితూనం వా. పితామహానన్తి అయ్యకపయ్యకానం. ఉపక్ఖటన్తి సజ్జితం. పరివిసయన్తీతి భోజయన్తి. అన్ధకవిన్దన్తి ఏవంనామకం నగరం. భుత్తున్తి భుజ్జీతుం. తతో పరా సగ్గీతికారకేహి వుత్తా -

౨౫౦.“తమవోచ రాజా ‘అనుభవియాన తమ్మి,

ఏయ్యాసీ ఖిప్పం అహమపి కస్సం పూజం;

ఆచిక్ఖ మే తం యది అత్తి హేతు,

సద్ధాయితం హేతువచో సుణోమ’.

౨౫౧.“తథాతి వత్వా అగమాసి తత్త, భుజ్జీంసు భత్తం న చ దక్ఖిణారహా;

పచ్ఛాగమి రాజగహం పునాపరం, పాతురహోసి పురతో జనాధిపస్స.

౨౫౨.“దిస్సాన పేతం పునదేవ ఆగతం, రాజా అవోచ ‘అహమపి కిం దదామి;

ఆచిక్ష్ట మే తం యది అత్తి హేతు, యేన తువం చిరతరం పీణితో సియా'.

౨౫౩. “బుద్ధశ్చ సజ్జం పరివిసియాన రాజ, అన్నేన పానేన చ చీవరేన;
తం దక్షిణం ఆదిస మే హితాయ, ఏవం అహం చిరతరం పీణితో సియా.

౨౫౪. “తతో చ రాజా నిపతిత్వా తావదే, దానం సహజ్ఞా అతులం దదిత్వా సజ్ఞే;
ఆరోచేసి పకతం తథాగతస్స, తస్స చ పేతస్స దక్షిణం ఆదిసిత్త.

౨౫౫. “సో పూజితో అతివియ సోభమానో, పాతురహోసి పురతో జనాధిపస్స;
యక్ష్మోహమస్మి పరమిద్ధిపత్తో, న మయ్యమత్తి సమా సదిసా మానుసా.

౨౫౬. “పస్సానుభావం అపరిమితం మమయిదం, తయానుదిట్టం అతులం దత్వా సజ్ఞే;
సంతప్పితో సతతం సదా బహూహి, యామి అహం సుఖితో మనుస్సదేవా”తి.

౨౫౭. తత్త తమవోచ రాజాతి తం పేతం తథా వత్వా రితం రాజా అజాతసత్తు అవోచ. అనుభవియాన తమ్మీతి తం తవ ధీతుయా ఉపక్లటం దానమ్మి అనుభవిత్వా. ఏయ్యాసీతి ఆగచ్ఛేయ్యాసి. కస్సంతి కరిస్సామి. ఆచిక్ష్ట మే తం యది అత్తి హేతుతి సచే కిళ్ళి కారణం అత్తి, తం కారణం మయ్యం ఆచిక్ష్ట కథేహి. సద్ధాయితన్తి సద్ధాయితబ్బం. హేతువచోతి హేతుయుత్తవచనం, “అముకస్మిం రానే అసుకేన పకారేన దానే కతే మయ్యం ఉపకప్పతి”తి సకారణం వచనం వదాతి అత్తో.

౨౫౮. తథాతి వత్వాతి సాధూతి వత్వా. తత్థాతి తస్మిం అన్ధకవిన్దే పరివేసనట్టానే. భుజ్జింసు భత్తం న చ దక్షిణారహోతి భత్తం భుజ్జింసు దుస్సీలబ్రాహ్మణా, న చ పన దక్షిణారహో సీలవన్దో భుజ్జింసుతి అత్తో. పునాపరన్తి పున అపరం వారం రాజగహం పచ్చాగమి.

౨౫౯. కిం దదామీతి “కీదిసం తే దానం దస్సామీ”తి రాజా పేతం పుచ్చి. యేన తువన్తి యేన కారణేన త్వం. చిరతరన్తి చిరకాలం. పీణితోతి తిత్తో సియా, తం కథేహీతి అత్తో.

౨౬౦. పరివిసియానాతి భోజేత్వా. రాజాతి అజాతసత్తుం ఆలపతి. మే హితాయాతి మయ్యం హితత్థాయ పేతత్తభావతో పరిముత్తియా.

౨౬౧. తతోతి తస్మా తేన వచనేన, తతో వా పాసాదతో. నిపతిత్వాతి నిక్ష్పమిత్వా. తావదేతి తదా ఏవ అరుణగ్గమనవేలాయ. యమ్మి పేతో పచ్చాగన్త్వా రజ్ఞో అత్తానం దస్సేసి, తస్మిం పురేభత్తే ఏవ దానం అదాసి . సహజ్ఞాతి సహజ్ఞేన. అతులన్తి అప్పమాణం ఉళారం పణీతం. దత్వా సజ్ఞేతి సజ్ఞస్స దత్వా. ఆరోచేసి పకతం తథాగతస్సాతి “ఇదం, భన్దే, దానం అజ్ఞాతరం పేతం సద్దాయ పకత”న్తి తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. ఆరోచేత్వా చ యథా తం దానం తస్స ఉపకప్పతి, ఏవం తస్స చ పేతస్స దక్షిణం ఆదిసిత్త ఆదిసి.

౨౬౨. సోతి సో పేతో. పూజితోతి దక్షిణాయ దియ్యమానాయ పూజితో. అతివియ సోభమానోతి దిబ్బానుభావేన అతివియ విరోచమానో. పాతురహోసీతి పాతుభవి, రజ్ఞో పురతో అత్తానం దస్సేసి. యక్ష్మోహమస్మీతి పేతత్తభావతో ముత్తో

యక్ష్తో అహం జాతో దేవభావం పత్తోస్మి. న మయ్యమత్థి సమా సదిసా మానుసాతి మయ్యం ఆనుభావసమ్మత్తియా సమా వా భోగసమ్మత్తియా సదిసా వా మనుస్సా న సన్తి.

౨౫౬. పస్సానుభావం అపరిమితం మమయిదన్తి “మమ ఇదం అపరిమాణం దిబ్బానుభావం పస్సా”తి అత్తనో సమ్మత్తిం పచ్చక్ఖతో రణ్ణో దస్సేన్తో వదతి. తయానుదిట్టం అతులం దత్వా సజ్జేతి అరియసజ్ఞస్స అతులం ఉళారం దానం దత్వా మయ్యం అనుకమ్పాయ తయా అనుదిట్టం. సన్తప్పితో సతతం సదా బహూహీతి అన్నపానవత్థాదీహి బహూహి దేయ్యధమ్మేహి అరియసజ్ఞం సన్తప్పేన్తేన తయా సదా సబ్బకాలం యావజీవం తత్థాపి సతతం నిరన్తరం అహం సన్తప్పితో పీణితో. యామి అహం సుఖితో మనుస్సదేవాతి “తస్మా అహం ఇదాని సుఖితో మనుస్సదేవ మహారాజ యథిచ్చితట్టానం యామి”తి రాజానం ఆపుచ్చి.

ఏవం పేతే ఆపుచ్చిత్వా గతే రాజా అజాతసత్తు తమత్థం భిక్షానం ఆరోచేసి, భిక్షా భగవతో సన్తికం ఉపసక్కుమిత్వా ఆరోచేసుం. భగవా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. తం సుత్వా మహాజనో మచ్ఛేరమలం పహాయ దానాదిపుణ్ణాభిరతో అహోసీతి.

చూళాసేట్టిపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౯. అజ్కరపేతవత్తువణ్ణనా

యస్స అత్తాయ గచ్ఛామాతి ఇదం సత్తా సావత్తియం విహరన్తో అజ్కరపేతం ఆరబ్బ కథేసి. కామశ్చోత్త అజ్కరో పేతో న హోతి, తస్స పన చరితం యస్మా పేతసమ్మన్దం, తస్మా తం “అజ్కరపేతవత్తూ”తి వుత్తం.

తత్తాయం సజ్జేపకథా - యే తే ఉత్తరమధురాధిపతిన్ రణ్ణో మహాసాగరస్స పుత్తం ఉపసాగరం పటిచ్చ ఉత్తరాపథే కంసభోగే అసితజ్ఞాననగరే మహాకంసస్స ధీతుయా దేవగబ్బాయ కుచ్చియం ఉప్పన్నా అజ్ఞానదేవీ వాసుదేవో బలదేవో చన్దదేవో సూరియదేవో అగ్గిదేవో వరుణదేవో అజ్ఞానో పజ్ఞానో ఘటపణ్ణితో అజ్కరో చాతి వాసుదేవాదయో దస భాతికాతి ఏకాదస ఖత్తియా అహేసుం, తేసు వాసుదేవాదయో భాతరో అసితజ్ఞాననగరం ఆదిం కత్వా ద్వారవతీపరియోసానేసు సకలజమ్బుదీపే తేసట్టియా నగరసహస్సేసు సట్టే రాజానో చక్కేన జీవితక్ఖయం పాపేత్వా ద్వారవతీయం వసమానా రజ్జం దస కోట్టాసే కత్వా విభజింసు. భగినిం పన అజ్ఞానదేవిం న సరింసు. పున సరిత్వా “ఏకాదస కోట్టాసే కరోమా”తి వుత్తే తేసం సబ్బకనిట్టో అజ్కరో “మమ కోట్టాసం తస్సా దేధ, అహం వోహారం కత్వా జీవిస్సామి, తుమ్హే అత్తనో అత్తనో జనపదేసు సుజ్కం మయ్యం విస్సజ్జేధా”తి ఆహ. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా తస్స కోట్టాయం భగినియా దత్వా నవ రాజానో ద్వారవతీయం వసింసు.

అజ్కరో పన వణిజ్జం కరోన్తో నిచ్చకాలం మహాదానం దేతి. తస్స పనేకో దాసో భణ్ణాగారికో అత్థకామో అహోసి. అజ్కరో పసన్నమానసో తస్స ఏకం కులధీతరం గహేత్వా అదాసి. సో పుత్తే గబ్బగతేయేవ కాలమకాసి. అజ్కరో తస్మిం జాతే తస్స పితునో దిన్నం భత్తవేతనం తస్స అదాసి. అథ తస్మిం దారకే వయప్పత్తే “దాసో న దాసో”తి రాజకులే వినిచ్చయో ఉప్పజ్జి. తం సుత్వా అజ్ఞానదేవీ ధేనూపమం వత్వా “మాతు భుజిస్సాయ పుత్తోపి భుజిస్సో ఏవా”తి దాసబ్యతో మోచేసి.

దారకో పన లజ్జాయ తత్త వసితుం అవిసహన్తో రోరువనగరం గన్త్యా తత్త అజ్ఞాతరస్స తున్నవాయస్స ధీతరం గహేత్వా తున్నవాయసిప్పేన జీవికం కప్పేసి. తేన సమయేన రోరువనగరే అసయ్హమహాసేట్టి నామ అహోసి. సో సమణబ్రాహ్మణకపణద్ధికవనిబ్బకయాచకానం మహాదానం దేతి. సో తున్నవాయో సేట్టితో ఘరం అజాననానం పీతిసోమనస్సజాతో హుత్వా అసయ్హసేట్టితో నివేసనం దక్షిణబాహుం పసారేత్వా దస్సేసి “ఏత్థి గన్త్యా లద్ధబ్బం లభంతూ”తి. తస్స కమ్మం పాళియంయేవ ఆగతం.

సో అపరేన సమయేన కాలం కత్వా మరుభూమియం అజ్ఞాతరస్మిం నిగ్రోధరుక్ఖే భుమ్మదేవతా హుత్వా నిబ్బత్తి, తస్స దక్షిణహత్తో సబ్బకామదదో అహోసి. తస్మింయేవ చ రోరువే అజ్ఞాతరో పురిసో అసయ్హసేట్టితో దానే బ్యావటో అస్సద్ధో అప్పసన్నో మిచ్చాదిట్టికో పుజ్జాకిరియాయ అనాదరో కాలం కత్వా తస్స దేవపుత్తస్స వసనట్టానస్స అవిదురే పేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. తేన చ కతకమ్మం పాళియంయేవ ఆగతం. అసయ్హమహాసేట్టి పన కాలం కత్వా తావతింసభవనే సక్కస్స దేవరజ్ఞో సహబృతం ఉపగతో.

అథ అపరేన సమయేన అజ్ఞరో పఞ్చహి సకటసతేహి, అజ్ఞాతరో చ బ్రాహ్మణో పఞ్చహి సకటసతేహీతి ద్వేపి జనా సకటసహస్సేన భణ్ణం ఆదాయ మరుకన్తారమగ్గం పటిపన్నా మగ్గమూళ్లా హుత్వా బహుం దివసం తత్తేవ విచరంతా పరిక్ఖిణ్ణతిణోదకాహారా అహేసుం. అజ్ఞరో అస్సదూతేహి చతుసు దిసాసు పానియం మగ్గాపేసి. అథ సో కామదదహత్తో యక్ఖో తం తేసం బృసనప్పత్తిం దిస్సా అజ్ఞరేన పుట్టే అత్తనో కతం ఉపకారం చింతేత్వా “హన్త దాని ఇమస్స మయా అవస్సయేన భవితబ్బ”న్తి అత్తనో వసనవటరుక్ఖం దస్సేసి. సో కిర వటరుక్ఖో సాఖావిటపసమ్పన్నో ఘనపలాసో సన్తచ్ఛాయో అనేకసహస్సపారోహో ఆయామేన విత్థారేన ఉట్టేధేన చ యోజనపరిమాణో అహోసి. తం దిస్సా అజ్ఞరో హట్టతుట్టో తస్స హేట్టా ఖన్ధావారం బన్ధాపేసి. యక్ఖో అత్తనో దక్షిణహత్థం పసారేత్వా పరమం తావ పానీయేన సబ్బం జనం సన్తప్పేసి. తతో యో యో యం యం ఇచ్చతి, తస్స తస్స తం తం అదాసి.

ఏవం తస్మిం మహాజనే నానావిధేన అన్నపానాదినా యథాకామం సన్తప్పితే పచ్ఛా వూపసన్తే మగ్గపరిస్సమే సో బ్రాహ్మణవాణిజో అయోనిసో మనసికరోన్తో ఏవం చింతేసి – “ధనలాభాయ ఇతో కమ్మోజం గన్త్యా మయం కిం కరిస్సామ, ఇమమేవ పన యక్ఖం యేన కేనచి ఉపాయేన గహేత్వా యానం ఆరోపేత్వా అవ్హాకం నగరమేవ గమిస్సామా”తి. ఏవం చింతేత్వా తమత్థం అజ్ఞరస్స కథేన్తో –

౨౫౭. “యస్స అత్థాయ గచ్ఛామ, కమ్మోజం ధనహారకా;
అయం కామదదో యక్ఖో, ఇమం యక్ఖం నయామసే.

౨౫౮. “ఇమం యక్ఖం గహేత్వాన, సాధుకేన పసయ్హ వా;
యానం ఆరోపయిత్వాన, ఖిప్పం గచ్ఛామ ద్వారక”న్తి. –

గాథాద్వయమాహ. తత్త యస్స అత్థాయాతి యస్స కారణా. కమ్మోజన్తి కమ్మోజరట్టం. ధనహారకాతి భణ్ణవిక్రయేన లద్ధధనహారినో. కామదదోతి ఇచ్చితిచ్చితదాయకో. యక్ఖోతి దేవపుత్తో. నయామసేతి నయిస్సామ . సాధుకేనాతి యాచనేన. పసయ్హాతి అభిభవిత్యా బలక్యారేన, యానన్తి సుఖయానం . ద్వారకన్తి ద్వారవతీనగరం. అయం హేత్థాధిప్పాయో –

యదత్తం మయం ఇతో కమ్పాజం గన్తుకామా, తేన గమనేన సాధేతబ్ధో అత్తో ఇధేవ సిజ్జతి. అయశ్శో యశ్శో కామదదో, తస్మా ఇమం యక్ష్మం యాచిత్వా తస్స అనుమతియా వా, సచే సజ్జాత్తిం న గచ్ఛతి, బలక్కారేన వా యానం ఆరోపేత్వా యానే పచ్ఛాబాహం బద్దిత్వా తం గహేత్వా ఇతోయేవ ఖిప్పం ద్వారవతీనగరం గచ్ఛామాతి.

ఏవం పన బ్రాహ్మణేన వుత్తే అజ్ఞరో సప్పురిసధమ్మే రత్వా తస్స వచనం పటిక్కిపన్తో -

౨౫౯.“యస్స రుక్ఖస్స ఛాయాయ, నిసీదేయ్య సయేయ్య వా;
న తస్స సాఖం భజ్జోయ్య, మిత్తదుబ్బో హి పాపకో”తి. -

గాథమాహ. తత్త న భజ్జోయ్యాతి న చిన్దేయ్య. మిత్తదుబ్బోతి మిత్తేసు దుబ్బనం తేసం అనత్థుప్పాదనం. పాపకోతి అభద్దకో మిత్తదుబ్బో. యో హి సీతచ్ఛాయో రుక్ఖో ఘమ్మాభితత్తస్స పురిసస్స పరిస్సమవినోదకో, తస్సాపి నామ పాపకం న చిన్దేతబ్బం, కిమజ్ఞం పన సత్తభూతేసు. అయం దేవపుత్తో సప్పురిసో పుబ్బకారీ అవ్హాకం దుక్ఖపనూదకో బహూపకారో, న తస్స కింశీ అనత్తం చిన్దేతబ్బం, అజ్ఞదత్తు సో పూజేతబ్బో ఏవాతి దస్సేతి.

తం సుత్వా బ్రాహ్మణా “అత్తస్స మూలం నికతివినయో”తి నీతిమగ్గం నిస్సాయ అజ్ఞరస్స పటిలోమపక్ఖే రత్వా -

౨౬౦.“యస్స రుక్ఖస్స ఛాయాయ, నిసీదేయ్య సయేయ్య వా;
ఖన్ధమ్మి తస్స చిన్దేయ్య, అత్తో చే తాదిసో సియా”తి. -

గాథమాహ. తత్త అత్తో చే తాదిసో సియాతి తాదిసేన దబ్బసమ్మారేన సచే అత్తో భవేయ్య, తస్స రుక్ఖస్స ఖన్ధమ్మి చిన్దేయ్య, కిమజ్ఞం పన సాఖాదయోతి అధిప్పాయో.

ఏవం బ్రాహ్మణేన వుత్తే అజ్ఞరో సప్పురిసధమ్మయేవ పగ్గణ్ణన్తో -

౨౬౧.“యస్స రుక్ఖస్స ఛాయాయ, నిసీదేయ్య సయేయ్య వా;
న తస్స పత్తం చిన్దేయ్య, మిత్తదుబ్బో హి పాపకో”తి. -

ఇమం గాథమాహ. తత్త న తస్స పత్తం చిన్దేయ్యాతి తస్స రుక్ఖస్స ఏకపణ్ణమత్తమ్మి న పాతేయ్య, పగేవ సాఖాదికేతి అధిప్పాయో.

పునపి బ్రాహ్మణో అత్తనో వాదం పగ్గణ్ణన్తో -

౨౬౨.“యస్స రుక్ఖస్స ఛాయాయ, నిసీదేయ్య సయేయ్య వా;
సమూలమ్మి తం అబ్బుహే, అత్తో చే తాదిసో సియా”తి. -

గాథమాహ. తత్త సమూలమ్మి తం అబ్బుహేతి తం తత్త సమూలమ్మి సహ మూలేనపి అబ్బుహేయ్య, ఉద్ధరేయ్యాతి అత్తో.

ఏవం బ్రాహ్మణేన వుత్తే పున అజ్ఞరో తం నీతిం నిరత్థకం కాతుకామో -

౨౬౩. “యస్సేకరత్తిమ్మి ఘరే వసేయ్య, యత్తన్నపానం పురిసో లభేథ;
న తస్స పాపం మనసాపి చింతయే, కతజ్ఞాతా సప్పురిసేహి వణ్ణితా.

౨౬౪. “యస్సేకరత్తిమ్మి ఘరే వసేయ్య, అన్నేన పానేన ఉపట్టితో సియా;
న తస్స పాపం మనసాపి చింతయే, అదుబ్బపాణీ దహతే మిత్తదుబ్బిం.

౨౬౫. “యో పుట్టే కతకల్యాణో, పచ్చా పాపేన హింసతి;
అల్లపాణిహతో వోసో, న సో భద్రాని పస్సతీ”తి. -

ఇమా తిసోన్ గాథా అభాసి.

౨౬౩. తత్త యస్సాతి యస్స పుగ్గలస్స. ఏకరత్తిమ్మితి ఏకరత్తిమత్తమ్మి కేవలం గేహ వసేయ్య. యత్తన్నపానం పురిసో లభేథాతి యస్స సంతికే కోచి పురిసో అన్నపానం వా యంకిళ్ళి భోజనం వా లభేయ్య. న తస్స పాపం మనసాపి చింతయేతి తస్స పుగ్గలస్స అభద్దకం అనత్తం మనసాపి న చింతేయ్య న పిహేయ్య, పగేవ కాయవాచాహి. కస్మాతి చే? కతజ్ఞాతా సప్పురిసేహి వణ్ణితాతి కతజ్ఞాతా నామ బుద్ధాదీహి ఉత్తమపురిసేహి పసంసితా.

౨౬౪. ఉపట్టితోతి పయిరుపాసితో “ఇదం గణ్ణ ఇదం భుజ్జా”తి అన్నపానాదినా ఉపట్టితో. అదుబ్బపాణీతి అహింసకహత్తో హత్తసంయతో. దహతే మిత్తదుబ్బిన్తి తం మిత్తదుబ్బిం పుగ్గలం దహతి వినాసేతి, అప్పదుట్టే హితజ్ఞాసయసమ్మన్నే పుగ్గలే పరేన కతో అపరాధో అవిసేసేన తస్సేవ అనత్తావహో, అప్పదుట్టో పుగ్గలో అత్తతో తం దహతి నామ. తేనాహ భగవా -

“యో అప్పదుట్టస్స నరస్స దుస్సతి, సుద్ధస్స వోసస్స అనభగణస్స;

తమేవ బాలం పచ్చేతి పాపం, సుఖుమో రజో పటివాతంవ ఖిత్తో”తి. (ధం. పం. ౧౨౫; జాం. ౧.౫.౯౪; సం. ని. ౧.౨౨);

౨౬౫. యో పుట్టే కతకల్యాణోతి యో పుగ్గలో కేనచి సాధునా కతభద్దకో కతూపకారో. పచ్చా పాపేన హింసతీతి తం పుబ్బకారినం అపరభాగే పాపేన అభద్దకేన అనత్తకేన బాధతి. అల్లపాణిహతో వోసోతి అల్లపాణినా ఉపకారకిరియాయ అల్లపాణినా ధోతహత్తేన పుబ్బకారినా హేట్టా వుత్తనయేన హతో బాధితో, తస్స వా పుబ్బకారినో బాధనేన హతో అల్లపాణిహతో నామ, అకతజ్ఞాపుగ్గలో. న సో భద్రాని పస్సతీతి సో యథావుత్తపుగ్గలో ఇథలోకే చ పరలోకే చ ఇట్థాని న పస్సతి, న విన్దతి, న లభతీతి అత్తో.

ఏవం సప్పురిసధమ్మం పగ్గణ్ణేన అజ్కరేన అభిభవిత్వా వుత్తో సో బ్రాహ్మణో నిరుత్తరో తుణ్ణీ అహోసి. యక్తో పన తేసం ద్విన్సం వచనపటివచనాని సుత్వా బ్రాహ్మణస్స కుజ్జిత్వాపి “హోతు ఇమస్స దుట్టబ్రాహ్మణస్స కత్తబ్బం పచ్చా జానిస్సామీ”తి అత్తనో కేనచి అనభిభవనీయతమేవ తావ దస్సేన్తో -

౨౬౬. “నాహం దేవేన వా మనుస్సేన వా, ఇస్సరియేన వా హం సుప్పసయ్యో;

యక్షోహమస్మి పరమిద్ధిపత్తో, దూరభ్రమో వణ్ణబలూపపన్నో”తి. -

గాథమాహ. తత్త దేవేన వాతి యేన కేనచి దేవేన వా. మనుస్సీన వాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఇస్సరియేన వాతి దేవిస్సరియేన వా మనుస్సీస్సరియేన వా. తత్త దేవిస్సరియం నామ చతుమహారాజికసక్కుసుయామాదీనం దేవిద్ధి, మనుస్సీస్సరియం నామ చక్కువత్తిఆదీనం పుణ్ణోద్ధి. తస్మా ఇస్సరియగ్గహణేన మహానుభావే దేవమనుస్సీ సట్ఠాత్తి. మహానుభావాపి హి దేవా అత్తనో పుణ్ణాఫలూపత్థమ్మితే మనుస్సీపి అసతి పయోగవిపత్తియం అభిభవితం న సక్కోన్తి, పగేవ ఇతరే. హన్తి అసహసే నిపాతో. న సుప్పసయ్యోతి అప్పధంసియో. యక్షోహమస్మి పరమిద్ధిపత్తోతి అత్తనో పుణ్ణాఫలేన అహం యక్షత్తం ఉపగతో అస్మి, యక్షోవ సమానో న యో వా సో వా, అథ ఖో పరమిద్ధిపత్తో పరమాయ ఉత్తమాయ యక్షిద్ధియా సమన్నాగతో. దూరభ్రమోతి ఖణేనేవ దూరమ్మి రానం గన్తుం సమత్తో. వణ్ణబలూపపన్నోతి రూపసమ్మత్తియా సరీరబలేన చ ఉపపన్నో సమన్నాగతోతి తీహిపి పదేహి మన్తప్పయోగాదీహి అత్తనో అనభిభవనీయతంయేవ దస్సేతి. రూపసమ్మన్నో హి పరేసం బహుమానితో హోతి, రూపసమ్మదం నిస్సాయ విసభాగవత్తునాపి అనాకడ్డనియోవాతి వణ్ణసమ్మదా అనభిభవనీయకారణన్తి వుత్తా.

ఇతో పరం అజ్ఞరస్స చ దేవపుత్తస్స చ వచనపటివచనకథా హోతి -

౨౬౭.“పాణి తే సబ్బసోవణ్ణో, పిశ్శాధారో మధుస్సవో;

నానారసా పగ్గరన్తి, మణ్ణోహం తం పురిన్దదం.

౨౬౮.“నామ్మి దేవో న గన్ధబ్బో, నాపి సక్కో పురిన్దదో;

పేతం మం అజ్ఞర జానాహి, రోరువమ్మా ఇధాగతం.

౨౬౯.“కింసీలో కింసమాచారో, రోరువస్మిం పురే తువం;

కేన తే బ్రహ్మచరియేన, పుణ్ణం పాణిమ్మి ఇజ్జతి.

౨౭౦.“తున్నవాయో పురే ఆసిం, రోరువస్మిం తదా అహం;

సుకిచ్చవుత్తి కపణో, న మే విజ్జతి దాతవే.

౨౭౧.“నివేసనశ్చ మే ఆసి, అసయ్యస్స ఉపన్తికే;

సద్ధస్స దానపతివో, కతపుణ్ణస్స లజ్జివో.

౨౭౨.“తత్త యాచనకాయన్తి, నానాగోత్తా వనిబ్బకా;

తే చ మం తత్త పుచ్చన్తి, అసయ్యస్స నివేసనం.

౨౭౩.“కత్త గచ్ఛామ భద్దం వో, కత్త దానం పదీయతి;

తేసాహం పుట్టో అక్ఖామి, అసయ్యస్స నివేసనం.

౨౭౪.

“పగయ్య దక్కిణం బాహుం, ఏత్త గచ్చథ భద్దం వో;
ఏత్త దానం పదీయతి, అసయ్యస్స నివేసనే.

౨౭౫. “తేన పాణి కామదదో, తేన పాణి మధుస్సవో;
తేన మే బ్రహ్మచరియేన, పుణ్ణం పాణిమ్మి ఇజ్జతి.

౨౭౬. “న కిర త్వం అదా దానం, సకపాణిహి కస్సచి;
పరస్స దానం అనుమోదమానో, పాణిం పగయ్య పావది.

౨౭౭. “తేన పాణి కామదదో, తేన పాణి మధుస్సవో;
తేన తే బ్రహ్మచరియేన, పుణ్ణం పాణిమ్మి ఇజ్జతి.

౨౭౮. “యో సో దానమదా భన్తే, పసన్నో సకపాణిభి;
సో హిత్వా మానుసం దేహం, కిం ను సో దిసతం గతో.

౨౭౯. “నాహం పజానామి అసయ్యసాహినో, అజ్ఞీరసస్స గతిం ఆగతిం వా;
సుతఞ్చ మే వేస్సవణస్స సన్నికే, సక్కుస్స సహభ్యతం గతో అసయ్యో.

౨౮౦. “అలమేవ కాతుం కల్యాణం, దానం దాతుం యథారహం;
పాణిం కామదదం దిస్సా, కో పుణ్ణం న కరిస్సతి.

౨౮౧. “సో హి నూన ఇతో గత్వా, అనుప్పత్వాన ద్వారకం;
దానం పట్టపయిస్సామి, యం మమస్స సుఖావహం.

౨౮౨. “దస్సామన్నఞ్చ పానఞ్చ, వత్థసేనాసనాని చ;
పపఞ్చ ఉదపానఞ్చ, దుగ్గే సజ్కమనాని చా”తి. —

పన్నరస వచనపటివచనగాథా హోన్తి.

౨౮౩. తత్త పాణి తేతి తవ దక్కిణహత్తో. సబ్బసోవణ్ణోతి సబ్బసో సువణ్ణవణ్ణో. పఞ్చధారోతి పఞ్చహి అజ్ఞలీహి పరేహి కామితవత్థానం ధారా ఏతస్స సంతీతి పఞ్చధారో. మధుస్సవోతి మధురరసవిస్సందకో. తేనాహ “నానారసా పగ్గరన్తి”తి, మధురకటుకకసావాదిభేదా నానావిధా రసా విస్సందన్తితి అత్తో. యక్ఖస్స హి కామదదే మధురాదిరససమ్మన్నాని వివిధాని ఖాదనీయభోజనీయాని హత్థే విస్సజ్జన్తే మధురాదిరసా పగ్గరన్తితి వుత్తం. మజ్జోహం తం పురిన్దదన్తి మజ్జో అహం తం పురిన్దదం సక్కం, “ఏవంమహానుభావో సక్కో దేవరాజా”తి తం అహం మజ్జామీతి అత్తో.

౨౮౪. నామ్మి దేవోతి వేస్సవణాదికో పాకటదేవో న హోమి. న గన్ధబ్బోతి గన్ధబ్బకాయికదేవోపి న హోమి. నాపి సక్కో పురిన్దదోతి పురిమత్తభావే పురే దానస్స పట్టపితత్తా “పురిన్దదో”తి లద్ధనామో సక్కో దేవరాజాపి న హోమి. కతరో పన

అహోసీతి ఆహ “పేతం మం అజ్గుర జానాహి”తిఆది. అజ్గురపేతూపపత్తికం మం జానాహి, “అజ్గుతరో పేతమహిద్ధికో”తి మం ఉపధారేహి. రోరువమ్మా ఇధాగతన్ని రోరువనగరతో చవిత్వా మరుకన్తారే ఇధ ఇమస్మిం నిగ్రోధరుక్ష్త ఉపపజ్జనవసేన ఆగతం, ఏత్త నిబ్బత్తన్ని అత్తో.

౨౬౯. కింసీలో కింసమాచారో, రోరువస్మిం పురే తువన్ని పుట్టే పురిమత్తభావే రోరువనగరే వసన్తో త్వం కింసీలో కింసమాచారో అహోసి, పాపతో నివత్తనలక్ష్మణం కీదిసం సీలం సమాదాయ సంవత్తితపుణ్ణకిరియాలక్ష్మణేన సమాచారేన కింసమాచారో, దానాదీసు కుసలసమాచారేసు కీదిసో సమాచారో అహోసీతి అత్తో. కేన తే బ్రహ్మచరియేన , పుణ్ణం పాణిమ్మి ఇజ్జతీతి కీదిసేన సేట్టచరియేన ఇదం ఏవరూపం తవ హత్థేసు పుణ్ణఫలం ఇదాని సమిజ్జతి నిప్పజ్జతి, తం కథేహీతి అత్తో. పుణ్ణఫలం ఇధ ఉత్తరపదలోపేన “పుణ్ణ”న్ని అధిప్పేతం. తత్థా హి తం “కుసలానం, భిక్షవే, ధమ్మానం సమాదానహేతు ఏవమిదం పుణ్ణం పవడ్డతీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౮౦) పుణ్ణన్ని వుత్తం.

౨౭౦. తున్నవాయోతి తున్నకారో. సుకిచ్చవృత్తీతి సుట్టు కిచ్చపుత్తికో అతివియ దుక్ఖజీవికో. కపణోతి వరాకో, దీనోతి అత్తో. న మే విజ్జతి దాతవేతి అధికానం సమణబ్రాహ్మణానం దాతుం కిఞ్చ దాతబ్బయుత్తకం మయ్యం నత్తి, చిత్తం పన మే దానం దిన్నన్ని అధిప్పాయో.

౨౭౧. నివేసనన్ని ఘరం, కమ్మకరణసాలా వా. అసయ్హస్స ఉపన్తికేతి అసయ్హస్స మహాసేట్టిసో గేహస్స సమీపే. సద్ధస్సాతి కమ్మఫలసద్ధాయ సమన్నాగతస్స. దానపతిసోతి దానే నిరన్తరప్పవత్తాయ పరిచ్ఛాగసమ్మత్తియా లోభస్స చ అభిభవేన పతిభూతస్స. కతపుణ్ణస్సాతి పుట్టే కతసుచరితకమ్మస్స. లజ్జిసోతి పాపజిగుచ్చనసభావస్స.

౨౭౨. తత్థాతి తస్మిం మమ నివేసనే. యాచనకాయన్తీతి యాచనకా జనా అసయ్హసేట్టిం కిఞ్చ యాచితుకామా ఆగచ్ఛన్తి. నానాగోత్తాతి నానావిధగోత్తాపదేసా. వనిబ్బకాతి వణ్ణదీపకా, యే దాయకస్స పుణ్ణఫలాదిఞ్చ గుణకిత్తనాదిముఖేన అత్తనో అత్తికభావం పవేదేన్తా విచరన్తి. తే చ మం తత్త పుచ్చన్తీతి తత్థాతి నిపాతమత్తం, తే యాచకాదయో మం అసయ్హసేట్టిసో నివేసనం పుచ్చన్తి. అక్ఖరచిన్తకా హి ఈదిసేసు రాసేసు కమ్మద్వయం ఇచ్చన్తి.

౨౭౩. కత్త గచ్ఛామ భద్దం వో, కత్త దానం పదీయతీతి తేసం పుచ్చనాకారదస్సనం. అయం పేత్త అత్తో - భద్దం తుమ్హాకం హోతు, మయం “అసయ్హమహాసేట్ఠినా దానం పదీయతీ”తి సుత్వా ఆగతా, కత్త దానం పదీయతి, కత్త వా మయం గచ్ఛామ, కత్త గతేన దానం సక్కా లద్ధున్తి. తేసాహం పుట్టో అక్ఖామీతి ఏవం తేహి అద్ధికజనేహి లభనట్టానం పుట్టో “అహం పుట్టే అకతపుణ్ణతాయ ఇదాని ఈదిసానం కిఞ్చ దాతుం అసమత్తో జాతో, దానగ్గం పన ఇమేసం దస్సేన్తో లాభస్స ఉపాయాచిక్ఖణేన పీతిం ఉప్పాదేన్తో ఏత్తకేనపి బహుం పుణ్ణం పసవామీ”తి గారవం ఉప్పాదేత్వా దక్ఖిణం బాహుం పసారేత్వా తేసం అసయ్హసేట్ఠిస్స నివేసనం అక్ఖామి. తేనాహ “పగ్గయ్హ దక్ఖిణం బాహు”న్తిఆది.

౨౭౪. తేన పాణి కామదదోతి తేన పరదానపకాసనేన పరేన కతస్స దానస్స సక్కచ్చం అనుమోదనమత్తేన హేతునా ఇదాని మయ్యం హత్తో కప్పరుక్ష్తో వియ సన్తానకలతా వియ చ కామదుహో ఇచ్చితిచ్చితదాయీ కామదదో హోతి. కామదదో చ హోన్తో తేన పాణి మధుస్సవో ఇట్టవత్తువిస్సజ్జనకో జాతో.

౨౭౬. న కిర త్వం అదా దానన్తి కిరాతి అనుస్సవనత్తే నిపాతో, త్వం కిర అత్తనో సన్తకం న పరిచ్చజి, సకపాణీహి సహత్తేహి యస్స కస్సచి సమణస్స వా బ్రాహ్మణస్స వా కిఞ్చి దానం న అదాసి. పరస్స దానం అనుమోదమానోతి కేవలం పన పరేన కతం పరస్స దానం “అహో దానం పవత్తేసీ”తి అనుమోదమానోయేవ విహాసి.

౨౭౭. తేన పాణి కామదదోతి తేన తుయ్యం పాణి ఏవం కామదదో, అహో అచ్చరియా వత పుజ్ఞానం గతితి అధిప్పాయో.

౨౭౮. యో సో దానమదా, భన్తే, పసన్తో సకపాణిభీతి దేవపుత్తం గారవేన ఆలపతి. భన్తే, పరేన కతస్స దానానుమోదకస్స తావ తుయ్యం ఈదిసం ఫలం ఏవరూపో ఆనుభావో, యో పన సో అసయ్యమహాసేట్టి మహాదానం అదాసి, పసన్నచిత్తో హుత్వా సహత్తేహి తదా మహాదానం పవత్తేసి. సో హిత్వా మానుసం దేహన్తి సో ఇథ మనుస్సత్తభావం పహాయ. కిన్తి కతరం. ను సోతి నూతి నిపాతమత్తం. దిసతం గతోతి దిసం రానం గతో, కీదిసీ తస్స గతో నిప్పత్తితి అసయ్యసేట్టి నో అభిసమ్మరాయం పుచ్చి.

౨౭౯. అసయ్యసాహినోతి అఙ్ఞోహి మచ్చరిహి లోభాభిభూతేహి సహితుం వహితుం అసక్కుణ్ణేయ్యస్స పరిచ్ఛాగాదివిభాగస్స సప్పురిసధురస్స సహనతో అసయ్యసాహినో. అఙ్ఘీరసస్సాతి అఙ్ఘతో నిక్ఖమనకజుతిస్స. రసోతి హి జుతియా అధివచనం. తస్స కిర యాచకే ఆగచ్చన్తే దిస్సా ఉళారం పీతినోమనస్సం ఉప్పజ్జతి, ముఖవణ్ణో విప్పసీదతి, తం అత్తనో పచ్చక్షం కత్వా ఏవమాహ. గతిం ఆగతిం వాతి తస్స “అసుకం నామ గతిం, ఇతో గతో”తి గతిం వా “తతో వా పన అసుకస్మిం కాలే ఇధాగమిస్సతీ”తి ఆగతిం వా నాహం జానామి, అవిసయో ఏస మయ్యం. సుతఞ్చ మే వేస్సవణస్స సన్తికేతి అపిచ ఖో ఉపట్టానం గతేన వేస్సవణస్స మహారాజస్స సన్తికే సుతమేతం మయా. సక్కస్స సహబ్యతం గతో అసయ్యోతి అసయ్యసేట్టి సక్కస్స దేవానమిన్దస్స సహబ్యతం గతో అహోసి, తావతినసభవనే నిబ్బత్తోతి అత్తో.

౨౮౦. అలమేవ కాతుం కల్యాణన్తి యంకిఞ్చి కల్యాణం కుసలం పుజ్ఞం కాతుం యుత్తమేవ పతిరూపమేవ. తత్థ పన యం సబ్బసాధారణం సుకతతరం, తం దస్సేతుం “దానం దాతుం యథారహ”న్తి వుత్తం, అత్తనో విభవబలానురూపం దానం దాతుం అలమేవ. తత్థ కారణమాహ “పాణిం కామదదం దిస్సా”తి. యత్ర హి నామ పరకతపుజ్ఞానుమోదనపుబ్బకేన దానపతినివేసనమగ్గాచిక్షణమత్తేన అయం హత్తో కామదదో దిట్టో, ఇమం దిస్సా. కో పుజ్ఞం న కరిస్సతీతి మాదిసో కో నామ అత్తనో పతిట్టానభూతం పుజ్ఞం న కరిస్సతీతి.

౨౮౧. ఏవం అనియమవసేన పుజ్ఞాకిరియాయ ఆదరం దస్సేత్వా ఇదాని అత్తని తం నియమేత్వా దస్సేన్తో “సో హి నూనా”తిఆదిగాధాద్వయమాహ. తత్థ సోతి సో అహం. హీతి అవధారణే నిపాతో, నూనాతి పరివితక్కే. ఇతో గన్త్వాతి ఇతో మరుభూమితో అపగన్త్వా. అనుప్పత్వాన ద్వారకన్తి ద్వారవతీనగరం అనుపాపుణిత్వా. పట్టపయిస్సామీతి పవత్తయిస్సామి.

ఏవం అజ్ఞరేన “దానం దస్సామీ”తి పటిఙ్గాయ కతాయ యక్ఖో తుట్టమానసో “మారిస, త్వం విస్సత్తో దానం దేహి, అహం పన తే సహాయకిచ్చం కరిస్సామి, యేన తే దేయ్యధమ్మో న పరిక్ఖయం గమిస్సతి, తేన పకారేన కరిస్సామీ”తి తం దానకిరియాయ సముత్తేజేత్వా “బ్రాహ్మణ వాణిజ, త్వం కిర మాదిసే బలక్కారేన నేతుకామో అత్తనో పమాణం న జానాసీ”తి తస్స భణ్ణమన్తరధాపేత్వా తం యక్ఖవిభింసకాయ భింసాపేన్తో సన్తజ్జేసి. అథ నం అజ్ఞరో నానప్పకారం యాచిత్వా బ్రాహ్మణేన

ఖమాపేన్తో పసాదేత్వా సబ్బభణ్ణం పాకతికం కారాపేత్వా రత్తియా ఉపగతాయ యక్ష్ణం విస్సజ్జేత్వా గచ్ఛన్తో తస్స అవిదురే
అణ్ణతరం అతివియ బీభచ్చదస్సనం పేతం దిస్వా తేన కతకమ్మం పుచ్చన్తో -

౨౮౩. “కేన తే అజ్ఞలీ కుణా, ముఖిణ్ణ కుణలీకతం;
అక్ఖీని చ పగ్గరన్తి, కిం పాపం పకతం తయా”తి. -

గాథమాహ. తత్థ కుణాతి కుణికా పటికుణికా అనుజభూతా. కుణలీకతన్తి ముఖవికారేన వికుణితం సంకుణితం. పగ్గరన్తితి
అసుచిం విస్సన్దన్తి.

అథస్స పేతో -

౨౮౪. “అజ్ఞీరసస్స గహపత్తినో, సద్ధస్స ఘరమేసిసో;
తస్సాహం దానవిస్సగ్గే, దానే అధికతో అహుం.

౨౮౫. “తత్థ యాచనకే దిస్వా, ఆగతే భోజనత్థికే;
ఏకమన్తం అపక్కమ్మ, అకాసిం కుణలిం ముఖం.

౨౮౬. “తేన మే అజ్ఞలీ కుణా, ముఖిణ్ణ కుణలీకతం;
అక్ఖీని మే పగ్గరన్తి, తం పాపం పకతం మయా”తి. -

తస్సో గాథా అభాసి.

౨౮౪. తత్థ “అజ్ఞీరసస్స”తిఆదినా అసయ్హసేట్టిం కిత్తేతి. ఘరమేసిసేతి ఘరమావసన్తస్స గహట్ఠస్స. దానవిస్సగ్గేతి
దానగ్గే పరిచ్ఛాగట్టానే. దానే అధికతో అహున్తి దేయ్యధమ్మస్స పరిచ్ఛజనే దానాధికారే అధికతో రపితో అహోసిం.

౨౮౫. ఏకమన్తం అపక్కమ్మాతి యాచనకే భోజనత్థికే ఆగతే దిస్వా దానబ్యావటేన దానగ్గతో అనపక్కమ్మ
యథారానేయేవ రత్వా సణ్ణాతపీతిసోమనస్సేన విప్పసన్నముఖవణ్ణేన సహత్థేన దానం దాతబ్బం, పరేహి వా పతిరూపేహి
దాపేతబ్బం, అహం పన తథా అకత్వా యాచనకే ఆగచ్ఛన్తే దూరతోవ దిస్వా అత్తానం అదస్సేన్తో ఏకమన్తం అపక్కమ్మ
అపక్కమిత్వా. అకాసిం కుణలిం ముఖన్తి వికుణితం సజ్జచితం ముఖం అకాసిం.

౨౮౬. తేనాతి యస్మా తదాహం సామినా దానాధికారే నియుత్తో సమానో దానకాలే ఉపట్టితే మచ్చరియాపకతో
దానగ్గతో అపక్కమన్తో పాదేహి సజ్కోచం ఆపజ్జిం, సహత్థేహి దాతబ్బే తథా అకత్వా హత్థసజ్కోచం ఆపజ్జిం, పసన్నముఖేన
భవితబ్బే ముఖసజ్కోచం ఆపజ్జిం, పియచక్ఖాహి ఓలోకేతబ్బే చక్ఖుకాలుసియం ఉప్పాదేసిం, తస్మా హత్థజ్ఞలియో చ
పాదజ్ఞలియో చ కుణితా జాతా, ముఖిణ్ణ కుణలీకతం విరూపరూపం సజ్జచితం, అక్ఖీని అసుచీదుగ్గన్దజేగుచ్ఛాని అస్సూని
పగ్గరన్తితి అత్తో. తేన వుత్తం -

“తేన మే అజ్ఞలీ కుణా, ముఖిణ్ణ కుణలీకతం;

అక్ష్మీని మే పగ్గరన్తి, తం పాపం పకతం మయా"తి.

తం సుత్వా అజ్కరో పేతం గరహన్తో -

౨౮౭."ధమ్మేన తే కాపురిస, ముఖిజ్చ కుణలీకతం;

అక్ష్మీని చ పగ్గరన్తి, యం తం పరస్స దానస్స;

అకాసి కుణలిం ముఖి"న్తి. -

గాథమాహ. తత్త ధమ్మేనాతి యుత్తేనేవ కారణేన. తేతి తవ. కాపురిసాతి లామకపురిస. యన్తి యస్మా. పరస్స దానస్సాతి పరస్స దానస్మిం. అయమేవ వా పాఠో.

పున అజ్కరో తం దానపతిం సేటిం గరహన్తో -

౨౮౮."కథిజ్ఞో దానం దదమానో, కరేయ్య పరపత్తియం;

అన్నపానం ఖాదనీయం, వత్థసేనాసనాని చా"తి. -

గాథమాహ. తస్సత్తో - దానం దదన్తో పురిసో కథిజ్ఞో నామ తం పరపత్తియం పరేన పాపేతబ్బం సాధేతబ్బం కరేయ్య, అత్తపచ్చక్ఖమేవ కత్వా సహత్తేనేవ దదేయ్య, సయం వా తత్త బ్యావటో భవేయ్య, అజ్ఞాథా అత్తనో దేయ్యధమ్మో అట్టానే విద్ధంసియేథ, దక్ఖిణేయ్యా చ దానేన పరిహాయేయ్యన్తి.

ఏవం తం గరహిత్వా ఇదాని అత్తనా పటిపజ్జితబ్బవిధిం దస్సేన్తో -

౨౮౯."సో హి నూన ఇతో గన్త్వా, అనుప్పత్వాన ద్వారకం;

దానం పట్టపయిస్సామి, యం మమస్స సుఖావహం.

౨౯౦."దస్సామన్నజ్చ పానజ్చ, వత్థసేనాసనాని చ;

పపజ్చ ఉదపానజ్చ, దుగ్గే సజ్కమనాని చా"తి. -

గాథాద్వయమాహ, తం వుత్తత్తమేవ.

౨౯౧."తతో హి సో నివత్తిత్వా, అనుప్పత్వాన ద్వారకం;

దానం పట్టపయి అజ్కరో, యంతుమస్స సుఖావహం.

౨౯౨."అదా అన్నజ్చ పానజ్చ, వత్థసేనాసనాని చ;

పపజ్చ ఉదపానజ్చ, విప్పసన్నేన చేతసా.

౨౯౩."కో ఛాతో కో చ తసితో, కో వత్థం పరిదహిస్సతి;

కస్స సన్తాని యోగ్గాని, ఇతో యోజేన్తు వాహనం.

౨౯౪. “కో ఛత్తిచ్చతి గన్ధశ్చ, కో మాలం కో ఉపాహనం;
ఇతిస్సు తత్త ఘోసేన్తి, కప్పకా సూదమాగధా;
సదా సాయశ్చ పాతో చ, అజ్గరస్స నివేసనే”తి. -

చతస్సో గాథా అజ్గరస్స పటిపత్తిం దస్సేతుం సగ్గీతికారేహి రపేతా.

౨౯౫. తత్త తతోతి మరుకన్తారతో. నివత్తిత్వాతి పటినివత్తిత్వా. అనుప్పత్వాన ద్వారకన్తి ద్వారవతీనగరం
అనుపాపుణిత్వా. దానం పట్టపయి అజ్గరోతి యక్ష్షేన పరిపూరితసకలకోట్టాగారో సబ్బపాథేయ్యకం మహాదానం సో అజ్గరో
పట్టపేసి. యంతుమస్స సుఖావహన్తి యం అత్తనో సమ్మతి ఆయతిశ్చ సుఖనిబ్బత్తకం.

౨౯౬. కో ఛాతోతి కో జిఘచ్చితో, సో ఆగన్త్యా యథారుచి భుజ్జతూతి అధిప్పాయో. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. తసితోతి
పిపాసితో. పరిదహిస్సతీతి నివాసేస్సతి పారుపిస్సతి చాతి అత్తో. సన్తానీతి పరిస్సమప్పత్తాని. యోగ్గానీతి రథవాహనాని.
ఇతో యోజేన్తు వాహనన్తి ఇతో యోగ్గసముహతో యథారుచితం గహేత్వా వాహనం యోజేన్తు.

౨౯౭. కో ఛత్తిచ్చతీతి కో కిలజ్జచత్తాదిభేదం ఛత్తం ఇచ్చతి, సో గన్తాతూతి అధిప్పాయో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. గన్తన్తి
చతుజ్జాతియగన్ధాదికం గన్తం. మాలన్తి గన్ధితాగన్ధితభేదం పుప్పం. ఉపాహనన్తి ఖల్లబద్ధాదిభేదం ఉపాహనం. ఇతిస్సూతి ఏత్త
సూతి నిపాతమత్తం, ఇతి ఏవం “కో ఛాతో, కో తసితో”తిఆదినాతి అత్తో. కప్పకాతి వ్హాపితకా. సూదాతి భత్తకారకా. మాగధాతి
గన్ధినో. సదాతి సబ్బకాలం దివసే దివసే సాయశ్చ పాతో చ తత్త అజ్గరస్స నివేసనే ఘోసేన్తి ఉగ్గోసేన్తితి యోజనా.

ఏవం మహాదానం పవత్తేన్తస్స గచ్చన్తే కాలే తిత్తిభావతో అత్తికజనేహి పవివిత్రం విరళం దానగ్గం అహోసి. తం దిస్సా
అజ్గరో దానే ఉళారజ్ఞాసయతాయ అతుట్టమానసో హుత్వా అత్తనో దానే నియుత్తం సిన్ధకం నామ మాణవం ఆమన్తేత్వా -

౨౯౮. “సుఖం సుపతి అజ్గరో, ఇతి జానాతి మం జనో;
దుక్ఖం సుపామి సిన్ధక, యం న పస్సామి యాచకే.

౨౯౯. “సుఖం సుపతి అజ్గరో, ఇతి జానాతి మం జనో;
దుక్ఖం సుపామి సిన్ధక, అప్పకే సు వనిబ్బకే”తి. -

గాథాద్వయమాహ. తత్త సుఖం సుపతి అజ్గరో, ఇతి జానాతి మం జనోతి “అజ్గరో రాజా యసభోగసమప్పితో దానపతి
అత్తనో భోగసమ్మత్తియా దానసమ్మత్తియా చ సుఖం సుపతి, సుఖేనేవ నిద్ధం ఉపగచ్ఛతి, సుఖం పటిబుజ్జితీ”తి ఏవం మం
జనో సమ్భావేతి. దుక్ఖం సుపామి సిన్ధకాతి అహం పన సిన్ధక దుక్ఖమేవ సుపామి. కస్మా? యం న పస్సామి యాచకేతి,
యస్మా మమ అజ్ఞాసయానురూపం దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకే బహూ యాచకే న పస్సామి, తస్మాతి అత్తో. అప్పకే సు
వనిబ్బకేతి వనిబ్బకజనే అప్పకే కతిపయే జాతే దుక్ఖం సుపామీతి యోజనా. సూతి చ నిపాతమత్తం, అప్పకే వనిబ్బకజనే
సతీతి అత్తో.

తం సుత్వా సిన్ధకో తస్స ఉళారం దానాధిముత్తిం పాకటతరం కాతుకామో -

౨౯౭. “సక్కో చే తే వరం దజ్జా, తావతింసానమిస్సరో;

కిస్స సబ్బస్స లోకస్స, వరమానో వరం వరే”తి. -

గాథమాహ. తస్సంతో - తావతింసానం దేవానం సబ్బస్స చ లోకస్స ఇస్సరో సక్కో “వరం వరస్సు, అజ్కర, యంకిఞ్చి మనసిచ్చిత”న్తి తుయ్యం వరం దజ్జా దదేయ్య చే, వరమానో పత్తయమానో కిస్స కీదిసం వరం వరేయ్యాసీతి అత్తో.

అథ అజ్కరో అత్తనో అజ్ఞాసయం యాథావతో పవేదేన్తో -

౨౯౮. “సక్కో చే మే వరం దజ్జా, తావతింసానమిస్సరో;

కాలుట్టితస్స మే సతో, సూరియుగ్గమనం పతి;

దిబ్బా భక్ఖా పాతుభవేయ్యం, సీలవన్తో చ యాచకా.

౨౯౯. “దదతో మే న ఖీయేథ, దత్వా నానుతపేయ్యహం;

దదం చిత్తం పసాదేయ్యం, ఏతం సక్కం వరం వరే”తి. - ద్వే గాథా అభాసి;

౩౦౦. తత్త కాలుట్టితస్స మే సతోతి కాల్ పాతో వుట్టితస్స అత్తికానం దక్ఖిణేయ్యానం అపచాయనపారిచరియాదివసేన ఉట్ఠానవీరియసమ్పన్నస్స మే సమానస్స. సూరియుగ్గమనం పతీతి సూరియుగ్గమనవేలాయం. దిబ్బా భక్ఖా పాతుభవేయ్యన్తి దేవలోకపరియాపన్నా ఆహరా ఉప్పజ్జేయ్యం. సీలవన్తో చ యాచకాతి యాచకా చ సీలవన్తో కల్యాణధమ్మా భవేయ్యం.

౩౦౧. దదతో మే న ఖీయేథాతి ఆగతాగతానం దానం దదతో చ మే దేయ్యధమ్మో న ఖీయేథ, న పరిక్ఖయం గచ్ఛేయ్య. దత్వా నానుతపేయ్యహన్తి తిత్తా దానం దత్వా కిఞ్చిదేవ అప్పసాదకం దిస్సా తేన అహం పచ్ఛా నానుతపేయ్యం. దదం చిత్తం పసాదేయ్యన్తి దదమానో చిత్తం పసాదేయ్యం, పసన్నచిత్తోయేవ హుత్వా దదేయ్యం. ఏతం సక్కం వరం వరేతి సక్కం దేవానమిన్దం ఆరోగ్యసమ్మదా, దేయ్యధమ్మసమ్మదా, దక్ఖిణేయ్యసమ్మదా, దేయ్యధమ్మస్స అపరిమితసమ్మదా, దాయకసమ్మదాతి ఏతం పఞ్చవిధం వరం వరేయ్యం. ఏత్త చ “కాలుట్టితస్స మే సతో”తి ఏతేన ఆరోగ్యసమ్మదా, “దిబ్బా భక్ఖా పాతుభవేయ్య”న్తి ఏతేన దేయ్యధమ్మసమ్మదా, “సీలవన్తో చ యాచకా”తి ఏతేన దక్ఖిణేయ్యసమ్మదా, “దదతో మే న ఖీయేథా”తి ఏతేన దేయ్యధమ్మస్స అపరిమితసమ్మదా, “దత్వా నానుతపేయ్యహం, దదం చిత్తం పసాదేయ్య”న్తి ఏతేహి దాయకసమ్మదాతి ఇమే పఞ్చ అత్థా వరభావేన ఇచ్చితా. తే చ ఖో దానమయపుజ్జాస్స యావదేవ ఉళారభావాయాతి వేదితబ్బా.

ఏవం అజ్కరేన అత్తనో అజ్ఞాసయే పవేదితే తత్త నిసిన్నో నీతిసత్తే కతపరిచయో సోనకో నామ ఏకో పురిసో తం అతిదానతో విచ్చిన్దితుకామో -

౩౦౨. “న సబ్బవిత్తాని పరే పవేచ్ఛే, దదేయ్య దానఞ్చా ధనఞ్చా రక్ఖే;

తస్మా హి దానా ధనమేవ సేయ్యా, అతిప్పదానేన కులా న హోన్తి.

300. “అదానమతిదానశ్చ నప్పసంసన్తి పణ్ణితా,
తస్మా హి దానా ధనమేవ సేయ్యా,
సమేన వత్తేయ్య స ధీరధమ్మా”తి. -

ద్వే గాథా అభాసి. సిన్ధకో ఏవం పునపి వీమంసితుకామో “న సబ్బవిత్తానీ”తి ఆదిమాహాతి అపరే.

300. తత్త సబ్బవిత్తానీతి సవిజ్ఞాణకలవిజ్ఞాణకప్పభేదాని సబ్బాని విత్తూపకరణాని, ధనానీతి అత్తో. పరేతి పరస్మి,
పరస్సాతి అత్తో. న పవేచ్ఛేతి న దదేయ్య, “దక్ఖిణేయ్యా లద్ధా”తి కత్వా కేశ్చ అసేసేత్వా సబ్బసాపతేయ్యపరిచ్ఛాగో న
కాతబ్బోతి అత్తో. దదేయ్య దానశ్చాతి సబ్బేన సబ్బం దానధమ్మా న కాతబ్బో, అథ ఖో అత్తనో ఆయశ్చ వయశ్చ
జానిత్వా విభవానురూపం దానశ్చ దదేయ్య. ధనశ్చ రక్ఖేతి అలద్దలాభలద్ధపరిరక్ఖణరక్ఖితసమ్మన్దవసేన ధనం పరిపాలేయ్య.

“ఏకేన భోగే భుజ్జేయ్య, ద్వీహి కమ్మం పయోజయే;

చతుత్థశ్చ నిధాపేయ్య, ఆపదాసు భవిస్సతీ”తి. (దీ. ని. 3.2౬౨) -

వుత్తవిధినా వా ధనం రక్ఖేయ్య తమ్మూలకత్తా దానస్స. తయోపి మగ్గా అజ్ఞమజ్ఞావిసోధనేన పటిసేవితబ్బాతి హి నీతిచిన్తకా.
తస్మా హీతి యస్మా ధనశ్చ రక్ఖన్తో దానశ్చ కరోన్తో ఉభయలోకహితాయ పటిపన్నో హోతి ధనమూలకశ్చ దానం, తస్మా
దానతో ధనమేవ సేయ్యా సున్దరతరోతి అతిదానం న కాతబ్బన్తి అధిష్పాయో. తేనాహ “అతిప్పదానేన కులా న హోన్తీ”తి,
ధనస్స పమాణం అజానిత్వా దానస్స తం నిస్సాయ అతిప్పదానపసంజ్ఞేన కులాని న హోన్తి నప్పవత్తన్తి, ఉచ్ఛిజ్జన్తితి అత్తో.

300. ఇదాని విజ్ఞానం పసంసితమేవత్తం పతిట్టపేన్తో “అదానమతిదానశ్చా”తి గాథమాహ. తత్త
అదానమతిదానశ్చాతి సబ్బేన సబ్బం కటచ్చుభిక్ఖాయపి తణ్ణులముట్టియాపి అదానం, పమాణం అతిక్కమిత్వా
పరిచ్ఛాగసంజ్ఞాతం అతిదానశ్చ పణ్ణితా బుద్ధిమన్తో సపజ్ఞజాతికా నప్పసంసన్తి న వణ్ణయన్తి. సబ్బేన సబ్బం అదానేన హి
సమ్మరాయికతో అత్తతో పరిబాహిరో హోతి. అతిదానేన దిట్టధమ్మికపవేణీ న పవత్తతి. సమేన వత్తేయ్యతి అవిసమేన
లోకియసరిక్ఖకేన సమాహితేన మజ్జిమేన శాయేన పవత్తేయ్య. స ధీరధమ్మాతి యా యథావుత్తా దానాదానప్పవత్తి, సో
ధీరానం ధితిసమ్మన్నానం నీతినయకుసలానం ధమ్మా, తేహి గతమగ్గోతి దీపేతి.

తం సుత్వా అజ్ఞరో తస్స అధిష్పాయం పరివత్తేన్తో -

30౨. “అహో వత రే అహమేవ దజ్జం, సన్తో చ మం సప్పురిసా భజేయ్యం;

మేఘావ నిన్నాని పరిపూరయన్తో, సన్తప్పయే సబ్బవనిబ్బకానం.

303. “యస్స యాచనకే దిస్వా, ముఖవణ్ణో పసీదతి;

దత్వా అత్తమనో హోతి, తం ఘరం వసతో సుఖం.

30౪. “యస్స యాచనకే దిస్వా, ముఖవణ్ణో పసీదతి;

దత్వా అత్తమనో హోతి, ఏసా యజ్ఞస్స సమ్మదా.

౩౦౨. “పుట్టేవ దానా సుమనో, దదం చిత్తం పసాదయే;
దత్వా అత్తమనో హోతి, ఏసా యజ్ఞస్స సమ్మదా”తి. -

చతుహి గాథాహి అత్తనా పటిపజ్జితబ్బవిధిం పకాసేసి.

౩౦౨. తత్త అహో వతాతి సాధు వత. రేతి ఆలపనం. అహమేవ దజ్జన్తి అహం దజ్జమేవ. అయజ్ఞోత్త సజ్ఞేపత్తో -
మాణవ, “దానా ధనమేవ సేయ్యా”తి యది అయం నీతికుసలానం వాదో తవ హోతు, కామం అహం దజ్జమేవ. సన్తో చ మం
సప్పురిసా భజేయ్యన్తి తస్మిన్ దానే సన్తో ఉపసంతకాయవచీమనోసమాచారా సప్పురిసా సాధవో మం భజేయ్యం
ఉపగచ్ఛేయ్యం. మేఘావ నిన్నాని పరిపూరయన్తోతి అహం అభిప్సవస్సన్తో మహామేఘా వియ నిన్నాని నిన్నట్టానాని
సబ్బేసం వనిబ్బకానం అధిప్పాయే పరిపూరయన్తో అహో వత తే సంతప్పేయ్యన్తి.

౩౦౩. యస్స యాచనకే దిస్సాతి యస్స పుగ్గలస్స ఘరమేసిసో యాచనకే దిస్సా “పరమం తావ ఉపట్టితం వత మే
పుజ్జాక్షేత్త”న్తి సద్ధాజాతస్స ముఖవణ్ణో పసీదతి, యథావిభవం పన తేసం దానం దత్వా అత్తమనో పీతిసోమనస్సహి
గహితచిత్తో హోతి. తన్తి యదేత్త యాచకానం దస్సనం , తేన చ దిస్సా చిత్తస్స పసాదనం, యథారహం దానం దత్వా చ
అత్తమనతా.

౩౦౪. ఏసా యజ్ఞస్స సమ్మదాతి ఏసా యజ్ఞస్స సమ్మత్తి పారిపూరి, నిప్పత్తితి అత్తో.

౩౦౫. పుట్టేవ దానా సుమనోతి “సమ్మత్తినం నిదానం అనుగామికం నిధానం నిధేస్సామి”తి ముఞ్చనచేతనాయ
పుట్టే ఏవ దానూపకరణస్స సమ్పాదనతో పట్టాయ సుమనో సోమనస్సజాతో భవేయ్య. దదం చిత్తం పసాదయేతి దదన్తో
దేయ్యధమ్మం దక్ఖిణేయ్యహత్థే పతిట్టాపేన్తో “అసారతో ధనతో సారాదానం కరోమి”తి అత్తనో చిత్తం పసాదేయ్య. దత్వా అత్తమనో
హోతీతి దక్ఖిణేయ్యానం దేయ్యధమ్మం పరిచ్చజిత్వా “పణ్ణితపజ్జాత్తం నామ మయా అనుట్టితం, అహో సాధు సుట్టా”తి
అత్తమనో పముదితమనో పీతిసోమనస్సజాతో హోతి. ఏసా యజ్ఞస్స సమ్మదాతి యా అయం పుబ్బచేతనా ముజ్జచేతనా
అపరచేతనాతి ఇమేసం కమ్మఫలసద్ధానుగతానం సోమనస్సపరిగ్గహితానం తిస్సన్నం చేతనానం పారిపూరి, ఏసా యజ్ఞస్స
సమ్మదా దానస్స సమ్మత్తి, న ఇతో అజ్ఞాధాతి అధిప్పాయో.

ఏవం అజ్ఞరో అత్తనో పటిపజ్జనవిధిం పకాసేత్వా భియ్యోసోమత్తాయ అభివడ్డమానదానజ్ఞాసయో దివసే దివసే
మహాదానం పవత్తేసి. తేన తదా సబ్బరజ్జాని ఉన్నజ్జలాని కత్వా మహాదానే దియ్యమానే పటిలద్ధసబ్బూపకరణా మనుస్సా
అత్తనో అత్తనో కమ్మన్తే పహాయ యథాసుఖం విచరింసు, తేన రాజునం కోట్టాగారాని పరిక్ఖయం అగమంసు. తతో రాజానో
అజ్ఞరస్స దూతం పాహేసుం - “భోతో దానం నిస్సాయ అవ్హాకం ఆయస్స వినాసో అహోసి, కోట్టాగారాని పరిక్ఖయం గతాని,
తత్త యుత్తమత్తం ఇతబ్బ”న్తి.

తం సుత్వా అజ్ఞరో దక్ఖిణాపథం గత్వా దమిళవిసయే సముద్ధస్స అవిదురట్టానే మహతియో అనేకదానసాలాయో
కారాపేత్వా మహాదానాని పవత్తేన్తో యావతాయుకం రత్వా కాయస్స భేదా పరం మరణా తావతినసభవనే నిబ్బత్తి. తస్స
దానవిభూతిఞ్చ సగ్గాపపత్తిఞ్చ దస్సేన్తో సగ్గీతికారా -

30౬. “సట్టి వాహసహస్సాని, అజ్కరస్స నివేసనే;
భోజనం దీయతే నిచ్చం, పుణ్ణపేక్షస్స జన్తునో.

30౭. “తిసహస్సాని సూదా హి, ఆముత్తమణికుణ్ణలా;
అజ్కరం ఉపజీవన్తి, దానే యణ్ణస్స వావటా.

30౮. “సట్టి పురిసహస్సాని, ఆముత్తమణికుణ్ణలా;
అజ్కరస్స మహాదానే, కట్టం ఫాలేన్తి మాణవా.

3౦౯. “సోళసిత్థిసహస్సాని , సబ్బాలజ్కరభూసితా;
అజ్కరస్స మహాదానే, విధా పిణ్ణేన్తి నారియో.

3౧౦. “సోళసిత్థిసహస్సాని, సబ్బాలజ్కరభూసితా;
అజ్కరస్స మహాదానే, దబ్బిగాహ ఉపట్టితా.

3౧౧. “బహుం బహూనం పాదాసి, చిరం పాదాసి ఖత్తియో;
సక్కచ్చశ్చ సహత్థా చ, చిత్తికత్వా పునప్పునం.

3౧౨. “బహూ మాసే చ పక్ఖే చ, ఉత్తుసంవచ్చరాని చ;
మహాదానం పవత్తేసి, అజ్కరో దీఘమన్తరం.

3౧౩. “ఏవం దత్వా యజిత్వా చ, అజ్కరో దీఘమన్తరం;
సో హిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసూపగో అహూ”తి. – గాథా ఆహంసు;

3౦౬. తథ సట్టి వాహసహస్సానీతి వాహనం సట్టిసహస్సాని గన్ధసాలితణ్ణులాదిపూరితవాహనం సట్టిసహస్సాని.
పుణ్ణపేక్షస్స దానజ్ఞాసయస్స దానాధిముత్తస్స అజ్కరస్స నివేసనే నిచ్చం దివసే దివసే జన్తునో సత్తకాయస్స భోజనం
దీయతేతి యోజనా.

3౦౭-౮. తిసహస్సాని సూదా హీతి తిసహస్సమత్తా సూదా భత్తకారకా. తే చ ఖో పన పధానభూతా అధిప్పేతా, తేసు
ఏకమేకస్స పన వచనకరా అనేకాతి వేదితబ్బా. “తిసహస్సాని సూదాన”న్తి చ పఠన్తి. ఆముత్తమణికుణ్ణలాతి
నానామణివిచిత్తకుణ్ణలధరా. నిదస్సనమత్తశ్చోతం, ఆముత్తకటకటిసుత్తాదిఆభరణాపి తే అహీసుం. అజ్కరం ఉపజీవన్తితి
తం ఉపనిస్సాయ జీవన్తి, తప్పటిబద్ధజీవికా హోన్తితి అత్తో. దానే యణ్ణస్స వావటాతి మహాయాగసణ్ణోతస్స యణ్ణస్స దానే
యజనే వావటా ఉస్సుక్కం ఆపన్నా. కట్టం ఫాలేన్తి మాణవాతి నానప్పకారానం ఖజ్జభోజ్జాదిఆహారవిసేసానం పచనాయ
అలజ్కతపటియత్తా తరుణమనుస్సా కట్టాని ఫాలేన్తి విదాలేన్తి.

3౦౯. విధాతి విధాతబ్బాని భోజనయోగ్గాని కటుకభణ్ణాని. పిణ్ణేన్తితి పిసనవసేన పయోజేన్తి.

౩౧౦. దబ్బిగాహతి కటచ్చుగాహికా. ఉపట్టితాతి పరివేసనట్టానం ఉపగన్త్యా రితా హోన్తి.

౩౧౧. బహున్తి మహన్తం పహూతికం. బహూనన్తి అనేకేసం. పాదాసీతి పకారేహి అదాసి. చీరన్తి చిరకాలం.

వీసతివస్ససహస్సాయుకేసు హి మనుస్సేసు సో ఉప్పన్తో. బహుం బహూనం చిరకాలం దేన్తో యథా అదాసి, తం దస్సేతుం “సక్కచ్చిన్తా”తిఆది వుత్తం. తత్త సక్కచ్చన్తి సాదరం, అనపవిద్ధం అనవజ్ఞాతం కత్వా. సహజ్ఞాతి సహజ్ఞేన, న ఆణాపనమత్తేన. చిత్తికత్వాతి గారవబహుమానయోగేన చిత్తేన కరిత్వా పూజేత్వా. పునపునన్తి బహుసో న ఏకవారం, కతిపయవారే వా అకత్వా అనేకవారం పాదాసీతి యోజనా.

౩౧౨. ఇదాని తమేవ పునపునం కరణం విభావేతుం “బహూ మాసే చా”తి గాథమాహంసు. తత్త బహూ మాసీతి చిత్తమాసాదికే బహూ అనేకే మాసే. పక్ఖేతి కణ్ఠసుక్కభేదే బహూ పక్ఖే. ఉతుసంవచ్చరాని చాతి వసన్తగిమ్మాదికే బహూ ఉత్తూ చ సంవచ్చరాని చ, సబ్బత్థ అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం. దీఘమన్తరన్తి దీఘకాలమన్తరం. ఏత్త చ “చిరం పాదాసీ”తి చిరకాలం దానస్స పవత్తితభావం వత్వా పున తస్స నిరన్తరమేవ పవత్తితభావం దస్సేతుం “బహూ మాసే”తిఆది వుత్తన్తి దట్ఠబ్బం.

౩౧౩. ఏవన్తి వుత్తప్పకారేన. దత్వా యజిత్వా చాతి అత్తతో ఏకమేవ, కేసఞ్చి దక్ఖిణేయ్యానం ఏకచ్చస్స దేయ్యధమ్మస్స పరిచ్చజనవసేన దత్వా, పున “బహుం బహూనం పాదాసీ”తి వుత్తనయేన అత్తికానం సబ్బేసం యథాకామం దేన్తో మహాయాగవసేన యజిత్వా. సో హిత్వా మానుసం దేహం , తావతింసూపగో అహూతి సో అజ్ఞరో ఆయుపరియోసానే మనుస్సత్థభావం పహాయ పటిసన్దిగ్గహణవసేన తావతింసదేవనికాయూపగో అహోసి.

ఏవం తస్మిం తావతింసేసు నిబ్బత్తిత్వా దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవన్తే అమ్మాకం భగవతో కాలే ఇన్దకో నామ మాణవో ఆయస్మతో అనురుద్ధత్థేరస్స పిణ్ణాయ చరన్తస్స పసన్నమానసో కటచ్చుభిక్ఖం దాపేసి. సో అపరేన సమయేన కాలం కత్వా ఖేత్తగతస్స పుజ్ఞాస్స ఆనుభావేన తావతింసేసు మహిద్ధికో మహానుభావో దేవపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తో దిబ్బేహి రూపాదీహి దసహి రానేహి అజ్ఞరం దేవపుత్తం అభిభవిత్వా విరోచతి. తేన వుత్తం -

౩౧౪. “కటచ్చుభిక్ఖం దత్వాన, అనురుద్ధస్స ఇన్దకో;

సో హిత్వా మానుసం దేహం, తావతింసూపగో అహు.

౩౧౫. “దసహి రానేహి అజ్ఞరం, ఇన్దకో అతిరోచతి;

రూపే సద్ధే రసే గన్ఠే, ఫోట్టబ్బే చ మనోరమే.

౩౧౬. “ఆయునా యససా చేవ, వజ్ఞేన చ సుఖేన చ;

ఆధిపచ్చేన అజ్ఞరం, ఇన్దకో అతిరోచతి”తి.

౩౧౪-౫. తత్త రూపేతి రూపహేతు, అత్తనో రూపసమ్మత్తినిమిత్తన్తి అత్తో. సద్ధేతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. ఆయునాతి జీవితేన. నను చ దేవానం జీవితం పరిచ్చిన్నప్పమాణం వుత్తం. సచ్చం వుత్తం, తం పన యేభుయ్యవసేన. తథా హి ఏకచ్ఛానం దేవానం యోగవిపత్తిఆదినా అన్తరామరణం హోతియేవ. ఇన్దకో పన తిస్సో వస్సకోటియో సట్టి చ వస్ససహస్సాని

పరిపూరేతియేవ. తేన వుత్తం “ఆయునా అతిరోచతీ”తి. యససాతి మహతియా పరివారసమ్పత్తియా . వణ్ణేనాతి సణ్ణానసమ్పత్తియా. వణ్ణధాతుసమ్పదా పన “రూపే”తి ఇమినా వుత్తాయేవ. ఆధిపచ్ఛేనాతి ఇస్సరియేన.

ఏవం అజ్ఞరే చ ఇన్దకే చ తావతింసేసు నిబ్బత్తిత్వా దిబ్బసమ్పత్తిం అనుభవంతేసు అవ్హాకం భగవా అభిసమ్మోధితో సత్తమే సంవచ్ఛరే ఆసాళ్ళిపుణ్ణమాయం సావత్థినగరద్వారే కణ్ణమ్మరుక్ఖమూలే యమకపాటిహారియం కత్వా అనుక్కమేన తిపదవిక్కమేన తావతింసభవనం గత్వా పారిచ్ఛత్తకమూలే పణ్ణకమ్మలసిలాయం యుగన్ధరపబ్బతే బాలసూరియో వియ విరోచమానో దసహి లోకధాతూహి సన్నిపతితాయ దేవబ్రహ్మపరిసాయ జుతిం అత్తనో సరీరప్పభాయ అభిభవంతో అభిధమ్మం దేసేతుం నిసిన్నో అవిదూరే నిసిన్నం ఇన్దకం, ద్వాదసయోజనన్తరే నిసిన్నం అజ్ఞరఞ్చ దిస్సా దక్ఖిణ్ణేయ్యసమ్పత్తివిభావనత్థం –

“మహాదానం తయా దిన్నం, అజ్ఞర దీఘమన్తరం;
అతిదూరే నిసిన్నోసి, ఆగచ్ఛ మమ సన్తికే”తి. –

గాథమాహ. తం సుత్వా అజ్ఞరే “భగవా మయా చిరకాలం బహుం దేయ్యధమ్మం పరిచ్ఛజిత్వా పవత్తితమ్మి మహాదానం దక్ఖిణ్ణేయ్యసమ్పత్తివిరోహాన అఖేత్తే వుత్తబీజం వియ న ఉళారఫలం అహోసి, ఇన్దకస్స పన కటచ్చుభిక్ఖాదానమ్మి దక్ఖిణ్ణేయ్యసమ్పత్తియా సుఖేత్తే వుత్తబీజం వియ అతివియ ఉళారఫలం జాత”న్తి ఆహ. తమత్థం దస్సేన్తే సజ్జీతికారా –

౩౧౭. “తావతింసే యదా బుద్ధో, సిలాయం పణ్ణకమ్మలే;
పారిచ్ఛత్తయమూలమ్మి, విహాసి పురిసుత్తమో.

౩౧౮. “దససు లోకధాతూసు, సన్నిపతిత్వాన దేవతా;
పయిరుపాసన్తి సమ్మద్ధం, వసన్తం నగముద్ధని.

౩౧౯. “న కోచి దేవో వణ్ణేన, సమ్మద్ధం అతిరోచతి;
సబ్బే దేవే అతిక్కమ్మ, సమ్మద్ధోవ విరోచతి.

౩౨౦. “యోజనాని దస ద్వే చ, అజ్ఞరాయం తదా అహు;
అవిదూరేవ బుద్ధస్స, ఇన్దకో అతిరోచతి.

౩౨౧. “ఓలోకేత్వాన సమ్మద్ధో, అజ్ఞరఞ్చాపి ఇన్దకం;
దక్ఖిణ్ణేయ్యం సమ్మావేన్తో, ఇదం వచనమబ్రవి.

౩౨౨. “మహాదానం తయా దిన్నం, అజ్ఞరం దీఘమన్తరం;
అతిదూరే నిసిన్నోసి, ఆగచ్ఛ మమ సన్తికే.

౩౨౩. “చోదితో భావితత్తేన, అజ్ఞరే ఇదమబ్రవి;
కిం మయ్యం తేన దానేన, దక్ఖిణ్ణేయ్యేన సుజ్ఞాతం.

౩౨౪. “అయం సో ఇన్దకో యక్ష్తో, దజ్ఞా దానం పరిత్రకం;
అతిరోచతి అష్టేహి, చన్దో తారగణే యథా.

౩౨౫. “ఉజ్జగ్ధలే యథా ఖేత్రే, బీజం బహుమ్ని రోపితం;
న విపులం ఫలం హోతి, నపి తోసేతి కస్యకం.

౩౨౬. “తథేవ దానం బహుకం, దుస్సీల్సు పతిట్ఠితం;
న విపులం ఫలం హోతి, నపి తోసేతి దాయకం.

౩౨౭. “యథాపి భద్దకే ఖేత్రే, బీజం అప్సమ్ని రోపితం;
సమ్మా ధారం పవేచ్ఛన్తే, ఫలం తోసేసి కస్యకం.

౩౨౮. “తథేవ సీలవన్తేసు, గుణవన్తేసు తాదిసు;
అప్సకమ్ని కతం కారం, పుష్కం హోతి మహప్పల”న్తి. – గాథాయో అవోచుం;

౩౨౯. తథ తావతీంసేతి తావతీంసభవన్. సీలాయం పణ్ణకమ్బలేతి పణ్ణకమ్బలనామకే సీలాసనే పురిసుత్తమో బుద్ధో
యదా విహాసీతి యోజనా.

౩౩౦. దససు లోకధాతూసు, సన్నిపతిత్వాన దేవతాతి జాతిఖేత్రసంజ్ఞితేసు దససు చక్రవాళసహస్సేసు
కామావచరదేవతా బ్రహ్మదేవతా చ బుద్ధస్స భగవతో పయిరుపాసనాయ ధమ్మస్సవనత్థిచ్చ ఏకతో సన్నిపతిత్వా. తేనాహ
“పయిరుపాసన్తి సమ్మద్ధం, వసన్తం నగముద్ధనీ”తి, సినేరుముద్ధనీతి అత్తో.

౩౩౧. యోజనాని దస ద్వే చ, అజ్కరోయం తదా అహూతి అయం యథావుత్తచరితో అజ్కరో తదా సత్థు సమ్ముఖికాలే
దస ద్వే యోజనాని అన్తరం కత్వా అహు. సత్థు నిసిన్నట్ఠానతో ద్వాదసయోజనన్తరే రాసే నిసిన్నో అహోసీతి అత్తో.

౩౩౨. చోదితో భావితత్తేనాతి పారమిపరిభావితాయ అరియమగ్గభావనాయ భావితత్తేన సమ్మాసమ్ముద్ధేన చోదితో. కిం
మయ్యం తేనాతిఆదికా సత్థు పటివచనవసేన అజ్కరేన వుత్తగాథా. దక్ఖిణేయ్యేన సుజ్ఞాతన్తి యం దక్ఖిణేయ్యేన సుజ్ఞాతం
రిత్తకం విరహితం తదా మమ దానం, తస్మా “కిం మయ్యం తేనా”తి అత్తనో దానపుష్కం హిళేన్తో వదతి.

౩౩౩. యక్ష్తోతి దేవపుత్తో. దజ్ఞాతి దత్వా. అతిరోచతి అష్టేహీతి అత్తనా మాదిసేహి అతివియ విరోచతి. హీతి వా
నిపాతమత్తం, అష్టే అతిక్రమిత్వా అభిభవిత్వా విరోచతీతి అత్తో. యథా కిన్తి ఆహ “చన్దో తారగణే యథా”తి.

౩౩౪-౬. ఉజ్జగ్ధలేతి అతివియ ధద్ధభూమిభాగే. “ఊసరే”తి కేచి వదన్తి. రోపితన్తి వుత్తం, వపిత్వా వా ఉద్ధరిత్వా వా పున
రోపితం. నపి తోసేతి న నన్దయతి, అప్సఫలతాయ వా తుట్ఠిం న జసేతి. తథేవాతి యథా ఉజ్జగ్ధలే ఖేత్రే బహుమ్ని బీజం
రోపితం విపులఫలం ఉళారఫలం న హోతి, తతో ఏవ కస్యకం న తోసేతి, తథా దుస్సీల్సు సీలవిరహితేసు బహుకమ్ని
దానం పతిట్ఠాపితం విపులఫలం మహప్పలం న హోతి, తతో ఏవ దాయకం న తోసేతి అత్తో.

౩౨౭-౮. యథాపి భద్దకేతి గాఢాద్వయస్య వత్తవిపరియాయేన అత్థయోజనా వేదితబ్బా. తత్త సమ్మా ధారం పవేచ్ఛంతేతి వుట్టిధారం సమ్మదేవ పవత్తేనే, అన్వడ్డమాసం అనుదసాహం అనుపజ్ఞాహం దేవే వస్సంతేతి అత్థో. గుణవన్తేసూతి ఝానాదిగుణయుత్తేసు. తాదిసూతి ఇట్టాదీసు తాదిలక్ఖణప్పత్తేసు. కారన్తి లిట్థవిపల్లాసేన వుత్తం, ఉపకారోతి అత్థో. కీదిసో ఉపకారోతి ఆహ “పుణ్ణ”న్తి.

౩౨౯. “విచేయ్య దానం దాతబ్బం, యత్థ దిన్నం మహప్పలం;
విచేయ్య దానం దత్వాన, సగ్గం గచ్ఛన్తి దాయకా.

౩౩౦. “విచేయ్య దానం సుగతప్పసట్టం, యే దక్ఖిణేయ్యా ఇథ జీవలోకే;
ఏతేసు దిన్నాని మహప్పలాని, బీజాని వుత్తాని యథా సుఖేత్తే”తి. -

అయం సజ్జీతికారేహి రపితా గాఢా.

౩౨౯. తత్త విచేయ్యాతి విచినిత్వా, పుణ్ణక్షేత్తం పజ్ఞాయ ఉపపరిక్షిత్వా. సేసం సబ్బత్త ఉత్తానమేవాతి.

తయిదం అజ్కరపేతవత్తు సత్థారా తావతినసభవనే దససహస్సచక్కవాళదేవతానం పురతో దక్ఖిణేయ్యసమ్మత్తివిభావనత్థం “మహాదానం తయా దిన్న”న్తిఆదినా అత్తనా సముట్టాపితం, తత్త తయో మాసే అభిధమ్మం దేసేత్వా మహాపవారణాయ దేవగణపరివుతో దేవదేవో దేవలోకతో సజ్కస్సనగరం ఓతరిత్వా అనుక్కమేన సావత్తిం పత్వా జేతవనే విహరన్తో చతుపరిసమజ్ఞే దక్ఖిణేయ్యసమ్మత్తివిభావనత్థమేవ “యస్స అత్థాయ గచ్ఛామా”తిఆదినా విత్థారతో దేసేత్వా చతుసచ్చకథాయ దేసనాయ కూటం గణ్ఠి. దేసనావసానే తేసం అనేకకోటిపాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

అజ్కరపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉత్తరమాతుపేతివత్తువణ్ణనా

దివావిహరగతం భిక్కున్తి ఇదం ఉత్తరమాతుపేతివత్తు. తత్తాయం అత్థవిభావనా - సత్థరి పరినిబ్బుతే పరమమహాసజ్జీతియా పవత్తితాయ ఆయస్మా మహాకచ్ఛాయనో ద్వాదసహి భిక్ఖూహి సద్ధిం కోసమ్మియా అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం అరజ్ఞాయతనే విహాసి. తేన చ సమయేన రజ్ఞో ఉదేనస్స అజ్ఞాతరో అమచ్ఛో కాలమకాసి, తేన చ పుట్టే నగరే కమ్మన్తా అధిట్టితా అహీసుం. అథ రాజా తస్స పుత్తం ఉత్తరం నామ మాణవం పక్కోసాపేత్వా “త్వగ్చా పితరా అధిట్టితే కమ్మన్తే సమనుసాసా”తి తేన రితట్టానే రపేసి.

సో చ సాధూతి సమ్మటిచ్చిత్వా ఏకదివసం నగరపటిసజ్ఞరణియానం దారూనం అత్థాయ వడ్డకియో గహేత్వా అరజ్ఞం గతో. తత్త ఆయస్మతో మహాకచ్ఛాయనత్థేరస్స వసనట్టానం ఉపగత్వా థేరం తత్త పంసుకూలచీవరధరం వివిత్తం నిసిన్నం దిస్వా ఇరియాపథేయేవ పసీదిత్వా కతపటిసన్ధారో వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. థేరో తస్స ధమ్మం కథేసి. సో ధమ్మం సుత్వా రతనత్తయే సజ్ఞాతప్పసాదో సరణేసు పతిట్టాయ థేరం నిమన్తేసి - “అధివాసేథ మే, భన్తే, స్వాతనాయ భత్తం సద్ధిం భిక్ఖూహి

అనుకమ్మం ఉపాదాయా”తి. అధివాసేసి థేరో తుణ్ణీభావేన. సో తతో నిక్ఖమిత్వా నగరం గత్వా అఞ్ఞోసం ఉపాసకానం ఆచిక్కి – “థేరో మయా స్వాతనాయ నిమన్తితో, తుమ్మేహిపి మమ దానగ్గం ఆగన్తబ్బ”న్తి.

సో దుతియదివసే కాలస్సేవ పణీతం ఖాదనీయం భోజనీయం పటియాదాపేత్వా కాలం ఆరోచాపేత్వా సద్ధిం భిక్షూహి ఆగచ్ఛన్తస్స థేరస్స పచ్చుగ్గమనం కత్వా వన్దిత్వా పురక్ఖత్వా గేహం పవేసేసి. అథ మహారహకప్పియపచ్చత్థరణఅత్తతేసు ఆసనేసు థేరే చ భిక్షూసు చ నిసిన్నేసు గన్ధపుప్పధూపేహి పూజం కత్వా పణీతేన అన్నపానేన తే సన్తప్పేత్వా సన్జాతప్పసాదో కతఞ్జలీ అనుమోదనం సుణిత్వా కతభత్తానుమోదనే థేరే గచ్ఛన్తే పత్తం గహేత్వా అనుగచ్ఛన్తో నగరతో నిక్ఖమిత్వా పటినివత్తన్తో “భన్తే, తుమ్మేహి నిచ్చం మమ గేహం పవిసితబ్బ”న్తి యాచిత్వా థేరస్స అధివాసనం ఇత్వా నివత్తి. ఏవం సో థేరం ఉపట్టహన్తో తస్స ఓవాదే పతిట్ఠాయ సోతాపత్తిఫలం పాపుణి, విహారఞ్చ కారేసి, సబ్బే చ అత్తనో ఇతకే సాసనే అభిప్పసన్నే అకాసి.

మాతా పనస్స మచ్ఛేరమలపరియుట్టితచిత్తా హుత్వా ఏవం పరిభాసి – “యం త్వం మమ అనిచ్చన్తియా ఏవ సమణానం అన్నపానం దేసి, తం తే పరలోకే లోహితం సమ్మజ్జతు”తి. ఏకం పన మోరపిఞ్చకలాపం విహారమహదివసే దియ్యమానం అనుజాని. సా కాలం కత్వా పేతయోనియం ఉప్పజ్జి, మోరపిఞ్చకలాపదానానుమోదనేన పనస్సా కేసా నీలా సినిద్ధా వేల్లితగ్గా సుఖుమా దీఘా చ అహేసుం. సా యదా గజ్ఞానదిం “పానీయం పివిస్సామీ”తి ఓతరతి, తదా నదీ లోహితపూరా హోతి. సా పఞ్చపణ్ణాస వస్సాని ఖుప్పిపాసాభిభూతా విచరిత్వా ఏకదివసం కఙ్ఖారేవతత్థేరం గజ్ఞాయ తీరే దివావిహారం నిసిన్నం దిస్సా అత్తానం అత్తనో కేసేహి పటిచ్చాదేత్వా ఉపసఙ్కమిత్వా పానీయం యాచి. తం సన్ధాయ వుత్తం –

33౧. “దివావిహారగతం భిక్షుం, గజ్ఞాతీరే నిసిన్నకం;
తం పేతీ ఉపసఙ్కమ్మ, దుబ్బణ్ణా భీరుదస్సనా.

33౨. “కేసా చస్సా అతిదీఘా, యావభూమావలమ్మరే;
కేసేహి సా పటిచ్చన్నా, సమణం ఏతదబ్రవీ”తి. –

ఇమా ద్వే గాథా సఙ్గీతికారకేహి ఇథ ఆదితో రపితా.

తత్థ భీరుదస్సనాతి భయానకదస్సనా. “రుద్ధదస్సనా”తి వా పాఠో, బీభచ్చభారియదస్సనాతి అత్తో. యావభూమావలమ్మరేతి యావ భూమి, తావ ఓలమ్మన్తి. పుట్టే “భిక్షు”న్తి చ పచ్చా “సమణ”న్తి చ కఙ్ఖారేవతత్థేరమేవ సన్ధాయ వుత్తం.

సా పన పేతీ థేరం ఉపసఙ్కమిత్వా పానీయం యాచన్తి –

33౩. “పఞ్చపణ్ణాస వస్సాని, యతో కాలకతా అహం;
నాభిజానామి భుత్తం వా, పీతం వా పన పానియం;
దేహి త్వం పానియం భన్తే, తసితా పానియాయ మే”తి. – ఇమం గాథమాహ;

333. తత్త నాభిజానామి భుత్తం వాతి ఏవం దీఘమస్తరే కాలే భోజనం భుత్తం వా పానీయం పీతం వా నాభిజానామి, న భుత్తం న పీతన్తి అత్తో. తసితాతి పిపాసితా. పానియాయాతి పానీయత్థాయ ఆహిణ్ణన్తియా మే పానీయం దేహి, భన్తీతి యోజనా.

ఇతో పరం -

334. “అయం సీతోదికా గజ్ఞా, హిమవస్తతో సన్తతి;
పివ ఏత్తో గహేత్వాన, కిం మం యాచసి పానియం.

335. “సచాహం భన్తే గజ్ఞాయ, సయం గజ్ఞామి పానియం;
లోహితం మే పరివత్తతి, తస్మా యాచామి పానియం.

336. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, గజ్ఞా తే హోతి లోహితం.

337. “పుత్తో మే ఉత్తరో నామ, సద్ధో ఆసి ఉపాసకో;
సో చ మయ్హం అకామాయ, సమణానం పవేచ్ఛతి.

338. “చీవరం పిణ్డపాతశ్చ, పచ్చయం సయనాసనం;
తమహం పరిభాసామి, మచ్ఛేరేన ఉపద్దుతా.

339. “యం త్వం మయ్హం అకామాయ, సమణానం పవేచ్ఛసి;
చీవరం పిణ్డపాతశ్చ, పచ్చయం సయనాసనం.

340. “ఏతం తే పరలోకస్మిం, లోహితం హోతు ఉత్తర;
తస్సకమ్మవిపాకేన, గజ్ఞా మే హోతి లోహిత”న్తి. -

ఇమా థేరస్స చ పేతియా చ వచనపటివచనగాథా.

341. తత్త హిమవస్తతోతి మహతో హిమస్స అత్థితాయ “హిమవా”తి లద్ధనామతో పబ్బతరాజతో. సన్తతీతి పవత్తతి. ఏత్తోతి ఇతో మహాగజ్ఞతో. కిన్తి కస్మా మం యాచసి పానీయం, గజ్ఞానదిం ఓతరిత్వా యథారుచి పివాతి దస్సేతి.

342. లోహితం మే పరివత్తతీతి ఉదకం సన్దమానం మయ్హం పాపకమ్మఫలేన లోహితం హుత్వా పరివత్తతి పరిణమతి, తాయ గహితమత్తం ఉదకం లోహితం జాయతి.

343-40. మయ్హం అకామాయాతి మమ అనిచ్ఛన్తియా. పవేచ్ఛతీతి దేతి. పచ్చయన్తి గిలానపచ్చయం. ఏతన్తి యం ఏతం చీవరాదికం పచ్చయజాతం సమణానం పవేచ్ఛసి దేసి, ఏతం తే పరలోకస్మిం లోహితం హోతు ఉత్తరాతి

అభిసపనవసేన కతం పాపకమ్మం, తస్య విపాకేనాతి యోజనా.

అథాయస్మా రేవతో తం పేతిం ఉద్దిస్స భిక్షుసంఘస్స పాసీయం అదాసి, పిణ్డాయ చరిత్వా భత్తం గహేత్వా భిక్షూనమదాసి, సజ్జారకూటాదితో పంసుకూలం గహేత్వా ధోవిత్వా భిసింహ చిమిలికహ్న కత్వా భిక్షూనం అదాసి, తేన చస్సా పేతియా దిబ్బసమ్మత్తియో అహీసుం. సా థేరస్స సన్తికం గన్త్యా అత్తనా లద్ధదిబ్బసమ్మత్తిం థేరస్స దస్సేసి. థేరో తం పవత్తిం అత్తనో సన్తికం ఉపగతానం చతున్నం పరిసానం పకాసేత్వా ధమ్మకథం కథేసి. తేన మహాజనో సజ్జాతసంవేగో విగతమలమచ్ఛేరో హుత్వా దానసీలాదికుసలధమ్మాభిరతో అహోసీతి. ఇదం పన పేతవత్తు దుత్తియసంక్లేతియం సజ్ఘహం ఆరుళ్ళన్తి దట్టబ్బం.

ఉత్తరమాతుపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. సుత్తపేతవత్తువణ్ణనా

అహం పురే పబ్బజితస్స భిక్షునోతి ఇదం సుత్తపేతవత్తు. తస్య కా ఉప్పత్తి? సావత్తియా కిర అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం గామకే అష్టాకం సత్థరి అనుప్పన్నేయేవ సత్తన్నం వస్ససతానం ఉపరి అజ్ఞాతరో దారకో ఏకం పచ్చేకబుద్ధం ఉపట్టహి. తస్స మాతా తస్మిం వయప్పత్తే తస్సత్తాయ సమానకులతో అజ్ఞాతరం కులధీతరం ఆనేసి. వివాహాదివసేయేవ చ సో కుమారో సహాయేహి సద్ధిం న్ఠాయితుం గతో అహినా దట్టో కాలమకాసి, “యక్ష్మాగహీనా”తిపి వదన్తి. సో పచ్చేకబుద్ధస్స ఉపట్టానేన బహుం కుసలకమ్మం కత్వా రితోపి తస్సా దారికాయ పటిబద్ధచిత్తతాయ విమానపేతో హుత్వా నిబ్బత్తి, మహిద్ధికో పన అహోసి మహానుభావో.

అథ సో తం దారికం అత్తనో విమానం నేతుకామో “కేన ను ఖో ఉపాయేన ఏసా దిట్టధమ్మవేదనీయకమ్మం కత్వా మయా సద్ధిం ఇథ అభిరమేయ్యా”తి తస్సా దిబ్బభోగసమ్మత్తియా అనుభవనహేతుం వీమంసంతో పచ్చేకబుద్ధం చీవరకమ్మం కరోంతం దిస్సా మనుస్సరూపేన గన్త్యా వన్దిత్వా “కిం, భన్తే, సుత్తకేన అట్టో అట్టి”తి ఆహ. “చీవరకమ్మం కరోమి, ఉపాసకా”తి. “తేన హి, భన్తే, అసుకస్మిం రానే సుత్తభిక్షం చరథా”తి తస్సా దారికాయ గేహం దస్సేసి. పచ్చేకబుద్ధో తత్థ గన్త్యా ఘరద్వారే అట్టాసి. అథ సా పచ్చేకబుద్ధం తత్థ రితం దిస్సా పసన్నమానసా “సుత్తకేన మే అయ్యో అట్టికో”తి ఇత్వా ఏకం సుత్తగుళం అదాసి. అథ సో అమనుస్సో మనుస్సరూపేన తస్స దారికాయ ఘరం గన్త్యా తస్సా మాతరం యాచిత్వా తాయ సద్ధిం కతిపాహం వసిత్యా తస్సా మాతుయా అనుగ్గహత్థం తస్మిం గేహే సబ్బభాజనాని హిరజ్జసువణ్ణస్స పూరేత్వా సబ్బత్థ ఉపరి నామం లిఖి “ఇదం దేవదత్తియం ధనం న కేనచి గహేతబ్బ”న్తి, తస్సా దారికం గహేత్వా అత్తనో విమానం అగమాసి. తస్సా మాతా పహూతం ధనం లభిత్వా అత్తనో ఇతకానం కపణ్ణికాదినహ్న దత్వా అత్తనా చ పరిభుజ్జేత్వా కాలం కరోన్తి “మమ ధీతా ఆగచ్ఛతి చే, ఇదం ధనం దస్సేథా”తి ఇతకానం కథేత్వా కాలమకాసి.

తతో సత్తన్నం వస్ససతానం అచ్చయేన అష్టాకం భగవతి లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్రే అనుక్యమేన సావత్తియం విహరన్తే తస్సా ఇత్తియా తేన అమనుస్సేన సద్ధిం వసన్తియా ఉక్కిణ్ణా ఉప్పజ్జి. సా తం “సాధు, అయ్యపుత్త, మం సకణ్ణోవ గేహం పటినేహి”తి వదన్తి -

౩౪౧. “అహం పురే పబ్బజితస్స భిక్షునో,

సుత్తం అదాసిం ఉపసంజ్ఞమ్మ యాచితా;
తస్స విపాకో విపులఫలూపలబ్భతి,
బహుకా చ మే ఉప్పజ్జరే వత్థకోటియో.

౩౪౨. “పుష్పాభికిణ్ణం రమితం విమానం, అనేకచిత్తం నరనారీసేవితం;
సాహం భుజ్ఞామి చ పారుపామి చ, పహూతవిత్తా న చ తావ ఖీయతి.

౩౪౩. “తస్సేవ కమ్మస్స విపాకమన్వయా, సుఖిన్సా సాతన్స ఇధూపలబ్భతి;
సాహం గత్వా పునదేవ మానుసం, కాహామి పుజ్ఞాని నయయ్యపుత్త మ”న్తి. -

ఇమా గాథా అభాసి.

౩౪౧. తత్త “పబ్బజితస్స భిక్షునో”తి ఇదం పచ్చేకబుద్ధం సద్ధాయ వుత్తం. నో హి కామాదిమలానం అత్తనో సంతానతో అనవసేసతో పబ్బజితత్తా పహీనత్తా పరమత్తతో “పబ్బజితో”తి, భిన్నకిలేసత్తా “భిక్షూ”తి చ వత్తబ్బతం అరహతి. సుత్తన్ని కప్పాసియసుత్తం. ఉపసంజ్ఞమ్మాతి మయ్ఘం గేహం ఉపసంజ్ఞమిత్వా. యాచితాతి “ఉద్దిస్స అరియా తిట్ఠన్తి, ఏసా అరియాన యాచనా”తి (జా. ౧.౭.౫౯) ఏవం వుత్తాయ కాయవిజ్ఞత్తిపయోగసజ్ఞాతాయ భిక్షాచరియాయ యాచితా. తస్మాతి తస్స సుత్తదానస్స. విపాకో విపులఫలూపలబ్భతీతి విపులఫలో ఉజారఉదయో మహాఉదయో విపాకో ఏతరహి ఉపలబ్భతి పచ్చనుభవీయతి. బహుకాతి అనేకా. వత్థకోటియోతి వత్తానం కోటియో, అనేకసతసహస్సపభేదాని వత్తానీతి అత్తో.

౩౪౨. అనేకచిత్తన్ని నానావిధచిత్తకమ్మం, అనేకేహి వా ముత్తామణిఆదీహి రతనేహి విచిత్తరూపం. నరనారీసేవితన్ని పరిచారకభూతేహి నరేహి నారీహి చ ఉపసేవితం. సాహం భుజ్ఞామీతి సా అహం తం విమానం పరిభుజ్ఞామి. పారుపామీతి అనేకాసు వత్థకోటీసు ఇచ్చితిచ్చితం నివాసేమి చేవ పరిదహామి చ. పహూతవిత్తాతి పహూతవిత్తూపకరణా మహద్ధనా మహాభోగా. న చ తావ ఖీయతీతి తన్సా విత్తం న ఖీయతి, న పరిక్లయం పరియాదానం గచ్చతి.

౩౪౩. తస్సేవ కమ్మస్స విపాకమన్వయాతి తస్సేవ సుత్తదానమయపుజ్ఞకమ్మస్స అన్వయా పచ్చయా హేతుభావేన విపాకభూతం సుఖం, ఇట్ఠమధురసజ్ఞాతం సాతన్స ఇథ ఇమస్మిం విమానే ఉపలబ్భతి. గత్వా పునదేవ మానుసన్ని పున ఏవ మానుస్సలోకం ఉపగత్వా. కాహామి పుజ్ఞానీతి మయ్ఘం సుఖవిసేసనిప్పాదకాని పుజ్ఞాని కరిస్సామి, యేసం వా మయా అయం సమ్మత్తి లద్ధాతి అధిప్పాయో. నయయ్యపుత్త మన్తి, అయ్యపుత్త, మం మానుస్సలోకం నయ, నేహీతి అత్తో.

తం సుత్వా నో అమనుస్సో తస్సా పటిబద్ధచిత్తతాయ అనుకమ్పాయ గమనం అనిచ్చన్తో -

౩౪౪. “సత్త తువం వస్ససతా ఇథాగతా,
జిణ్ణా చ వుడ్డా చ తహిం భవిస్ససి;
సబ్బేవ తే కాలకతా చ ఇతాకా,
కిం తత్త గత్వాన ఇతో కరిస్ససీ”తి. -

గాధమాహ. తత్త సత్తాతి విభత్తిలోపేన నిద్దేసో, నిస్సక్కే వా ఏతం పచ్చత్తవచనం. వస్ససత్తాతి వస్ససత్తో, సత్తహి వస్ససత్తేహి ఉద్ధం తువం ఇధాగతా ఇమం విమానం ఆగతా, ఇధాగతాయ తుయ్యం సత్త వస్ససత్తాని హోస్తీతి అత్తో. జిణ్ణా చ వుడ్డా చ తహిం భవిస్ససీతి ఇధ దిట్టేహి ఉతుఆహారేహి ఉపధమ్మితత్తభావా కమ్మానుభావేన ఏత్తకం కాలం దహరాకారేనేవ రితా. ఇతో పన గతా కమ్మస్స చ పరిక్ఖేణత్తా మనుస్సానఇచ్చ ఉతుఆహారవసేన జరాజిణ్ణా వయోవుడ్డా చ తహిం మనుస్సలోకే భవిస్ససి. కిన్తి? సట్టేవ తే కాలకతా చ ఇతకాతి దీఘస్స అద్ధునో గతత్తా తవ ఇతయోపి సట్టే ఏవ మతా, తస్మా ఇతో దేవలోకతో తత్త మనుస్సలోకం గత్వా కిం కరిస్ససి, అవసేసమ్మి ఆయుఇచ్చ ఇధేవ ఖేపేహి, ఇధ వసాహీతి అధిప్పాయో.

ఏవం తేన వుత్తా సా తస్స వచనం అసద్దహన్తి పునదేవ -

౩౪౫. “సత్తేవ వస్సాని ఇధాగతాయ మే, దిబ్బఇచ్చ సుఖఇచ్చ సమప్పితాయ;

సాహం గత్వా పునదేవ మానుసం, కాహమి పుజ్జాని నయయ్యపుత్త మ”న్తి. -

గాధమాహ. తత్త సత్తేవ వస్సాని ఇధాగతాయ మేతి, అయ్యపుత్త, మయ్యం ఇధాగతాయ సత్తేవ వస్సాని మజ్జో వీతివత్తాని. సత్త వస్ససత్తాని దిబ్బసుఖసమప్పితాయ బహుమ్మి కాలం గతం అసల్లక్ఖేన్తి ఏవమాహ.

ఏవం పన తాయ వుత్తో సో విమానపేతో నానప్పకారం తం అనుసాసిత్వా “త్వం ఇదాని సత్తాహతో ఉత్తరి తత్త న జీవిస్ససి, మాతుయా తే నిక్కిత్తం మయా దిన్నం ధనం అత్తి, తం సమణబ్రాహ్మణానం దత్వా ఇధేవ ఉప్పత్తిం పట్టేహి”తి వత్వా తం బాహాయం గహేత్వా గామమజ్జే రపేత్వా “ఇధాగతే అజ్ఞోపి జనే ‘యథాబలం పుజ్జాని కరోథా’తి ఓవదేయ్యాసీ”తి వత్వా గతో. తేన వుత్తం -

౩౪౬. “సో తం గహేత్వాన పసయ్య బాహాయం, పచ్చానయిత్వాన థేరిం సుదుబ్బలం;

వజ్జేసి ‘అజ్ఞమ్మి జనం ఇధాగతం, కరోథ పుజ్జాని సుఖూపలబ్ధతీ”తి.

తత్త సోతి సో విమానపేతో. తన్తి తం ఇత్తిం. గహేత్వాన పసయ్య బాహాయన్తి పసయ్య నేతా వియ బాహాయం తం గహేత్వా. పచ్చానయిత్వానాతి తస్సా జాతసంవుడ్డగామం పునదేవ ఆనయిత్వా. థేరిన్తి థావరిం, జిణ్ణం వుడ్డన్తి అత్తో. సుదుబ్బలన్తి జరాజిణ్ణతాయ ఏవ సుట్టు దుబ్బలం. సా కిర తతో విమానతో అపగమనసమనంతరమేవ జిణ్ణా వుడ్డా మహల్లికా అద్ధగతా వయోఅనుప్పత్తా అహోసి. వజ్జేసీతి వదేయ్యాసి. వత్తబ్బవచనాకారఇచ్చ దస్సేతుం “అజ్ఞమ్మి జన”న్తిఆది వుత్తం. తస్సన్తో - భద్దే, త్వమ్మి పుజ్జం కరేయ్యాసి, అజ్ఞమ్మి జనం ఇధ తవ దస్సనత్తాయ ఆగతం “భద్రముఖా, ఆదిత్తం సీసం వా చేలం వా అజ్ఞుపేక్షిత్వాపి దానసీలాదీని పుజ్జాని కరోథాతి, కతే చ పుజ్జో ఏకంసేనేవ తస్స ఫలభూతం సుఖం ఉపలబ్ధతి, న ఏత్త సంసయో కాతర్హీ”తి వదేయ్యాసి ఓవదేయ్యాసీతి.

ఏవఇచ్చ వత్వా తస్మిం గతే సా ఇత్తీ అత్తనో ఇతకానం వసనట్టానం గత్వా తేసం అత్తానం జానాపేత్వా తేహి నియ్యాదితధనం గహేత్వా సమణబ్రాహ్మణానం దానం దేన్తి అత్తనో సన్తికం ఆగతాగతానం -

౩౪౭. “దిట్టా మయా అకతేన సాధునా, పేతా విహజ్జన్తి తథేవ మనుస్సా;

కమ్మిళ్ళ కత్వా సుఖవేదనీయం, దేవా మనుస్సా చ సుఖే రితా పజా"తి. -

గాఢాయ ఓవాదమదాసి.

తత్త అకతేనాతి అనిబ్బత్తితేన అత్తనా అనుపచితేన. సాధునాతి కుసలకమ్మేన, ఇత్థమ్మాతలక్ఖణ్ణే కరణవచనం. విహిళ్ళాన్తీతి విఘాతం ఆపజ్జన్తి. సుఖవేదనీయన్తి సుఖవిపాకం పుజ్జాకమ్మం. సుఖే రితాతి సుఖే పతిట్టితా. "సుఖేధితా"తి వా పారో, సుఖేన అభివుడ్డా ఫీతాతి అత్తో. అయిత్తోత్త అధిప్పాయో - యథా పేతా తథేవ మనుస్సా అకతేన కుసలేన, కతేన చ అకుసలేన విహిళ్ళామానా ఖుప్పిపాసాదినా విఘాతం ఆపజ్జన్తా మహాదుక్ఖం అనుభవన్తా దిట్టా మయా. సుఖవేదనీయం పన కమ్మం కత్వా తేన కతేన కుసలకమ్మేన, అకతేన చ అకుసలకమ్మేన దేవమనుస్సపరియాపన్నా పజా సుఖే రితా దిట్టా మయా, అత్తపచ్చక్ఖమేతం, తస్మా పాపం దూరతోవ పరివజ్జేన్తా పుజ్జాకిరియాయ యుత్తపయుత్తా హోధాతి.

ఏవం పన ఓవాదం దేన్తీ సమణబ్రాహ్మణాదీనం సత్తాహం మహాదానం పవత్తేత్వా సత్తమే దివసే కాలం కత్వా తావతింసేసు నిబ్బత్తి. భిక్షూ తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి, విసేసతో చ పచ్చేకబుద్ధేసు పవత్తితదానస్స మహప్పలతం మహానిసంసతళ్ళా పకాసేసి. తం సుత్వా మహాజనో విగతమలమచ్చేరో దానాదిపుజ్జాభిరతో అహోసీతి.

సుత్తపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧.౨. కణ్ణముణ్ణపేతివత్తువణ్ణనా

సోణ్ణసోపానఫలకాతి ఇదం సత్థరి సావత్తియం విహరన్తే కణ్ణముణ్ణపేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. అతీతే కిర కస్సపబుద్ధకాలే కిమిలనగరే అణ్ణాతరో ఉపాసకో సోతాపన్నో పఞ్చహి ఉపాసకసతేహి సద్ధిం సమానచ్చన్తో హుత్వా ఆరామరోపనసేతుబద్ధనచక్కుమనకరణాదీసు పుజ్జాకమ్మేసు పసుతో హుత్వా విహరన్తో సజ్జస్స విహారం కారేత్వా తేహి సద్ధిం కాలేన కాలం విహారం గచ్ఛతి. తేసం భరియాయోపి ఉపాసికా హుత్వా అణ్ణమణ్ణం సమగ్గా మాలాగన్ధవిలేపనాదిహత్థా కాలేన కాలం విహారం గచ్ఛన్తియో అన్తరామగ్గే ఆరామసభాదీసు విస్సమిత్వా గచ్ఛన్తి.

అధేకదివసం కతిపయా ధుత్తా ఏకిస్సా సభాయ సన్నిసిన్నా తాసు తత్త విస్సమిత్వా గతాసు తాసం రూపసమ్మత్తిం దిస్సా పటిబద్ధచిత్తా హుత్వా తాసం సీలాచారగుణసమ్మన్నతం ఇత్తా కథం సముట్టాపేసుం "కో ఏతాసు ఏకిస్సాపి సీలభేదం కాతుం సమత్తో"తి. తత్త అణ్ణాతరో "అహం సమత్తో"తి ఆహ. తే తేన "సహస్సీన అబ్బుతం కరోమా"తి అబ్బుతం అకంసు. సో అనేకేహి ఉపాయేహి వాయమమానో తాసు సభం ఆగతాసు సుముఞ్చితం సత్తతన్తిం మధురస్సరం వీణం వాదేన్తో మధురేవ సరేన కామపటిసంయుత్తగీతాని గాయన్తో గీతసద్దేన తాసు అణ్ణాతరం ఇత్తిం సీలభేదం పాపేన్తో అతిచారినిం కత్వా తే ధుత్తే సహస్సం పరాజేసి. తే సహస్సపరాజితా తస్సా సామికస్స ఆరోచేసుం. సామికో తం పుచ్చి - "కిం త్వం ఏవరూపా, యథా తే పురిసా అవోచు"న్తి. సా "నాహం ఈదిసం జానామీ"తి పటిక్ఖిపిత్వా తస్మిం అసద్దహన్తే సమీపే రితం సునఖం దస్సేత్వా సపథం అకాసి "సచే మయా తాదిసం పాపకమ్మం కతం, అయం చిన్నకణ్ణో కాళసునఖో తత్త తత్త భవే జాతం మం ఖాదతూ"తి. ఇతరాపి పఞ్చసతా ఇత్తియో తం ఇత్తిం అతిచారినిం జానన్తీ కిం అయం తథారూపం పాపం

అకాసి, ఉదాహు నాకాసీ"తి చోదితా "న మయం ఏవరూపం జానామా"తి ముసా వత్వా "సచే మయం జానామ, భవే భవే ఏతిస్సాయేవ దాసియో భవేయ్యామా"తి సపథం అకంసు.

అథ సా అతిచారిసీ ఇత్థీ తేనేవ విప్పటిసారేన డయ్యమానహదయా సుస్సిత్వా న చిరేనేవ కాలం కత్వా హిమవతి పబ్బతరాజే సత్తన్నం మహాసరానం అజ్ఞాతరస్స కణ్ణముణ్ణదహస్స తీరే విమానపేతీ హుత్వా నిబ్బత్తి. విమానసామన్తా చస్సా కమ్మవిపాకానుభవనయోగ్గా ఏకా పోక్షరణీ నిబ్బత్తి. సేసా చ పఞ్చసతా ఇత్తియో కాలం కత్వా సపథకమ్మవసేన తస్సాయేవ దాసియో హుత్వా నిబ్బత్తింసు. సా తత్త పుట్టే కతస్స పుజ్జాకమ్మస్స ఫలేన దివసభాగం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా అడ్డరత్తే పాపకమ్మబలసఞ్చోదితా సయనతో ఉట్టహిత్వా పోక్షరణీతీరం గచ్ఛతి. తత్త గతం గజపోతకప్పమాణో ఏకో కాళసునఖో భేరవరూపో చిన్నకణ్ణో తిఖిణాయతకథినదారో సువిప్పులితఖదిరఙ్గారపుజ్జాసదిసనయనే నిరంతరప్పవత్తవిజ్జులతాసజ్ఞాతసదిసజిహ్వో కథినతిఖిణసఖో ఖరాయతదుబ్బణ్ణలోమో తతో ఆగన్తా తం భూమియం నిపాతేత్వా అతిసయజిఘచ్ఛాభిభూతో వియ పసయ్య ఖాదంతో అట్టిసజ్జలికమత్తం కత్వా దంతేహి గహేత్వా పోక్షరణీయం ఖిపిత్వా అంతరధాయతి. సా చ తత్త పక్ఖిత్తసమనంతరమేవ పకతిరూపధారిసీ హుత్వా విమానం అభిరుయ్య సయనే నిపజ్జతి. ఇతరా పన తస్సా దాసబ్యమేవ దుక్ఖం అనుభవన్తి. ఏవం తాసం తత్త వసన్తీనం పజ్జాసాధికాని పఞ్చ వస్ససతాని వీతివత్తాని.

అథ తాసం పురిసేహి వినా దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవన్తీనం ఉక్కణ్ణా అహీసుం. తత్త చ కణ్ణముణ్ణదహతో నిగ్గతా పబ్బతవివరేన ఆగన్తా గఙ్గం నదిం అనుపవిత్తా ఏకా నదీ అత్తి. తాసఞ్చ వసనట్టానసమీపే ఏకో దిబ్బఫలేహి అమ్మరుక్ఖేహి పనసలబుజాదీహి చ ఉపసోభితో ఆరామసదిసో అరఙ్గాప్పదేసో అత్తి. తా ఏవం సమచిన్తేసుం - "హన్త, మయం ఇమాని అమ్మఫలాని ఇమిస్సా నదియా పక్ఖిపిస్సామ, అప్పేవ నామ ఇమం ఫలం దిస్సా ఫలలోభేన కోచిదేవ పురిసో ఇథాగచ్ఛేయ్య, తేన సద్ధిం రమిస్సామాతి. తా తథా అకంసు. తాహి పన పక్ఖిత్తాని అమ్మఫలాని కానిచి తాపసా గణ్ణింసు, కానిచి వనచరకా, కానిచి కాకా విలుజ్జింసు, కానిచి తీరే లగ్గింసు. ఏకం పన గఙ్గాయ సోతం పత్వా అనుక్కమేన బారాణసిం సమ్మాపుణి.

తేన చ సమయేన బారాణసిరాజా లోహజాలపరిక్ఖిత్తే గఙ్గాజలే న్ధాయతి. అథ తం ఫలం నదిసోతేన వుయ్యమానం అనుక్కమేన ఆగన్తా లోహజాలే లగ్గి. తం వణ్ణగన్ధరససమ్మన్నం మహాన్తం దిబ్బం అమ్మఫలం దిస్సా రాజపురిసా రఙ్గో ఉపనేసుం. రాజా తస్స ఏకదేసం గహేత్వా వీమంసనత్థాయ ఏకస్స బన్ధనాగారే ఠపితస్స వజ్జుచోరస్స ఖాదితుం అదాసి. సో తం ఖాదిత్వా "దేవ, మయా ఏవరూపం న ఖాదితపుబ్బం, దిబ్బమిదం మఙ్గో అమ్మఫల"న్తి ఆహ. రాజా పునపి తస్స ఏకం ఖణ్ణం అదాసి. సో తం ఖాదిత్వా విగతవలితపలితో అతివియ మనోహరరూపో యోబ్బనే రితో వియ అహోసి. తం దిస్సా రాజా అచ్చరియబ్బుతజాతో తం అమ్మఫలం పరిభుజ్జిత్వా సరీరే విసేసం లభిత్వా మనుస్సే పుచ్చి - "కత్త ఏవరూపాని దిబ్బఅమ్మఫలాని సంవిజ్ఞన్తీ"తి? మనుస్సా ఏవమాహంసు - "హిమవన్తే కిర, దేవ, పబ్బతరాజే"తి. "సక్కా పన తాని ఆనేతు"న్తి? "వనచరకా, దేవ, జానన్తీ"తి.

రాజా వనచరకే పక్కిసాపేత్వా తేసం తమత్తం ఆచిక్కిత్వా తేహి సమ్మన్తేత్వా దిన్నస్స ఏకస్స వనచరకస్స సహస్సం దత్వా తం విస్సజ్జేసి - "గచ్ఛ, సీఘం తం మే అమ్మఫలం ఆనేహి"తి. సో తం కహాపణసహస్సం పుత్తదారస్స దత్వా పాథేయ్యం గహేత్వా పటిగఙ్గం కణ్ణముణ్ణదహాభిముఖో గన్తా మనుస్సపథం అతిక్కమిత్వా కణ్ణముణ్ణదహతో ఓరం

సట్టియోజనప్పమాణే పదేసే ఏకం తాపసం దిస్వా తేన ఆచిక్ష్టితమగ్నేన గచ్ఛన్తో పున తింసయోజనప్పమాణే పదేసే ఏకం తాపసం దిస్వా, తేన ఆచిక్ష్టితమగ్నేన గచ్ఛన్తో పున పన్నరసయోజనప్పమాణే రానే అజ్ఞాం తాపసం దిస్వా, తస్య అత్తనో ఆగమనకారణం కథేసి. తాపసో తం అనుసాసి - “ఇతో పట్టాయ ఇమం మహాగర్భం పహాయ ఇమం ఖుద్ధకనదిం నిస్సాయ పటిసోతం గచ్ఛన్తో యదా పబ్బతవివరం పస్ససి, తదా రత్తియం ఉక్కం గహేత్వా పవిసేయ్యాసి. అయఇన్ద్ర నదీ రత్తియం నప్పవత్తతి, తేన తే గమనయోగ్గా హోతి, కతిపయయోజనాతిక్రమేన తే అమ్బే పస్సిస్ససీ”తి. సో తథా కత్వా ఉదయన్తే సూరియే వివిధరతనరంసిజాలపజ్ఞోతితభూమిభాగం ఫలభారావనతసాఖావితానతరుగణోపసోభితం నానావిధవిహజ్గణూపకూజితం అతివియ మనోహరం అమ్బువనం సమ్మాపుణి.

అథ నం తా అమనుస్సిత్థియో దూరతోవ ఆగచ్ఛన్తం దిస్వా “ఏస మమ పరిగ్గహో, ఏస మమ పరిగ్గహో”తి ఉపధావింసు. సో పన తాహి సద్ధిం తత్థ దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవితుం యోగ్గస్స పుజ్ఞాకమ్మస్స అకతత్తా తా దిస్వావ భీతో విరవన్తో పలాయిత్యా అనుక్రమేన బారాణసిం పత్వా తం పవత్తిం రజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా తం సుత్వా తా ఇత్థియో దట్టుం అమ్బుఫలాని చ పరిభుజ్జేతుం సజ్జాతాభిలాసో రజ్జుభారం అమచ్ఛేసు ఆరోపేత్వా మిగవాపదేసేన సన్నద్ధధనుకలాపో ఖగ్గం బద్ధిత్యా కతిపయమనుస్సపరివారో తేనేవ వనచరకేన దస్సితమగ్నేన గత్వా కతిపయయోజనన్తరే రానే మనుస్సేపి రపేత్వా వనచరకమేవ గహేత్వా అనుక్రమేన గత్వా తమ్పి తతో నివత్తాపేత్వా ఉదయన్తే దివాకరే అమ్బువనం పావిసి. అథ నం తా ఇత్థియో అభినవఉప్పన్నమివ దేవపుత్తం దిస్వా పచ్చుగ్గత్వా “రాజా”తి ఇత్వా సజ్జాతసినేహబహుమానా సక్కచ్చం న్హాపేత్వా దిబ్బేహి వత్థాలజ్ఞారమాలాగన్ధవిలేపనేహి సుమణ్ణితపసాధితం కత్వా విమానం ఆరోపేత్వా నానగ్గరసం దిబ్బభోజనం భోజేత్వా తస్య ఇచ్ఛానురూపం పయిరుపాసింసు.

అథ దియడ్డవస్ససతే అతిక్రన్తే రాజా అడ్డరత్తిసమయే ఉట్టహిత్వా నిసిన్నో తం అతిచారినిం పేతిం పోక్ఖరణీతీరం గచ్ఛన్తిం దిస్వా “కిం ను ఖో ఏసా ఇమాయ వేలాయ గచ్ఛతీ”తి వీమంసితుకామో అనుబద్ధి. అథ నం తత్థ గతం సునఖేన ఖజ్జమానం దిస్వా “కిం ను ఖో ఇద”న్తి అజానన్తో తయో చ దివసే వీమంసిత్వా “ఏసో ఏతిస్సా పచ్చామిత్తో భవిస్సతీ”తి నిసితేన ఉసునా విజ్ఞిత్యా జీవితా వోరోపేత్వా తస్మా ఇత్థిం పోథేత్వా పోక్ఖరణిం ఓతారేత్వా పటిలద్ధపురిమరూపం దిస్వా -

౩౪౮. “సోణ్ణసోపానఫలకా , సోణ్ణవాలుకసన్ధతా;

తత్థ సోగన్ధియా వగ్గా, సుచిగన్ధా మనోరమా.

౩౪౯. “నానారుక్ఖేహి సఇచ్చన్నా, నానాగన్ధసమేరితా;

నానాపదుమసఇచ్చన్నా, పుణ్ణరీకసమోతతా.

౩౫౦. “సురభిం సమ్మవాయన్తి, మనుజ్ఞౌ మాలుతేరితా;

హంసకోఞ్చాభిరుదా చ, చక్కవక్కాభిక్కుజితా.

౩౫౧. “నానాదిజగణాకిణ్ణా, నానాసరగణాయుతా;

నానాఫలధరా రుక్ఖా, నానాపుప్పధరా వనా.

౩౫౨. “న మనుస్సేసు ఈదిసం, నగరం యాదిసం ఇదం;

పాసాదా బహుకా తుయ్యం, సోవణ్ణరూపియామయా;
దద్దల్లమానా ఆభేన్తి, సమన్తా చతురో దిసా.

౩౦౩. “పశ్చా దాసిసతా తుయ్యం, యా తేమా పరిచారికా;
తా కమ్మకాయూరధరా, కశ్చనావేళభూసితా.

౩౦౪. “పల్లజ్కా బహుకా తుయ్యం, సోవణ్ణరూపియామయా;
కదలిమిగసశ్చన్నా, సజ్జా గోనకసన్ధతా.

౩౦౫. “యత్థ తువం వాసూపగతా, సబ్బకామసమిద్ధినీ;
సమ్మత్తాయద్ధరత్తాయ, తతో ఉట్టాయ గచ్ఛసి.

౩౦౬. “ఉయ్యానభూమిం గన్తాన, పోక్ఖరణ్ణో సమన్తతో;
తస్సా తీరే తువం రాసి, హరితే సద్దలే సుభే.

౩౦౭. “తతో తే కణ్ణముణ్ణో సునఖో, అజ్ఞమజ్ఞాని ఖాదతి;
యదా చ ఖాయితా ఆసి, అట్టిసజ్జలికా కతా;
ఓగాహసి పోక్ఖరణిం, హోతి కాయో యథా పురే.

౩౦౮. “తతో త్వం అజ్ఞపచ్చగ్గీ, సుచారు పియదస్సనా;
వత్తేన పారుపిత్వాన, ఆయాసి మమ సన్తికం.

౩౦౯. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, కణ్ణముణ్ణో సునఖో తవ;
అజ్ఞమజ్ఞాని ఖాదతీ”తి. —

ద్వాదసహి గాథాహి తం తస్స పవత్తిం పటిపుచ్చి.

౩౪౮. తత్థ సోణ్ణసోపానఫలకాతి సువణ్ణమయసోపానఫలకా. సోణ్ణవాలుకసన్ధతాతి సమన్తతో సువణ్ణమయాహి
వాలుకాహి సన్ధతా. తత్థాతి పోక్ఖరణియం. సోగన్ధియాతి సోగన్ధికా. వగ్గాతి సున్దరా రుచిరా. సుచిగన్ధాతి మనుజ్ఞాగన్ధా.

౩౪౯. నానాగన్ధసమేరితాతి నానావిధసురభిగన్ధవసేన గన్ధవాయునా సమన్తతో ఏరితా. నానాపదుమసశ్చన్నాతి
నానావిధరత్తపదుమసశ్చాదితసలిలతలా. పుణ్ణరీకసమోతతాతి సేతపదుమేహి చ సమోకిణ్ణా.

౩౫౦. సురభిం సమ్మవాయన్తీతి సమ్మదేవ సుగన్ధం వాయతి పోక్ఖరణీతి అధిప్పాయో. హంసకోశ్చాభిరుదాతి హంసేహి
చ కోశ్చోహి చ అభినాదితా.

౩౫౧. నానాదిజగణాకిణ్ణాతి నానాదిజగణాకిణ్ణా. నానాసరగణాయుతాతి నానావిధవిహజ్జమాభిరుదసమూహాయుత్తా.
నానాఫలధరాతి నానావిధఫలధారినో సబ్బకాలం వివిధఫలభారనమితసాఖత్తా. నానాపుష్పధరా వనాతి
నానావిధసురభికుసుమదాయికాని వనానీతి అత్తో. లిజ్జవిపల్లాసేన హి “వనా”తి వుత్తం.

౩౫౨. న మనుస్సేసు ఈదిసం నగరన్తి యాదిసం తవ ఇదం నగరం, ఈదిసం మనుస్సేసు నత్తి, మనుస్సలోకే న
ఉపలబ్ధతీతి అత్తో. రూపీయమయాతి రజతమయా. దద్దల్లమానాతి అతివియ విరోచమానా. ఆభేన్తీతి సోభయన్తి. సమన్తా
చతురో దిసాతి సమన్తతో చతస్సోపి దిసాయో.

౩౫౩. యా తేమాతి యా తే ఇమా. పరిచారికాతి వేయ్యావచ్చకారినియో. తాతి తా పరిచారికాయో.
కమ్మకాయూరధరాతి సజ్జవలయకాయూరవిభూసితా. కజ్జనావేళభూసితాతి సువణ్ణవటంసకసమలజ్జతకేసహత్థా.

౩౫౪. కదలిమిగసజ్ఞాన్నాతి కదలిమిగచమ్మపచ్చత్థరణత్థతా. సజ్జాతి సజ్జితా సయితుం యుత్తరూపా. గోనకసన్ధతాతి
దీఘలోమకేన కోజవేన సన్ధతా.

౩౫౫. యత్థాతి యస్మిం పల్లజ్కే. వాసూపగతాతి వాసం ఉపగతా, సయితాతి అత్తో. సమ్మత్తాయద్ధరత్తాయాతి
అద్ధరత్తియా ఉపగతాయ. తతోతి పల్లజ్కతో.

౩౫౬. పోక్ఖరణ్ణాతి పోక్ఖరణియా. హరితేతి నీలే. సద్దలేతి తరుణతిణసజ్ఞాన్నే. సుభేతి సుద్ధే. సుభేతి వా తస్సా
ఆలపనం. భద్దే, సమన్తతో హరితే సద్దలే తస్సా పోక్ఖరణియా తీరే త్వం గన్తాన రాసి తిట్టసీతి యోజనా.

౩౫౭. కణ్ణముణ్ణోతి ఖణ్ణితకణ్ణో చిన్నకణ్ణో. ఖాయితా ఆసీతి ఖాదితా అహోసి. అట్టిసజ్జలికా కతాతి అట్టిసజ్జలికమత్తా
కతా. యథా పురేతి సునఖేన ఖాదనతో పుట్టే వియ.

౩౫౮. తతోతి పోక్ఖరణిం ఓగాహనతో పచ్చా. అజ్ఞపచ్చజ్ఞీతి పరిపుణ్ణసబ్బజ్ఞపచ్చజ్ఞవతీ. సుచారూతి సుట్టు మనోరమా.
పియదస్సనాతి దస్సనీయా. ఆయాసీతి ఆగచ్ఛసి.

ఏవం తేన రజ్ఞా పుచ్చితా సా పేతీ ఆదితో పట్టాయ అత్తనో పవత్తిం తస్స కథేన్తి -

౩౬౦. “కిమిలాయం గహపతి, సద్ధో ఆసి ఉపాసకో;
తస్సాహం భరియా ఆసిం, దుస్సీలా అతిచారిన్.

౩౬౧. “సో మం అతిచరమానాయ, సామికో ఏతదబ్రవి;
‘నేతం తం ఛన్నం పతిరూపం, యం త్వం అతిచరాసి మం’.

౩౬౨. “సాహం ఘోరజ్ఞా సపథం, ముసావాదజ్ఞా భాసిసం;
‘నాహం తం అతిచరామి, కాయేన ఉద చేతసా.

౩౬౩. “సచాహం తం అతిచరామి, కాయేన ఉద చేతసా;

కణ్ణముణ్ణోయం సునఖో, అజ్ఞమజ్ఞాని ఖాదతు’.

౩౬౪. “తస్య కమ్మస్య విపాకం, ముసావాదస్య చూభయం;

సత్తేవ వస్ససతాని, అనుభూతం యతో హి మే;

కణ్ణముణ్ణో చ సునఖో, అజ్ఞమజ్ఞాని ఖాదతీ”తి. – పశ్చ గాథా ఆహ;

౩౬౦-౧. తత్త కిమిలాయన్తి ఏవంనామకే నగరే. అతిచారిసీతి భరియా హి పతిం అతిక్కమ్మ చరణతో “అతిచారిసీ”తి వుచ్చతి. అతిచరమానాయ మయి సో సామికో మం ఏతదబ్రవీతి యోజనా. నేతం ఛన్నన్తిఆది వుత్తాకారదస్సనం. తత్త నేతం ఛన్నన్తి న ఏతం యుత్తం. న పతిరూపన్తి తస్సేవ వేవచనం. యన్తి కిరియాపరామసనం. అతిచరాసీతి అతిచరసి, అయమేవ వా పాలో. యం మం త్వం అతిచరసి, తత్త యం అతిచరణం, నేతం ఛన్నం నేతం పతిరూపన్తి అత్తో.

౩౬౨-౪. ఘోరన్తి దారుణం. సపథన్తి సపనం. భాసిసన్తి అభాసిం. సచాహన్తి సచే అహం. తన్తి త్వం. తస్య కమ్మస్సాతి తస్య పాపకమ్మస్య దుస్సీల్యకమ్మస్య. ముసావాదస్య చాతి “నాహం తం అతిచరామీ”తి వుత్తముసావాదస్య చ. ఉభయన్తి ఉభయస్య విపాకం. అనుభూతన్తి అనుభూయమానం మయాతి అత్తో. యతోతి యతో పాపకమ్మతో.

ఏవశ్చ పన వత్వా తేన అత్తనో కతం ఉపకారం కిత్తేన్తి –

౩౬౩. “త్వశ్చ దేవ బహుకారో, అత్తాయ మే ఇధాగతో;

సుముత్తాహం కణ్ణముణ్ణస్స, అసోకా అకుతోభయా.

౩౬౬. “తాహం దేవ నమస్సామి, యాచామి పజ్జలీకతా;

భుజ్జ అమానుసే కామే, రమ దేవ మయా సహ”తి. –

ద్వే గాథా ఆహ. తత్త దేవాతి రాజానం ఆలపతి. కణ్ణముణ్ణస్సాతి కణ్ణముణ్ణతో. నిస్సక్కే హి ఇదం సామివచనం. అథ రాజా తత్త వాసేన నిబ్బిన్నమానసో గమనజ్ఞాసయం పకాసేసి. తం సుత్వా పేతీ రజ్జో పటిబద్ధచిత్తా తత్తేవస్స వాసం యాచన్తి “తాహం, దేవ, నమస్సామీ”తి గాథమాహ.

పున రాజా ఏకంసేన నగరం గన్తుకామోవ హుత్వా అత్తనో అజ్ఞాసయం పవేదేన్తో –

౩౬౭. “భుత్తా అమానుసా కామా, రమితోమ్మి తయా సహ;

తాహం సుభగే యాచామి, ఖిప్పం పటినయాహి మ”న్తి. –

ఓసానగాథమాహ. తత్త తాహన్తి తం అహం. సుభగేతి సుభగయుత్తే. పటినయాహి మన్తి మయ్యం నగరమేవ మం పటినేహి. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవ.

అథ సా విమానపేతీ రజ్జో వచనం సుత్వా వియోగం అసహమానా సోకాతురతాయ బ్యాకులహదయా వేధమానసరీరా నానావిధేహి ఉపాయేహి ఆయాచిత్వాపి తం తత్త వాసేతుం అసక్కోన్తి బహూహి మహారహేహి రతనేహి సద్ధిం రాజానం

నగరం నేత్వా పాసాదం ఆరోపిత్వా కన్దిత్వా పరిదేవిత్వా అత్తనో వసనట్టానమేవ గతా. రాజా పన తం దిస్వా సజ్జాతసంవేగో దానాదీని పుష్కాకమ్మాని కత్వా సగ్గపరాయణో అహోసి. అథ అష్టాకం భగవతి లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్రే అనుక్మమేన సావత్తియం విహరన్తే ఏకదివసం ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో పబ్బతచారికం చరమానో తం ఇత్తిం సపరివారం దిస్వా తాయ కతకమ్మం పుచ్చి. సా ఆదితో పట్టాయ సబ్బం ధేరస్స కథేసి. ధేరో తాసం ధమ్మం దేసేసి. తం పవత్తిం ధేరో భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. మహాజనో పటిలద్ధసంవేగో పాపతో ఓరమిత్వా దానాదీని పుష్కాకమ్మాని కత్వా సగ్గపరాయణో అహోసీతి.

కణ్ణముణ్ణపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. ఊబ్బరిపేతవత్తువణ్ణనా

అహు రాజా బ్రహ్మదత్తోతి ఇదం ఉబ్బరిపేతవత్తుం సత్థా జేతవనే విహరన్తో అజ్ఞాతరం ఉపాసికం ఆరబ్బ కథేసి . సావత్తియం కిర అజ్ఞాతరాయ ఉపాసికాయ సామికో కాలమకాసి. సా పతివియోగదుక్ఖాతురా సోచన్తీ ఆళాహనం గన్త్యా రోదతి. భగవా తస్సా సోతాపత్తిఫలస్స ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం దిస్వా కరుణాయ సజ్ఞోదితమానసో హుత్వా తస్సా గేహం గన్త్యా పజ్జత్తే ఆసనే నిసీది. ఉపాసికా సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. అథ నం సత్థా “కిం, ఉపాసికే, సోచసీ”తి వత్వా “ఆమ, భగవా, పీయవిప్పయోగేన సోచామీ”తి వుత్తే తస్సా సోకం అపనేతుకామో అతీతం ఆహరి.

అతీతే పజ్జాలరట్టే కపిలనగరే చూళనీబ్రహ్మదత్తో నామ రాజా అహోసి. సో అగతిగమనం పహాయ అత్తనో విజితే పజాయ హితకరణనిరతో దస రాజధమ్మే అకోపిత్వా రజ్జం అనుసాసమానో కదాచి “అత్తనో రజ్జే కిం వదన్తీ”తి సోతుకామో తున్నవాయవేసం గహేత్వా ఏకో అదుతియో నగరతో నిక్ఖమిత్వా గామతో గామం జనపదతో జనపదం విచరిత్వా సబ్బరజ్జం అకణ్ణకం అనుపపీళం మనుసేసే సమ్మోదమానే అపారుతఘరే మజ్జో విహరన్తే దిస్వా సోమనస్సజాతో నివత్తిత్వా నగరాభిముఖో ఆగచ్ఛన్తో అజ్ఞాతరస్మిం గామే ఏకిస్సా విధవాయ దుగ్గతిత్థియా గేహం పావిసి. సా తం దిస్వా ఆహ - “కో ను త్వం, అయ్యో, కుతో వా ఆగతోసీ”తి? “అహం తున్నవాయో, భద్దే, భతియా తున్నవాయకమ్మం కరోన్తో విచరామి. యది తుష్టాకం తున్నవాయకమ్మం అత్తి, భత్తజ్ఞా వేతనజ్ఞా దేధ, తుష్టాకమ్మి కమ్మం కరోమీ”తి. “నత్థమ్మాకం కమ్మం భత్తవేతనం వా, అజ్ఞోసం కరోహి, అయ్యా”తి. సో తత్త కతిపాహం వసన్తో ధజ్జాపుజ్జాలక్ఖణసమ్మన్నం తస్సా ధీతరం దిస్వా మాతరం ఆహ - “అయం దారికా కిం కేనచి కతపరిగ్గహో, ఉదాహు అకతపరిగ్గహో. సచే పన కేనచి అకతపరిగ్గహో, ఇమం మయ్యం దేధ, అహం తుష్టాకం సుఖేన జీవనూపాయం కాతుం సమత్థో”తి. “సాధు, అయ్యా”తి సా తస్స తం అదాసి.

సో తాయ సద్ధిం కతిపాహం వసీత్వా తస్సా కహాపణసహస్సం దత్వా “అహం కతిపాహేనేవ నివత్తిస్సామి. భద్దే , త్వం మా ఉక్కణ్ణసీ”తి వత్వా అత్తనో నగరం గన్త్యా, నగరస్స చ తస్స గామస్స చ అన్తరే మగ్గం సమం కారాపేత్వా అలజ్కారాపేత్వా మహతా రాజానుభావేన తత్త గన్త్యా తం దారికం కహాపణరాసిమ్మి రపేత్వా సువణ్ణరజతకలసేహి న్హాపేత్వా “ఉబ్బరి”తి నామం కారాపేత్వా అగ్గమహేసిట్టానే రపేత్వా తజ్ఞా గామం తస్సా జాతీనం దత్వా మహతా రాజానుభావేన తం నగరం ఆనేత్వా తాయ సద్ధిం అభిరమమానో యావజీవం రజ్జసుఖం అనుభవిత్వా ఆయుపరియోసానే కాలమకాసి. కాలకతే చ తస్మిం, కతే చ సరీరకిచ్చే ఉబ్బరి పతివియోగేన సోకసల్లసమప్పితహదయా ఆళాహనం గన్త్యా బహూ దివసే గన్ధపుప్పాదీహి పూజేత్వా రజ్జో గుణే కిత్తేత్వా ఉమ్మాదప్పత్తా వియ కన్తన్తీ పరిదేవన్తీ ఆళాహనం పదక్ఖిణం కరోతి.

తేన చ సమయేన అష్టాకం భగవా బోధిసత్తభూతో ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అధిగతజ్ఞానాభిజ్ఞో హిమవంతస్స సామన్తా అజ్ఞాతరస్మిం అరజ్ఞాయతనే విహరంతో సోకసల్లసమప్పితం ఉబ్బరిం దిట్టేన చక్కునా దిస్సా ఆకాసేన ఆగన్తా దిస్సమానరూపో ఆకాసే రత్వా తత్త రితే మనుస్సే పుచ్చి - “కస్సిదం ఆళాహనం, కస్సత్తాయ చాయం ఇట్థే ‘బ్రహ్మదత్త, బ్రహ్మదత్తా’తి కన్దన్తి పరిదేవతీ”తి. తం సుత్వా మనుస్సా “బ్రహ్మదత్తో నామ పజ్జాలానం రాజా, సో ఆయుపరియోసానే కాలమకాసి, తస్సిదం ఆళాహనం, తస్స అయం అగ్గమహేసీ ఉబ్బరీ నామ ‘బ్రహ్మదత్త, బ్రహ్మదత్తా’తి తస్స నామం గహేత్వా కన్దన్తి పరిదేవతీ”తి ఆహంసు. తమత్తం దీపేన్తా సజ్జీతికారా -

3౬౮. “అహు రాజా బ్రహ్మదత్తో, పజ్జాలానం రథేసభో;
అహోరత్తానమచ్చయా, రాజా కాలమక్కుబ్బథ.

3౬౯. “తస్స ఆళాహనం గన్తా, భరియా కన్దతి ఉబ్బరి;
బ్రహ్మదత్తం అపస్సన్తి, బ్రహ్మదత్తాతి కన్దతి.

3౭౦. “ఇసి చ తత్త ఆగచ్చి, సమ్మన్నచరణో ముని;
సో చ తత్త అపుచ్చిత్థ, యే తత్త సు సమాగతా.

3౭౧. “కస్స ఇదం ఆళాహనం, నానాగన్ధసమేరితం;
కస్సాయం కన్దతి భరియా, ఇతో దూరగతం పతిం;
బ్రహ్మదత్తం అపస్సన్తి, బ్రహ్మదత్తాతి కన్దతి’.

3౭౨. “తే చ తత్త వియాకంసు, యే తత్త సు సమాగతా;
బ్రహ్మదత్తస్స భద్దన్తే, బ్రహ్మదత్తస్స మారిస.

3౭౩. “తస్స ఇదం ఆళాహనం, నానాగన్ధసమేరితం;
తస్సాయం కన్దతి భరియా, ఇతో దూరగతం పతిం;
బ్రహ్మదత్తం అపస్సన్తి, బ్రహ్మదత్తాతి కన్దతీ”తి. - ఛ గాథా రపేసుం;

3౬౮-౯. తత్త అహూతి అహోసి. పజ్జాలానన్తి పజ్జాలరట్టవాసీనం, పజ్జాలరట్టస్సేవ వా. ఏకోపి హి జనపదో జనపదికానం రాజకుమారానం వసేన రుక్ఖియా “పజ్జాలాన”న్తి బహువచనేన నిద్దిసీయతి. రథేసభోతి రథేసు ఉసభసదిసో, మహారథోతి అత్థో. తస్స ఆళాహనన్తి తస్స రజ్ఞో సరీరస్స దడ్డట్టానం.

3౭౦. ఇసీతి యూనాదీనం గుణానం ఏసనట్టేన ఇసి. తత్తాతి తస్మిం ఉబ్బరియా రితట్టానే, సుసానేతి అత్థో. ఆగచ్చీతి అగమాసి. సమ్మన్నచరణోతి సీలసమ్మదా, ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా, భోజనే మత్తజ్ఞాతా, జాగరియానుయోగో, సద్ధాదయో సత్త సద్ధమ్మా, చత్తారి రూపావచరయూనానీతి ఇమేహి పన్నరసహి చరణసజ్ఞాతేహి గుణేహి సమ్మన్నో సమన్నాగతో, చరణసమ్మన్నోతి అత్థో. మునీతి అత్తహితఇచ్చ పరహితఇచ్చ మునాతి జానాతీతి ముని. సో చ తత్త అపుచ్చిత్తాతి సో తస్మిం

రానే రితే జనే పటిపుచ్చి. యే తత్త సు సమాగతాతి యే మనుస్సా తత్త సుసానే సమాగతా. సూతి నిపాతమత్తం. “యే తత్తాసుం సమాగతా”తి వా పారో. ఆసున్తి అహేసున్తి అత్తో.

320. నానాగన్ధసమేరితన్తి నానావిధేహి గన్ధేహి సమన్తతో ఏరితం ఉపవాసితం. ఇతోతి మనుస్సలోకతో. దూరగతన్తి పరలోకం గతత్తా వదతి. బ్రహ్మదత్తాతి కన్దతీతి బ్రహ్మదత్తాతి ఏవం నామసంకిత్తనం కత్వా పరిదేవనవసేన అవ్హాయతి.

321-3. బ్రహ్మదత్తస్స భద్దన్తే, బ్రహ్మదత్తస్స మారిసాతి మారిస, నిరామయకాయచిత్త మహాముని బ్రహ్మదత్తస్స రజ్ఞో ఇదం ఆళాహనం, తస్సేవ బ్రహ్మదత్తస్స రజ్ఞో అయం భరియా, భద్దం తే తస్స చ బ్రహ్మదత్తస్స భద్దం హోతు, తాదిసానం మహేసీనం హితానుచిన్తనేన పరలోకే రితానమ్పి హితసుఖం హోతియేవాతి అధిప్పాయో.

అథ సో తాపసో తేసం వచనం సుత్వా అనుకమ్పం ఉపాదాయ ఉబ్బరియా సన్తికం గత్వా తస్సా సోకవిసోదనత్తం -

324. “ఛళాసీతిసహస్సాని, బ్రహ్మదత్తస్సనామకా;

ఇమ్మస్మిం ఆళాహనే దడ్డా, తేసం కమనుసోచసీ”తి. -

గాథమాహ . తత్త ఛళాసీతిసహస్సానీతి ఛసహస్సాధికలసీతిసహస్ససజ్ఞా. బ్రహ్మదత్తస్సనామకాతి బ్రహ్మదత్తోతి ఏవంనామకా. తేసం కమనుసోచసీతి తేసం ఛళాసీతిసహస్ససజ్ఞాతానం బ్రహ్మదత్తానం కతమం బ్రహ్మదత్తం త్వం అనుసోచసి, కతమం పటిచ్చ తే సోకో ఉప్పన్నోతి పుచ్చి.

ఏవం పన తేన ఇసినా పుచ్చితా ఉబ్బరీ అత్తనా అధిప్పేతం బ్రహ్మదత్తం ఆచిక్ఖన్తి -

325. “యో రాజా చూళనీపుత్తో, పఞ్చాలానం రథేసభో;

తం భన్తే అనుసోచామి, భత్తారం సబ్బకామద”న్తి. -

గాథమాహ. తత్త చూళనీపుత్తోతి ఏవంనామస్స రజ్ఞో పుత్తో. సబ్బకామదన్తి మయ్ఘం సబ్బస్స ఇచ్చితిచ్చితస్స దాతారం, సబ్బేసం వా సత్తానం ఇచ్చితదాయకం.

ఏవం ఉబ్బరియా వుత్తే పున తాపసో -

326. “సబ్బేవాహేసుం రాజానో, బ్రహ్మదత్తస్సనామకా;

సబ్బేవ చూళనీపుత్తా, పఞ్చాలానం రథేసభా.

327. “సబ్బేసం అనుపుబ్బేన, మహేసిత్తమకారయి;

కస్మా పురిమకే హిత్వా, పచ్చిమం అనుసోచసీ”తి. - గాథాద్వయమాహ;

328. తత్త సబ్బేవాహేసున్తి సబ్బేవ తే ఛళాసీతిసహస్ససజ్ఞా రాజానో బ్రహ్మదత్తస్స నామకా చూళనీపుత్తా పఞ్చాలానం రథేసభావ అహేసుం. ఇమే రాజభావాదయో విసేసా తేసు ఏకస్సాపి నాహేసుం.

౩౭౭. మహేసిత్తమకారయీతి త్వత్స తేసం సబ్బేసమ్మి అనుపుబ్బేన అగ్గమహేసిభావం అకాసి, అనుప్పత్తాతి అట్టో. కస్మాతి గుణతో చ సామికభావతో చ అవిసిట్టేసు ఏత్తకేసు జనేసు పురిమకే రాజానో పహాయ పచ్చిమం ఏకంమేవ కస్మా కేన కారణేన అనుసోచసీతి పుచ్చి.

తం సుత్వా ఉబ్బరీ సంవేగజాతా పున తాపసం -

౩౭౮. “ఆతుమే ఇత్తిభూతాయ, దీఘరత్తాయ మారిస;
యస్సా మే ఇత్తిభూతాయ, సంసారే బహుభాససీ”తి. -

గాథమాహ. తత్త ఆతుమేతి అత్తని. ఇత్తిభూతాయాతి ఇత్తిభావం ఉపగతాయ. దీఘరత్తాయాతి దీఘరత్తం. అయత్తోత్త అధిష్ఠాయో - ఇత్తిభూతాయ అత్తని సబ్బకాలం ఇత్తియేవ హోతి, ఉదాహు పురిసభావమ్మి ఉపగచ్ఛతీతి. యస్సా మే ఇత్తిభూతాయాతి యస్సా మయ్యం ఇత్తిభూతాయ ఏవం తావ బహుసంసారే మహేసిభావం మహాముని త్వం భాససి కథేసీతి అట్టో. “ఆహు మే ఇత్తిభూతాయా”తి వా పాఠో. తత్త ఆతి అనుస్సరణత్తే నిపాతో. ఆహు మేతి సయం అనుస్సరితం అజ్ఞాతమిదం మయా, ఇత్తిభూతాయ ఇత్తిభావం ఉపగతాయ ఏవం మయ్యం ఏత్తకం కాలం అపరాపరుప్పత్తి అహోసి. కస్మా? యస్మా యస్సా మే ఇత్తిభూతాయ సబ్బేసం అనుపుబ్బేన మహేసిత్తమకారయి, కిం త్వం, మహాముని, సంసారే బహుం భాససీతి యోజనా.

తం సుత్వా తాపసో అయం నియమో సంసారే నత్తి “ఇత్తి ఇత్తియేవ హోతి, పురిసో పురిసో ఏవా”తి దస్సేన్తో -

౩౭౯. “అహు ఇత్తి అహు పురిసో, పసుయోనిమ్మి ఆగమా;
ఏవమేతం అతీతానం, పరియన్తో న దిస్సతీ”తి. -

గాథమాహ. తత్త అహు ఇత్తి అహు పురిసోతి త్వం కదాచి ఇత్తిపి అహోసి, కదాచి పురిసోపి అహోసి. న కేవలం ఇత్తిపురిసభావమేవ, అథ ఖో పసు యోనిమ్మి అగమాసి, కదాచి పసుభావమ్మి అగమాసి, తిరచ్ఛానయోనిమ్మి ఉపగతా అహోసి. ఏవమేతం అతీతానం, పరియన్తో న దిస్సతీతి ఏవం యథావృత్తం ఏతం ఇత్తిభావం పురిసభావం తిరచ్ఛానాదిభావశ్చ ఉపగతానం అతీతానం అత్తభావానం పరియన్తో జౌణదక్షునా మహతా ఉస్సాహేన పస్సంతానమ్మి న దిస్సతి. న కేవలం తవేవ, అథ ఖో సబ్బేసమ్మి సంసారే పరిబ్బమంతానం సత్తానం అత్తభావస్స పరియన్తో న దిస్సతేవ న పజ్ఞాయతేవ. తేనాహ భగవా -

“అనమతగ్గోయం, భిక్ఖవే, సంసారో, పుబ్బా కోటి న పజ్ఞాయతి అవిజ్ఞానీవరణానం సత్తానం

తత్తాసంయోజనానం సన్ధావతం సంసరత”న్తి (సం. ని. ౨.౧౨౪).

ఏవం తేన తాపసేన సంసారస్స అపరియంతతం కమ్మస్సకతశ్చ విభావేన్తేన దేసితం ధమ్మం సుత్వా సంసారే సంవిగ్గహదయా ధమ్మే చ పసన్నమానసా విగతసోకసల్లా హుత్వా అత్తనో పసాదం సోకవిగమనశ్చ పకాసీన్తి -

౩౮౦. “ఆదిత్తం వత మం సంతం, ఘతసిత్తంవ పావకం;

వారినా వియ ఓసిగ్చం, సబ్బం నిబ్బాపయే దరం.

౩౮౧. “అబ్బహీ వత మే సల్లం, సోకం హదయనిస్సితం;
యో మే సోకపరేతాయ, పతిసోకం అపానుది.

౩౮౨. “సాహం అబ్బుళ్లసల్లాస్మి, సీతిభూతాస్మి నిబ్బుతా;
న సోచామి న రోదామి, తవ సుత్వా మహామునీ”తి. –

తిస్సో గాథా అభాసి. తాసం అత్తో హేట్టా వుత్తోయేవ.

ఇదాని సంవిగ్గహదయాయ ఉబ్బరియా పటిపత్తిం దస్సేన్తో సత్థా –

౩౮౩. “తస్స తం వచనం సుత్వా, సమణస్స సుభాసితం;
పత్తచీవరమాదాయ, పబ్బజి అనగారియం.

౩౮౪. “సా చ పబ్బజితా సంతా, అగారస్మా అనగారియం;
మేత్తచిత్తం ఆభావేసి, బ్రహ్మలోకూపపత్తియా.

౩౮౫. “గామా గామం విచరన్తీ, నిగమే రాజధానియో;
ఉరువేళా నామ సో గామో, యత్థ కాలమక్కుబ్బథ.

౩౮౬. “మేత్తచిత్తం ఆభావేత్వా, బ్రహ్మలోకూపపత్తియా;
ఇత్థచిత్తం విరాజేత్వా, బ్రహ్మలోకూపగా అహూ”తి. – చతస్సో గాథా అభాసి;

౩౮౩-౪. తత్థ తస్సాతి తస్స తాపసస్స. సుభాసితన్తి సుట్టు భాసితం, ధమ్మన్తి అత్తో. పబ్బజితా సంతాతి పబ్బజ్ఞం ఉపగతా సమానా, పబ్బజిత్వా వా హుత్వా సంతకాయవాచా. మేత్తచిత్తన్తి మేత్తాసహగతం చిత్తం. చిత్తసీసేన మేత్తజ్ఞానం వదతి. బ్రహ్మలోకూపపత్తియాతి తస్స సా మేత్తచిత్తం భావేన్తీ బ్రహ్మలోకూపపత్తియా అభావేసి, న విపస్సనాపాదకాదిఅత్థం. అనుప్పన్నే హి బుద్ధే బ్రహ్మవిహారాదికే భావేన్తా తాపసపరిబ్బాజకా యావదేవ భవసమ్మత్తిఅత్థమేవ భావేసుం.

౩౮౫-౬. గామా గామన్తి గామతో అజ్ఞం గామం. ఆభావేత్వాతి వడ్డేత్వా బ్రూహేత్వా. “అభావేత్వా”తి కేచి పఠన్తి, తేసం అ-కారో నిపాతమత్తం. ఇత్థచిత్తం విరాజేత్వాతి ఇత్థిభావే చిత్తం అజ్ఞాసయం అభిరుచిం విరాజేత్వా ఇత్థిభావే విరత్తచిత్తా హుత్వా. బ్రహ్మలోకూపగాతి పటిసన్నిగ్గహణవసేన బ్రహ్మలోకం ఉపగమనకా అహోసి. సేసం హేట్టా వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవ.

సత్థా ఇమం ధమ్మదేసనం ఆహరిత్వా తస్సా ఉపాసికాయ సోకం వినోదేత్వా ఉపరి చతుసచ్చదేసనం అకాసి. సచ్చపరియోసానే సా ఉపాసికా సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి. సమ్మత్తపరిసాయ చ దేసనా సాత్థికా అహోసీతి.

ఉబ్బరిపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఖుద్దక-అట్టకథాయ పేతవత్తుస్మిం

తేరసవత్తుపటిమణ్ణితస్స

దుతియస్స ఉబ్బరివగ్గస్స అత్తసంవణ్ణనా నిట్టితా.

3. చూళవగ్గో

౧. అభిజ్ఞమానపేతవత్సవణ్ణనా

అభిజ్ఞమానే వారిష్టితి ఇదం సత్తరి వేళువనే విహరన్తే అజ్ఞాతరం బుద్ధపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. బారాణసియం కిర అపరదిసాభాగే పారగజ్ఞాయ వాసభగామం అతిక్రమిత్వా చున్దట్టిలనామకే గామే ఏకో బుద్ధకో అహోసి. సో అరజ్ఞో మిగే వధిత్వా వరమంసం అజ్ఞారే పచిత్వా ఖాదిత్వా అవసేసం పణ్ణపుటే బన్ధిత్వా కాజేన గహేత్వా గామం ఆగచ్ఛతి. తం బాలదారకా గామద్వారే దిస్వా “మంసం మే దేహి, మంసం మే దేహి”తి హత్థే పసారేత్వా ఉపధావన్తి. సో తేసం ధోకం ధోకం మంసం దేతి. అధేకదివసం మంసం అలభిత్వా ఉద్దాలకపుష్పం పిళన్ధిత్వా బహుశ్చ హత్థేన గహేత్వా గామం గచ్ఛన్తం తం దారకా గామద్వారే దిస్వా “మంసం మే దేహి, మంసం మే దేహి”తి హత్థే పసారేత్వా ఉపధావింసు. సో తేసం ఏకేకం పుష్పమజ్జరిం అదాసి.

అథ అపరేన సమయేన కాలం కత్వా పేతేసు నిబ్బత్తో నగ్గో విరూపరూపో భయానకదస్సనో సుపినేపి అన్నపానం అజానన్తో సీసే ఆబన్ధితఉద్దాలకకుసుమమాలాకలాపో “చున్దట్టిలాయం ఇతకానం సన్తికే కిళ్ళీ లభిస్సామీ”తి గజ్ఞాయ ఉదకే అభిజ్ఞమానే పటిసోతం పదసా గచ్ఛతి. తేన చ సమయేన కోలియో నామ రజ్ఞో బిమ్మిసారస్స మహామత్తో కుపితం పచ్చన్తం వూపసమేత్వా పటినివత్తేన్తో హత్థిలస్సాదిపరివారబలం థలపథేన పేసేత్వా సయం గజ్ఞాయ నదియా అనుసోతం నావాయ ఆగచ్ఛన్తో తం పేతం తథా గచ్ఛన్తం దిస్వా పుచ్చన్తో -

౩౮౭. “అభిజ్ఞమానే వారిష్ఠి, గజ్ఞాయ ఇథ గచ్ఛసి;

నగ్గో పుబ్బద్ధపేతోవ, మాలధారీ అలఙ్కతో;

కుహిం గమిస్సుసి పేత, కత్థ వాసో భవిస్సతీ”తి. -

గాథమాహ. తత్థ అభిజ్ఞమానేతి పదనిక్షేపేన అభిజ్ఞమానే సజ్ఞాతే, వారిష్ఠి గజ్ఞాయాతి గజ్ఞాయ నదియా ఉదకే. ఇధాతి ఇమస్మిం రానే. పుబ్బద్ధపేతోవాతి కాయస్స పురిమద్ధేన అపేతో వియ అపేతయోనికో దేవపుత్తో వియ. కథం? మాలధారీ అలఙ్కతోతి, మాలాహి పిళన్ధిత్వా అలఙ్కతసేసగ్గోతి అత్తో. కత్థ వాసో భవిస్సతీతి కతరస్మిం గామే దేసే వా తుయ్యం నివాసో భవిస్సతి, తం కథేహీతి అత్తో.

ఇదాని యం తదా తేన పేతేన కోలియేన చ వుత్తం, తం దస్సేతుం సజ్ఞీతికారా -

౩౮౮. “చున్దట్టిలం గమిస్సామి, పేతో సో ఇతి భాసతి;

అన్తరే వాసభగామం, బారాణసిన్హ సన్తికే.

౩౮౯. “తజ్ఞా దిస్వా మహామత్తో, కోలియో ఇతి విస్సుతో;

సత్తుం భత్తజ్ఞా పేతస్స, పీతకజ్ఞా యుగం అదా.

౩౯౦. “నావాయ తిట్టమానాయ, కప్పకస్స అదాపయి;

కప్పకన్న పదిన్నమ్మి, రానే పేతన్న దిన్నధ.

౩౯౧. “తతో సువత్థవసనో, మాలధారీ అలఙ్కతో;

రానే రితన్న పేతన్న, దక్ఖిణా ఉపకప్పధ;

తస్మా దజ్జేథ పేతానం, అనుకమ్పాయ పునప్పున”న్తి. – గాథాయో అవోచుం;

౩౯౨. తత్థ చున్దట్టిలన్తి ఏవంనామకం గామం. అన్తరే వాసభగామం, బారాణసిన్హ సన్తికేతి వాసభగామస్స చ బారాణసియా చ వేమజ్జే. అన్తరా-సద్దయోగేన హేతం సామ్యత్తే ఉపయోగవచనం. బారాణసియా సన్తికే హి నో గామోతి. అయశ్శోత్థ అత్తో – అన్తరే వాసభగామస్స చ బారాణసియా చ యో చున్దట్టిలనామకో గామో బారాణసియా అవిదురే, తం గామం గమిస్సామీతి.

౩౯౩. కోలియో ఇతి విస్సుతోతి కోలియోతి ఏవంపకాసితనామో. సత్తుం భత్తజ్ఞాతి సత్తుజ్ఞోవ భత్తజ్ఞా. పీతకజ్ఞా యుగం అదాతి పీతకం సువణ్ణవణ్ణం ఏకం వత్తయుగజ్ఞా అదాసి.

౩౯౪. కదా అదాసీతి చే ఆహ నావాయ తిట్టమానాయ. కప్పకన్న అదాపయీతి గచ్ఛన్తిం నావం రపేత్వా తత్థ ఏకస్స వ్హాపితస్స ఉపాసకస్స దాపేసి , దిన్నమ్మి వత్తయుగేతి యోజనా. రానేతి రాననో తజ్జణజ్ఞోవ. పేతన్న దిన్నథాతి పేతన్న సరీరే పజ్ఞాయితథ, తస్స నివాసనపారుపనవత్తం సమ్మజ్జి. తేనాహ “తతో సువత్థవసనో, మాలధారీ అలఙ్కతో”తి, సువత్థవసనో మాలాభరణేహి సుమణ్ణితపసాధితో. రానే రితన్న పేతన్న, దక్ఖిణా ఉపకప్పథాతి దక్ఖిణేయ్యట్టానే రితా పనేసా దక్ఖిణా తస్స పేతన్న యస్మా ఉపకప్పతి, వినియోగం అగమాసి. తస్మా దజ్జేథ పేతానం, అనుకమ్పాయ పునప్పునన్తి పేతానం అనుకమ్పాయ పేతే ఉద్దిస్స పునప్పునం దక్ఖిణం దదేయ్యాతి అత్తో.

అథ నో కోలియమహామత్తో తం పేతం అనుకమ్పమానో దానవిధిం సమ్మాదేత్వా అనుసోతం ఆగన్త్వా సూరియే ఉగ్గచ్ఛన్తే బారాణసిం సమ్మాపుణి. భగవా చ తేసం అనుగ్గహత్థం ఆకాసేన ఆగన్త్వా గజ్ఞాతీరే అట్టాసి. కోలియమహామత్తోపి నావాతో ఓతరిత్వా హట్టపహట్టో భగవన్తం నిమన్తేసి – “అధివాసేథ మే, భన్తే, భగవా అజ్జతనాయ భత్తం అనుకమ్పం ఉపాదాయా”తి. అధివాసేసి భగవా తుణ్ణీభావేన. నో భగవతో అధివాసనం విదిత్వా తావదేవ రమణీయే భూమిభాగే మహన్తం సాఖామణ్ణపం ఉపరి చతుసు చ పస్సేసు నానావిరాగవణ్ణవిచిత్తవివిధవసనసమలఙ్కతం కారేత్వా తత్థ భగవతో ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా అదాసి. నిసీది భగవా పజ్ఞాత్తే ఆసనే.

అథ నో మహామత్తో భగవన్తం ఉపసఙ్కమిత్వా గన్ధపుప్పాదీహి పూజేత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసినో హేట్థా అత్తనో వుత్తవచనం పేతన్న చ పటివచనం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా “భిక్కుసజ్ఞో ఆగచ్ఛతూ”తి చిన్తేసి. చిన్తితసమనన్తరమేవ బుద్ధానుభావసజ్ఞోదితో సువణ్ణహంసగణో వియ ధతరట్టహంసరాజం భిక్కుసజ్ఞో ధమ్మరాజం సమ్మరివారేసి. తావదేవ మహాజనో సన్నిపతి “ఉళారా ధమ్మదేసనా భవిస్సతీ”తి. తం దిస్వా పసన్నమానసో మహామత్తో బుద్ధప్పముఖం భిక్కుసజ్ఞం పణీతేన ఖాదనీయేన భోజనీయేన సన్తప్పేసి. భగవా కతభత్తకిచ్చో మహాజనస్స అనుకమ్పాయ “బారాణసిసమీపగామవాసిసో సన్నిపతన్తూ”తి అధిట్టాసి. సబ్బే చ తే ఇద్ధిబలేన మహాజనా సన్నిపతింసు, ఉళారే చస్స పేతే పాకటే అకాసి. తేసు కేచి చిన్నభిన్నపిలోతికఖణ్ణధరా, కేచి అత్తనో కేసేహేవ పటిచ్చాదితకోపినా, కేచి నగ్గా యథాజాతరూపా ఖుప్పిపాసాభిభూతా తచపరియోనద్ధా అట్టిమత్తసరీరా ఇతో చితో చ పరిబ్బమన్తా మహాజనస్స పచ్చక్ఖతో పజ్ఞాయంసు.

అథ భగవా తథారూపం ఇద్ధాభిసజ్ఞారం అభిసజ్ఞాసి, యథా తే ఏకజ్ఞం సన్నిపతిత్వా అత్తనా కతం పాపకమ్మం మహాజనస్స పవేదేసుం. తమత్థం దీపేంతా సగ్గీతికారా -

౩౯౨. “సాతున్నవసనా ఏకే, అజ్ఞో కేసనివాసనా;
పేతా భత్తాయ గచ్ఛంతి, పక్కమంతి దిసోదిసం.

౩౯౩. “దూరే ఏకే పథావిత్వా, అలద్ధావ నివత్తరే;
ఛాతా పముచ్చితా భంతా, భూమియం పటిసుమ్మితా.

౩౯౪. “కేచి తత్థ పపతిత్వా, భూమియం పటిసుమ్మితా;
పుట్టే అకతకల్యాణా, అగ్గిదడ్డావ ఆతపే.

౩౯౫. “మయం పుట్టే పాపధమ్మా, ఘరణీ కులమాతరో;
సంతేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకమ్మా అత్తనో.

౩౯౬. “పహూతం అన్నపానమ్మి, అపిస్సు అవకిరీయతి;
సమ్మగ్గతే పబ్బజితే, న చ కిఞ్చి అదమ్మాసే.

౩౯౭. “అకమ్మకామా అలసా, సాదుకామా మహగ్గసా;
ఆలోపపిణ్డదాతారో, పటిగ్గహే పరిభాసిమ్మాసే.

౩౯౮. “తే ఘరా తా చ దాసియో, తానేవాభరణాని నో;
తే అజ్ఞో పరిచారేంతి, మయం దుక్ఖస్స భాగినో.

౩౯౯. “వేణీ వా అవజ్ఞా హోంతి, రథకారీ చ దుబ్భికా;
చడ్డాలీ కపణా హోంతి, కప్పకా చ పునప్పునం.

౪౦౦. “యాని యాని నిహీనాని, కులాని కపణాని చ;
తేసు తేస్సేవ జాయంతి, ఏసా మచ్చరినో గతి.

౪౦౧. “పుట్టే చ కతకల్యాణా, దాయకా వీతమచ్చరా;
సగ్గం తే పరిపూరేంతి, ఓభాసేంతి చ నన్దనం.

౪౦౨. “వేజయంతే చ పాసాదే, రమిత్వా కామకామినో;
ఉచ్చాకులేసు జాయంతి, సభోగేసు తతో చుతా.

౪౦౩. “కూటాగారే చ పాసాదే, పల్లజ్జే పోనకత్థతే;

బీజితజ్ఞా మోరహత్థేహి, కులే జాతా యసస్సినో.

౪౦౪. “అజ్ఞతో అజ్ఞం గచ్ఛన్తి, మాలధారీ అలజ్ఞతా;
ధాతియో ఉపతిట్ఠన్తి, సాయం పాతం సుఖేసిసినో.

౪౦౫. “నయిదం అకతపుజ్ఞానం, కతపుజ్ఞానమేవిదం;
అసోకం నన్దనం రమ్మం, తిదసానం మహావనం.

౪౦౬. “సుఖం అకతపుజ్ఞానం, ఇథ నత్తి పరత్థ చ;
సుఖిన్స కతపుజ్ఞానం, ఇథ చేవ పరత్థ చ.

౪౦౭. “తేసం సహభ్యకామానం, కత్తబ్బం కుసలం బహుం;
కతపుజ్ఞా హి మోదన్తి, సగ్గే భోగసమజ్జినో”తి. – గాథాయో అవోచుం;

౩౯౨. తత్త సాతున్నవసనాతి చిన్నభిన్నపిలోతికఖణ్డనివాసనా. ఏకేతి ఏకచ్ఛే. కేసనివాసనాతి కేసేహీవ పటిచ్ఛాదితకోపినా. భత్తాయ గచ్ఛన్తీతి “అప్పేవ నామ ఇతో గతా యత్త వా తత్త వా కిఞ్చ ఉచ్చిట్ఠభత్తం వా వమితభత్తం వా గబ్బమలాదికం వా లభేయ్యామా”తి కత్తచిదేవ అట్ఠత్వా ఘాసత్తాయ గచ్ఛన్తి. పక్కమన్తి దిసోదిసన్తి దిసతో దిసం అనేకయోజనన్తరికం రానం పక్కమన్తి.

౩౯౩. దూరేతి దూరేవ రానే. ఏకేతి ఏకచ్ఛే పేతా. పథావిత్వాతి ఘాసత్తాయ ఉపథావిత్వా. అలద్ధావ నివత్తరేతి కిఞ్చ ఘాసం వా పాసీయం వా అలభిత్వా ఏవ నివత్తన్తి. పముచ్చితాతి ఖుప్పిపాసాదిదుక్ఖేన సజ్ఞాతముచ్చా. భన్తాతి పరిబ్బమన్తా. భూమియం పటిసుమ్భితాతి తాయ ఏవ ముచ్చాయ ఉప్పత్తియా రత్వా అవక్ఖిత్తమత్తికాపిణ్ణా వియ విస్సుస్సీత్వా పథవియం పతితా.

౩౯౪. తత్తాతి గతట్ఠానే. భూమియం పటిసుమ్భితాతి పపాతే పతితా వియ జిఘచ్ఛాదిదుక్ఖేన రాతుం అసమత్థభావేన భూమియం పతితా, తత్త వా గతట్ఠానే ఘాసాదీనం అలాభేన చిన్నాసా హుత్వా కేనచి పటిముఖం సుమ్భితా పోథితా వియ భూమియం పతితా హోన్తీతి అత్తో. పుట్టే అకతకల్యాణాతి పురిమభవే అకతకుసలా. అగ్గిదడ్డావ ఆతపేతి నిదాఘకాలే ఆతపట్టానే అగ్గినా దడ్డా వియ, ఖుప్పిపాసగ్గినా డయ్ఘమానా మహాదుక్ఖం అనుభవన్తీతి అత్తో.

౩౯౫. పుట్టేతి అతీతభవే. పాపథమ్మాతి ఇస్సుకీమచ్ఛరీఆదిభావేన లామకసభావా. ఘరణీతి ఘరసామినియో. కులమాతరోతి కులదారకానం మాతరో, కులపురిసానం వా మాతరో. దీపన్తి పతిట్ఠం, పుజ్జన్తి అత్తో. తజ్ఞో సత్తానం సుగతీసు పతిట్ఠాభావతో “పతిట్ఠా”తి వుచ్చతి. నాకమ్మాతి న కరిమ్మ.

౩౯౬. పహూతన్తి బహుం. అన్నపానమ్మీతి అన్నఞ్చ పానఞ్చ. అపిస్సు అవకిరీయతీతి సూతి నిపాతమత్తం, అపి అవకిరీయతి ఛట్టియతి. సమ్మగ్గతేతి సమ్మా గతే సమ్మా పటిపన్నే సమ్మా పటిపన్నాయ. పబ్బజితేతి పబ్బజితాయ.

సమ్పదానే హి ఇదం భుమ్మవచనం. సమ్మగ్గతే వా పబ్బజితే సతి లబ్బమానేతి అత్తో. న చ కిళ్ళి అదమ్మసేతి “కిళ్ళిమత్తమ్మి దేయ్యధమ్మం నాదమ్మా”తి విప్పటిసారాభిభూతా వదన్తి.

౩౯౭. అకమ్మకామాతి సాధూతి అకత్తబ్బం కమ్మం అకుసలం కామేన్దీతి అకమ్మకామా, సాధూహి వా కత్తబ్బం కుసలం కామేన్దీతి కమ్మకామా, న కమ్మకామాతి అకమ్మకామా , కుసలధమ్మేసు అచ్చన్దికాతి అత్తో. అలసాతి కుసీతా కుసలకమ్మకరణే నిబ్బీరియా. సాదుకామాతి సాతమధురవత్తుపియా. మహగ్గసాతి మహాభోజనా, ఉభయేనాపి సున్దరశ్చ మధురశ్చ భోజనం లభిత్వా అత్తికానం కిళ్ళి అదత్వా సయమేవ భుజ్జితారోతి దస్సేతి. ఆలోపపిణ్ణదాతారోతి ఆలోపమత్తస్సపి భోజనపిణ్ణస్స దాయకా. పటిగ్గహేతి తస్స పటిగ్గణ్ణనకే. పరిభాసిమ్మసేతి పరిభవం కరోన్తా భాసిమ్మ, అవమజ్జోమ్మ ఉప్పణ్ణిమ్మా చాతి అత్తో.

౩౯౮. తే ఘరాతి యత్త మయం పుట్టే “అమ్మాకం ఘర”న్తి మమత్తం అకరిమ్మా, తాని ఘరాని యథారితాని, ఇదాని నో న కిళ్ళి ఉపకప్పతీతి అధిప్పాయో. తా చ దాసియో తానేవాభరణాని నోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తత్త నోతి అమ్మాకం. తేతి తే ఘరాదికే. అజ్ఞో పరిచారేన్తి, పరిభోగాదివసేన వినియోగం కరోన్దీతి అత్తో. మయం దుక్ఖస్స భాగినోతి మయం పన పుట్టే కేవలం కీళనప్పసుతా హుత్వా సాపతేయ్యం పహాయ గమనీయం అనుగామికం కాతుం అజానన్తా ఇదాని ఖుప్పిపాసాదిదుక్ఖస్స భాగినో భవామాతి అత్తానం గరహన్తా వదన్తి.

౩౯౯. ఇదాని యస్మా పేతయోనితో చవిత్యా మనుస్సేసు ఉప్పజ్జన్తాపి సత్తా యేభుయ్యేన తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసేన హీనజాతికా కపణవుత్తిసేవ హోన్తి, తస్మా తమత్తం దస్సేతుం “వేణివా”తిఆదినా ద్వే గాథా వుత్తా. తత్త వేణివాతి వేనజాతికా, విలీవకారా నళకారా హోన్దీతి అత్తో. వా-సద్దో అనియమత్తో. అవజ్ఞాతి అవజ్ఞోయ్యా, అవజానితబ్బాతి వుత్తం హోతి. “వమ్మనా”తి వా పారో, పరేహి బాధనీయాతి అత్తో. రథకారీతి చమ్మకారిసో. దుబ్బికాతి మిత్తదుబ్బికా మిత్తానం బాధికా. చణ్ణాలీతి చణ్ణాలజాతికా. కపణాతి వనిబ్బకా అతివియ కారుజ్జప్పత్తా . కప్పకాతి కప్పకజాతికా, సబ్బత్త “హోన్తి పునప్పున”న్తి యోజనా, అపరాపరమ్మి ఇమేసు నిహీనకులేసు ఉప్పజ్జన్దీతి వుత్తం హోతి.

౪౦౦. తేసు తేస్సేవ జాయన్దీతి యాని యాని అజ్ఞానిపి నేసాదపుక్కుసకులాదీని కపణాని అతివియ వమ్మనియాని పరమదుగ్గతాని చ, తేసు తేసు ఏవ నిహీనకులేసు మచ్చరియమలేన పేతేసు నిబ్బత్తిత్వా తతో చుతా నిబ్బత్తన్తి. తేనాహ “ఏసా మచ్చరిసో గతీ”తి.

౪౦౧. ఏవం అకతపుజ్ఞానం సత్తానం గతిం దస్సేత్వా ఇదాని కతపుజ్ఞానం గతిం దస్సేతుం “పుట్టే చ కతకల్యాణా”తి సత్త గాథా వుత్తా. తత్త సగ్గం తే పరిపూరేన్దీతి యే పుట్టే పురిమజాతియం కతకల్యాణా దాయకా దానపుజ్ఞాభిరతా విగతమలమచ్చేరా, తే అత్తనో రూపసమ్మత్తియా చేవ పరివారసమ్మత్తియా చ సగ్గం దేవలోకం పరిపూరేన్తి పరిపుణ్ణం కరోన్తి. ఓభాసేన్తి చ నన్దనన్తి న కేవలం పరిపూరేన్తియేవ, అథ ఖో కప్పరుక్ఖాదీనం పభాహి సభావేనేవ ఓభాసమానమ్మి నన్దనవనం అత్తనో వత్థాభరణజుతీహి సరీరప్పభాయ చ అభిభవిత్వా చేవ ఓభాసేత్వా చ జోతేన్తి.

౪౦౨. కామకామినోతి యథిచ్చితేసు కామగుణేసు యథాకామం పరిభోగవన్తో. ఉచ్చాకులేసూతి ఉచ్చేసు ఖత్తియకులాదీసు కులేసు. సభోగేసూతి మహావిభవేసు. తతో చుతాతి తతో దేవలోకతో చుతా.

౪౦౩. కూటాగారే చ పాసాదేతి కూటాగారే చ పాసాదే చ. బీజితజ్ఞాతి బీజయమానదేహ. మోరహత్తేహీతి మోరపిశ్చపటిమణ్డతబీజనీహత్తేహి. యసస్సినోతి పరివారవన్తో రమన్తీతి అధిష్పాయో.

౪౦౪. అజ్కతో అజ్కం గచ్ఛన్తీతి దారకకాలేపి శాతీనం ధాతీనశ్చ అజ్కట్టానతో అజ్కట్టానమేవ గచ్ఛన్తి, న భూమితలన్తి అధిష్పాయో. ఉపతిట్టన్తీతి ఉపట్టానం కరోన్తి. సుఖేసినోతి సుఖమిచ్ఛన్తా, “మా సీతం వా ఉడ్డం వా”తి అప్పకమ్మి దుష్టం పరిహరన్తా ఉపతిట్టన్తీతి అధిష్పాయో.

౪౦౫. నయిదం అకతపుష్కానన్తి ఇదం సోకవత్తుఅభావతో అసోకం రమ్మం రమణీయం తిదసానం తావతినసదేవానం మహావనం మహాఉపవనభూతం నన్దనం నన్దనవనం అకతపుష్కానం న హోతి, తేహి లద్దుం న సక్యాతి అత్తో.

౪౦౬. ఇధాతి ఇమస్మిం మనుస్సలోకే వినేసతో పుష్కం కరీయతి, తం సన్ధాయాహ. ఇధాతి వా దిట్టధమ్మే. పరత్థాతి సమ్మరాయే.

౪౦౭. తేసన్తి తేహి యథావుత్తేహి దేవేహి. సహభ్యకామానన్తి సహభావం ఇచ్ఛన్తేహి. భోగసమగ్గీనోతి భోగేహి సమన్నాగతా, దిట్టేహి పశ్చకామగుణేహి సమప్పితా మోదన్తీతి అత్తో. సేసం ఉత్తానత్తమేవ.

ఏవం తేహి పేతేహి సాధారణతో అత్తనా కతకమ్మస్స చ గతియా పుష్కకమ్మస్స చ గతియా పవేదితాయ సంవిగ్గమనస్స కోళియామచ్ఛపముఖస్స తత్త సన్నిపతితస్స మహాజనస్స అజ్ఞాసయానురూపం భగవా విత్థారేన ధమ్మం దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

అభిజ్ఞమానపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సాణవాసిత్థేరపేతవత్తువణ్ణనా

కుణ్డినాగరియో థేరోతి ఇదం సత్థరి వేళువనే విహరన్తే ఆయస్మతో సాణవాసిత్థేరస్స శాతిపేతే ఆరబ్బ వుత్తం. అతీతే కిర బారాణసియం కితవస్స నామ రణ్ణో పుత్తో ఉయ్యానకీళం కీళిత్వా నివత్తన్తో సునేత్తం నామ పచ్చేకబుద్ధం పిణ్ణాయ చరిత్వా నగరతో నిక్ఖమన్తం దిస్వా ఇస్సరియమదమత్తో హుత్వా “కథణ్ణో నామ మయ్హం అజ్ఞాలిం అకత్వా అయం ముణ్ణకో గచ్ఛతీ”తి పదుట్టచిత్తో హత్తిక్ఖన్తతో ఓతరిత్వా “కచ్చి తే పిణ్ణపాతో లద్ధో”తి ఆలపన్తో హత్తతో పత్తం గహేత్వా పథవియం పాతేత్వా భిన్తి. అథ నం సబ్బత్థ తాదిభావప్పత్తియా నిబ్బికారం కరుణావిప్పారసోమనస్సనిపాతపసన్నచిత్తమేవ ఓలోకేన్తం అట్టానాఘాతేన దూసితచిత్తో “కిం మం కితవస్స రణ్ణో పుత్తం న జానాసి, త్వం ఓలోకయన్తో మయ్హం కిం కరిస్ససీ”తి వత్వా అవహసన్తో పక్కామి. పక్కన్తమత్తస్సేవ చస్స నరకగ్గిదాహపటిభాగో బలవసరీరదాహో ఉప్పజ్జి. సో తేన మహాసన్తాపేనాభిభూతకాయో అతిబాళ్ళం దుష్టవేదనాభితున్నో కాలం కత్వా అవీచీమహానిరయే నిబ్బత్తి.

సో తత్త దక్ఖిణపస్సేన వామపస్సేన ఉత్తానో అవకుజ్ఞోతి బహూహి పకారేహి పరివత్తిత్వా చతురాసీతి వస్ససహస్సాని పచ్చిత్వా తతో చుతో పేతేసు అపిరిమితకాలం ఖుప్పిపాసాదిదుష్టం అనుభవిత్వా తతో చుతో ఇమస్మిం బుద్ధుష్పాదే కుణ్డినగరస్స సమీపే కేవట్టగామే నిబ్బత్తి. తస్స జాతిస్సరణాణం ఉప్పజ్జి, తేన సో పుట్టే అత్తనా అనుభూతపుబ్బం దుష్టం అనుస్సరన్తో వయప్పత్తోపి పాపభయేన శాతకేహిపి సద్ధిం మచ్ఛబన్ధనత్తం న గచ్ఛతి. తేసు గచ్ఛన్తేసు మచ్చే ఘాతేతుం

అనిచ్చస్తో నిలీయతి, గతో చ జాలం భిన్నతి, జీవన్తే వా మచ్ఛే గహీత్వా ఉదకే విస్సజ్జేతి, తస్స తం కిరియం అరోచన్తా ఇతాకా గేహతో తం నీహరింసు. ఏకో పనస్స భాతా సినేహబద్ధహదయో అహోసి.

తేన చ సమయేన ఆయస్మా ఆనన్దో కుణ్డినగరం ఉపనిస్సాయ సాణపబ్బతే విహరతి. అథ సో కేవట్టపుత్తో ఇతాకేహి పరిచ్చత్తో హుత్వా ఇతో చితో చ పరిబ్బమన్తో తం పదేసం పత్తో భోజనవేలాయ థేరస్స సన్తికం ఉపసంజ్ఞమి. థేరో తం పుచ్చిత్వా భోజనేన అత్తికభావం ఇత్వా తస్స భత్తం దత్వా కతభత్తకిచ్చో సబ్బం తం పవత్తిం ఇత్వా ధమ్మకథాయ పసన్నమానసం ఇత్వా “పబ్బజిస్ససి, ఆవుసో”తి? “ఆమ, భన్తే, పబ్బజిస్సామీ”తి. థేరో తం పబ్బాజేత్వా తేన సద్ధిం భగవతో సన్తికం అగమాసి. అథ నం సత్థా ఆహ – “ఆనన్ద, ఇమం సామణేరం అనుకమ్పేయ్యాసీ”తి. సో చ అకతకుసలత్తా అప్పలాభో అహోసి. అథ నం సత్థా అనుగ్గణ్ణస్తో భిక్షూనం పరిభోగణ్ణాయ పానీయఘటానం పరిపూరణే నియోజేసి. తం దిస్వా ఉపాసకా తస్స బహూని నిచ్చభత్తాని పట్టపేసుం.

సో అపరేన సమయేన లద్ధూపసమ్పదో అరహత్తం పత్వా థేరో హుత్వా ద్వాదసహి భిక్షూహి సద్ధిం సాణపబ్బతే వసి. తస్స పన ఇతాకా పిచ్చాసతమత్తా అనుపచితకుసలకమ్మా ఉపచితమచ్ఛేరాదిపాపధమ్మా కాలం కత్వా పేతేసు నిబ్బత్తింసు. తస్స పన మాతాపితరో “ఏస అమ్మహి పుట్టే గేహతో నిక్కడ్డితో”తి సారజ్జమానా తం అనుపసంజ్ఞమిత్వా తస్మిం బద్ధసినేహం భాతికం పేసేసుం. సో థేరస్స గామం పిణ్డాయ పవిత్తసమయే దక్షిణజాణుమణ్డలం పథవియం పతిట్టాపేత్వా కతజ్జలీ అత్తానం దస్సేత్వా “మాతా పితా చ తే, భన్తే”తిఆదిగాథా అవోచ. కుణ్డినాగరియో థేరోతిఆదయో పన ఆదితో పిచ్చా గాథా తాసం సమ్మన్దదస్సనత్థం ధమ్మసంఘాహకేహి రపితా.

౪౦౮.“కుణ్డినాగరియో థేరో, సాణవాసినివాసికో;

పోట్టపాదోతి నామేన, సమణో భావిత్తిన్దియో.

౪౦౯.“తస్స మాతా పితా భాతా, దుగ్గతా యమలోకికా;

పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౪౧౦.“తే దుగ్గతా సూచికట్టా, కిలన్తా నగ్గినో కిసా;

ఉత్తసన్తా మహత్తాసా, న దస్సేన్తి కురూరినో.

౪౧౧.“తస్స భాతా వితరిత్వా, నగ్గో ఏకపథేకకో;

చతుకుణ్డికో భవిత్వాన, థేరస్స దస్సయీతుమం.

౪౧౨.“థేరో చామనసికత్వా, తుణ్ణీభూతో అతిక్కమి;

సో చ విజ్ఞాపయీ థేరం, ‘భాతా పేతగతో అహం’.

౪౧౩.“మాతా పితా చ తే భన్తే, దుగ్గతా యమలోకికా;

పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౪౧౪. “తేన దుగ్గతా సూచికట్టా, కిలన్తా నగ్గినో కిసా;

ఉత్తసన్తా మహత్తాసా, న దస్సేన్తి కురూరినో.

౪౧౫. “అనుకమ్పస్సు కారుణికో, దత్వా అన్వాదిసాహి నో;

తవ దిన్నేన దానేన, యాపేస్సన్తి కురూరినో”తి.

౪౧౬-౯. తత్త కుణ్ఠినాగరియో థేరోతి ఏవంనామకే నగరే జాతసంవడ్డత్థేరో, “కుణ్ఠికనగరో థేరో”తిపి పారో, సో ఏవత్తో.

సాణవాసినివాసికోతి సాణపబ్బతవాసీ. పోట్టపాదోతి నామేనాతి నామేన పోట్టపాదో నామ. సమణోతి సమితపాపో.

భావిత్తిన్తియోతి అరియమగ్గభావనాయ భావితసద్ధాదిన్తియో, అరహోతి అత్తో. తస్సాతి తస్స సాణవాసిత్థేరస్స. దుగ్గతాతి దుగ్గతిగతా.

౪౧౭. సూచికట్టాతి పూతినా లూఖగత్తా అట్టకా, సూచికాతి లద్ధనామాయ ఖుప్పిపాసాయ అట్టా పీళితా. “సూచికట్టా”తి కేచి పరన్తి, సూచిభిద్ధసదిసముఖద్వారాతి అత్తో. కిలన్తాతి కిలన్తకాయచిత్తా. నగ్గినోతి నగ్గరూపా నిచ్చోళా. కిసాతి అట్టిత్తచమత్తసరీరతాయ కిసదేహా. ఉత్తసన్తాతి “అయం సమణో అన్ఘాకం పుత్తో”తి ఓత్తప్పేన ఉత్తాసం ఆపజ్జన్తా . మహత్తాసాతి అత్తనా పుట్టే కతకమ్మం పటిచ్చ సజ్జాతమహాభయా. న దస్సేన్తితి అత్తానం న దస్సేన్తి, సమ్ముఖీభావం న గచ్ఛన్తి. కురూరినోతి దారుణకమ్మన్తా.

౪౧౮. తస్స భాతాతి సాణవాసిత్థేరస్స భాతా. వితరిత్తాతి వితిణ్ణో హుత్వా, ఓత్తప్పసన్తాసభయాతి అత్తో. వితురిత్తాతి వా పారో, తురితో హుత్వా, తరమానరూపో హుత్వాతి వుత్తం హోతి. ఏకపథేతి ఏకపదికమగ్గే. ఏకకోతి ఏకకో అదుతియో. చతుకుణ్ఠికో భవిత్వానాతి చతుహి అగ్గేహి కుణ్ఠేతి అత్తభావం పవత్తేతీతి చతుకుణ్ఠికో, ద్వీహి జాణూహి ద్వీహి హత్థేహి గచ్ఛన్తో తిట్టన్తో చ, ఏవంభూతో హుత్వాతి అత్తో. సో హి ఏవం పురతో కోపినపటిచ్చాదనా హోతీతి తథా అకాసి. థేరస్స దస్సయీతుమన్తి థేరస్స అత్తానం ఉద్దిసయి దస్సేసి.

౪౧౯. అమనసికత్వాతి “అయం నామ ఏసో”తి ఏవం మనసి అకరిత్వా అనావజ్ఞేత్వా. సో చాతి సో పేతో. భాతా పేతగతో అహన్తి “అహం అతీతత్తభావే భాతా, ఇదాని పేతభూతో ఇధాగతో”తి వత్వా విజ్ఞాపయి థేరన్తి యోజనా.

౪౨౦-౫. యథా పన విజ్ఞాపయి, తం దస్సేతుం “మాతా పితా చా”తిఆదినా తిస్సో గాథా వుత్తా. తత్త మాతా పితా చ తేతి తవ మాతా చ పితా చ. అనుకమ్పస్సూతి అనుగ్గణ్ణ అనుదయం కరోహి. అన్వాదిసాహితి ఆదిస. నోతి అన్ఘాకం. తవ దిన్నేనాతి తయా దిన్నేన.

తం సుత్వా థేరో యథా పటిపజ్జి, తం దస్సేతుం -

౪౨౬. “థేరో చరిత్వా పిణ్ణాయ, భిక్షూ అజ్ఞో చ ద్వాదస;

ఏకజ్ఞం సన్నిపతింసు, భత్తవిస్సగ్గకారణా.

౪౨౭. “థేరో సబ్బేవ తే ఆహ, యథాలద్ధం దదాథ మే;

సజ్జభత్తం కరిస్సామి, అనుకమ్పాయ జాతినం.

౪౧౮.“నియ్యాదయింసు థేరస్స, థేరో సజ్జం నిమన్తయి;
దత్వా అన్వాదిసి థేరో, మాతు పితు చ భాతునో;
‘ఇదం మే జాతీనం హోతు, సుఖితా హోన్తు జాతయో’.

౪౧౯.“సమనన్తరానుద్దిట్ఠే, భోజనం ఉదపజ్జథ;
సుచిం పణీతం సమ్పన్నం, అనేకరసబ్యజ్ఞానం.

౪౨౦.“తతో ఉద్ధస్సయీ భాతా, వణ్ణవా బలవా సుఖీ;
పహూతం భోజనం భన్తే, పస్స నగ్గామ్హాసే మయం;
తథా భన్తే పరక్కమ, యథా వత్తం లభామసే.

౪౨౧.“థేరో సజ్జారకూటమ్హా, ఉచ్చినిత్వాన నన్తకే;
పిలోతికం పటం కత్వా, సజ్జే చాతుద్దిసే అదా.

౪౨౨.“దత్వా అన్వాదిసి థేరో, మాతు పితు చ భాతునో;
‘ఇదం మే జాతీనం హోతు, సుఖితా హోన్తు జాతయో’.

౪౨౩.“సమనన్తరానుద్దిట్ఠే, వత్థాని ఉదపజ్జిసుం;
తతో సువత్థవసనో, థేరస్స దస్సయీతుమం.

౪౨౪.“యావతా నన్తరాజస్స, విజితస్మిం పటిచ్ఛదా;
తతో బహుతరా భన్తే, వత్థానచ్ఛాదనాని నో.

౪౨౫.“కోసేయ్యకమ్పలీయాని, ఖోమకప్పాసికాని చ;
విపులా చ మహగ్గా చ, తేపాకాసేవలమ్పరే.

౪౨౬.“తే మయం పరిదహామ, యం యజ్ఞో మనసో పియం;
తథా భన్తే పరక్కమ, యథా గేహం లభామసే.

౪౨౭.“థేరో పణ్ణకుటిం కత్వా, సజ్జే చాతుద్దిసే అదా;
దత్వా చ అన్వాదిసి థేరో, మాతు పితు చ భాతునో;
‘ఇదం మే జాతీనం హోతు, సుఖితా హోన్తు జాతయో’.

౪౨౮.“సమనన్తరానుద్దిట్ఠే, ఘరాని ఉదపజ్జిసుం;
కూటాగారనివేసనా, విభత్తా భాగసో మితా.

౪౨౯. “న మనుస్సేసు ఈదిసా, యాదిసా నో ఘరా ఇథ;

అపి దిబ్బేసు యాదిసా, తాదిసా నో ఘరా ఇథ.

౪౩౦. “దద్దల్లమానా ఆభేన్తి, సమన్తా చతురో దిసా;

తథా భన్తే పరక్కమ, యథా పానీయం లభామసే.

౪౩౧. “థేరో కరణం పూరేత్వా, సజ్జే చాతుద్ధిసే అదా;

దత్వా అన్వాదిసీ థేరో, మాతు పితు చ భాతునో;

‘ఇదం మే ఇంతీనం హోతు, సుఖితా హోన్తు ఇంతయో’.

౪౩౨. “సమనన్తరానుద్దిట్ఠే, పానీయం ఉదపజ్జథ;

గమ్భీరా చతురస్సా చ, పోక్షరజ్జో సునిమ్మితా.

౪౩౩. “సీతోదికా సుప్పతిత్థా, సీతా అప్పటిగన్ధియా;

పదుముప్పలసణ్ణాన్నా, వారికిజ్జాక్ఖపూరితా.

౪౩౪. “తత్త వ్హత్వా పివిత్వా చ, థేరస్స పటిదస్సయుం;

పహూతం పానీయం భన్తే, పాదా దుక్ఖా ఫలన్తి నో.

౪౩౫. “ఆహిణ్ణమానా ఖణ్ణామ, సక్ఖరే కుసకణ్ణకే;

తథా భన్తే పరక్కమ, యథా యానం లభామసే.

౪౩౬. “థేరో సిపాటికం లద్ధా, సజ్జే చాతుద్ధిసే అదా;

దత్వా అన్వాదిసీ థేరో, మాతు పితు చ భాతునో;

‘ఇదం మే ఇంతీనం హోతు, సుఖితా హోన్తు ఇంతయో’.

౪౩౭. “సమనన్తరానుద్దిట్ఠే, పేతా రథేన మాగముం;

అనుకమ్మితమ్మ భదన్తే, భత్తేనచ్చాదనేన చ.

౪౩౮. “ఘరేన పానీయదానేన, యానదానేన చూభయం;

మునిం కారుణికం లోకే, భన్తే వన్దితుమాగతా”తి. – గాథాయో ఆహంసు;

౪౧౬-౭. తత్త థేరో చరిత్వా పిణ్ణాయాతి థేరో పిణ్ణాపాతచారికాయ చరిత్వా. భిక్షా అశ్శో చ ద్వాదసాతి థేరేన సహ వసన్తా అశ్శో చ ద్వాదస భిక్షా ఏకజ్ఞం ఏకతో సన్నిపతింసు. కస్మాతి చే? భత్తవిన్సగ్గకారణాతి భత్తకిచ్చకారణా భుజ్జాననిమిత్తం. తేతి తే భిక్షా. యథాలద్ధన్తి యం యం లద్ధం. దదాథాతి దేధ.

౪౧౮. నియ్యాదయింసూతి అదంసు. సజ్జం నిమన్తయీతి తే ఏవ ద్వాదస భిక్షా సజ్జద్దేసవసేన తం భత్తం దాతుం నిమన్తేసి. అన్వాదిసీతి ఆదిసి. తత్త యేసం అన్వాదిసి, తే దస్సేతుం “మాతు పితు చ భాతునో, ఇదం మే జాతీనం హోతు, సుఖీతా హోస్తు జాతయో”తి వుత్తం.

౪౧౯. సమనన్తరానుద్దిట్ఠేతి ఉద్దిట్ఠసమనన్తరమేవ. భోజనం ఉదపజ్జథాతి తేసం పేతానం భోజనం ఉప్పజ్జి. కీదిసన్తి ఆహ “సుచి”న్తిఆది. తత్త అనేకరసబ్యజ్జానన్తి నానారసేహి బ్యజ్జానేహి యుత్తం, అథ వా అనేకరసం అనేకబ్యజ్జానన్తి. తతోతి భోజనలాభతో పచ్ఛా.

౪౨౦. ఉద్దస్సయీ భాతాతి భాతికభూతో పేతో థేరస్స అత్తానం దస్సేసి. వణ్ణవా బలవా సుఖీతి తేన భోజనలాభేన తావదేవ రూపసమ్మన్నో బలసమ్మన్నో సుఖితోవ హుత్వా. పహూతం భోజనం, భన్తేతి, భన్తే, తవ దానానుభావేన పహూతం అనప్పకం భోజనం అష్టేహి లద్దం. పస్స నగ్గామ్మాసేతి ఓలోకేహి, నగ్గికా పన అమ్మ, తస్మా తథా, భన్తే, పరక్కమ పయోగం కరోహి. యథా వత్తం లభామసేతి యేన పకారేన యాదిసేన పయోగేన సబ్బేవ మయం వత్థాని లభేయ్యామ, తథా వాయమథాతి అత్తో.

౪౨౧. సజ్కారకూటమ్మాతి తత్త తత్త సజ్కారట్ఠానతో. ఉచ్చినిత్వానాతి గవేసనవసేన గహేత్వా. నన్తకేతి చిన్నపరియన్తే ఛడ్డితదుస్సఖణ్ణే . తే పన యస్మా ఖణ్ణభూతా పిలోతికా నామ హోన్తి, తాహి చ థేరో చీవరం కత్వా సజ్జస్స అదాసి, తస్మా ఆహ “పిలోతికం పటం కత్వా, సజ్జే చాతుద్దీసే అదా”తి. తత్త సజ్జే చాతుద్దీసే అదాతి చతూహిపి దిసాహి ఆగతభిక్షుసజ్జస్స అదాసి. సమ్మదానత్తే హి ఇదం భుమ్మవచనం.

౪౨౩-౪. సువత్థవసనోతి సున్దరవత్థవసనో. థేరస్స దస్సయీతుమన్తి థేరస్స అత్తానం దస్సయి దస్సేసి, పాకటో అహోసి. పటిచ్ఛాదయతి ఏత్థాతి పటిచ్ఛదా.

౪౨౮-౯. కూటాగారనివేసనాతి కూటాగారభూతా తదజ్ఞానివేసనసజ్ఞాతా చ ఘరా. లిజ్గవిపల్లాసవసేన హేతం వుత్తం. విభత్తాతి సమచతురస్సాయతవట్టసణ్ణానాదివసేన విభత్తా. భాగసో మితాతి భాగేన పరిచ్ఛిన్నా. నోతి అవ్హాకం. ఇథాతి ఇమస్మిం పేతలోకే. అపి దిబ్బేసూతి అపీతి నిపాతమత్తం, దేవలోకేసూతి అత్తో.

౪౩౧. కరణన్తి ధమకరణం. పూరేత్వాతి ఉదకస్స పూరేత్వా. వారికిజ్జక్ఖపూరితాతి తత్త తత్త వారిమత్తకే పదుముప్పలాదీనం కేసరభారేహి సజ్ఞాదితవసేన పూరితా. ఫలన్తీతి పుప్పన్తి, పణ్ణికపరియన్తాదీసు విదాలేన్తీతి అత్తో.

౪౩౫-౬. ఆహిణ్ణమానాతి విచరమానా. ఖజ్జామాతి ఖజ్జానవసేన గచ్ఛామ. సక్ఖరే కుసకణ్ణకేతి సక్ఖరవతి కుసకణ్ణకవతి చ భూమిభాగే, సక్ఖరే కుసకణ్ణకే చ అక్కమన్తాతి అత్తో. యానన్తి రథవయ్యాదికం యంకిళ్ళి యానం. సిపాటికన్తి ఏకపటలఉపాహనం.

౪౩౭-౮. రథేన మాగమున్తి మకారో పదసన్నికరో, రథేన ఆగమంసు. ఉభయన్తి ఉభయేన దానేన, యానదానేన చేవ భత్తాదిచతుపచ్చయదానేన చ. పానీయదానేన హేత్థ భేసజ్జదానమ్మి సజ్గహితం. సేసం హేత్థా వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవాతి.

ధేరో తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్తం అట్టప్పత్తిం కత్వా “యథా ఇమే ఏతరహి, ఏవం త్వమ్మి ఇతో అనన్తరాతీతే అత్తభావే పేతో హుత్వా మహాదుష్టం అనుభవీ”తి వత్వా ధేరేన యాచితో సుత్తపేతవత్తుం కథేత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. తం సుత్వా మహాజనో సజ్జాతసంవేగో దానసీలాదిపుజ్జాకమ్మనిరతో అహోసీతి.

సాణవాసిత్తేరపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౩. రథకారపేతవత్తువణ్ణనా

వేళురియథమ్మం రుచిరం పభస్సరన్తి ఇదం సత్థరి సావత్తియం విహరన్తే అజ్ఞాతరం పేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. అతీతే కిర కస్సపస్స భగవతో కాలే అజ్ఞాతరా ఇత్థీ సీలాచారసమ్మన్నా కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేన సాసనే అభిష్పసన్నా సువిభత్తవిచిత్రభిత్తిథమ్మసోపానభూమితలం అతివియ దస్సనీయం ఏకం ఆవాసం కత్వా తత్త భిక్షూ ఏసీదాపేత్వా పణితేన ఆహారేన పరివిసిత్వా భిక్షుసజ్జస్స నియ్యాదేసి. సా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా అజ్ఞాస్స పాపకమ్మస్స వసేన హిమవతి పబ్బతరాజే రథకారదహం నిస్సాయ విమానపేతీ హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్సా సజ్జస్స ఆవాసదానపుజ్జానుభావేన సబ్బరతనమయం ఉళారం అతివియ సమన్తతో పాసాదికం మనోహరం రమణీయం పోక్ఖరణీయం నన్దనవనసదసం ఉపసోభితం విమానం నిబ్బత్తి, సయశ్చ సువణ్ణవణ్ణా అభిరూపా దస్సనీయా పాసాదికా అహోసి.

సా తత్త పురిసేహి వినావ దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవన్తి విహరతి. తస్సా తత్త దీఘరత్తం నిప్పురిసాయ వసన్తియా అనభిరతి ఉప్పన్నా. సా ఉక్కణ్ణితా హుత్వా “అత్తేసో ఉపాయో”తి చిన్తేత్వా దిబ్బాని అమ్మపక్కాని నదియం పక్కిపతి. సబ్బం కణ్ణముణ్ణపేతివత్తుస్మిం ఆగతనయేనేవ వేదితబ్బం. ఇథ పన బారాణసివాసీ ఏకో మాణవో గజ్ఞాయ తేసు ఏకం అమ్మఫలం దిస్వా తస్స పభవం గవేసన్తో అనుక్కమేన తం రానం గన్త్వా నదిం దిస్వా తదనుసారేన తస్సా వసనట్టానం గతో. సా తం దిస్వా అత్తనో వసనట్టానం నేత్వా పటిసన్ధారం కరోన్తి నిసీది. సో తస్సా వసనట్టానసమ్మత్తిం దిస్వా పుచ్చన్తో -

౪౩౯. “వేళురియథమ్మం రుచిరం పభస్సరం, విమానమారుయ్ఘ అనేకచిత్తం;
తత్తచ్చసి దేవి మహానుభావే, పథద్ధని పన్నరసేవ చన్తో.

౪౪౦. “వణ్ణో చ తే కనకస్స సన్నిభో, ఉత్తత్తరూపో భుస దస్సనేయ్యా;
పల్లజ్కసేట్టో అతులే నిసన్నా, ఏకా తువం నత్తి చ తుయ్ఘ సామికో.

౪౪౧. “ఇమా చ తే పోక్ఖరణీ సమన్తా, పహూతమల్యా బహుపుణ్ణరీకా;
సువణ్ణచుణ్ణేహి సమన్తమోత్థతా, న తత్త పజ్కో పణకో చ విజ్జతి.

౪౪౨. “హంసా చిమే దస్సనీయా మనోరమా, ఉదకస్మిమనుపరియన్తి సబ్బదా;
సమయ్య వగ్గాపనదన్తి సబ్బే, బిన్దుస్సరా దున్దుభీనంవ ఘోసో.

౪౪౩. “దద్దల్లమానా యససా యసస్సినీ, నావాయ చ త్వం అవలమ్బ తిట్టసి;
ఆళారపమ్మే హసితే పియంవదే, సబ్బజ్గకల్యాణి భుసం విరోచసి.

౪౪౪. “ఇదం విమానం విరజం సమే రితం, ఉయ్యానవంతం రతినన్దివడ్డనం;

ఇచ్చామహం నారి అనోమదస్సనే, తయా సహ నన్దనే ఇథ మోదితు”న్తి. -

ఇమా గాథా అభాసి.

౪౪౯. తత్త తత్థాతి తస్మిం విమానే. అచ్చసీతి ఇచ్చితిచ్చితకాల్ నిసీదసి. దేవీతి తం ఆలపతి. మహానుభావేతి మహతా దిబ్బానుభావేన సమన్నాగతే. పథద్ధనీతి అత్తనో పథభూతే అద్ధని, గగనతలమగ్గేతి అత్తో. పన్నరసేవ చన్దోతి పుణ్ణమాసియం పరిపుణ్ణమణ్ణలో చన్దో వియ విజ్ఞోతమానాతి అత్తో.

౪౫౦. వణ్ణో చ తే కనకస్స సన్నిభోతి తవ వణ్ణో చ ఉత్తత్తసిగ్గీసువణ్ణేన సదిసో అతివియ మనోహరో. తేనాహ “ఉత్తత్తరాపో భుస దస్సనేయ్యో”తి. అతులేతి మహారహే. అతులేతి వా దేవతాయ ఆలపనం, అసదిసరూపేతి అత్తో. నత్తి చ తుయ్య సామికోతి తుయ్యం సామికో చ నత్తి.

౪౫౧. పహూతమల్యాతి కమలకువలయాదిబహువిధకుసుమవతియో . సువణ్ణచుణ్ణోహీతి సువణ్ణవాలుకాహి. సమన్తమోత్తతాతి సమన్తతో ఓకిణ్ణా. తత్థాతి తాసు పోక్ఖరణీసు. పబ్బో పణికో చాతి కద్దమో వా ఉదకపిచ్చిల్లో వా న విజ్జతి.

౪౫౨. హంసా చిమే దస్సనీయా మనోరమాతి ఇమే హంసా చ దస్సనసుఖా మనోరమా చ. అనుపరియన్తీతి అనువిచరన్తి. సబ్బదాతి సబ్బేసు ఉతూసు. సమయ్యాతి సగ్గమ్మ. వగ్గాతి మధురం. ఉపనదన్తీతి వికూజన్తి. బిన్దుస్సరాతి అవిసటస్సరా సమ్మిణ్ణితస్సరా. దున్దుభీనంవ ఘోసోతి వగ్గబిన్దుస్సరభావేన దున్దుభీనం వియ తవ పోక్ఖరణీయం హంసానం ఘోసోతి అత్తో.

౪౫౩. దద్దల్లమానాతి అతివియ అభిజలన్తి. యససాతి దేవిద్ధియా. నావాయాతి దోణీయం. పోక్ఖరణీయన్తో పదుమినియం సువణ్ణనావాయ మహారహే పల్లజ్జే నిసీదిత్వా ఉదకకీళం కీళన్తిం పేతిం దిస్సా ఏవమాహ. అవలమ్బాతి అవలమ్బిత్వా అపస్సనం అపస్సాయ. తిట్టసీతి ఇదం తానసద్దస్స గతినివత్తి అత్తత్తా గతియా పటిక్ఖేపవచనం. “నిసజ్జసీ”తి వా పారో, నిసీదసిచ్చేవస్స అత్తో దట్టబ్బో. ఆళారపమ్మేతి వేల్లితదీఘనీలపఖుమే. హసితేతి హసితమహాహసితముఖే. పియంవదేతి పియభాణినీ. సబ్బజ్గకల్యాణీతి సబ్బేహి అజ్ఞేహి సున్దరే, సోభనసబ్బజ్గపచ్చగ్గీతి అత్తో. విరోచసీతి విరాజేసి.

౪౪౪. విరజన్తి విగతరజం నిద్దోసం. సమే రితన్తి సమే భూమిభాగే రితం, చతురస్ససోభితతాయ వా సమభాగే రితం, సమన్తభద్దకన్తి అత్తో. ఉయ్యానవన్తన్తి నన్దనవనసహితం. రతినన్దివడ్డనన్తి రతిఇచ్చ నన్దిఇచ్చ వడ్డేతీతి రతినన్దివడ్డనం, సుఖస్స చ పీతియా చ సంవడ్డనన్తి అత్తో. నారీతి తస్సా ఆలపనం. అనోమదస్సనేతి పరిపుణ్ణఅగ్గపచ్చగ్గతాయ అనిన్దితదస్సనే. నన్దనేతి నన్దనకరే. ఇథాతి నన్దనవనే, విమానే వా. మోదితున్తి అభిరమితుం ఇచ్చామీతి యోజనా.

ఏవం తేన మాణవేన పుత్తే సా విమానపేతిదేవతా తస్స పటివచనం దేన్తి -

౪౪౫. “కరోహి కమ్మం ఇథ వేదనీయం, చిత్తఇచ్చ తే ఇథ నిహితం భవతు;

కత్వాన కమ్మం ఇథ వేదనీయం, ఏవం మమం లచ్చసి కామకామిని”న్తి. -

గాధమాహ. తత్త కరోహి కమ్మం ఇథ వేదనీయన్తి ఇథ ఇమస్మిం దిబ్బట్టానే విపచ్చనకం విపాకదాయకం కుసలకమ్మం కరోహి పసవేయ్యాసి. ఇథ నిహితన్తి ఇధూపనీతం, “ఇథ నిన్న”న్తి వా పారో, ఇమస్మిం రానే నిన్నం పోణం పబ్బారం తవ చిత్తం భవతు హోతు. మమన్తి మం. లచ్చసీతి లభిస్ససి.

సో మాణవో తస్సా విమానపేతియా వచనం సుత్వా తతో మనుస్సపథం గతో తత్త చిత్తం పణిధాయ తజ్జం పుజ్జాకమ్మం కత్వా నచిరస్సేవ కాలం కత్వా తత్త నిబ్బత్తి తస్సా పేతియా సహభ్యతం. తమత్తం పకాసేంతా సఙ్గీతికారా -

౪౪౬. “సాధూతి సో తస్సా పటిస్సుణీత్వా,
అకాసి కమ్మం తహిం వేదనీయం;
కత్వాన కమ్మం తహిం వేదనీయం,
ఉపపజ్జి సో మాణవో తస్సా సహభ్యత”న్తి. -

ఓసానగాధమాహంసు. తత్త సాధూతి సమ్మటిచ్చనే నిపాతో. తస్సాతి తస్సా విమానపేతియా. పటిస్సుణీత్వాతి తస్సా వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా. తహిం వేదనీయన్తి తస్మిం విమానే తాయ సద్ధిం వేదితబ్బసుఖవిపాకం కుసలకమ్మం. సహభ్యతన్తి సహభావం. సో మాణవో తస్సా సహభ్యతం ఉపపజ్జీతి యోజనా. సేసం ఉత్తానమేవ.

ఏవం తేసు తత్త చిరకాలం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవంతేసు పురిసో కమ్మస్స పరిక్ఖయేన కాలమకాసి, ఇత్థి పన అత్తనో పుజ్జాకమ్మస్స ఖేత్తఙ్గతభావేన ఏకం బుద్ధంతరం తత్త పరిపుణ్ణం కత్వా వసి. అథ అవ్హాకం భగవతి లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్రే అనుక్యమేన జేతవనే విహరంతే ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో ఏకదివసం పబ్బతచారికం చరమానో తం విమానశ్చా విమానపేతిశ్చా దిస్సా “వేళురియధమ్మం రుచిరం పభస్సర”న్తిఆదికాహి గాథాహి పుచ్చి. సా చస్స ఆదితో పట్టాయ సబ్బం అత్తనో పవత్తిం ఆరోచేసి. తం సుత్వా ధేరో సావత్తిం ఆగత్వా భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. తం సుత్వా మహాజనో దానాదిపుజ్జాధమ్మనిరతో అహోసీతి.

రథకారపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౪. భుసపేతవత్తువణ్ణనా

భుసాని ఏకో సాలిం పునాపరోతి ఇదం సత్థరి సావత్తియం విహరంతే చత్తారో పేతే ఆరబ్బ వుత్తం. సావత్తియా కిర అవిదురే అణ్ణతరస్మిం గామకే ఏకో కూటవాణిజో కూటమానాదీహి జీవికం కప్పేసి. సో సాలిపలాపే గహేత్వా తమ్మమత్తికాయ పరిభావేత్వా గరుతరే కత్వా రత్తసాలిహి సద్ధిం మిస్సేత్వా విక్కిణి. తస్స పుత్తో “ఘరం ఆగతానం మమ మిత్తసుహజ్ఞానం సమ్మానం న కరోతీ”తి కుపితో యుగచమ్మం గహేత్వా మాతుసీసే పహారమదాసి. తస్స సుణిసా సబ్బేసం అత్థాయ రపితమంసం చోరికాయ ఖాదిత్వా పున తేహి అనుయుజ్జీయమానా “సచే మయా తం మంసం ఖాదితం, భవే భవే అత్తనో పిట్టిమంసం కన్తిత్వా ఖాదేయ్య”న్తి సపథమకాసి. భరియా పనస్స కిశ్చిదేవ ఉపకరణం యాచంతానం “నట్థీ”తి వత్వా తేహి నిప్పీళియమానా “సచే సంతం నట్థీతి వదామి, జాతజాతత్థానే గూఢభక్తా భవేయ్య”న్తి ముసావాదేన సపథమకాసి.

తే చత్తారోపి జనా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా విష్ణోటవియం పేతా హుత్వా నిబ్బత్తింసు. తత్త కూటవాణిజో కమ్మఫలేన పజ్జలంతం భుసం ఉభోహి హత్థేహి గహేత్వా అత్తనో మత్తకే ఆకిరిత్వా మహాదుక్ఖం అనుభవతి, తస్స పుత్తో అయోమయేహి ముగ్గరేహి సయమేవ అత్తనో సీసం భిన్దిత్వా అనప్పకం దుక్ఖం పచ్చనుభోతి. తస్స సుణిసా కమ్మఫలేన సునిసితేహి అతివియ విపులాయతేహి నఖేహి అత్తనో పిట్టిమంసాని కన్తిత్వా ఖాదన్తి అపరిమితం దుక్ఖం అనుభవతి, తస్స భరియాయ సుగంతం సువిసుద్ధం అపగతకాళకం సాలిభత్తం ఉపనీతమత్తమేవ నానావిధకిమికులాకులం పరమదుగ్గంతజేగుచ్చం గూఢం సమ్మజ్జతి, తం సా ఉభోహి హత్థేహి పరిగ్గహేత్వా భుజ్జన్తి మహాదుక్ఖం పటిసంవేదేతి.

ఏవం తేసు చతుసు జనేసు పేతేసు నిబ్బత్తిత్వా మహాదుక్ఖం అనుభవంతేసు ఆయస్మా మహామోగ్గలానో పబ్బతచారికం చరన్తో ఏకదివసం తం రానం గతో. తే పేతే దిస్సా -

౪౪౭. “భుసాని ఏకో సాలిం పునాపరో, అయశ్చ నారీ సకమంసలోహితం;

తువశ్చ గూఢం అసుచిం అకంతం, పరిభుజ్జసి కిస్స అయం విపాకో”తి. -

ఇమాయ గాఢాయ తేహి కతకమ్మం పుచ్చి. తత్త భుసానీతి పలాపాని. ఏకోతి ఏకకో. సాలిన్తి సాలినో. సామిఅత్తే హేతం ఉపయోగవచనం, సాలినో పలాపాని పజ్జలన్తాని అత్తనో సీసే అవకిరతీతి అధిష్పాయో. పునాపరోతి పున అపరో. యో హి సో మాతుసీసం పహరి, సో అయోముగ్గరేహి అత్తనో సీసం పహరిత్వా సీసభేదం పాపుణాతి, తం సన్ధాయ వదతి. సకమంసలోహితన్తి అత్తనో పిట్టిమంసం లోహితశ్చ పరిభుజ్జతీతి యోజనా. అకంతన్తి అమనాపం జేగుచ్చం. కిస్స అయం విపాకోతి కతమస్స పాపకమ్మస్స ఇదం ఫలం, యం ఇదాని తుష్ఠేహి పచ్చనుభవీయతీతి అత్తో.

ఏవం ధేరేన తేహి కతకమ్మే పుచ్చితే కూటవాణిజస్స భరియా సబ్బేహి తేహి కతకమ్మం ఆచిక్ఖన్తి -

౪౪౮. “అయం పురే మాతరం హింసతి, అయం పన కూటవాణిజో;

అయం మంసాని ఖాదిత్వా, ముసావాదేన వశ్శేతి.

౪౪౯. “అహం మనుస్సేసు మనుస్సభూతా, అగారినీ సబ్బకులస్స ఇస్సరా;

సంతేసు పరిగుహామి, మా చ కిశ్శి ఇతో అదం.

౪౫౦. “ముసావాదేన ఛాదేమి, నత్తి ఏతం మమ గేహే;

సచే సంతం నిగుహామి, గూఢో మే హోతు భోజనం.

౪౫౧. “తస్స కమ్మస్స విపాకేన, ముసావాదస్స చూభయం;

సుగంతం సాలినో భత్తం, గూఢం మే పరివత్తతి.

౪౫౨. “అవశ్శాని చ కమ్మాని, న హి కమ్మం వినస్సతి;

దుగ్గంతం కిమినం మీళ్లం, భుజ్జామి చ పివామి చా”తి. - గాఢా అభాసి;

౪౪౮. తత్త అయన్తి పుత్రం దస్సన్తి వదతి. హింసతీతి ధామేన పరిబాధేతి, ముగ్ధరేన పహరతీతి అత్తో. కూటవాణిజీతి ఖలవాణిజీ, వశ్చనాయ వణిజ్ఞకారకోతి అత్తో . మంసాని ఖాదిత్వాతి పరేహి సాధారణమంసం ఖాదిత్వా “న ఖాదామీ”తి ముసావాదేన తే వశ్చోతి.

౪౪౯-౫౦. అగారిసీతి గేహసామిసీ. సన్తేసూతి విజ్ఞమానేస్వేవ పరేహి యాచితఉపకరణేసు. పరిగుహమీతి పటిచ్ఛాదేసిం. కాలవిపల్లాసేన హేతం వుత్తం. మా చ కిశ్చో ఇతో అదన్తి ఇతో మమ సంతకతో కిశ్చోమత్తమ్మి అత్తికస్స పరస్స న అదాసిం. ఛాదేమితి “నత్తి ఏతం మమ గేహ”తి ముసావాదేన ఛాదేసిం.

౪౫౧-౨. గూఢం మే పరివత్తతీతి సుగన్ధం సాలిభత్తం మయ్యం కమ్మవసేన గూఢభావేన పరివత్తతి పరిణమతి. అవశ్ఞానీతి అమోఘాని అనిష్పలాని. న హి కమ్మం వినస్సతీతి యథూపచితం కమ్మం ఫలం అదత్వా న హి వినస్సతి. కిమినన్తి కిమివన్తం సజ్ఞాతకిమికులం. మీళ్లన్తి గూఢం. సేసం హేట్టా వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవ.

ఏవం థేరో తస్సా పేతియా వచనం సుత్వా తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

భుసపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౫. కుమారపేతవత్తువణ్ణనా

అచ్చేరరూపం సుగతస్స జాణన్తి ఇదం కుమారపేతవత్తు. తస్స కా ఉప్పత్తి? సావత్తియం కిర బహూ ఉపాసకా ధమ్మగణా హుత్వా నగరే మహాన్తం మణ్ణపం కారేత్వా తం నానావణ్ణేహి వత్తేహి అలజ్ఞురిత్వా కాలస్సేవ సత్థారం భిక్షుసంఘాన్తి నిమన్తేత్వా మహారహవరపచ్చత్తరణత్తతేసు ఆసనేసు బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం నిసేదాపేత్వా గన్ధపుష్పాదీహి పూజేత్వా మహాదానం పవత్తేన్తి. తం దిస్సా అజ్ఞాతరో మచ్చేరమలపరియుట్టితచిత్తో పురిసో తం సక్కారం అసహమానో ఏవమాహ - “వరమేతం సబ్బం సజ్ఞారకూటే ఛడ్డితం, న త్వేవ ఇమేసం ముణ్ణికానం దిన్న”న్తి. తం సుత్వా ఉపాసకా సంవిగ్గమానసా “భారియం వత ఇమినా పురిసేన పాపం పసుతం, యేన ఏవం బుద్ధప్పముఖే భిక్షుసంఘే అపరద్ధ”న్తి తమత్తం తస్స మాతుయా ఆరోచేత్వా “గచ్ఛ, త్వం ససావకసంఘం భగవన్తం ఖమాపేహి”తి ఆహంసు. సా “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా పుత్తం సన్తజ్జేన్తి సజ్ఞాపేత్వా భగవన్తం భిక్షుసంఘాన్తి ఉపసక్కుమిత్వా పుత్తేన కతఅచ్చయం దేసేన్తి ఖమాపేత్వా భగవతో భిక్షుసంఘస్స చ సత్తాహం యాగుదానేన పూజం అకాసి. తస్సా పుత్తో నచిరస్సేవ కాలం కత్వా కిలిట్టకమ్మాపజీవినియా గణికాయ కుచ్చియం నిబ్బత్తి. సా చ నం జాతమత్తయేవ “దారకో”తి ఇత్వా సుసానే ఛడ్డాపేసి. సో తత్త అత్తనో పుజ్జబలేనేవ గహితారక్ఖో కేనచి అనుపద్దుతో మాతు-అజ్జే వియ సుఖం సుపి. దేవతా తస్స ఆరక్ఖం గణ్ఠింసూతి చ వదన్తి.

అథ భగవా పచ్చాససమయే మహాకరుణాసమాపత్తితో వుట్టాయ బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో తం దారకం సివధికాయ ఛడ్డితం దిస్సా సూరియుగ్గమనవేలాయ సివధికం అగమాసి. “సత్థా ఇధాగతో, కారణేనేత్థ భవితబ్బ”న్తి మహాజనో సన్నిపతి. భగవా సన్నిపతితపరిసాయ “నాయం దారకో ఓజ్ఞాతబ్బో, యదిపి ఇదాని సుసానే ఛడ్డితో అనాథో రితో, ఆయతిం పన దిట్టేవ ధమ్మే అభిసమ్మరాయశ్చ ఉళారసమ్మత్తిం పటిలభిస్సతీ”తి వత్వా తేహి మనుస్సేహి “కిం ను ఖో, భన్తే, ఇమినా పురిమజాతియం కతం కమ్మ”న్తి పుట్టో -

“బుద్ధపముఖస్స భిక్షుసఙ్ఖస్స, పూజం అకాసి జనతా ఉళారం;
తతస్స చిత్తస్సహు అఙ్గాధత్తం, వాచం అభాసి ఫరుసం అసబ్బ”న్తి. -

ఆదినా నయేన దారకేన కతకమ్మం ఆయతిం పత్తబ్బం సమ్మత్తిఞ్చ పకాసేత్వా సన్నిపతితాయ పరిసాయ
అఙ్గాసయానురూపం ధమ్మం కథేత్వా ఉపరి సాముక్కుంసికం ధమ్మదేసనం అకాసి. సచ్చపరియోసానే చతురాసీతియా
పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, తఞ్చ దారకం అసీతికోటివిభవో ఏకో కుటుమ్పికో భగవతో సమ్ముఖావ
“మయ్యం పుత్తో”తి అగ్గహేసి. భగవా “ఏత్తకేన అయం దారకో రక్ఖితో, మహాజనస్స చ అనుగ్గహో కతో”తి విహారం అగమాసి.

సో అపరేన సమయేన తస్మిం కుటుమ్పికో కాలకతే తేన నియ్యాదితం ధనం పటిపజ్జిత్వా కుటుమ్బం సణ్ఠపేన్తో తస్మిం
నగరేయేవ మహావిభవో గహపతి హుత్వా దానాదినిరతో అహోసి. అధేకదివసం భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్ఠాపేసుం
- “అహో నూన సత్థా సత్తేసు అనుకమ్పకో, సోపి నామ దారకో తదా అనాథో రితో ఏతరహి మహతిం సమ్మత్తిం
పచ్చనుభవతి, ఉళారాని చ పుఞ్ఞాని కరోతీ”తి. తం సుత్వా సత్థా “న, భిక్షవే, తస్స ఏత్తకావ సమ్మత్తి, అథ ఖో
ఆయుపరియోసానే తావతింసభవనే సక్కుస్స దేవరఙ్గో పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తిస్సతి, మహతిం దిబ్బసమ్మత్తిఞ్చ
పటిలభిస్సతీ”తి బ్యాకాసి. తం సుత్వా భిక్షూ చ మహాజనో చ “ఇదం కిర కారణం దిస్సా దీఘదస్సీ భగవా జాతమత్తస్సేవస్స
ఆమకసుసానే ఛడ్డితస్స తత్థ గత్వా సఙ్గహం అకాసీ”తి సత్థు జాణవిసేసం థోమేత్వా తస్మిం అత్తభావే తస్స పవత్తిం
కథేసుం. తమత్తం దీపేన్తా సఙ్గీతికారా -

౪౫౩. “అచ్ఛేరయాపం సుగతస్స జాణం, సత్థా యథా పుగ్గలం బ్యాకాసి;
ఉస్సన్నపుఞ్ఞాపి భవన్తి హేకే, పరిత్తపుఞ్ఞాపి భవన్తి హేకే.

౪౫౪. “అయం కుమారో సీవధికాయ ఛడ్డితో, అఙ్గట్ఠస్సేహేన యాపేతి రత్తిం;
న యక్ష్మభూతా న సరీసపా వా, విహేరయేయ్యం కతపుఞ్ఞం కుమారం.

౪౫౫. “సునఖాపిమస్స పలిహింసు పాదే, ధజ్జా సిఙ్గాలా పరివత్తయన్తి;
గల్భాసయం పక్ఖిగణా హరన్తి, కాకా పన అక్ఖిమలం హరన్తి.

౪౫౬. “నయిమస్స రక్ఖం విదహింసు కేచి, న ఓసథం సాసపధూపనం వా;
నక్ఖత్తయోగమ్మి న అగ్గహేసుం, న సబ్బధఙ్గానిపి ఆకిరింసు.

౪౫౭. “ఏతాదిసం ఉత్తమకిచ్చపత్తం, రత్తాభతం సీవధికాయ ఛడ్డితం;
నోనీతపిణ్డంవ పవేధమానం, ససంసయం జీవితసావసేసం.

౪౫౮. “తమద్దసా దేవమనుస్సపూజితో, దిస్సా చ తం బ్యాకరి భూరిపఙ్గో;
‘అయం కుమారో నగరస్సిమస్స, అగ్గకులికో భవిస్సతి భోగతో చ’.

౪౫౯. “కిస్స వతం కిం పన బ్రహ్మచరియం, కిస్స సుచిణ్ణస్స అయం విపాకో;

ఏతాదిసం బృహసం పాపుణిత్వా, తం తాదిసం పచ్చనుభోస్సతిద్ధి"న్తి. -

చ గాథా అవోచుం.

౪౫౩. తత్త అచ్చేరరూపన్తి అచ్చరియసభావం. సుగతస్స ఇాణన్తి అజ్ఞోహి అసాధారణం సమ్మాసమ్మద్ధస్స ఇాణం, ఆసయానుసయఇాణాదిసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ సన్ధాయ వుత్తం. తయిదం అజ్ఞోసం అవిసయభూతం కథం ఇాణన్తి ఆహ "సత్తా యథా పుగ్గలం బ్యాకాసీ"తి. తేన సత్తం దేసనాయ ఏవ ఇాణస్స అచ్చరియభావో విజ్ఞాయతీతి దస్సేతి.

ఇదాని బ్యాకరణం దస్సేన్తో "ఉస్సన్నపుజ్ఞాపి భవన్తి హేకే, పరిత్తపుజ్ఞాపి భవన్తి హేకే"తి ఆహ. తస్సన్తో - ఉస్సన్నకుసలధమ్మాపి ఇదేకచ్చే పుగ్గలా లద్ధపచ్చయస్స అపుజ్ఞాస్స వసేన జాతిఆదినా నిహీనా భవన్తి, పరిత్తపుజ్ఞాపి అప్పతరపుజ్ఞాధమ్మాపి ఏకే సత్తా భేత్తసమ్మత్తిఆదినా తస్స పుజ్ఞాస్స మహాజుతికతాయ ఉళారా భవన్తీతి.

౪౫౪. సీవథికాయాతి సుసానే. అజ్ఞట్టస్సేహీనాతి అజ్ఞట్టతో పవత్తస్సేహీన, దేవతాయ అజ్ఞట్టతో పగ్గరితఖీరేనాతి అత్తో. న యక్ఖభూతా న సరీసపా వాతి పిసాచభూతా వా యక్ఖభూతా వా సరీసపా వా యే కేచి సరన్తా గచ్చన్తా వా న విహేతయేయ్యం న బాధేయ్యం.

౪౫౫. పలిహింసు పాదేతి అత్తనో జిహ్వాయ పాదే లిహింసుం. ధజ్జాతి కాకా. పరివత్తయన్తీతి "మా నం కుమారం కేచి విహేతేయ్య"న్తి రక్ఖన్తా నిరోగభావజాననత్తం అపరాపరం పరివత్తన్తి. గబ్బాసయన్తి గబ్బమలం. పక్ఖేగణాతి గిజ్జకులలాదయో సకుణగణా. హరన్తీతి అపనేన్తి. అక్కిమలన్తి అక్కిగూఢం.

౪౫౬. కేచీతి కేచి మనుస్సా, అమనుస్సా పన రక్ఖం సంవిదహింసు. ఓసధన్తి తదా ఆయతిఇచ్చ ఆరోగ్యావహం అగదం. సాసపధూపనం వాతి యం జాతస్స దారకస్స రక్ఖణత్తం సాసపేన ధూపనం కరోన్తి, తమ్పి తస్స కరోన్తా నాహీసున్తి దీపేన్తి. నక్ఖత్తయోగమ్పి న అగ్గహీసున్తి నక్ఖత్తయుత్తమ్పి న గణ్ఠింసు. "అసుకమ్పి నక్ఖత్తే తిథిమ్పి ముహుత్తే అయం జాతో"తి ఏవం జాతకమ్మమ్పిస్స న కేచి అకంసూతి అత్తో. న సబ్బధజ్ఞానిపి ఆకిరింసూతి మగ్గలం కరోన్తా అగదవసేన యం సాసపతేలమిస్సితం సాలిఆదిధజ్ఞం ఆకిరన్తి, తమ్పిస్స నాకంసూతి అత్తో.

౪౫౭. ఏతాదిసన్తి ఏవరూపం . ఉత్తమకిచ్చపత్తన్తి పరమకిచ్చం ఆపన్నం అతివియ దుక్ఖప్పత్తం. రత్తాభతన్తి రత్తియం ఆభతం. నోనీతపిణ్డం వియాతి నవనీతపిణ్డసదిసం, మంసపేసిమత్తతా ఏవం వుత్తం. పవేధమానన్తి దుబ్బలభావేన పకమ్మమానం. ససంసయన్తి "జీవతి ను ఖో న ను ఖో జీవతీ"తి సంసయితతాయ సంసయవత్తం. జీవితసావసేసన్తి జీవితట్టితియా హేతుభూతానం సాధనానం అభావేన కేవలం జీవితమత్తావసేసకం.

౪౫౮. అగ్గకులికో భవిస్సతి భోగతో చాతి భోగనిమిత్తం భోగస్స వసేన అగ్గకులికో సేట్టకులికో భవిస్సతీతి అత్తో.

౪౫౯. "కిస్స వత"న్తి అయం గాథా సత్తం సన్తికే రితేహి ఉపాసకేహి తేన కతకమ్మస్స పుద్గావసేన వుత్తా. సా చ ఖో సివథికాయ సన్నిపతితేహీతి వేదితబ్బా. తత్త కిస్సాతి కిం అస్స. వతన్తి వతసమాదానం. పున కిస్సాతి కీదిసస్స సుచిణ్ణస్స వతస్స బ్రహ్మచరియస్స చాతి విభత్తిం విపరిణామేత్వా యోజనా. ఏతాదిసన్తి గణికాయ కుచ్చియా నిబ్బత్తనం, సుసానే

ఛడ్డనని ఏవరూపం. బృసనని అనత్తం. తాదిసని తథారూపం, “అజ్ఞట్టస్సహేన యాపేతి రత్తి”నిఆదినా, “అయం కుమారో నగరస్సమస్స అగ్గకులికో భవిస్సతీ”తిఆదినా చ వుత్తప్పకారని అత్తో. ఇద్ధిని దేవిద్ధిం, దిబ్బసమ్మత్తిని వుత్తం హోతి.

ఇదాని తేహి ఉపాసకేహి పుట్టో భగవా యథా తదా బ్యాకాసి, తం దస్సేన్తా సజ్జీతికారా -

౪౬౦. “బుద్ధపముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స, పూజం అకాసి జనతా ఉళారం;
తత్తస్స చిత్తస్సహు అజ్ఞాథత్తం, వాచం అభాసి ఫరుసం అసబ్బం.

౪౬౧. “సో తం వితక్కం పవినోదయిత్వా, పీతిం పసాదం పటిలద్ధా పచ్చా;
తథాగతం జేతవనే వసంతం, యాగుయా ఉపట్టాసి సత్తరత్తం.

౪౬౨. “తస్స వతం తం పన బ్రహ్మచరియం, తస్స సుచిణ్ణస్స అయం విపాకో;
ఏతాదిసం బృసనం పాపుణిత్వా, తం తాదిసం పచ్చనుభోస్సతిద్ధిం.

౪౬౩. “రత్వాన సో వస్ససతం ఇధేవ, సబ్బేహి కామేహి సమజ్జిభూతో;
కాయస్స భేదా అభిసమ్మరాయం, సహబ్యతం గచ్ఛతి వాసవస్సా”తి. -

చతస్సో గాథా అవోచుం.

౪౬౦. తత్త జనతాతి జనసమూహో, ఉపాసకగణోతి అధిష్ఠాయో. తత్రాతి తస్సం పూజాయం. అస్సాతి తస్స దారకస్స. చిత్తస్సహు అజ్ఞాథత్తని పురిమభవస్మిం చిత్తస్స అజ్ఞాథాభావో అనాదరో అగారవో అపచ్చయో అహోసి. అసబ్బని సాధుసభాయ సావేతుం అయుత్తం ఫరుసం వాచం అభాసి.

౪౬౧. సోతి సో అయం. తం వితక్కని తం పాపకం వితక్కం. పవినోదయిత్వాతి మాతరా కతాయ సజ్జాత్తియా వూపసమేత్వా. పీతిం పసాదం పటిలద్ధాతి పీతిం పసాదఞ్చ పటిలభిత్వా ఉప్పాదేత్వా. యాగుయా ఉపట్టాసితి యాగుదానేన ఉపట్టహి. సత్తరత్తని సత్తదివసం.

౪౬౨. తస్స వతం తం పన బ్రహ్మచరియని తం మయా హేట్టా వుత్తప్పకారం అత్తనో చిత్తస్స పసాదనం దానఞ్చ ఇమస్స పుగ్గలస్స వతం తం బ్రహ్మచరియఞ్చ, అజ్ఞం కిఞ్చి నత్థీతి అత్తో.

౪౬౩. రత్వానాతి యావ ఆయుపరియోసానా ఇధేవ మనుస్సలోకే రత్వా. అభిసమ్మరాయని పునబ్బవే. సహబ్యతం గచ్ఛతి వాసవస్సాని సక్కస్స దేవానమిందస్స పుత్తభావేన సహభావం గమిస్సతి. అనాగతత్తే హి ఇదం పచ్చప్పన్నకాలవచనం. సేసం సబ్బత్త ఉత్తానమేవాతి.

కుమారపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సేరిణీపేతివత్తువణ్ణనా

నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసీతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే సేరిణీపేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. కురురట్టే కిర హత్థినిపురే సేరిణీ నామ ఏకా రూపూపజీవినీ అహోసి. తత్త చ ఉపోసథకరణత్తాయ తతో తతో భిక్షూ సన్నిపతింసు. పున మహాభిక్షుసన్నిపాతో అహోసి. తం దిస్వా మనుస్సా తిలతణ్ణులాదిం సప్పినవనీతమధుఆదిశ్చ బహుం దానూపకరణం సజ్జేత్వా మహాదానం పవత్తేసుం. తేన చ సమయేన సా గణికా అస్సద్ధా అప్పసన్నా మచ్ఛేరమలపరియుట్టితచిత్తా తేహి మనుస్సేహి “ఏహి తావ ఇదం దానం అనుమోదాహీ”తి ఉస్సాహితాపి “కిం తేన ముణ్ణికానం సమణానం దిన్నేనా”తి అప్పసాదమేవ నేసం సమ్మవేదేసి, కుతో అప్పమత్తకస్స పరిచ్ఛాగో.

సా అపరేన సమయేన కాలం కత్వా అశ్శాతరస్స పచ్చన్తనగరస్స పరిఖాపిట్టే పేతీ హుత్వా నిబ్బత్తి. అథ హత్థినిపురవాసీ అశ్శాతరో ఉపాసకో వణిజ్ఞాయ తం నగరం గన్త్యా రత్తియా పచ్చాససమయే పరిఖాపిట్టం గతో తాదీసేన పయోజనేన. సా తత్త తం దిస్వా సజ్ఞానిత్వా నగ్గా అట్టిత్తచమత్తావసేససరీరా అతివియ బీభచ్చదస్సనా అవిదూరే రత్వా అత్తానం దస్సేసి. సో తం దిస్వా -

౪౬౪. “నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాసి, కిసా ధమనిసన్థతా;
ఉప్పాసులికే కిసికే, కా ను త్వం ఇథ తిట్ఠసీ”తి. -

గాథాయ పుచ్చి. సాపిస్స -

౪౬౫. “అహం భదన్తే పేతీమ్మి, దుగ్గతా యమలోకికా;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాథాయ అత్తానం పకాసేసి. పున తేన -

౪౬౬. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాథాయ కతకమ్మం పుచ్చితా -

౪౬౭. “అనావట్టేసు తిత్థేసు, విచినిం అడ్డమాసకం;
సన్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకాసిమత్తనో.

౪౬౮. “నదిం ఉపేమి తసితా, రిత్తకా పరివత్తతి;
ఛాయం ఉపేమి ఉణ్ఢేసు, ఆతపో పరివత్తతి.

౪౬౯. “అగ్గివణ్ణో చ మే వాతో, డహన్తో ఉపవాయతి;
ఏతశ్చ భన్తే అరహామి, అశ్శాశ్చ పాపకం తతో.

౪౭౦. “గన్త్యాన హత్థినిం పురం, వజ్జేసి మయ్హ మాతరం;

‘ధీతా చ తే మయా దిట్టా, దుగ్గతా యమలోకికా;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా’.

౪౭౧. “అట్టి మే ఏత్త నిక్షిత్తం, అనన్తాతన్హ తం మయా;
చత్తారి సతసహస్సాని, పల్లజ్కుస్స చ హేటతో.

౪౭౨. “తతో మే దానం దదతు, తస్సా చ హోతు జీవికా;
దానం దత్వా చ మే మాతా, దక్షిణం అనుదిచ్చతు;
తదాహం సుఖితా హేస్సం, సబ్బకామసమిద్ధినీ”తి. –

ఇమాహి ధహి గాథాహి అత్తనా కతకమ్మజ్జోవ పున తేన అత్తనో కాతబ్బం అత్తన్హ ఆచిక్కి.

౪౭౩. తత్త అనావటేసు తిత్థేసూతి కేనచి అనివారితేసు నదీతళాకాదీనం తిత్తపదేసేసు, యత్త మనుస్సా న్హాయన్తి, ఉదకకిచ్చం కరోన్తి, తాదీసేసు రానేసు. విచినిం అడ్డమాసకన్తి “మనుస్సేహి రపేత్వా విస్సరితం అపినామేత్త కిజ్జీ లభేయ్య”న్తి లోభాభిభూతా అడ్డమాసకమత్తమ్మి విచినిం గవేసిం. అథ వా అనావటేసు తిత్థేసూతి ఉపసమ్మమనేన కేనచి అనివారితేసు సత్తానం పయోగాసయసుద్ధియా కారణభావేన తిత్తభూతేసు సమణబ్రాహ్మణేసు విజ్ఞమానేసు. విచినిం అడ్డమాసకన్తి మచ్ఛేరమలపరియుట్టితచిత్తా కస్సచి కిజ్జీ అదేన్తి అడ్డమాసకమ్మి విసేసేన చినిం, న సజ్జీనిం పుజ్ఞం. తేనాహ “సన్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకాసిమత్తనో”తి.

౪౭౪. తసిత్తాతి పిపాసిత్తా. రిత్తకాతి కాకపేయ్యా సన్దమానాపి నదీ మమ పాపకమ్మేన ఉదకేన రిత్తా తుచ్ఛా వాలికమత్తా హుత్వా పరివత్తతి. ఉడ్డోసూతి ఉడ్డోసమయేసు. ఆతపో పరివత్తతీతి ఛాయాట్టానం మయి ఉపగతాయ ఆతపో సమ్మజ్జతి.

౪౭౫-౭౬. అగ్గివణ్ణోతి సమ్మస్సేన అగ్గిసదిసో. తేన వుత్తం “ఉహన్తో ఉపవాయతీ”తి. ఏతన్హ, భన్తే, అరహమీతి, భన్తేతి తం ఉపాసకం గరుకారేన వదతి. భన్తే, ఏతన్హ యథావుత్తం పిపాసాదిదుక్ఖం, అజ్ఞాన్హ తతో పాపకం దారుణం దుక్ఖం అనుభవితుం అరహమి తజ్జస్స పాపస్స కతత్తాతి అధిప్పాయో. వజ్జేసీతి వదేయ్యాసి.

౪౭౧-౭౨. ఏత్త నిక్షిత్తం, అనన్తాతన్హ “ఏత్తకం ఏత్త నిక్షిత్త”న్తి అనాచిక్షితం. ఇదాని తస్స పరిమాణం రపితట్టానన్హ దస్సేన్తి “చత్తారి సతసహస్సాని, పల్లజ్కుస్స చ హేటతో”తి ఆహ. తత్త పల్లజ్కుస్సాతి పుట్టే అత్తనో సయనపల్లజ్కుస్స. తతోతి నిహితధనతో ఏకదేసం గహేత్వా మమం ఉద్దిస్స దానం దేతు. తస్సాతి మయ్హం మాతుయా.

ఏవం తాయ పేతియా వుత్తే సో ఉపాసకో తస్సా వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా తత్త అత్తనో కరణీయం తీరేత్వా హత్థినిపురం గత్వా తస్సా మాతుయా తమత్థం ఆరోచేసి. తమత్థం దస్సేతుం –

౪౭౩. సాధూతి సో పటిస్సుత్వా, గత్వాన హత్థినిం పురం;
అవోచ తస్సా మాతరం –

“ధీతా చ తే మయా దిట్టా, దుగ్గతా యమలోకికా;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౪౭౪. “సా మం తత్త సమాదపేసి, వజ్జేసి మయ్య మాతరం;
‘ధీతా చ తే మయా దిట్టా, దుగ్గతా యమలోకికా;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా.

౪౭౫. “అత్తి చ మే ఏత్త నిక్కిత్తం, అనక్ఖాత ఇచ్చ తం మయా;
చత్తారి సతసహస్సాని, పల్లజ్కస్స చ హేటతో.

౪౭౬. “తతో మే దానం దదతు, తస్సా చ హోతు జీవికా;
దానం దత్వా చ మే మాతా, దక్ఖిణం అనుదిచ్చతు;
తదాహం సుఖితా హేస్సం, సబ్బకామసమిద్ధినీ’.

౪౭౭. “తతో హి సా దానమదా, తస్సా దక్ఖిణమాదిసీ;
పేతీ చ సుఖితా ఆసి, తస్సా చాసి సుజీవికా”తి. —

సజ్జీతికారా ఆహంసు. తా సువిజ్ఞోయ్యావ.

తం సుత్వా తస్సా మాతా భిక్కుసజ్జస్స దానం దత్వా తస్సా ఆదిసి. తేన సా పటిలద్ధూపకరణసమ్మత్తియం రితా మాతు
అత్తానం దస్సేత్వా తం కారణం ఆచిక్కి, మాతా భిక్ఖానం ఆరోచేసి, భిక్ఖా తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా తమత్తం
అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

సేరిణీపేతివత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౭. మిగలుద్దకపేతవత్తువణ్ణనా

నరనారిపురక్ఖతో యువాతి ఇదం భగవతి వేళువనే విహరన్తే మిగలుద్దకపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. రాజగహే కిర అజ్ఞాతరో
లుద్దకో రత్తిన్దివం మిగే వధిత్వా జీవికం కప్పేసి. తస్సేకో ఉపాసకో మిత్తో అహోసి, సో తం సబ్బకాలం పాపతో నివత్తేతుం
అసక్కోన్తో “ఏహి, సమ్మ, రత్తియం పాణాతిపాతా విరమాహి”తి రత్తియం పుజ్ఞో సమాదపేసి. సో రత్తియం విరమిత్వా దివా
ఏవ పాణాతిపాతం కరోతి.

సో అపరేన సమయేన కాలం కత్వా రాజగహసమీపే వేమానికపేతో హుత్వా నిబ్బత్తో, దివసభాగం మహాదుక్ఖం
అనుభవిత్వా రత్తియం పిచ్చహి కామగుణేహి సమప్పితా సమగ్గీభూతో పరిచారేసి. తం దిస్వా ఆయస్మా నారదో —

౪౭౮. “నరనారిపురక్ఖతో యువా, రజనీయేహి కామగుణేహి సోభసి;
దివసం అనుభోసి కారణం, కిమకాసి పురిమాయ జాతియా”తి. —

ఇమాయ గాఢాయ పటిపుచ్చి. తత్త నరనారిపురక్షతోతి పరిచారకభూతేహి దేవపుత్రేహి దేవధీతాహి చ పురక్షతో
 పయిరుపాసితో. యువాతి తరుణో. రజనీయేహీతి కమనీయేహి రాగుప్పత్తిహేతుభూతేహి. కామగుణేహీతి కామకోట్టాసీహి.
 సోభనీతి సమజ్జిభావేన విరోచసి రత్తియన్తి అధిష్పాయో. తేనాహ “దివసం అనుభోసి కారణ”న్తి, దివసభాగే పన
 నానప్పకారం కారణం ఘాతనం పచ్చనుభవసి. రజనీతి వా రత్తీసు. యేహీతి నిపాతమత్తం. కిమకాసి పురిమాయ
 జాతియాతి ఏవం సుఖదుష్టసంవత్తనియం కిం నామ కమ్మం ఇతో పురిమాయ జాతియా త్వం అకత్త, తం కథేహీతి అత్తో .

తం సుత్వా పేతో ధేరస్స అత్తనా కతకమ్మం ఆచిక్ఖన్తో -

౪౭౯. “అహం రాజగహే రమ్మే, రమణీయే గిరిబ్బజే;
 మిగలుద్దో పురే ఆసిం, లోహితపాణి దారుణో.

౪౮౦. “అవిరోధకరేసు పాణిసు, పుధుసత్తేసు పదుట్టమానసో;
 విచరిం అతిదారుణో సదా, పరహింసాయ రతో అసంజ్ఞతో.

౪౮౧. “తస్స మే సహాయో సుహదయో, సద్ధో ఆసి ఉపాసకో;
 సోపి మం అనుకమ్పన్తో, నివారేసి పునపునం.

౪౮౨. “మాకాసి పాపకం కమ్మం, మా తాత దుగ్గతిం అగా;
 సచే ఇచ్చసి పేచ్చ సుఖం, విరమ పాణవధా అసంయమా.

౪౮౩. “తస్సాహం వచనం సుత్వా, సుఖకామస్స హితానుకమ్పినో;
 నాకాసిం సకలానుసాసనిం, చిరపాపాభిరతో అబుద్ధిమా.

౪౮౪. “సో మం పున భూరిసుమేధసో, అనుకమ్పాయ సంయమే నివేసయి;
 సచే దివా హనసి పాణినో, అథ తే రత్తిం భవతు సంయమో.

౪౮౫. “స్వాహం దివా హనిత్వా పాణినో, విరతో రత్తిమహోసి సంజ్ఞతో;
 రత్తాహం పరిచారేమి, దివా ఖజ్జామి దుగ్గతో.

౪౮౬. “తస్స కమ్మస్స కుసలస్స, అనుభోమి రత్తిం అమానుసిం;
 దివా పటిహతావ కుక్కురా, ఉపధావన్తి సమన్తా ఖాదితుం.

౪౮౭. “యే చ తే సతతానుయోగినో, ధువం పయుత్తా సుగతస్స సాసనే;
 మజ్జామి తే అమతమేవ కేవలం, అధిగచ్ఛన్తి పదం అసంజ్ఞత”న్తి. -

ఇమా గాఢా అభాసి.

౪౭౯-౮౦. తత్త లుద్ధోతి దారుణో. లోహితపాణీతి అభిణ్ణం పాణఘాతేన లోహితమక్ష్మితపాణీ. దారుణోతి ఖరో, సత్తానం హింసనకోతి అత్తో. అవిరోధకరేసూతి కేనచి విరోధం అకరోస్తేసు మిగసకుణాదీసు.

౪౮౨-౮౩. అసంయమాతి అసంవరా దుస్సీల్యా. సకలానుసాసనిన్తి సబ్బం అనుసాసనిం, సబ్బకాలం పాణాతిపాతతో పటివిరతిన్తి అత్తో. చిరపాపాభిరతోతి చిరకాలం పాపే అభిరతో.

౪౮౪. సంయమేతి సుచరితే. నివేసయీహి నివేసేసి. సచే దివా హనసి పాణినో, అథ తే రత్తిం భవతు సంయమోతి నివేసితాకారదస్సనం. సో కిర సల్లపాససజ్జనాదినా రత్తియమ్పి పాణవధం అనుయుత్తో అహోసి.

౪౮౫. దివా ఖజ్జామి దుగ్గతోతి ఇదాని దుగ్గతిం గతో మహాదుక్ఖప్పత్తో దివసభాగే ఖాదియామి. తస్స కిర దివా సునఖేహి మిగానం ఖాదాపితత్తా కమ్మసరిక్ఖకం ఫలం హోతి, దివసభాగే మహంతా సునఖా ఉపధావిత్వా అట్టిసజ్జాతమత్తావసేసం సరీరం కరోన్తి. రత్తియా పన ఉపగతాయ తం పాకతికమేవ హోతి, దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవతి. తేన వుత్తం -

౪౮౬. “తస్స కమ్మస్స కుసలస్స, అనుభోమి రత్తిం అమానుసిం;
దివా పటిహతావ కుక్కురా, ఉపధావన్తి సమంతా ఖాదితు”న్తి.

తత్త పటిహతాతి పటిహతచిత్తా బద్ధాఘాతా వియ హుత్వా. సమంతా ఖాదితున్తి మమ సరీరం సమంతతో ఖాదితుం ఉపధావన్తి. ఇదఞ్చ నేసం అతివియ అత్తనో భయావహం ఉపగమనకాలం గహేత్వా వుత్తం. తే పన ఉపధావిత్వా అట్టిమత్తావసేసం సరీరం కత్వా గచ్ఛన్తి.

౪౮౭. యే చ తే సతతానుయోగినోతి ఓసానగాథాయ అయం సజ్ఘేపత్తో - అహమ్పి నామ రత్తియం పాణవధమత్తతో విరతో ఏవరూపం సమ్మత్తిం అనుభవామి. యే పన తే పురిసా సుగతస్స బుద్ధస్స భగవతో సాసనే అధిసీలాదికే ధువం పయుత్తా దళ్లం పయుత్తా సతతం సబ్బకాలం అనుయోగవంతా, తే పుణ్ణావంతో కేవలం లోకియసుఖేన అసమ్మిస్సం “అసజ్ఘతం పద”న్తి లద్ధనామం అమతమేవ అధిగచ్ఛన్తి మఱ్ఱో, నత్తి తేసం తదధిగమే కోచి విబుద్ధోతి.

ఏవం తేన పేతేన వుత్తే థేరో తం పవత్తిం సత్థు ఆరోచేసి. సత్థా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సబ్బమ్పి వుత్తనయమేవ.

మిగలుద్దకపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౮. దుతియమిగలుద్దకపేతవత్తువణ్ణనా

కూటాగారే చ పాసాదేతి ఇదం భగవతి వేళువనే విహరన్తే అపరం మిగలుద్దకపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. రాజగహే కిర అజ్ఞాతరో మాగవికో మాణవో విభవసమ్మన్నోపి సమానో భోగసుఖం పహాయ రత్తిన్దివం మిగే హనన్తో విచరతి. తస్స సహాయభూతో ఏకో ఉపాసకో అనుద్దయం పటిచ్చ - “సాధు, సమ్మ, పాణాతిపాతతో విరమాహి, మా తే అహోసి దీఘురత్తం

అహితాయ దుష్టాయ”తి ఓవాదం అదాసి. నో తం అనాదియి. అథ నో ఉపాసకో అజ్ఞాతరం అత్తనో మనోభావనీయం
ఖీణాసవత్థేరం యాచి - “సాధు, భన్తే, అసుకపురిసస్స తథా ధమ్మం దేసేథ, యథా నో పాణాతిపాతతో విరమేయ్యా”తి.

అథేకదివసం నో థేరో రాజగహే పిణ్డాయ చరన్తో తస్స గేహద్వారే అట్టాసి. తం దిస్సా నో మాగవికో సజ్ఞాతబహుమానో
పచ్చగ్గన్త్యా గేహం పవేసేత్వా ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా అదాసి. నిసీది థేరో పజ్ఞాత్తే ఆసనే, నోపి థేరం ఉపసంక్కుమిత్వా నిసీది.
తస్స థేరో పాణాతిపాతే ఆదీనవం, తతో విరతియా ఆనిసంసంసం పకాసేసి. నో తం సుత్వాపి తతో విరమితుం న ఇచ్చి. అథ
నం థేరో ఆహ - “సచే, త్వం ఆవుసో, సబ్బేన సబ్బం విరమితుం న సక్కోసి, రత్తిమ్మి తావ విరమస్సూ”తి, నో “సాధు,
భన్తే, విరమామి రత్తి”న్తి తతో విరమి. సేసం అనన్తరవత్థుసదిసం. గాథాసు పన -

౪౮౮.“కూటాగారే చ పాసాదే, పల్లజ్జే గోనకత్తతే;
పజ్ఞాజ్ఞికేన తురియేన, రమసి సుప్పవాదితే.

౪౮౯.“తతో రత్త్యా వివసానే, సూరియుగ్గమనం పతి;
అపవిద్ధో సుసానస్మిం, బహుదుక్ఖం నిగచ్ఛసి.

౪౯౦.“కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, ఇదం దుక్ఖం నిగచ్ఛసి”తి. -

తీహి గాథాహి నారదత్థేరో నం పటిపుచ్చి. అథస్స పేతో -

౪౯౧.“అహం రాజగహే రమ్మే, రమణీయే గిరిబ్బజే;
మిగలుద్ధో పురే ఆసిం, లుద్ధో చాసిమసజ్ఞతో.

౪౯౨.“తస్స మే సహాయో సుహదయో, సద్ధో ఆసి ఉపాసకో;
తస్స కులూపకో భిక్కు, ఆసి గోతమసావకో;
నోపి మం అనుకమ్పన్తో, నివారేసి పునపునం.

౪౯౩.“మాకాసి పాపకం కమ్మం, మా తాత దుగ్గతిం అగా;
సచే ఇచ్చసి పేచ్చ సుఖం, విరమ పాణవథా అసంయమా’.

౪౯౪.“తస్సాహం వచనం సుత్వా, సుఖకామస్స హితానుకమ్పినో;
నాకాసిం సకలానుసాసనిం, చిరపాపాభిరతో అబుద్ధిమా.

౪౯౫.“నో మం పున భూరిసుమేధనో, అనుకమ్పాయ సంయమే నివేసయి;
‘సచే దివా హనసి పాణినో, అథ తే రత్తిం భవతు సంయమో’.

౪౯౬.“స్వాహం దివా హనిత్వా పాణినో, విరతో రత్తిమహోసి సజ్ఞతో;

రత్నాహం పరిచారేమి, దివా ఖజ్జామి దుగ్ధతో.

౪౯౭. “తస్య కమ్మస్య కుసలస్య, అనుభోమి రత్తిం అమానుసిం;
దివా పటిహతావ కుక్కురా, ఉపధావన్తి సమన్తా ఖాదితుం.

౪౯౮. “యే చ తే సతతానుయోగినో, ధువం పయుత్తా సుగతస్య సాసనే;
మజ్జామి తే అమతమేవ కేవలం, అధిగచ్ఛన్తి పదం అసజ్జత”న్తి. —

తమత్తం ఆచిక్ష్తి. తాసం అత్తో హేట్టా వుత్తనయోవ.

దుతియమిగలుద్దకపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కూటవినిచ్చయికపేతవత్తువణ్ణనా

మాళీ కిరిటీ కాయూరీతి ఇదం సత్థరి వేళువనే విహరన్తే కూటవినిచ్చయికపేతం ఆరబ్బ వుత్తం. తదా బిమ్మిసారో రాజా మాసస్య ధసు దివసేసు ఉపోసథం ఉపవసతి, తం అనువత్తన్తా బహూ మనుస్సా ఉపోసథం ఉపవసన్తి. రాజా అత్తనో సన్తికం ఆగతాగతే మనుస్సే పుచ్చతి — “కిం తుష్ఠేహి ఉపోసథో ఉపవుత్థో, ఉదాహు న ఉపవుత్థో”తి? తత్తేకో అధికరణే నియుత్తకపురిసో పిసుణవాచో నేకతికో లజ్జాగాహాకో “న ఉపవుత్థోమ్మి”తి వత్తుం అసహన్తో “ఉపవుత్థోమ్మి, దేవా”తి ఆహా. అథ నం రాజసమీపతో నిక్ఖన్తం సహాయో ఆహా — “కిం, సమ్మ, అజ్జ తయా ఉపవుత్థో”తి? “భయేనాహం, సమ్మ, రజ్జో సమ్ముఖా ఏవం అవోచం, నాహం ఉపోసథికో”తి.

అథ నం సహాయో ఆహా — “యది ఏవం ఉపడ్లుపోసథోపి తావ తే అజ్జ హోతు, ఉపోసథజ్ఞాని సమాదియాహీ”తి. సో తస్య వచనం “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా గేహం గన్తా అభుత్వావ ముఖం విక్ఖాలేత్వా ఉపోసథం అధిట్టాయ రత్తియం వాసూపగతో రిత్తాసయసమ్మూతేన బలవవాతహేతుకేన సూలేన ఉపచ్చిన్నాయుసజ్ఞారో చుతిఅనన్తరం పబ్బతకుచ్చియం వేమానికపేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. సో హి ఏకరత్తిం ఉపోసథరక్షణమత్తేన విమానం పటిలభి దసకజ్ఞాసహస్సపరివారం మహతిశ్చా దిబ్బసమ్మత్తిం. కూటవినిచ్చయికతాయ పన పేసుణికతాయ చ అత్తనో పిట్టిమంసాని సయమేవ ఓక్కున్తిత్వా ఖాదతి. తం ఆయస్మా నారదో గిజ్జకూటతో ఓతరన్తో దిస్సా —

౪౯౯. “మాళీ కిరిటీ కాయూరీ, గత్తా తే చన్దనుస్సదా;
పసన్నముఖవణ్ణోసి, సూరియవణ్ణోవ సోభసి.

౫౦౦. “అమానుసా పారిసజ్జా, యే తేమే పరిచారకా;
దస కజ్ఞాసహస్సాని, యా తేమా పరిచారికా;
తా కమ్మకాయూరధరా, కశ్చానావేళభూసితా.

౫౦౧. “మహానుభావోసి తువం, లోమహంసనరూపవా;
పిట్టిమంసాని అత్తనో, సామం ఉక్కుచ్చ ఖాదసి.

౨౦౨. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;

కిస్సకమ్మవిపాకేన, పిట్టిమంసాని అత్తనో;

సామం ఉక్కుచ్చ ఖాదసీతి.

౨౦౩. “అత్తనోహం అనత్తాయ, జీవలోకే అచారిసం;

పేసుజ్ఞాముసావాదేన, నికతివజ్ఞానాయ చ.

౨౦౪. “తత్తాహం పరిసం గత్వా, సచ్చకాలే ఉపట్టితే;

అత్తం ధమ్మం నిరాకత్వా, అధమ్మమనువత్తిసం.

౨౦౫. “ఏవం సో ఖాదతత్తానం, యో హోతి పిట్టిమంసికో;

యథాహం అజ్ఞ ఖాదామి, పిట్టిమంసాని అత్తనో.

౨౦౬. “తయిదం తయా నారద సామం దిట్టం, అనుకమ్పకా యే కుసలా వదేయ్యుం;

మా పేసుణం మా చ ముసా అభాణి, మా ఖోసి పిట్టిమంసికో తువ”న్తి. —

ధేరో చతుహి గాథాహి పుచ్చి, సోపి తస్స చతుహి గాథాహి ఏతమత్తం విస్సజ్జేసి.

౪౯౯. తత్త మాతీతి మాలధారీ, దిబ్బపుప్పేహి పటిమణ్ణితోతి అధిప్పాయో. కిరిటీతి వేరితసీసో. కాయూరీతి కేయూరవా, బాహాలజ్ఞారపటిమణ్ణితోతి అత్తో. గత్తాతి సరీరావయవా. చన్దనుస్సదాతి చన్దనసారానులిత్తా. సూరియవణ్ణోవ సోభసీతి బాలసూరియసదిసవణ్ణో ఏవ హుత్వా విరోచసి. “అరణవణ్ణీ పభాససీ”తిపి పాళి, అరణన్తి అరణియేహి దేవేహి సదిసవణ్ణో అరియావకాసోతి అత్తో.

౨౦౦. పారిసజ్ఞాతి పరిసపరియాపన్నా, ఉపట్టాకాతి అత్తో. తువన్తి త్వం. లోమహంసనరూపవాతి పస్సన్తానం లోమహంసజననరూపయుత్తో. మహానుభావతాసమగ్గితాయ హేతం వుత్తం. ఉక్కుచ్చాతి ఉక్కున్తిత్వా, చిన్దిత్వాతి అత్తో.

౨౦౩. అచారిసన్తి అచరిం పటిపజ్జం. పేసుజ్ఞాముసావాదేనాతి పేసుజ్ఞోన చేవ ముసావాదేన చ. నికతివజ్ఞానాయ చాతి నికతియా వజ్ఞానాయ చ పతిరూపదస్సనేన పరేసం వికారేన వజ్ఞానాయ చ.

౨౦౪. సచ్చకాలేతి సచ్చం వత్తుం యుత్తకాలే. అత్తన్తి దిట్టధమ్మికాదిభేదం హేతం. ధమ్మన్తి కారణం జాయం. నిరాకత్వాతి ఛడ్డేత్వా పహాయ. సోతి యో పేసుజ్ఞాదిం ఆచరతి, సో సత్తో. సేసం సబ్బం హేట్టా వుత్తనయమేవ.

కూటవినిచ్చయికపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ధాతువివణ్ణపేతవత్తువణ్ణనా

అన్తలిక్ఖస్మిం తిట్టన్తోతి ఇదం ధాతువివణ్ణపేతవత్తు. భగవతి కుసినారాయం ఉపవత్తనే మల్లానం సాలవనే యమకసాలానమన్తరే పరినిబ్బుతే ధాతువిభాగే చ కతే రాజా అజాతసత్తు అత్తనా లద్ధధాతుభాగం గహేత్వా సత్త వస్సాని

సత్త చ మాసే సత్త చ దివసే బుద్ధగుణే అనుస్సరంతో ఉళారపూజం పవత్తేసి. తత్త అసజ్జేయ్యా అప్పమేయ్యా మనుస్సా చిత్తాని పసాదేత్వా సగ్గాపగా అహీసుం, ఛళాసీతిమత్తాని పన పురిససహస్సాని చిరకాలభావితేన అస్సద్దియేన మిచ్ఛాదస్సనేన చ విపల్లత్తచిత్తా పసాదనీయేపి రానే అత్తనో చిత్తాని పదోసేత్వా పేతేసు ఉప్పజ్జింసు. తస్మింయేవ రాజగహే అజ్ఞాతరస్స విభవసమ్మన్నస్స కుటుమ్మికస్స భరియా ధీతా సుణీసా చ పసన్నచిత్తా “ధాతుపూజం కరిస్సామా”తి గన్ధపుప్పాదీని గహేత్వా ధాతుట్టానం గన్తుం ఆరద్ధా. సో కుటుమ్మికో “కిం అట్టికానం పూజనేనా”తి తా పరిభాసేత్వా ధాతుపూజం వివణ్ణేసి. తాపి తస్స వచనం అనాదియిత్వా తత్త గన్త్వా ధాతుపూజం కత్వా గేహం ఆగతా తాదీసేన రోగేన అభిభూతా నచిరస్సేవ కాలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తింసు. సో పన కోధేన అభిభూతో నచిరస్సేవ కాలం కత్వా తేన పాపకమ్మేన పేతేసు నిబ్బత్తి.

అథేకదివసం ఆయస్మా మహాకస్సపో సత్తేసు అనుకమ్పాయ తథారూపం ఇద్ధాభిసజ్ఞారం అభిసజ్ఞాసి, యథా మనుస్సా తే పేతే తా చ దేవతాయో పస్సన్తి. తథా పన కత్వా చేతియజ్ఞణే రితో తం ధాతువివణ్ణకం పేతం తీహి గాథాహి పుచ్చి. తస్స సో పేతో బ్యాకాసి -

౨౦౭.“అన్తలిక్ఖస్మిం తిట్ఠంతో, దుగ్గంతో పూతి వాయసి;

ముఖిశ్చ తే కిమయో పూతిగన్ధం, ఖాదన్తి కిం కమ్మమకాసి పుట్టే.

౨౦౮.“తతో సత్తం గహేత్వాన, ఓక్కన్తన్తి పునప్పునం;

ఖారేన పరిపోసేత్వా, ఓక్కన్తన్తి పునప్పునం.

౨౦౯.“కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కటం కతం;

కిస్సకమ్మవిపాకేన, ఇదం దుక్ఖం నిగచ్ఛసీ”తి.

౨౧౦.“అహం రాజగహే రమ్మే, రమణీయే గిరిబ్బజే;

ఇస్సరో ధనధణ్ణస్స, సుపహూతస్స మారిస.

౨౧౧.“తస్సాయం మే భరియా చ, ధీతా చ సుణీసా చ మే;

తా మాలం ఉప్పలజ్ఞాపి, పచ్చగ్గజ్ఞా విలేపనం;

ధూపం హరన్తియో వారేసిం, తం పాపం పకతం మయా.

౨౧౨.“ఛళాసీతిసహస్సాని , మయం పచ్చత్తవేదనా;

ధూపపూజం వివణ్ణేత్వా, పచ్చామ నిరయే భుసం.

౨౧౩.“యే చ ఖో ధూపపూజాయ, వత్తన్తే అరహతో మహే;

ఆదీనవం పకాసేన్తి, వివేచయేథ నే తతో.

౨౧౪.“ఇమా చ పస్స అయన్తియో, మాలధారీ అలజ్కుతా;

మాలావిపాకంనుభోన్తియో, సమిద్ధా చ తా యసస్సీనియో.

౨౧౨: “త ఇచ్చ దిస్వాన అచ్ఛేరం, అబ్బుతం లోమహంసనం;
నమో కరోన్తి సప్పజ్ఞా, వన్దన్తి తం మహామునిం.

౨౧౬: “సోహం నూన ఇతో గన్త్యా, యోనిం లద్ధాన మానుసిం;
ధూపపూజం కరిస్సామి, అప్పమత్తో పునప్పున”న్తి.

౨౦౭-౮. తత్త దుగ్గన్తోతి అనిట్టగన్తో, కుణపగన్ధగన్తోతి అత్తో. తేనాహ “పూతి వాయసీ”తి. తతోతి దుగ్గన్ధవాయనతో కిమీహి ఖాయితబ్బతో చ ఉపరి. సత్తం గహేత్వాన, ఓక్కన్తన్తి పునప్పునన్తి కమ్మసఞ్ఛోదితా సత్తా నిసితధారం సత్తం గహేత్వా పునప్పునం తం వణముఖం అవకన్తన్తి. ఖారేన పరిపోసిత్వా, ఓక్కన్తన్తి పునప్పునన్తి అవకన్తితట్టానే ఖారోదకేన ఆసిఞ్ఛేత్వా పునప్పునమ్మి అవకన్తన్తి.

౨౧౦. ఇస్సరో ధనధజ్ఞస్స, సుపహూతస్సాతి అతివియ పహూతస్స ధనస్స ధజ్ఞస్స చ ఇస్సరో సామీ, అడ్డో మహద్ధనోతి అత్తో.

౨౧౧. తస్సాయం మే భరియా చ, ధీతా చ సుణిసా చాతి తస్స మయ్హం అయం పురిమత్తభావే భరియా, అయం ధీతా, అయం సుణిసా. తా దేవభూతా ఆకాసే రితాతి దస్సేన్తో వదతి. పచ్చగ్గన్తి అభినవం. ధూపం హరన్తియో వారేసిన్తి ధూపం పూజేతుం ఉపనేన్తియో ధాతుం వివణ్ణేన్తో పటిక్ఖిపిం. తం పాపం పకతం మయాతి తం ధాతువివణ్ణనపాపం కతం సమాచరితం మయాతి విప్పటిసారప్పత్తో వదతి.

౨౧౨. ఛళాసీతిసహస్సానీతి ఛసహస్సాధికా అసీతిసహస్సమత్తా. మయన్తి తే పేతే అత్తనా సద్ధిం సజ్ఘహేత్వా వదతి. పచ్చత్తవేదనాతి విసుం విసుం అనుభుయ్యమానదుక్ఖవేదనా. నిరయేతి బలదుక్ఖతాయ పేత్తివిసయం నిరయసదిసం కత్వా ఆహ.

౨౧౩. యే చ ఖో ధూపపూజాయ, వత్తన్తే అరహతో మహేతి అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స ధూపం ఉద్దిస్స పూజామహే పవత్తమానే అహం వియ యే ధూపపూజాయ ఆదీనవం దోసం పకాసేన్తి. తే పుగ్గలే తతో పుజ్ఞతో వివేచయేథ వివేచాపయేథ, పరిబాహిరే జనయేథాతి అజ్ఞాపదేసేన అత్తనో మహాజానియతం విభావేతి.

౨౧౪. ఆయన్తియోతి ఆకాసేన ఆగచ్ఛన్తియో. మాలావిపాకన్తి ధూపే కతమాలాపూజాయ విపాకం ఫలం. సమిద్ధాతి దిబ్బసమ్మత్తియా సమిద్ధా. తా యసస్సీనియోతి తా పరివారవన్తియో.

౨౧౫. త ఇచ్చ దిస్వానాతి తస్స అతిపరిత్తస్స పూజాపుజ్ఞాస్స అచ్చరియం అబ్బుతం లోమహంసనం అతిఉళారం విపాకవిసేసం దిస్వా. నమో కరోన్తి సప్పజ్ఞా, వన్దన్తి తం మహామునిన్తి, భన్తే కస్సప, ఇమా ఇట్టియో తం ఉత్తమపుజ్ఞాక్ఖేత్తభూతం వన్దన్తి అభివాదేన్తి, నమో కరోన్తి నమక్కార ఇచ్చ కరోన్తోతి అత్తో.

౨౧౬. అథ సో పేతో సంవిగ్గమానసో సంవేగానురూపం ఆయతిం అత్తనా కాతబ్బం దస్సేన్తో “సోహం నూనా”తి
గాథమాహ. తం ఉత్తానత్థమేవ.

ఏవం పేతేన వుత్తో మహాకస్సపో తం అట్టప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి.

ధాతువివణ్ణపేతవత్థువణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఖుద్దక-అట్టకథాయ పేతవత్థుస్మిం

దసవత్తుపటిమణ్ణితస్స

తతియస్స చూళవగ్గస్స అత్థసంవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మహావగ్గో

౧. అమృతసక్కురపేతవత్తువణ్ణనా

వేసాలీ నామ నగరత్తి వజ్జీనన్తి ఇదం అమృతసక్కురపేతవత్తు. తస్స కా ఉప్పత్తి? భగవతి జేతవనే విహరన్తే అమృతసక్కురో నామ లిచ్చవిరాజా మిచ్చాదిట్ఠికో నత్తికవాదో వేసాలియం రజ్జం కారేసి. తేన చ సమయేన వేసాలినగరే అజ్ఞాతరస్స వాణిజస్స ఆపణసమీపే చిక్ఖల్లం హోతి, తత్త బహూ జనా ఉప్పతిత్వా అతిక్కుమన్తా కిలమన్తి, కేచి కద్దమేన లిమ్పన్తి. తం దిస్సా సో వాణిజో “మా ఇమే మనుస్సా కలలం అక్కుమింసూ”తి అపగతదుగ్గన్ధం సజ్జవణ్ణపటిభాగం గోసీసట్ఠిం ఆహరాపేత్వా నిక్కిపాపేసి. పకతియా చ సీలవా అహోసి అక్కోధనో సణ్ణవాచో, పరేసజ్ఞా యథాభూతం గుణం కిత్తేతి.

సో ఏకస్మిం దివసే అత్తనో సహాయస్స వ్హాయన్తస్స పమాదేన అనోలోకేన్తస్స నివాసనవత్తం కీళాధిప్పాయేన అపనిధాయ తం దుక్ఖాపేత్వా అదాసి. భాగినేయ్యో పనస్స చోరికాయ పరగేహతో భణ్ణం ఆహరిత్వా తస్సేవ ఆపణే నిక్కిపి. భణ్ణసామికా వీమంసన్తా భణ్ణేన సద్ధిం తస్స భాగినేయ్యం తజ్జా రజ్జో దస్సేసుం. రాజా “ఇమస్స సీసం చిన్దథ, భాగినేయ్యం పనస్స సూలే ఆరోపేథా”తి ఆణాపేసి. రాజపురిసా తథా అకంసు. సో కాలం కత్వా భుమ్మదేవేసు ఉప్పజ్జి. సో గోసీసేన సేతునో కతత్తా సేతవణ్ణం దిబ్బం మనోజవం అస్సాజానీయం పటిలభి, గుణవన్తానం వణ్ణకథనేన తస్స గత్తతో దిబ్బగద్ధో వాయతి, సాటకస్స పన అపనిహితత్తా నగ్గో అహోసి. సో అత్తనా పుట్టే కతకమ్మం ఓలోకేన్తే తదనుసారేన అత్తనో భాగినేయ్యం సూలే ఆరోపితం దిస్సా కరుణాయ చోదియమానో మనోజవం అస్సం అభిరుహిత్వా అడ్డరత్తిసమయే తస్స సూలా రోపితట్ఠానం గన్త్యా అవిదురే రితో “జీవ, భో, జీవితమేవ సేయ్యో”తి దివసే దివసే వదతి.

తేన చ సమయేన అమృతసక్కురో రాజా హత్తిక్ఖన్దవరగతో నగరం పదక్ఖిణం కరోన్తో అజ్ఞాతరస్మిం గేహ వాతపానం వివరిత్వా రాజవిభూతిం పస్సన్తిం ఏకం ఇత్తిం దిస్సా పటిబద్ధచిత్తో హుత్వా పచ్చాసనే నిసిన్నస్స పురిసస్స “ఇమం ఘరం ఇమజ్ఞ ఇత్తిం ఉపధారేహి”తి సజ్ఞాం దత్వా అనుక్కుమేన అత్తనో రాజగేహం పవిట్టో తం పురిసం పేసేసి – “గచ్ఛ, భణే, తస్సా ఇత్తియా ససామికభావం వా అసామికభావం వా జానాహి”తి. సో గన్త్యా తస్సా ససామికభావం ఇత్తా రజ్జో ఆరోచేసి. రాజా తస్సా ఇత్తియా పరిగ్గహణాపాయం చిన్తేన్తో తస్సా సామికం పక్కోసాపేత్వా “ఏహి, భణే, మం ఉపట్టాహి”తి ఆహ. సో అనిచ్చన్తోపి “రాజా అత్తనో వచనం అకరోన్తే మయి రాజదణ్ణం కరేయ్యా”తి భయేన రాజపట్టానం సమ్మటిచ్చిత్వా దివసే దివసే రాజపట్టానం గచ్ఛతి. రాజాపి తస్స భత్తవేతనం దాపేత్వా కతిపయదివసాతిక్కుమేన పాతోవ ఉపట్టానం ఆగతం ఏవమాహ – “గచ్ఛ, భణే, అముమ్హి రానే ఏకా పోక్ఖరణీ అత్తి, తతో అరుణవణ్ణమత్తికం రత్తుప్పలాని చ ఆనేహి, సచే అజ్జేవ నాగచ్ఛేయ్యాసి, జీవితం తే నత్థీ”తి. తస్మిన్స గతే ద్వారపాలం ఆహ – “అజ్జ అనత్థజ్జతే ఏవ సూరియే సబ్బద్వారాని ధకేతబ్బానీ”తి.

సా చ పోక్ఖరణీ వేసాలియా తియోజనమత్థకే హోతి, తథాపి సో పురిసో మరణభయతజ్జితో వాతవేగేన పుబ్బణ్ణేయేవ తం పోక్ఖరణిం సమ్మాపుణి. “సా చ పోక్ఖరణీ అమనుస్సపరిగ్గహితా”తి పగేవ సుతత్తా భయేన సో “అత్తి ను ఖో ఏత్థ కోచి పరిస్సయో”తి సమన్తతో అనుపరియాయతి. తం దిస్సా పోక్ఖరణిపాలకో అమనుస్సో కరుణాయమానరూపో మనుస్సరూపేన

ఉపసభ్యమిత్యా “కిమత్తం, భో పురిస, ఇధాగతోసీ”తి ఆహ. సో తస్స తం పవత్తిం కథేసి. సో “యది ఏవం యావదత్తం గణ్ణాహీ”తి అత్తనో దిబ్బరూపం దస్సేత్వా అన్తరథాయ.

సో తత్త అరుణవణ్ణమత్తికం రత్తుప్పలాని చ గహేత్వా అనత్తజ్జతేయేవ సూరియే నగరద్వారం సమ్మాపుణి. తం దిస్సా ద్వారపాలో తస్స విరవన్తస్సేవ ద్వారం థకేసి. సో థకితే ద్వారే పవేసనం అలభన్తో ద్వారసమీపే సూలే ఆరోపితం పురిసం దిస్సా “ఏతే మయి అనత్తజ్జతే ఏవ సూరియే ఆగతే విరవన్తే ఏవం ద్వారం థకేసుం. ‘అహం కాలేయేవ ఆగతో, మమ దాసో నత్థీ’తి తయాపి ఇాతం హోతూ”తి సక్ఖిమకాసి. తం సుత్వా సో ఆహ “అహం సూలే ఆవుతో వజ్ఞో మరణాభిముఖో, కథం తవ సక్ఖి హోమి. ఏకో పనేత్థ పేతో మహిద్ధికో మమ సమీపం ఆగమిస్సతి, తం సక్ఖిం కరోహీ”తి. “కథం పన సో మయా దట్టబ్బో”తి? ఇధేవ త్వం తిట్ట, “సయమేవ దక్ఖిస్ససీ”తి. సో తత్త రితో మజ్జిమయామే తం పేతం ఆగతం దిస్సా సక్ఖిం అకాసి. విభాతాయ చ రత్తియా రజ్ఞా “మమ ఆణా తయా అతిక్కన్తా, తస్మా రాజదణ్డం తే కరిస్సామీ”తి వుత్తే, దేవ, మయా తవ ఆణా నాతిక్కన్తా, అనత్తజ్జతే ఏవ సూరియే అహం ఇధాగతోతి. తత్త కో తే సక్ఖితి? సో తస్స సూలావుతస్స పురిసస్స సన్తికే ఆగచ్ఛన్తం నగపేతం “సక్ఖీ”తి నిద్దిసిత్వా “కథమేతం అప్పేహి సద్ధాతబ్బ”న్తి రజ్ఞా వుత్తే “అజ్జ రత్తియం తుమ్పేహి సద్ధాతబ్బం పురిసం మయా సద్ధిం పేసేధా”తి ఆహ. తం సుత్వా రాజా సయమేవ తేన సద్ధిం తత్త గన్తా రితో పేతేన చ తత్థాగన్తా “జీవ, భో, జీవితమేవ సేయ్యా”తి వుత్తే తం “సేయ్యా నిసజ్జా నయిమస్స అత్తి”తిఆదినా పిచ్చహి గాథాహి పటిపుచ్చి. ఇదాని ఆదితో పన “వేసాలి నామ నగరత్తి వజ్జీన”న్తి గాథా తాసం సమ్మన్దదస్సనత్తం సగ్గేతికారోహి రపితా -

౨౧౭. “వేసాలీ నామ నగరత్తి వజ్జీనం, తత్త అహు లిచ్చవి అమ్మసక్కరో;
దిస్సాన పేతం నగరస్స బాహిరం, తత్తేవ పుచ్చిత్త తం కారణత్తికో.

౨౧౮. “సేయ్యా నిసజ్జా నయిమస్స అత్తి, అభిక్కమో నత్తి పటిక్కమో చ;
అసితపీతఖాయితవత్తభోగా, పరిచారణా సాపి ఇమస్స నత్తి.

౨౧౯. “యే ఇాతకా దిట్టసుతా సుహజ్జా, అనుకమ్పకా యస్స అహేసుం పుట్టే;
దట్టమ్మి తే దాని న తం లభన్తి, విరాజితతో హి జనేన తేన.

౨౨౦. “న ఓగ్గతత్తస్స భవన్తి మిత్తా, జహన్తి మిత్తా వికలం విదిత్వా;
అత్తఇచ్చ దిస్సా పరివారయన్తి, బహూ మిత్తా ఉగ్గతత్తస్స హోన్తి.

౨౨౧. “నిహీనత్తో సబ్బభోగేహి కిచ్చో, సమ్మక్ఖితో సమ్మరిభిన్నగత్తో;
ఉస్సావబిన్ధూవ పలిమ్మమానా, అజ్జ సువే జీవితస్సూపరోధో.

౨౨౨. “ఏతాదిసం ఉత్తమకిచ్చప్పత్తం,
ఉత్తాసితం పుచిమన్దస్స సూలే;
అథ త్వం కేన వణ్ణేన వదేసి యక్ఖ,
‘జీవ భో జీవితమేవ సేయ్యా’”తి.

౨౧౭. తత్త తత్తాతి తస్యం వేసాలియం. నగరస్య బాహిరన్తి నగరస్య బహి భవం, వేసాలినగరస్య బహి ఏవ జాతం పవత్యం సమ్మన్దం. తత్తేవాతి యత్త తం పస్సి, తత్తేవ తాన్. తన్తి తం పేతం. కారణత్తికోతి “జీవ, భో, జీవితమేవ సేయ్యో”తి వుత్తలత్తస్య కారణేన అత్తికో హుత్వా.

౨౧౮. సేయ్య నిసజ్జా నయిమస్య అత్తితి పిట్టిపసారణలక్ష్ణణా సేయ్యా, పల్లజ్జాభుజనలక్ష్ణణా నిసజ్జా చ ఇమస్య సూలే ఆరోపితపుగ్గలస్య నత్తి. అభిక్కమో నత్తి పటిక్కమో చాతి అభిక్కమాదిలక్ష్ణణం అప్పమత్తకమ్మి గమనం ఇమస్య నత్తి. పరిచారికా సాపీతి యా అసితపీతఖాయితవత్తపరిభోగాదిలక్ష్ణణా ఇన్ద్రియానం పరిచారణా, సాపి ఇమస్య నత్తి. “పరిహరణా సాపీ”తి వా పారో, అసితాదిపరిభోగవసేన ఇన్ద్రియానం పరిహరణా, సాపి ఇమస్య నత్తి విగతజీవితత్తాతి అత్తో. “పరిచారణా సాపీ”తి కేచి పరన్తి.

౨౧౯. దిట్టసుతా సుహజ్జా, అనుకమ్మకా యస్య అహీసుం పుట్టేతి సన్దిట్టసహాయా చేవ అదిట్టసహాయా చ యస్య మిత్తా అనుద్దయావన్తో యే అస్య ఇమస్య పుట్టే అహీసుం. దట్టుమ్మీతి పస్సితుమ్మి న లభన్తి, కుతో సహ వసితున్తి అత్తో. విరాజితత్తోతి పరిచ్ఛత్తసభావో. జనేన తేనాతి తేన ఇతిఆదిజనేన.

౨౨౦. న ఓగ్గతత్తస్య భవన్తి మిత్తాతి అపగతవిజ్ఞాణస్య మతస్య మిత్తా నామ న హోన్తి తస్య మిత్తేహి కాతబ్బకిచ్చస్య అతిక్కన్తత్తా. జహన్తి మిత్తా వికలం విదిత్వాతి మతో తావ తిట్టతు, జీవన్తమ్మి భోగవికలం పురిసం విదిత్వా “న ఇతో కిళ్ళి గయ్ఘూపగ”న్తి మిత్తా పజహన్తి. అత్తణ్ణా దిస్సా పరివారయన్తీతి తస్య పన సన్తకం అత్తం ధనం దిస్సా పేయవాదినో ముఖుల్లోకికా హుత్వా తం పరివారేన్తి. బహూ మిత్తా ఉగ్గతత్తస్య హోన్తీతి విభవసమ్మత్తియా ఉగ్గతసభావస్య సమిద్ధస్య బహూ అనేకా మిత్తా హోన్తి, అయం లోకియసభావోతి అత్తో.

౨౨౧. నిహీనత్తో సబ్బభోగేహితి సబ్బేహి ఉపభోగపరిభోగవత్థాహి పరిహీనత్తో. కిచ్చోతి దుక్ఖితో. సమ్మక్ఖితోతి రుహిరేహి సమ్మక్ఖితసరీరో. సమ్మరిభిన్నగత్తోతి సూలేన అబ్బన్తరే విదాలితగత్తో. ఉస్సావబిన్ధూవ పలిమ్మమానోతి తిణగ్గే లిమ్మమానఉస్సావబిన్ధుసదిసో. అజ్జ సువేతి అజ్జ వా సువే వా ఇమస్య నామ పురిసస్య జీవితస్య ఉపరోధో నిరోధో, తతో ఉద్ధం నప్పవత్తతీతి అత్తో.

౨౨౨. ఉత్తాసీతన్తి ఆవుతం ఆరోపితం. పుచిమన్దస్య సూలేతి నిమ్మరుక్ఖస్య దణ్డేన కతసూలే . కేన వణ్ణేనాతి కేన కారణేన. జీవ, భో, జీవితమేవ సేయ్యోతి, భో పురిస, జీవ. కస్మా? సూలం ఆరోపితస్సాపి హి తే ఇథ జీవితమేవ ఇతో చుతస్య జీవితతో సతభాగేన సహస్సభాగేన సేయ్యో సున్దరతరోతి.

ఏవం తేన రజ్ఞా పుచ్చితో నో పేతో అత్తనో అధిప్పాయం పకాసేన్తో -

౨౨౩.“సాలోహితో ఏస అహోసి మయ్ఘం, అహం సరామి పురిమాయ జాతియా;

దిస్సా చ మే కారుణ్ణమహోసి రాజ, మా పాపధమ్మో నిరయం పతాయం.

౨౨౪.“ఇతో చుతో లిచ్చవి ఏస పోసో, సత్తుస్సదం నిరయం ఘోరరూపం;

ఉపపజ్జతి దుక్కుటకమ్మకారీ, మహాభితాపం కటుకం భయానకం.

౧౨౦: “అనేకభాగేన గుణేన సేయ్యో, అయమేవ సూలో నిరయేన తేన;
ఏకస్తదుక్షం కటుకం భయానకం, ఏకస్తతిబ్బం నిరయం పతాయం.

౧౨౧: “ఇదశ్చ సుత్వా వచనం మమేనో, దుక్షాపనీతో విజహేయ్య పాణం;
తస్మా అహం సన్తికే న భణామి, మా మేకతో జీవితస్సూపరోధో”తి. -

చతస్రో గాథా అభాసి.

౧౨౨. తత్త సాలోహితో సమానలోహితో యోనిసమ్బంధేన సమ్బంధో, ఇతకోతి అత్తో. పురిమాయ జాతియాతి
పురిమత్తభావే. మా పాపధమ్మా నిరయం పతాయంతి అయం పాపధమ్మా పురిసో నిరయం మా పతి, మా నిరయం
ఉపపజ్జీతి ఇమం దిస్సా మే కారుణ్ణం అహోసీతి యోజనా.

౧౨౩. సత్తుస్సదన్తి పాపకారీహి సత్తేహి ఉస్సన్నం, అథ వా పశ్చవిధబద్ధనం, ముఖే తత్తలోహసేచనం,
అగ్గారపబ్బతారోపనం, లోహకుమ్భిపక్లేపనం, అసిపత్తవనప్పవేసనం, వేత్తరణీయం సమోతరణం, మహానిరయే పక్లేపోతి.
ఇమేహి సత్తహి పశ్చవిధబద్ధనాదీహి దారుణకారణేహి ఉస్సన్నం, ఉపరూపరి నిచితన్తి అత్తో. మహాభితాపన్తి మహాదుక్షం,
మహాఅగ్గిసన్తాపం వా. కటుకన్తి అనిట్టం. భయానకన్తి భయజనకం.

౧౨౪. అనేకభాగేన గుణేనాతి అనేకకోట్టాసేన ఆనిసంసేన. అయమేవ సూలో నిరయేన తేనాతి తతో ఇమస్స
ఉప్పత్తిట్టానభూతతో నిరయతో అయమేవ సూలో సేయ్యోతి. నిస్సక్కే హి ఇదం కరణవచనం. ఏకస్త తిబ్బన్తి ఏకస్తేనేవ
తిఖిణదుక్షం, నియతమహాదుక్షన్తి అత్తో.

౧౨౫. ఇదశ్చ సుత్వా వచనం మమేనోతి “ఇతో చుతో”తిఆదినా వుత్తం మమ వచనం సుత్వా ఏసో పురిసో
దుక్షాపనీతో మమ వచనేన నిరయదుక్షం ఉపనీతో వియ హుత్వా. విజహేయ్య పాణన్తి అత్తనో జీవితం పరిచ్చజేయ్య.
తస్మాతి తేన కారణేన. మా మేకతోతి “మయా ఏకతో ఇమస్స పురిసస్స జీవితస్స ఉపరోధో మా హోతూ”తి ఇమస్స సన్తికే
ఇదం వచనం అహం న భణామి, అథ ఖో “జీవ, భో, జీవితమేవ సేయ్యో”తి ఇదమేవ భణామీతి అధిప్పాయో.

ఏవం పేతేన అత్తనో అధిప్పాయే పకాసితే పున రాజా పేతస్స పవత్తిం పుచ్చితుం ఓకాసం కరోన్తో ఇమం గాథమాహ -

౧౨౬: “అజ్ఞాతో ఏసో పురిసస్స అత్తో, అజ్ఞమ్మి ఇచ్ఛామసే పుచ్చితుం తువం;
ఓకాసకమ్మం సచే నో కరోసి, పుచ్ఛామ తం నో న చ కుజ్జితబ్బ”న్తి.

౧౨౭: “అద్ధా పటిజ్ఞా మే తదా అహం, నాచిక్ఖణా అప్పసన్నస్స హోతి;
అకామా సద్ధేయ్యవచోతి కత్వా, పుచ్చస్సు మం కామం యథా విసయ్యు”న్తి. -

ఇమా రజ్జో పేతస్స చ వచనపటివచనగాథా.

౧౨౭. తత్త అజ్ఞాతోతి అవగతో. ఇచ్ఛామసేతి ఇచ్ఛామ. నోతి అవ్హాకం. న చ కుజ్ఞితబ్బన్తి “ఇమే మనుస్సా యంకిజ్ఞే పుచ్చన్తి”తి కోథో న కాతబ్బో.

౧౨౮. అద్ధాతి ఏకంసేన. పటిజ్ఞా మేతి జాణవసేన మయ్థుం “పుచ్చస్సు”తి పటిజ్ఞా, ఓకాసదానన్తి అత్తో. తదా అహూతి తస్మిం కాలే పరమదస్సనే అహోసి. నాచిక్ఛణా అప్పసన్నస్స హోతితి అకథనా అప్పసన్నస్స హోతి. పసన్నో ఏవ హి పసన్నస్స కిజ్ఞే కథేతి. త్వం పన తదా మయి అప్పసన్నో, అహజ్ఞా తయి, తేన పటిజానిత్వా కథేతుకామో నాహోసి. ఇదాని పనాహం తుయ్థుం అకామా సద్ధేయ్యవచో అకామో ఏవ సద్ధాతబ్బవచనో ఇతి కత్వా ఇమినా కారణేన . పుచ్చస్సు మం కామం యథా విసయ్థున్తి త్వం యథా ఇచ్చసి, తమత్థం మం పుచ్చస్సు. అహం పన యథా విసయ్థుం యథా మయ్థుం సహితుం సక్కా, తథా అత్తనో జాణబలానురూపం కథేస్సామీతి అధిప్పాయో.

ఏవం పేతేన పుచ్చనాయ ఓకాసే కతే రాజా -

౧౨౯.“యం కిజ్ఞహం చక్కునా పస్సిసామి,
సబ్బమ్మి తాహం అభిసద్దహేయ్యం;
దిస్సావ తం నోపి చే సద్దహేయ్యం,
కరేయ్యాసి మే యక్ఖ నియస్సకమ్మ”న్తి. -

గాథమాహ. తస్సత్తో - అహం యం కిజ్ఞదేవ చక్కునా పస్సిసామి, తం సబ్బమ్మి తథేవ అహం అభిసద్దహేయ్యం, తం పన దిస్సావ తం వచనం నోపి చే సద్దహేయ్యం. యక్ఖ, మయ్థుం నియస్సకమ్మం నిగ్గహకమ్మం కరేయ్యాసేతి. అథ వా యం కిజ్ఞహం చక్కునా పస్సిసామీతి అహం యం కిజ్ఞదేవ చక్కునా పస్సిసామి అచక్కుగోచరస్స అదస్సనతో. సబ్బమ్మి తాహం అభిసద్దహేయ్యన్తి సబ్బమ్మి తే అహం దిట్టం సుతం అజ్ఞం వా అభిసద్దహేయ్యం. తాదిసో హి మయ్థుం తయి అభిప్పసాదోతి అధిప్పాయో. పచ్చిమపదస్స పన యథావుత్తోవ అత్తో.

తం సుత్వా పేతో -

౧౩౦.“సచ్చప్పటిజ్ఞా తవ మేసా హోతు, సుత్వాన ధమ్మం లభ సుప్పసాదం;
అజ్ఞత్తికో నో చ పదుట్టచిత్తో, యం తే సుతం అసుతజ్ఞాపి ధమ్మం;
సబ్బమ్మి అక్ఖిస్సం యథా పజాన”న్తి. - గాథమాహ ; ఇతో పరం -

౧౩౧.“సేతేన అస్సేన అలబ్బతేన, ఉపయాసి సూలావుతకస్స సన్తికే;
యానం ఇదం అబ్బుతం దస్సనేయ్యం, కిస్సేతం కమ్మస్స అయం విపాకోతి.

౧౩౨.“వేసాలియా నగరస్స మజ్ఞే, చిక్ఖల్లమగ్గే నరకం అహోసి;
గోసీసమేకాహం పసన్నచిత్తో, సేతం గహేత్వా నరకస్మిం నిక్ఖిపిం.

౧౩౩.“ఏతస్మిం పాదాని పతిట్టపేత్వా, మయజ్ఞా అజ్ఞో చ అతిక్కమిమ్మా;

యానం ఇదం అబ్బుతం దస్సనేయ్యం, తస్సేవ కమ్మస్స అయం విపాకోతి.

౨౩౪. “వణ్ణో చ తే సబ్బదిసా పభాసతి, గణ్ఠో చ తే సబ్బదిసా పవాయతి;
యక్ఖిద్ధిపత్తోసి మహానుభావో, నగ్గో చాసి కిస్స అయం విపాకోతి.

౨౩౫. “అక్కోధనో నిచ్చపసన్నచిత్తో, సణ్ఠాహి వాచాహి జనం ఉపేమి;
తస్సేవ కమ్మస్స అయం విపాకో, దిబ్బో మే వణ్ణో సతతం పభాసతి.

౨౩౬. “యసశ్చ కిత్తిశ్చ ధమ్మే రితానం, దిస్సాన మన్నేమి పసన్నచిత్తో;
తస్సేవ కమ్మస్స అయం విపాకో, దిబ్బో మే గణ్ఠో సతతం పవాయతి.

౨౩౭. “సహాయానం తిట్ఠస్మిం వ్ఞాయంతానం, ధలే గహేత్వా నిదహిస్స దుస్సం;
ఖిడ్డత్థికో నో చ పదుట్టచిత్తో, తేనమ్మి నగ్గో కసిరా చ వుత్తితి.

౨౩౮. “యో కీళమానో పకరోతి పాపం, తస్సేదిసం కమ్మవిపాకమాహు;
అకీళమానో పన యో కరోతి, కిం తస్స కమ్మస్స విపాకమాహూతి.

౨౩౯. “యే దుట్టసజ్జప్పమనా మనుస్సా, కాయేన వాచాయ చ సంకిలీటా;
కాయస్స భేదా అభిసమ్పరాయం, అసంసయం తే నిరయం ఉపేన్తి.

౨౪౦. “అపరే పన సుగతిమాసమానా, దానే రతా సజ్ఘహితత్తభావా;
కాయస్స భేదా అభిసమ్పరాయం, అసంసయం తే సుగతిం ఉపేన్తి”తి. —

తేసం ఉభిన్నం వచనపటివచనగాథా హోన్తి.

౨౩౦. తత్త సచ్చప్పటిజ్ఞా తవ మేసా హోతుతి “సబ్బమ్మి తాహం అభిసద్దహేయ్య”న్తి తవ ఏసా పటిజ్ఞా మయ్యం సచ్చం హోతు. సుత్వాన ధమ్మం లభ సుప్పసాదన్తి మయా వుచ్చమానం ధమ్మం సుత్వా సున్దరం పసాదం లభస్సు. అజ్ఞాత్థికోతి ఆజాననత్థికో. యథా పజానన్తి యథా అజ్ఞోపి పజానన్తో, “యథాపి జాత”న్తి వా మయా యథా జాతన్తి అత్తో.

౨౩౧. కిస్సేతం కమ్మస్స అయం విపాకోతి కిస్సేతం కిస్స నామ ఏతం, కిస్స కమ్మస్స అయం విపాకో. ఏతన్తి వా నిపాతమత్తం, కిస్స కమ్మస్సాతి యోజనా. “కిస్స తే”తి చ కేచి పఠన్తి.

౨౩౨-౩౩. చిక్ఖల్లమగ్గేతి చిక్ఖల్లవతి పథమ్మి. నరకన్తి ఆవాటం. ఏకాహన్తి ఏకం అహం. నరకస్మిం నిక్ఖిపిన్తి యథా కద్దమో న అక్కమీయతి, ఏవం తస్మిం చిక్ఖల్లావాటే రపేసిం. తస్సాతి తస్స గోసేసేన సేతుకరణస్స.

౨౩౬-౭. ధమ్మే రితానన్తి ధమ్మచారీనం సమచారీనం. మన్నేమీతి కథేమి కిత్తయామి. ఖిడ్డత్థికోతి హసాధిప్పాయో. నో చ పదుట్టచిత్తోతి దుస్ససామికే న దూసితచిత్తో, న అవహరణాధిప్పాయో నాపి వినాసాధిప్పాయోతి అత్తో.

౨౩౮. అకీళమానోతి అఖిష్ణాధిప్సాయో, లోభాదీహి దూసితచిత్తో. కిం తస్య కమ్మస్య విపాకమాహూతి తస్య తథా కతస్య పాపకమ్మస్య కీవ కటుకం దుష్టవిపాకం పణ్ణితా ఆహు.

౨౩౯-౪౦. దుట్టసజ్కప్పమనాతి కామసజ్కప్పాదివసేన దూసితమనోవితక్కా, ఏతేన మనోదుచ్చరితమాహ. కాయేన వాచాయ చ సంకిలీటాతి పాణాతిపాతాదివసేన కాయవాచాహి మలినా. ఆసమానాతి ఆసీసమానా పత్తయమానా.

ఏవం పేతన సజ్ఞపేనవ కమ్మఫలేసు విభజిత్వా దస్సితేసు తం అసద్దహంతో రాజా -

౨౪౧.“తం కిన్తి జానేయ్యమహం అవేచ్చ, కల్యాణపాపస్స అయం విపాకో;

కిం వాహం దిస్సా అభిసద్దహేయ్యం, కో వాపి మం సద్దహేయ్య ఏత”న్తి. -

గాథమాహ. తత్త తం కిన్తి జానేయ్యమహం అవేచ్చాతి యోయం తయా “యే దుట్టసజ్కప్పమనా మనుస్సా, కాయేన వాచాయ చ సంకిలీటా”తిఆదినా. “అపరే పన సుగతిమాసమానా”తిఆదినా చ కల్యాణస్స పాపస్స చ కమ్మస్స విపాకో విభజిత్వా వుత్తో, తం కిన్తి కేన కారణేన అహం అవేచ్చ అపరపచ్చయభావేన సద్దహేయ్యం. కిం వాహం దిస్సా అభిసద్దహేయ్యన్తి కీదిసం వా పనాహం పచ్చక్షభూతం నిదస్సనం దిస్సా పటిసద్దహేయ్యం. కో వాపి మం సద్దహేయ్య ఏతన్తి కో వా విజ్ఞా పురిసో పణ్ణితో ఏతమత్థం మం సద్దహేయ్య, తం కథేహితి అత్తో.

తం సుత్వా పేతో కారణేన తమత్థం తస్య పకాసేన్తో -

౨౪౨.“దిస్సా చ సుత్వా అభిసద్దహస్సు, కల్యాణపాపస్స అయం విపాకో;

కల్యాణపాపే ఉభయే అసన్తే, సియా ను సత్తా సుగతా దుగ్గతా వా.

౨౪౩.“నో చేత్థ కమ్మాని కరేయ్యం మచ్చా, కల్యాణపాపాని మనుస్సలోకే;

నాహేసుం సత్తా సుగతా దుగ్గతా వా, హీనా పణీతా చ మనుస్సలోకే.

౨౪౪.“యస్మా చ కమ్మాని కరోన్తి మచ్చా, కల్యాణపాపాని మనుస్సలోకే;

తస్మా హి సత్తా సుగతా దుగ్గతా వా, హీనా పణీతా చ మనుస్సలోకే.

౨౪౫.“ద్వయజ్ఞ కమ్మానం విపాకమాహు, సుఖస్స దుష్టస్స చ వేదనీయం;

తా దేవతాయో పరిచారయన్తి, పచ్చేన్తి బాలా ద్వయతం అపస్సిసో”తి. -

గాథా అభాసి.

౨౪౬. తత్త దిస్సా చాతి పచ్చక్షతో దిస్సాపి. సుత్వాతి ధమ్మం సుత్వా తదనుసారేన నయం నేన్తో అనుమినన్తో.

కల్యాణపాపస్సాతి కుసలస్స అకుసలస్స చ కమ్మస్స అయం సుఖో అయం దుష్టో చ విపాకోతి అభిసద్దహస్సు. ఉభయే అసన్తేతి కల్యాణే పాపే చాతి దువిధే కమ్మే అవిజ్జమానే. సియా ను సత్తా సుగతా దుగ్గతా వాతి “ఇమే సత్తా సుగతిం గతా దుగ్గతిం గతా వా, సుగతియం వా అడ్డా దుగ్గతియం దలిద్దా వా”తి అయమత్తో కిం ను సియా కథం సమ్మవేయ్యాతి అత్తో.

౨౪౩-౪. ఇదాని యథావృత్తమత్తం “నో చేత్త కమ్మానీ”తి చ “యస్మా చ కమ్మానీ”తి చ గాథాద్వయేన బృతిరేకతో అన్వయతో చ విభావేతి. తత్త హీనా పణీతాతి కులరూపారోగ్యపరివారాదీహి హీనా ఉళారా చ.

౨౪౪. ద్వయజ్ఞ కమ్మానం విపాకమాహూతి ద్వయం దువిధం అజ్ఞ ఇదాని కమ్మానం సుచరితదుచ్ఛరితానం విపాకం వదన్తి కథేన్తి. కిం తన్తి ఆహ “సుఖస్స దుక్ఖస్స చ వేదనీయ”న్తి, ఇట్టస్స చ అనిట్టస్స చ అనుభవనయోగం. తా దేవతాయో పరిచారయన్తీతి యే ఉక్కుంసవసేన సుఖవేదనీయం విపాకం పటిలభన్తి, తే దేవలోకే తా దేవతా హుత్వా దిబ్బసుఖసమప్పితా ఇన్ద్రియాని పరిచారేన్తి. పచ్చేన్తి బాలా ద్వయతం అపస్సినోతి యే బాలా కమ్మిళ్ళా కమ్మిఫలజ్ఞాతి ద్వయం అపస్సన్తా అసద్దహన్తా, తే పాపప్పసుతా దుక్ఖవేదనీయం విపాకం అనుభవన్తా నిరయాదీసు కమ్మునా పచ్చేన్తి దుక్ఖం పాపుణన్తి.

ఏవం కమ్మిఫలం సద్దహన్తో పన త్వం కస్మా ఏవరూపం దుక్ఖం పచ్చనుభవసీతి అనుయోగం సన్ధాయ -

౨౪౬.“న మత్తి కమ్మాని సయంకతాని, దత్వాపి మే నత్తి యో ఆదిసేయ్య;
అచ్ఛాదనం సయనమథన్నపానం, తేనమ్మి నగ్గో కసిరా చ వుత్తి”తి. -

గాథమాహ. తత్త న మత్తి కమ్మాని సయంకతానీతి యస్మా సయం అత్తనా పుట్టే కతాని పుజ్జాకమ్మాని మమ నత్తి న విజ్ఞన్తి, యేహి ఇదాని అచ్ఛాదనాదీని లభేయ్యం. దత్వాపి మే నత్తి యో ఆదిసేయ్యాతి యో సమణబ్రాహ్మణానం దానం దత్వా “అసుకస్స పేతస్స హోతూ”తి మే ఆదిసేయ్య ఉద్ధిసేయ్య, సో నత్తి. తేనమ్మి నగ్గో కసిరా చ వుత్తితి తేన దువిధేనాపి కారణేన ఇదాని నగ్గో నిచ్చోళో అమ్మి, కసిరా దుక్ఖా చ వుత్తి జీవికా హోతీతి.

తం సుత్వా రాజా తస్స అచ్ఛాదనాదిలాభం ఆకంక్షన్తో -

౨౪౭.“సియా ను ఖో కారణం కిళ్ళి యక్ఖ, అచ్ఛాదనం యేన తువం లభేథ;
ఆచిక్ఖ మే త్వం యదత్తి హేతు, సద్ధాయికం హేతువచో సుణోమా”తి. -

గాథమాహ. తత్త యేనాతి యేన కారణేన త్వం అచ్ఛాదనం లభేథ లభేయ్యాసి, కిళ్ళి తం కారణం సియా ను ఖో భవేయ్య ను ఖోతి అత్తో. యదత్తితి యది అత్తి.

అథస్స పేతో తం కారణం ఆచిక్ఖన్తో -

౨౪౮.“కప్పితకో నామ ఇదత్తి భిక్కు, ఝూయీ సుసీలో అరహా విముత్తో;
గుత్తిన్ద్రియో సంవృతపాతిమోక్ఖో, సీతిభూతో ఉత్తమదిట్టిపత్తో.

౨౪౯.“సఖిలో వదజ్ఞా సువచో సుముఖో, స్వాగమో సుప్పటిముత్తకో చ;
పుజ్జస్స ఖేత్తం అరణవిహారీ, దేవమనుస్సానజ్ఞా దక్ఖిణేయ్యో.

౨౫౦.“సన్తో విధూమో అనీఘా నిరాసో, ముత్తో వినల్లో అమమో అవజ్జో;

నిరూపణీ సబ్బపపఞ్చాభీణో, తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తో జుతిమా.

౨౫౧. “అప్పఞ్ఞాతో దిస్వాపి న చ సుజానో, మునీతి నం వజ్జిసు వోహరన్తి;
జానన్తి తం యక్ష్వభూతా అనేజం, కల్యాణధమ్మం విచరన్తం లోకే.

౨౫౨. “తస్స తువం ఏకయుగం దువే వా, మముద్ధిసిత్యాన సచే దదేథ;
పటిగ్గహీతాని చ తాని అస్సు, మమఞ్చ పస్సేథ సన్నద్ధదుస్స”న్తి. –

గాథా అభాసి.

౨౫౩. తత్థ కప్పితతో నామాతి జటిలసహస్సస్స అబ్బన్తరే ఆయస్మతో ఉపాలితేరస్స ఉపజ్ఞాయం సన్ధాయ వదతి.
ఇథాతి ఇమిస్సా వేసాలియా సమీపే. ఝాయాతి అగ్గఫలఝానేన ఝాయా. సీతిభూతోతి
సబ్బకిలేసదరథపరిళాహవూపసమేన సీతిభావప్పత్తో. ఉత్తమదిట్టిపత్తోతి ఉత్తమం అగ్గఫలం సమ్మాదిట్టిం పత్తో.

౨౫౪. సఖిలోతి ముదు. సువచోతి సుబ్బచో. స్వాగమోతి సుట్టు ఆగతాగమో. సుప్పటిముత్తకోతి సుట్టు
పటిముత్తకవాచో, ముత్తభాణీతి అత్తో. అరణవిహారీతి మేత్తావిహారీ.

౨౫౫. సన్తోతి ఉపసన్తకిలేసో. విధూమోతి విగతమిచ్ఛావితక్కుధూమో. అనీఘోతి నిద్దుక్ఖో. నిరాసోతి నిత్తణ్ణో. ముత్తోతి
సబ్బభవేహి విముత్తో. వినల్లోతి వీతరాగాదిసల్లో. అమమోతి మమంకారవిరహితో. అవజ్జోతి కాయవజ్జోదివజ్జవిరహితో.
నిరూపణీతి కిలేసాభిసమ్మరాదిఉపధిప్పహాయీ. సబ్బపపఞ్చాభీణోతి పరిక్షీణతణ్ణాదిపపఞ్చో. జుతిమాతి అనుత్తరాయ
జాణజుతియా జుతిమా. అప్పఞ్ఞాతోతి పరమప్పిచ్ఛతాయ పటిచ్ఛన్నగుణతాయ చ న పాకటో.

౨౫౬. దిస్వాపి న చ సుజానోతి గమ్భీరభావేన దిస్వాపి “ఏవంసీలో, ఏవంధమ్మో, ఏవంపఞ్ఞో”తి న సువిఞ్ఞోయ్యో.
జానన్తి తం యక్ష్వభూతా అనేజన్తి యక్ష్వభూతా చ అనేజం నిత్తణ్ణం “అరహ”తి తం జానన్తి. కల్యాణధమ్మన్తి సున్దరసీలాదిగుణం.

౨౫౭. తస్మాతి తస్స కప్పితకమహాధేరస్స. ఏకయుగన్తి ఏకం వత్తయుగం. దువే వాతి ద్వే వా వత్తయుగాని.
మముద్ధిసిత్యానాతి మమం ఉద్ధిసిత్యా. పటిగ్గహీతాని చ తాని అస్సూతి తాని వత్తయుగాని తేన పటిగ్గహీతాని చ అస్సు
భవేయ్యం. సన్నద్ధదుస్సన్తి దుస్సేన కతసన్నాహం, లద్ధవత్తం నివత్తపారుతదుస్సన్తి అత్తో.

తతో రాజా –

౨౫౮. “కస్మిం పదేసే సమణం వసన్తం, గన్తాన పస్సేము మయం ఇదాని;
యో మజ్ఞ కఙ్ఠం విచికిచ్చితఞ్చ, దిట్టివిసూకాని వినోదయేయ్యా”తి. –

ధేరస్స వసనట్టానం పుచ్చి. తత్థ కస్మిం పదేసీతి కతరస్మిం పదేసే. యో మజ్ఞాతి యో అజ్ఞ, మ-కారో పదసన్నికరో.

తతో పేతో –

౧౫౪:“ఏనో నిసిన్నో కపినచ్చనాయం, పరివారితో దేవతాహి బహూహి;
ధమ్మిం కథం భాసతి సచ్చనామో, సకస్మిమాచేరకే అప్పమత్తో”తి. -

గాథమాహ. తత్థ కపినచ్చనాయంతి కపీనం వానరానం నచ్చనేన “కపినచ్చనా”తి లద్ధవోహరే పదేసే. సచ్చనామోతి యూయీ సుసీలో అరహో విముత్తోతిఆదీహి గుణనామేహి యాథావనామో అవిపరీతనామో .

ఏవం పేతేన వుత్తే రాజా తావదేవ థేరస్స సన్తికం గన్తుకామో -

౧౫౫:“తథాహం కస్సామి గన్త్వా ఇదాని, అచ్ఛాదయిస్సం సమణం యుగేన;
పటిగ్గహీతాని చ తాని అస్సు, తువళ్ళా పస్సేము సన్నద్ధదుస్స”న్తి. -

గాథమాహ. తత్థ కస్సామీతి కరిస్సామి.

అథ పేతో “దేవతానం థేరో ధమ్మం దేసేతి, తస్మా నాయం ఉపసంక్రమనకాలో”తి దస్సేన్తో -

౧౫౬:“మా అక్ఖణే పబ్బజితం ఉపాగమి, సాధు వో లిచ్చవి నేస ధమ్మో;
తతో చ కాలే ఉపసంక్రమిత్వా, తత్తేవ పస్సాహి రహో నిసిన్న”న్తి. -

గాథమాహ. తత్థ సాధూతి ఆయాచనే నిపాతో. వో లిచ్చవి నేస ధమ్మోతి, లిచ్చవిరాజ, తుష్టాకం రాజానం ఏస ధమ్మో న హోతి, యం అకాలే ఉపసంక్రమనం. తత్తేవాతి తస్మిన్యేవ రానే.

ఏవం పేతేన వుత్తే రాజా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా అత్తనో నివేసనమేవ గన్త్వా పున యుత్తపత్తకాలే అట్ట వత్తుయుగాని గాహపేత్వా థేరం ఉపసంక్రమిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నో పటిసన్ధారం కత్వా “ఇమాని, భన్తే, అట్ట వత్తయుగాని పటిగ్గణ్ణా”తి ఆహ. తం సుత్వా థేరో కథాసముట్టాపనత్తం “మహారాజ, పుబ్బే త్వం అదానసీలో సమణబ్రాహ్మణానం విహారనజాతికోవ కథం పణీతాని వత్తాని దాతుకామో జాతో”తి ఆహ. తం సుత్వా రాజా తస్స కారణం ఆచిక్ఖన్తో పేతేన సమాగమం, తేన చ అత్తనా చ కథితం సబ్బం థేరస్స ఆరోచేత్వా వత్తాని దత్వా పేతస్స ఉద్దిసి. తేన పేతో దిబ్బవత్తధరో అలబ్బతపటియత్తో అస్సారుళ్ళో థేరస్స చ రణ్ణో చ పురతో పాతుభవి. తం దిస్వా రాజా అత్తమనో పముదితో పీతిసోమనస్సజాతో “పచ్చక్ఖతో వత మయా కమ్మఫలం దిట్టం, న దానాహం పాపం కరిస్సామి, పుణ్ణమేవ కరిస్సామీ”తి వత్వా తేన పేతేన సక్ఖిం అకాసి. సో చ పేతో “సచే, త్వం లిచ్చవిరాజ, ఇతో పట్టాయ అధమ్మం పహాయ ధమ్మం చరసి, ఏవాహం తవ సక్ఖిం కరిస్సామి, సన్తికళ్ళా తే ఆగమిస్సామి, సూలావుతళ్ళా పురిసం సీఘం సూలతో మోచేహి, ఏవం సో జీవితం లభిత్వా ధమ్మం చరన్తో దుక్ఖతో ముచ్చిస్సతి, థేరళ్ళా కాలేన కాలం ఉపసంక్రమిత్వా ధమ్మం సుణన్తో పుణ్ణాని కరోహి”తి వత్వా గతో.

అథ రాజా థేరం వన్దిత్వా నగరం పవిసిత్వా సీఘం సీఘం లిచ్చవిపరిసం సన్నిపాతేత్వా తే అనుజానాపేత్వా తం పురిసం సూలతో మోచేత్వా “ఇమం అరోగం కరోధా”తి తికిచ్చకే ఆణాపేసి. థేరళ్ళా ఉపసంక్రమిత్వా పుచ్చి - “సియా ను ఖో, భన్తే, నిరయగామికమ్మం కత్వా రితస్స నిరయతో ముత్తి”తి. సియా, మహారాజ, సచే ఉళారం పుణ్ణం కరోతి, ముచ్చతీతి వత్వా థేరో రాజానం సరణేసు చ సీలేసు చ పతిట్టాపేసి. సో తత్థ పతిట్టితో థేరస్స ఓవాదే రత్వా సోతాపన్నో

అహోసి, సూలావుతో పన పురిసో అరోగో హుత్వా సంవేగజాతో భిక్షాసు పబ్బజిత్వా నచిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి.
తమత్థం దస్సేన్తా సజ్జీతికారా -

౨౫౭.“తథాతి వత్వా అగమాసి తత్థ, పరివారితో దాసగణేన లిచ్చవి;
సో తం నగరం ఉపసంజ్ఞమిత్వా, వాసూపగచ్చిత్థ సకే నివేసనే.

౨౫౮.“తతో చ కాలే గిహికిచ్చాని కత్వా,
న్థత్వా పివిత్వా చ ఖణం లభిత్వా;
విచేయ్య పేళాతో చ యుగాని అట్ట,
గాహపయీ దాసగణేన లిచ్చవి.

౨౫౯.“సో తం పదేసం ఉపసంజ్ఞమిత్వా, తం అద్దస సమణం సంతచిత్తం;
పటిక్కంతం గోచరతో నివత్తం, సీతిభూతం రుక్ఖమూలే నిసిన్నం.

౨౬౦.“తమేనమవోచ ఉపసంజ్ఞమిత్వా, అప్పాబాధం ఫాసువిహారశ్చ పుచ్చి;
వేసాలియం లిచ్చవిహం భదంతే, జానంతి మం లిచ్చవి అమ్మసక్కరో.

౨౬౧.“ఇమాని మే అట్ట యుగా సుభాని, పటిగ్గణ్ణ భంతే పదదామి తుయ్ఘం;
తేనేవ అత్థేన ఇధాగతోస్మి, యథా అహం అత్తమనో భవేయ్యంతి.

౨౬౨.“దూరతోవ సమణా బ్రాహ్మణా చ, నివేసనం తే పరివజ్జయంతి;
పత్తాని భిజ్జంతి చ తే నివేసనే, సజ్ఞాటియో చాపి విదాలయంతి.

౨౬౩.“అథాపరే పాదకురారికాహి, అవంసిరా సమణా పాతయంతి;
ఏతాదిసం పబ్బజితా విహేసం, తయా కతం సమణా పాపుణంతి.

౨౬౪.“తిణేన తేలమ్మి న త్వం అదాసి, మూళ్లస్స మగ్గమ్మి న పావదాసి;
అన్ధస్స దణ్డం సయమాదియాసి, ఏతాదిసో కదరియో అసంవుతో తువం;
అథ త్వం కేన వణ్ణేన కిమేవ దిస్వా, అష్ఠేహి సహ సంవిభాగం కరోసీతి.

౨౬౫.“పచ్చేమి భంతే యం త్వం వదేసి, విహేసయిం సమణే బ్రాహ్మణే చ;
ఖిడ్డత్థికో నో చ పదుట్టచిత్తో, ఏతమ్మి మే దుక్కటమేవ భంతే.

౨౬౬.ఖిడ్డాయ యక్ఖో పసవిత్వా పాపం, వేదేతి దుక్ఖం అసమత్తభోగీ;
దహరో యువా నగ్గనియస్స భాగీ, కిం సు తతో దుక్ఖతరస్స హోతి.

౨౬౭.“తం దిస్వా సంవేగమలత్థం భంతే, తప్పచ్చయా వాపి దదామి దానం;

పటిగ్గణ్ణ భన్తే వత్తయుగాని అట్ట, యక్ష్మస్సీమా గచ్చన్తు దక్ఖిణాయోతి.

౨౬౮.“అద్ధా హి దానం బహుధా పసత్థం, దదతో చ తే అక్ఖయధమ్మమత్తు;
పటిగ్గణ్ణామి తే వత్తయుగాని అట్ట, యక్ష్మస్సీమా గచ్చన్తు దక్ఖిణాయోతి.

౨౬౯.“తతో హి సో ఆచమయిత్వా లిచ్చవి, థేరస్స దత్వాన యుగాని అట్ట;
పటిగ్గహీతాని చ తాని అస్సు, యక్ష్మిచ్చ పస్సేథ సన్నద్ధదుస్సం.

౨౭౦.“తమద్దసా చన్దనసారలిత్తం, ఆజిణ్ణమారూళ్ళముళారవణ్ణం;
అలబ్బతం సాధునివత్థదుస్సం, పరివారితం యక్ష్మమహిద్ధిపత్తం.

౨౭౧.“సో తం దిస్వా అత్తమనో ఉదగ్గో, పహట్టచిత్తో చ సుభగ్గరూపో;
కమ్మిచ్చ దిస్వాన మహావిపాకం, సన్నిట్టికం చక్కునా సచ్చికత్వా.

౨౭౨.“తమేనమవోచ ఉపసక్కుమిత్వా, దస్సామి దానం సమణబ్రాహ్మణానం;
న చాపి మే కిణ్హి అదేయ్యమత్తి, తువణ్హి మే యక్ష్మ బహూపకారోతి.

౨౭౩.“తువణ్హి మే లిచ్చవి ఏకదేసం, అదాసి దానాని అమోఘమేతం;
స్వాహం కరిస్సామి తయావ సక్ఖిం, అమానుసో మానుసకేన సద్ధిన్తి.

౨౭౪.“గతీ చ బన్ధా చ పరాయణణ్హి, మిత్తో మమాసి అథ దేవతా మే;
యాచామి తం పజ్జాలికో భవిత్వా, ఇచ్చామి తం యక్ష్మ పునపి దట్టున్తి.

౨౭౫.“సచే తువం అస్సద్ధో భవిస్ససి, కదరియరూపో విప్పటిపన్నచిత్తో;
త్వం నేవ మం లచ్చసి దస్సనాయ, దిస్వా చ తం నోపి చ ఆలపిస్సం.

౨౭౬.“సచే పన త్వం భవిస్ససి ధమ్మగారవో, దానే రతో సజ్జహితత్తభావో;
ఓపానభూతో సమణబ్రాహ్మణానం, ఏవం మమం లచ్చసి దస్సనాయ.

౨౭౭.“దిస్వా చ తం ఆలపిస్సం భదన్తే, ఇమణ్హి సూలతో లహుం పముణ్హి;
యతోనిదానం అకరిష్ఠా సక్ఖిం, మణ్ణామి సూలావుతకస్స కారణా.

౨౭౮.“తే అణ్ణమణ్ణం అకరిష్ఠా సక్ఖిం, అయణ్హి సూలతో లహుం పముత్తో;
సక్కుచ్చ ధమ్మాని సమాచరన్తో, ముచ్చేయ్య సో నిరయా చ తమ్మా;
కమ్మం సియా అణ్ణత్త వేదనీయం.

౨౭౯.“కప్పితకణ్హి ఉపసక్కుమిత్వా, తేనేవ సహ సంవిభజిత్వా కాలే;

సయం ముఖేనూపనిసజ్జ పుచ్చ, సో తే అక్లిస్సతి ఏతమత్థం.

౨౮౦.“తమేవ భిక్షుం ఉపసజ్కమిత్వా, పుచ్చస్సు అజ్ఞాత్థికో నో చ పదుట్టచిత్తో;
సో తే సుతం అసుతజ్ఞాపి ధమ్మం, సబ్బమ్మి అక్లిస్సతి యథా పజానన్తి.

౨౮౧.“సో తత్థ రహస్సం సముల్లపిత్వా, సక్తిం కరిత్వాన అమానుసేన;
పక్కామి సో లిచ్చవినం సకాసం, అథ బ్రవి పరిసం సన్నిసిన్నం.

౨౮౨.“సుణన్తు భోన్తో మమ ఏకవాక్యం, వరం వరిస్సం లభిస్సామి అత్థం;
సూలావుతో పురిసో లుద్దకమ్మో, పణిహితదణ్ణో అనుసత్తరూపో.

౨౮౩.“ఏత్తావతా వీసతిరత్తిమత్తా, యతో ఆవుతో నేవ జీవతి న మతో;
తాహం మోచయిస్సామి దాని, యథామతిం అనుజానాతు సజ్ఞోతి.

౨౮౪.“ఏతజ్ఞా అజ్ఞాజ్ఞా లహుం పముజ్ఞా, కో తం వదేథ తథా కరోన్తం;
యథా పజానాసి తథా కరోహి, యథామతిం అనుజానాతి సజ్ఞోతి.

౨౮౫.“సో తం పదేసం ఉపసజ్కమిత్వా, సూలావుతం మోచయి ఖిప్పమేవ;
మా భాయి సమ్మాతి చ తం అవోచ, తికిచ్చకానజ్ఞా ఉపట్టపేసి.

౨౮౬.“కప్పితకజ్ఞా ఉపసజ్కమిత్వా, తేనేవ సహ సంవిభజిత్వా కాలే;
సయం ముఖేనూపనిసజ్జ లిచ్చవి, తథేవ పుచ్చిత్థ నం కారణత్థికో.

౨౮౭.“సూలావుతో పురిసో లుద్దకమ్మో, పణితదణ్ణో అనుసత్తరూపో;
ఏత్తావతా వీసతిరత్తిమత్తా, యతో ఆవుతో నేవ జీవతి న మతో.

౨౮౮.“సో మోచితో గన్త్యా మయా ఇదాని, ఏతస్స యక్ఖస్స వచో హి భన్తే;
సియా ను ఖో కారణం కిఞ్చిదేవ, యేన సో నిరయం నో వజేయ్య.

౨౮౯.“ఆచిక్ఖ భన్తే యది అత్తి హేతు, సద్ధాయికం హేతువచో సుణోమ;
న తేసం కమ్మానం వినాసమత్తి, అవేదయిత్వా ఇథ బృన్తిభావోతి.

౨౯౦.“సచే స ధమ్మాని సమాచరేయ్య, సక్కచ్చ రత్తిన్దివమప్పమత్తో;
ముచ్చేయ్య సో నిరయా చ తవ్హా, కమ్మం సియా అజ్ఞాత్ర వేదనీయన్తి.

౨౯౧.“అజ్ఞాతో ఏసో పురిసస్స అత్థో, మమమ్మి దాని అనుకమ్మ భన్తే;
అనుసాస మం ఓవద భూరిపజ్ఞా, యథా అహం నో నిరయం వజేయ్యన్తి.

౨౯౨.“అజ్ఞేవ బుద్ధం సరణం ఉపేహి, ధమ్మశ్చ సఙ్ఖశ్చ పసన్నచిత్తో;
తథేవ సిక్ఖాయ పదాని పశ్య, అఖణ్డపుల్లాని సమాదియస్సు.

౨౯౩.“పాణాతిపాతా విరమస్సు ఖిప్పం, లోకే అదిన్నం పరివజ్జయస్సు;
అమజ్జపో మా చ ముసా అభాణీ, సకేన దారేన చ హోతి తుట్టో;
ఇమశ్చ అరియం అట్టణ్ణవరేనుపేతం, సమాదియాహి కుసలం సుఖుద్దయం.

౨౯౪.“చీవరం పిణ్డపాతశ్చ, పచ్చయం సయనాసనం;
అన్నం పానం ఖాదనీయం, వత్థసేనాసనాని చ;
దదాహి ఉజ్జభూతేసు, విప్పసన్నేన చేతసా.

౨౯౫.“భిక్షూపి సీలసమ్మన్నే, వీతరాగే బహుస్సుతే;
తప్పేహి అన్నపానేన, సదా పుణ్ణం పవడ్డతి.

౨౯౬.“ఏవశ్చ ధమ్మాని సమాచరంతో, సక్కచ్చ రత్తిన్దివమప్పమత్తో;
ముశ్చ తువం నిరయా చ తవ్హా, కమ్మం సియా అణ్ణత్ర వేదనీయన్తి.

౨౯౭.“అజ్ఞేవ బుద్ధం సరణం ఉపేమి, ధమ్మశ్చ సఙ్ఖశ్చ పసన్నచిత్తో;
తథేవ సిక్ఖాయ పదాని పశ్య, అఖణ్డపుల్లాని సమాదియామి.

౨౯౮.“పాణాతిపాతా విరమామి ఖిప్పం, లోకే అదిన్నం పరివజ్జయామి;
అమజ్జపో నో చ ముసా భణామి, సకేన దారేన చ హోమి తుట్టో;
ఇమశ్చ అరియం అట్టణ్ణవరేనుపేతం, సమాదియామి కుసలం సుఖుద్దయం.

౨౯౯.“చీవరం పిణ్డపాతశ్చ, పచ్చయం సయనాసనం;
అన్నం పానం ఖాదనీయం, వత్థసేనాసనాని చ.

౩౦౦.“భిక్షూ చ సీలసమ్మన్నే, వీతరాగే బహుస్సుతే;
దదామి న వికమ్పామి, బుద్ధానం సాసనే రతోతి.

౩౦౧.“ఏతాదిసో లిచ్చవి అమ్మసక్కరో, వేసాలియం అణ్ణతరో ఉపాసకో;
సద్ధో ముదూ కారకరో చ భిక్షు, సఙ్ఖశ్చ సక్కచ్చ తదా ఉపట్టహి.

౩౦౨.“సూలావృతో చ అరోగో హుత్వా, సేరీ సుఖీ పబ్బజ్జం ఉపాగమి;
భిక్షుశ్చ ఆగమ్మ కప్పితకుత్తమం, ఉభోపి సామణ్ణఫలాని అజ్ఞగుం.

౩౦౩.“ఏతాదిసా సప్పురిసాన సేవనా, మహప్పలా హోతి సతం విజానతం;

సూలూవుతో అగ్గఫలం అఫస్సయి, ఫలం కనిట్టం పన అమ్మసక్కరో"తి. -

గాథాయో అవోచుం.

౨౫౭-౨౬౦. తత్త వాసూపగచ్చిత్తాతి వాసం ఉపగచ్చి. గిహికిచ్చానీతి గేహం ఆవసంతేన కాతబ్బకుటుమ్మకిచ్చాని. విచేయ్యాతి సుందరవత్తగహణత్తం విచినిత్వా. పటిక్కంతన్తి పిణ్ణపాతతో పటిక్కంతం. తేనాహ "గోచరతో నివత్త"న్తి. అవోచాతి "వేసాలియం లిచ్చవిహం, భదన్తే"తిఆదికం అవోచ.

౨౬౨-౩. విదాలయన్తీతి విఫాలయన్తి. పాదకుఠారికాహీతి పాదసజ్జాతాహి కుఠారిహి. పాతయన్తీతి పరిపాతయన్తి.

౨౬౪. తిణ్ణేనాతి తిణ్ణగేనాపి. మూళ్లస్స మగ్గమ్మి న పావదాసీతి మగ్గమూళ్లస్స మగ్గమ్మి త్వం న కథయసి "ఏవాయం పురిసా ఇతో చితో చ పరిబ్బమత్తూ"తి. కేళీసీలో హి అయం రాజా. సయమాదియాసీతి అన్ధస్స హత్తతో యట్టిం సయమేవ అచ్చిన్దిత్వా గణ్ణసి. సంవిభాగం కరోసీతి అత్తనా పరిభుజ్జితబ్బవత్తుతో ఏకచ్ఛాని దత్వా సంవిభజసి.

౨౬౫. పచ్చేమి, భన్తే, యం త్వం వదేసీతి "భన్తే, త్వం పత్తాని భిజ్జన్తి"తిఆదినా యం వదేసి, తం పటిజానామి, సబ్బమేవేతం మయా కతం కారాపితఞ్చాతి దస్సేతి. ఏతమ్మీతి ఏతం ఖిడ్డాధిప్పాయేన కతమ్మి.

౨౬౬-౭. ఖిడ్డాతి ఖిడ్డాయ. పసవిత్వాతి ఉపచినిత్వా. వేదేతీతి అనుభవతి. అసమత్తభోగీతి అపరిపుణ్ణభోగో. తమేవ అపరిపుణ్ణభోగతం దస్సేతుం "దహరో యువా"తిఆది వుత్తం. నగ్గనియస్సాతి నగ్గభావస్స. కిం సు తతో దుక్ఖతరస్స హోతీతి కిం సు నామ తతో నగ్గభావతో దుక్ఖతరం అస్స పేతస్స హోతి. యక్ఖసిమా గచ్చన్తు దక్ఖిణాయోతి ఇమా మయా దియ్యమానవత్తదక్ఖిణాయో పేతస్స ఉపకప్పన్తు.

౨౬౮-౭౨. బహుధా పసత్థన్తి బహూహి పకారేహి బుద్ధాదీహి వణ్ణితం. అక్ఖయధమ్మమత్థాతి అపరిక్ఖయధమ్మం హోతు. ఆచమయిత్వాతి హత్తపాదధోవనపుబ్బకం ముఖం విక్ఖాల్త్యా. చన్దనసారలిత్తన్తి సారభూతచన్దనలిత్తం. ఉళారవణ్ణన్తి సేట్టరూపం. పరివారిత్తన్తి అనుకులవుత్తినా పరిజనేన పరివారితం. యక్ఖమహిద్ధిపత్తన్తి మహతిం యక్ఖిద్ధిం, దేవిద్ధిం పత్వా రితం. తమేనమవోచాతి తమేనం అవోచ.

౨౭౩. ఏకదేసం అదాసీతి చతూసు పచ్చయేసు ఏకదేసభూతం వత్తదానం సన్ధాయ వదతి. సక్ఖిన్తి సక్ఖిభావం.

౨౭౪. మమాసీతి మే ఆసి. దేవతా మేతి మయ్హం దేవతా ఆసీతి యోజనా.

౨౭౫-౭. విప్పటిపన్నచిత్తోతి మిచ్చాదిట్టిం పటిపన్నమానసో, ధమ్మియం పటిపదం పహాయ అధమ్మియం పటిపదం పటిపన్నోతి అత్తో. యతోనిదానన్తి యన్నిమిత్తం యస్స సన్తికం ఆగమనహేతు.

౨౭౯. సంవిభజిత్వాతి దానసంవిభాగం కత్వా. సయం ముఖేనూపనిసజ్జ పుచ్చాతి అజ్ఞో పురిసే అపేసేత్వా ఉపినిసీదిత్వా సమ్ముఖేనేవ పుచ్చ.

౨౮౧-౩. సన్నిసిన్నుని సన్నిపతితవసేన నిసిన్నం. లభిస్సామి అత్తని మయా ఇచ్చితమ్మి అత్తం లభిస్సామి. పణిహితదణ్ణోతి రపితసరీరదణ్ణో. అనుసత్తరూపోతి రాజిని అనుసత్తసభావో. వీసతిరత్తిమత్తాతి వీసతిమత్తా రత్తియో అతివత్తాతి అత్తో. తాహన్తి తం అహం. యథామతిన్తి మయ్యం యథారుచి.

౨౮౪. ఏతశ్చ అశ్శాశ్చాతి ఏతం సూలే ఆవుతం పురిసం అశ్శాశ్చ యస్స రాజాణా పణిహితా, తశ్చ. లహుం పముశ్చాతి సీఘం మోచేహి. కో తం వదేథ తథా కరోన్తన్తి తథా ధమ్మియకమ్మం కరోన్తం తం ఇమస్మిం వజ్జిరట్ఠో కో నామ “న పమోచేహి”తి వదేయ్య, ఏవం వత్తుం కోచిపి న లభతీతి అత్తో.

౨౮౫. తికిచ్చకానశ్చాతి తికిచ్చకే చ.

౨౮౮. యక్ఖస్స వచోతి పేతస్స వచనం, తస్స, భన్తే, పేతస్స వచనేన ఏవమకాసిన్తి దస్సేతి.

౨౯౦. ధమ్మానీతి పుట్టే కతం పాపకమ్మం అభిభవితుం సమత్థే పుణ్ణాధమ్మే. కమ్మం సియా అశ్శాత్ర వేదనీయన్తి యం తస్మిం పాపకమ్మే ఉపపజ్జవేదనీయం, తం అహోసికమ్మం నామ హోతి. యం పన అపరపరియాయవేదనీయం, తం అశ్శాత్ర అపరపరియాయే వేదయితబ్బఫలం హోతి సతి సంసారప్పవత్తియన్తి అత్తో.

౨౯౩. ఇమశ్చాతి అత్తనా వుచ్చమానం తాయ ఆసన్నం పచ్చక్షం వాతి కత్వా వుత్తం. అరియం అట్టణ్ణవరేసుపేతన్తి పరిసుద్ధట్ఠేన అరియం, పాణాతిపాతావేరమణిఆదిహి అట్టహి అట్టేహి ఉపేతం యుత్తం ఉత్తమం ఉపోసథసీలం. కుసలన్తి అనవజ్జం. సుఖుద్దయన్తి సుఖవిపాకం.

౨౯౫. సదా పుణ్ణం పవడ్డతీతి సకిదేవ పుణ్ణం కత్వా “అలమేత్తావతా”తి అపరితుట్ఠో హుత్వా అపరాపరం సుచరితం పూరేన్తస్స సబ్బకాలం పుణ్ణం అభివడ్డతి, అపరాపరం వా సుచరితం పూరేన్తస్స పుణ్ణసజ్ఞాతం పుణ్ణఫలం ఉపరూపరి వడ్డతి పరిపూరేతీతి అత్తో.

౨౯౭. ఏవం థేరేన వుత్తే రాజా అపాయదుక్ఖతో ఉత్తస్తచిత్తో రతనత్తయే పుణ్ణాధమ్మే చ అభివడ్డమానపసాదో తతో పట్టాయ సరణాని సీలాని చ సమాదియన్తో “అజ్జేవ బుద్ధం సరణం ఉపేమీ”తిఆదిమాహ.

౩౦౧. తత్త ఏతాదిసోతి ఏదిసో యథావుత్తరూపో. వేసాలియం అశ్శాతరో ఉపాసకోతి వేసాలియం అనేకసహస్సేసు ఉపాసకేసు అశ్శాతరో ఉపాసకో హుత్వా. సద్ధోతిఆది కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేన తస్స పురిమభావతో అశ్శాదిసతం దస్సేతుం వుత్తం. పుట్టే హి సో అస్సద్ధో కక్ఖళో భిక్షూనం అక్కోసకారకో సజ్జస్స చ అనుపట్టాకో అహోసి. ఇదాని పన సద్ధో ముదుకో హుత్వా భిక్షుసజ్జశ్చ సక్కచ్చం తదా ఉపట్టహితి. తత్త కారకరోతి ఉపకారకారీ.

౩౦౨. ఉభోపీతి ద్వేపి సూలావుతో రాజా చ. సామణ్ణఫలాని అజ్ఞగున్తి యథారహం సామణ్ణఫలాని అధిగచ్ఛింసు. తయిదం యథారహం దస్సేతుం “సూలావుతో అగ్గఫలం అఫస్సయి, ఫలం కనిట్టం పన అమ్మసక్కరో”తి వుత్తం. తత్త ఫలం కనిట్టన్తి సోతాపత్తిఫలం సన్ధాయాహ. యం పనేత్త అత్తతో అవిభత్తం, తం సువిశ్ఛోయ్యమేవ.

ఏవం రజ్జా పేతేన అత్తనా చ వుత్తమత్తం ఆయస్మా కప్పితకో సత్తారం వన్దితుం సావత్తిం గతో భగవతో ఆరోచేసి . సత్తా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

అమ్మసక్కరపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సేరీసకపేతవత్తువణ్ణనా

౬౦౪-౨౭. సుణోథ యక్షస్స వాణిజానజ్ఞాతి ఇదం సేరీసకపేతవత్తు. తం యస్మా సేరీసకవిమానవత్తునా నిబ్బిసేసం, తస్మా తత్త అట్టుప్పత్తియం గాథాసు చ యం వత్తబ్బం, తం పరమత్తదీపనియం విమానవత్తువణ్ణనాయం (వి. వ. అట్ట. ౧౨౨౭ సేరీసకవిమానవణ్ణనా) వుత్తమేవ, తస్మా తత్త వుత్తనయేన వేదితబ్బన్తి.

సేరీసకపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నన్దకపేతవత్తువణ్ణనా

రాజా పిఙ్గలకో నామాతి ఇదం నన్దకపేతవత్తు. తస్స కా ఉప్పత్తి? సత్తు పరినిబ్బానతో వస్ససతద్వయస్స అచ్చయేన సురత్థవిసయే పిఙ్గలో నామ రాజా అహోసి. తస్స సేనాపతి నన్దకో నామ మిచ్ఛాదిట్టి విపరీతదస్సనో “నత్తి దిన్న”న్తిఆదినా మిచ్ఛాగాహం పగ్గయ్య విచరి. తస్స ధీతా ఉత్తరా నామ ఉపాసికా పతిరూపే కులే దిన్నా అహోసి. నన్దకో పన కాలం కత్వా విఙ్ఘాటవియం మహతి నిగ్రోధరుక్ఖే వేమానికపేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్మిం కాలకతే ఉత్తరా సుచిసీతలగన్ధోదకపూరితం పానీయఘటం కుమ్మాసాభిసంజ్ఞతేహి వణ్ణగన్ధరససమ్మన్నేహి పూవేహి పరిపుణ్ణసరావకజ్ఞా అజ్ఞాతరస్స ఖీణాసవత్తేరస్స దత్వా “అయం దక్షిణా మయ్యం పితు ఉపకప్పతూ”తి ఉద్దిసి, తస్స తేన దానేన దిబ్బపానీయం అపరిమితా చ పూవా పాతుభవింసు. తం దిస్వా సో ఏవం చిన్తేసి – “పాపకం వత మయా కతం, యం మహాజనో ‘నత్తి దిన్న’న్తిఆదినా మిచ్ఛాగాహం గాహితో. ఇదాని పన పిఙ్గలో రాజా ధమ్మానోకస్స రజ్జో ఓవాదం దాతుం గతో, సో తం తస్స దత్వా ఆగమిస్సతి, హన్డాహం నత్తికదిట్టిం వినోదేస్సామి”తి. న చిరేనేవ చ పిఙ్గలో రాజా ధమ్మానోకస్స రజ్జో ఓవాదం దత్వా పటినివత్తన్తో మగ్గం పటిపజ్జి.

అథ సో పేతో అత్తనో వసనట్టానాభిముఖం తం మగ్గం నిమ్మిని. రాజా రితమజ్ఞన్తికే సమయే తేన మగ్గేన గచ్ఛతి. తస్స గచ్ఛన్తస్స పురతో మగ్గో దిస్సతి, పిట్టితో పనస్స అన్తరథాయతి. సబ్బపచ్చతో గచ్ఛన్తో పురిసో మగ్గం అన్తరహితం దిస్వా భీతో విస్సరం విరవన్తో ధావిత్వా రజ్జో ఆరోచేసి, తం సుత్వా రాజా భీతో సంవిగ్గమానసో హత్తిక్ఖన్దే రత్వా చతస్సో దిసా ఓలోకన్తో పేతస్స వసననిగ్రోధరుక్ఖం దిస్వా తదభిముఖో అగమాసి సద్ధిం చతురజ్ఞీనియా సేనాయ. అథానుక్కమేన రజ్జో తం రానం పత్తే పేతో సబ్బాభరణవిభూసితో రాజానం ఉపసంక్రమిత్వా పటిసన్ధారం కత్వా పూవే చ పానీయజ్ఞా దాపేసి. రాజా సపరిజనో స్థత్వా పూవే ఖాదిత్వా పానీయం పివిత్వా పటిప్పస్సద్ధమగ్గకిలమథో “దేవతా నుసి గన్ధబ్బో”తిఆదినా పేతం పుచ్చి. పేతో ఆదితో పట్టాయ అత్తనో పవత్తిం ఆచిక్ఖిత్వా రాజానం మిచ్ఛాదస్సనతో విమోచేత్వా సరణేసు సీలేసు చ పతిట్టాపేసి. తమత్తం దస్సేతుం సజ్జీతికారా –

౬౦౮. “రాజా పిఙ్గలకో నామ, సురట్టానం అధిపతి అహు;

మోరియానం ఉపట్టానం గన్తా, సురట్టం పునరాగమా.

౬౫౯. “ఉడ్డో మజ్జన్తికే కాలే, రాజా పజ్కం ఉపాగమి;
అద్దస మగ్గం రమణీయం, పేతానం తం వణ్ణపథం.

౬౬౦. సారథిం ఆమన్తయా రాజా -

“అయం మగ్గో రమణీయో, ఖేమో సోవత్తికో సివో;
ఇమినా సారథి యామ, సురట్టానం సన్తికే ఇతో’.

౬౬౧. “తేన పాయాసి సోరట్టో, సేనాయ చతురజ్ఞినియా;
ఉబ్బిగ్గరూపో పురిసో, సోరట్టం ఏతదబ్రవి.

౬౬౨. “కుమ్మగ్గం పటిపన్నవ్హా, భింసనం లోమహంసనం;
పురతో దిస్సతి మగ్గో, పచ్చతో చ న దిస్సతి.

౬౬౩. “కుమ్మగ్గం పటిపన్నవ్హా, యమపురిసాన సన్తికే;
అమానుసో వాయతి గన్తో, ఘోసో సుయ్యతి దారుణో’.

౬౬౪. “సంవిగ్గో రాజా సోరట్టో, సారథిం ఏతదబ్రవి;
‘కుమ్మగ్గం పటిపన్నవ్హా, భింసనం లోమహంసనం;
పురతో దిస్సతి మగ్గో, పచ్చతో చ న దిస్సతి.

౬౬౫. “కుమ్మగ్గం పటిపన్నవ్హా, యమపురిసాన సన్తికే;
అమానుసో వాయతి గన్తో, ఘోసో సుయ్యతి దారుణో’.

౬౬౬. “హత్తిక్ఖన్ధం సమారుయ్హు, ఓలోకేన్తో చతుద్దిసా;
అద్దస నిగ్రోధం రమణీయం, పాదపం ఛాయాసమ్పన్నం;
నీలబ్బవణ్ణసదిసం, మేఘవణ్ణసిరీనిభం.

౬౬౭. “సారథిం ఆమన్తయా రాజా, ‘కిం ఏసో దిస్సతి బ్రహ్;
నీలబ్బవణ్ణసదిసో, మేఘవణ్ణసిరీనిభో’.

౬౬౮. “నిగ్రోధో సో మహారాజ, పాదపో ఛాయాసమ్పన్నో;
నీలబ్బవణ్ణసదిసో, మేఘవణ్ణసిరీనిభో.

౬౬౯. “తేన పాయాసి సోరట్టో, యేన సో దిస్సతే బ్రహ్;

నీలబ్బవణ్ణుసదిసో, మేఘవణ్ణసిరీనిభో.

౧౭౦. “హర్తిక్ష్మంతో ఓరుయ్య, రాజా రుక్ష్మం ఉపాగమి;
నిసీది రుక్ష్మమూలస్మిం, సామచ్ఛో సపరిజ్ఞనో;
పూరం పానీయసరకం, పూవే విత్తే చ అద్దస.

౧౭౧. “పురిసో చ దేవవణ్ణీ, సబ్బాభరణభూసితో;
ఉపసజ్జమిత్వా రాజానం, సోరట్టం ఏతదబ్రవి.

౧౭౨. “స్వాగతం తే మహారాజ, అథో తే అదురాగతం;
పివతు దేవో పానీయం, పూవే ఖాద అరిన్దమ’.

౧౭౩. “పివిత్వా రాజా పానీయం, సామచ్ఛో సపరిజ్ఞనో;
పూవే ఖాదిత్వా పిత్వా చ, సోరట్టో ఏతదబ్రవి.

౧౭౪. “దేవతా నుసి గన్ధర్వో, అదు సక్కో పురిన్దదో;
అజానంతా తం పుచ్చామ, కథం జానేము తం మయన్తి.

౧౭౫. “నాష్టి దేవో న గన్ధర్వో, నాపి సక్కో పురిన్దదో;
పేతో అహం మహారాజ, సురట్టా ఇథ మాగతోతి.

౧౭౬. “కింసీలో కింసమాచారో, సురట్టస్మిం పురే తువం;
కేన తే బ్రహ్మచరియేన, ఆనుభావో అయం తవాతి.

౧౭౭. “తం సుణోహి మహారాజ, అరిన్దమ రట్టవడ్డన;
అమచ్చా పారిసజ్ఞా చ, బ్రాహ్మణో చ పురోహితో.

౧౭౮. “సురట్టస్మిం అహం దేవ, పురిసో పాపచేతసో;
మిచ్చాదిట్టి చ దుస్సీలో, కదరియో పరిభాసకో.

౧౭౯. “దదంతానం కరోంతానం, వారయిస్సం బహుజ్ఞనం;
అజ్ఞోసం దదమానానం, అన్తరాయకరో అహం.

౧౮౦. “విపాకో నత్తి దానస్స, సంయమస్స కుతో ఫలం;
నత్తి ఆచరియో నామ, అదన్తం కో దమేస్సతి.

౧౮౧. “సమతుల్యాని భూతాని, కుతో జేట్టాపచాయికో;

నత్తి బలం వీరియం వా, కుతో ఉట్టానవోరిసం.

౬౮౨. “నత్తి దానఫలం నామ, న విసోధేతి వేరినం;
లద్దేయ్యం లభతే మచ్చో, నియతిపరిణామజం.

౬౮౩. “నత్తి మాతా పితా భాతా, లోకో నత్తి ఇతో పరం;
నత్తి దిన్నం నత్తి హుతం, సునిహితం న విజ్జతి.

౬౮౪. “యోపి హనేయ్య పురిసం, పరస్స చిన్దతే సిరం;
న కోచి కణ్ఠి హనతి, సత్తన్నం వివరమన్తరే.

౬౮౫. “అచ్ఛేజ్జాభేజ్జో హి జీవో, అట్టంసో గుళపరిమణ్డలో;
యోజనానం సతం పణ్ఠా, కో జీవం ఛేత్తుమరహతి.

౬౮౬. “యథా సుత్తగుళే ఖిత్తే, నిబ్బేరేన్తం పలాయతి;
ఏవమేవ చ సో జీవో, నిబ్బేరేన్తో పలాయతి.

౬౮౭. “యథా గామతో నిక్ఖమ్మ, అణ్ఠం గామం పవిసతి;
ఏవమేవ చ సో జీవో, అణ్ఠం బోన్దిం పవిసతి.

౬౮౮. “యథా గేహతో నిక్ఖమ్మ, అణ్ఠం గేహం పవిసతి;
ఏవమేవ చ సో జీవో, అణ్ఠం బోన్దిం పవిసతి.

౬౮౯. “దుల్లాసీతి మహాకప్పినో, సతసహస్సాని హి;
యే బాలా యే చ పణ్ణితా, సంసారం ఖేపయిత్వాన;
దుక్ఖస్సన్తం కరిస్సరే.

౬౯౦. “మితాని సుఖదుక్ఖాని, దోణేహి పిటకేహి చ;
జినో సబ్బం పజానాతి, సమ్మూళ్హ ఇతరా పజా.

౬౯౧. “ఏవందిట్టి పురే ఆసిం, సమ్మూళ్హో మోహపారుతో;
మిచ్చాదిట్టి చ దుస్సీలో, కదరియో పరిభాసకో.

౬౯౨. “ఓరం మే ఛహి మాసేహి, కాలకిరియా భవిస్సుతి;
ఏకన్తకటుకం ఘోరం, నిరయం పపతిస్సుహం.

౬౯౩. “చతుక్కుణ్ణం చతుద్వారం, విభత్తం భాగసో మితం;

అయోపాకారపరియంతం, అయసా పటికుజ్జితం.

౧౯౪. “తస్య అయోమయా భూమి, జలితా తేజసా యుతా;
సమంతా యోజనసతం, ఫరిత్యా తిట్ఠతి సబ్బదా.

౧౯౫. “వస్సాని సతసహస్సాని, ఘోసో సుయ్యతి తావదే;
లక్ఖో ఏసో మహారాజ, సతభాగవస్సకోటియో.

౧౯౬. “కోటిసతసహస్సాని, నిరయే పచ్చరే జనా;
మిచ్ఛాదిట్ఠీ చ దుస్సీలా, యే చ అరియూపవాదినో.

౧౯౭. “తత్థాహం దీఘమద్ధానం, దుక్ఖం వేదిస్స వేదనం;
ఫలం పాపస్స కమ్మస్స, తస్మా సోచామహం భుసం.

౧౯౮. “తం సుణ్ఠోహి మహారాజ, అరిన్దమ రట్ఠవడ్డన;
ధీతా మయ్ఠం మహారాజ, ఉత్తరా భద్దమత్థు తే.

౧౯౯. “కరోతి భద్దకం కమ్మం, సీలేసుపోసథే రతా;
సఙ్ఖతా సంవిభాగీ చ, వదఙ్ఖా వీతమచ్చరా.

౨౦౦. “అఖణ్డకారీ సిక్ఖాయ, సుఢ్ఢా పరకులేసు చ;
ఉపాసికా సక్యమునినో, సమ్మద్ధస్స సిరీమతో.

౨౦౧. “భిక్ఖు చ సీలసమ్మన్నో, గామం పిణ్డాయ పావిసి;
ఓక్ఖిత్తచక్ఖు సతిమా, గుత్తద్వారో సుసంవుతో.

౨౦౨. “సపదానం చరమానో, అగమా తం నివేసనం;
తమద్దస మహారాజ, ఉత్తరా భద్దమత్థు తే.

౨౦౩. “పూరం పానీయసరకం, పూవే విత్తే చ సా అదా;
పితా మే కాలకతో భన్తే, తస్సేతం ఉపకప్పతు.

౨౦౪. “సమనంతరానుద్దిట్ఠీ , విపాకో ఉదపజ్జథ;
భుజ్జామి కామకామీహం, రాజా వేస్సవణో యథా.

౨౦౫. “తం సుణ్ఠోహి మహారాజ, అరిన్దమ రట్ఠవడ్డన;
సదేవకస్స లోకస్స, బుద్ధో అగ్గో పవుచ్చతి;

తం బుద్ధం సరణం గచ్ఛ, సపుత్రదారో అరిన్దమ.

౭౦౬. “అట్టభిగ్నేన మగ్గేన, పుసన్తి అమతం పదం;

తం ధమ్మం సరణం గచ్ఛ, సపుత్రదారో అరిన్దమ.

౭౦౭. “చత్తారో చ పటిపన్నా, చత్తారో చ ఫలే రితా;

ఏస సజ్ఞో ఉజ్జభూతో, పజ్ఞాసీలసమాహితో;

తం సజ్ఞం సరణం గచ్ఛ, సపుత్రదారో అరిన్దమ.

౭౦౮. “పాణాతిపాతా విరమస్సు ఖిప్పం, లోకే అదిన్నం పరివజ్జయస్సు;

అమజ్జపో మా చ ముసా అభాణి, సకేన దారేన చ హోహి తుట్టోతి.

౭౦౯. “అత్థకామోసి మే యత్థ, హితకామోసి దేవతే;

కరోమి తుయ్హం వచనం, త్వంసీ ఆచరియో మమ.

౭౧౦. “ఉపేమి సరణం బుద్ధం, ధమ్మఞ్చాపి అనుత్తరం;

సజ్ఞఞ్చ నరదేవస్స, గచ్ఛామి సరణం అహం.

౭౧౧. “పాణాతిపాతా విరమామి ఖిప్పం, లోకే అదిన్నం పరివజ్జయామి;

అమజ్జపో నో చ ముసా భణామి, సకేన దారేన చ హోమి తుట్టో.

౭౧౨. “ఓపుణామి మహావాతే, నదియా సీఘగామియా;

వమామి పాపికం దిట్టిం, బుద్ధానం సాసనే రతో.

౭౧౩. “ఇదం వత్సాన సోరట్టో, విరమిత్వా పాపదస్సనా;

నమో భగవతో కత్వా, పామోక్ఖో రథమారుహీ”తి. – గాథాయో అవోచుం;

౬౨౮-౯. తత్త రాజా పిజ్జలకో నామ, సురట్టానం అధిపతి అహూతి పిజ్జలచక్ఖుతాయ “పిజ్జలో”తి పాకటనామో

సురట్టదేసస్స ఇస్సరో రాజా అహోసి. మోరియానన్తి మోరియరాజానం, ధమ్మాసోకం సన్ధాయ వదతి. సురట్టం

పునరాగమాతి సురట్టస్స విసయం ఉద్దిస్స సురట్టగామిమగ్గం పచ్ఛాగఞ్ఛి. పజ్ఞన్తి ముదుభూమిం. వణ్ణపథన్తి పేతేన

నిమ్మితం మరూభూమిమగ్గం.

౬౬౦. ఖేమోతి నిబ్బయో. సోవత్తికోతి సోత్తిభావావహో. సివోతి అనుపద్దవో. సురట్టానం సన్తికే ఇతోతి ఇమినా మగ్గేన

గచ్ఛన్తా మయం సురట్టవిసయస్స సమీపేయేవ.

౬౬౧-౨. సోరట్టోతి సురట్టాధిపతి. ఉబ్బిగ్గరూపోతి ఉత్తస్తసభావో. భింసనన్తి భయజననం . లోమహంసనన్తి

భింసనకభావేన లోమానం హంసాపనం.

౬౬౩. యమపురిసాన సన్నికేతి పేతానం సమీపే వత్తామ. అమానుసో వాయతి గన్ధోతి పేతానం సరీరగన్ధో వాయతి. ఘోసో సుయ్యతి దారుణోతి పచ్చేకనిరయేసు కారణం కారియమానానం సత్తానం ఘోరతరో సద్ధో సుయ్యతి.

౬౬౬. పాదపన్ని పాదసదిసేహి మూలావయవేహి ఉదకస్స పివనతో “పాదపో”తి లద్ధనామం తరుం. ఛాయాసమ్మన్నన్ని సమ్మన్నచ్ఛాయం. నీలబ్బవణ్ణసదిసన్ని వణ్ణేన నీలమేఘసదిసం. మేఘవణ్ణసీరీనిభన్ని మేఘవణ్ణసణ్ణానం హుత్వా ఖాయమానం.

౬౭౦. పూరం పానీయసరకన్ని పానీయేన పుణ్ణం పానీయభాజనం. పూవేతి ఖజ్జకే. విత్తేతి విత్తిజననే మధురే మనుజ్ఞో తహిం తహిం సరావే పూరేత్వా రపితపూవే అద్దస.

౬౭౨. అథో తే అదురాగతన్ని ఏత్త అథోతి నిపాతమత్తం, అవధారణత్తే వా, మహారాజ, తే ఆగతం దురాగతం న హోతి, అథ ఖో స్వాగతమేవాతి మయం సమ్మటిచ్ఛామాతి అత్తో. అరిన్దమాతి అరీనం దమనసీల.

౬౭౭. అమచ్ఛా పారిసజ్జాతి అమచ్ఛా పారిసజ్జా చ వచనం సుణన్తు, బ్రాహ్మణో చ తుయ్యం పురోహితో తం సుణాతూతి యోజనా.

౬౭౮. సురట్ఠస్మిం అహన్ని సురట్ఠదేసే అహం. దేవాతి రాజానం ఆలపతి. మిచ్ఛాదిట్ఠీతి నత్తికదిట్ఠీయా విపరీతదస్సనో. దుస్సీలోతి నిస్సీలో. కదరియోతి ధద్ధమచ్ఛరీ. పరిభాసకోతి సమణబ్రాహ్మణానం అక్కోసకో.

౬౭౯. వారయిస్సన్ని వారేసిం. అన్తరాయకరో అహన్ని దానం దదన్తానం ఉపకారం కరోన్తానం అన్తరాయకరో హుత్వా అఞ్ఞోసఞ్ఞ పరేసం దానం దదమానానం దానమయపుఞ్ఞతో అహం బహుజనం వారయిస్సం వారేసిన్ని యోజనా.

౬౮౦. విపాకో నత్తి దానస్సాతిఆది వారితాకారదస్సనం. తత్త విపాకో నత్తి దానస్సాతి దానం దదతో తస్స విపాకో ఆయతిం పత్తబ్బఫలం నత్తీతి విపాకం పటిబాహతి. సంయమస్స కుతో ఫలన్ని సీలస్స పన కుతో నామ ఫలం, సబ్బేన సబ్బం తం నత్తీతి అధిప్పాయో. నత్తి ఆచరియో నామాతి ఆచారసమాచారసిక్ఖాపకో ఆచరియో నామ కోచి నత్తి. సభావతో ఏవ హి సత్తా దన్తా వా అదన్తా వా హోన్తీతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అదన్తం కో దమేస్సత్తీ”తి.

౬౮౧. సమతుల్యాని భూతానీతి ఇమే సత్తా సబ్బేపి అఞ్ఞామఞ్ఞాం సమసమా, తస్మా జేట్టో ఏవ నత్తి, కుతో జేట్టాపచాయికో, జేట్టాపచాయనపుఞ్ఞం నామ నత్తీతి అత్తో. నత్తి బలన్ని యవ్వి అత్తనో బలే పతిట్ఠితా సత్తా వీరియం కత్వా మనుస్ససోభగ్యతం ఆదిం కత్వా యావఅరహత్తం సమ్మత్తియో పాపుణన్ని, తం వీరియబలం పటిక్ఖిపతి. వీరియం వా నత్తి కుతో ఉట్టానపోరిసన్ని ఇదం నో పురిసవీరియేన పురిసకారేన పవత్తన్ని ఏవం పవత్తవాదపటిక్ఖేపవసేన వుత్తం.

౬౮౨. నత్తి దానఫలం నామాతి దానస్స ఫలం నామ కిఞ్చి నత్తి, దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగో భస్మనిహితం వియ నిప్పలో ఏవాతి అత్తో. న విసోధేతి వేరినన్ని ఏత్త వేరినన్ని వేరవన్తం వేరానం వసేన పాణాతిపాతాదీనం వసేన చ కతపాపం పుగ్గలం దానసీలాదివతతో న విసోధేతి, కదాచిపి సుద్ధం న కరోతి. పుట్టే “విపాకో నత్తి దానస్సా”తిఆది దానాదితో అత్తనో పరేసం నివారితాకారదస్సనం, “నత్తి దానఫలం నామా”తిఆది పన అత్తనో మిచ్ఛాభినివేసదస్సనన్ని దట్టబ్బం. లద్ధేయ్యన్ని లద్ధబ్బం.

కథం పన లద్ధబ్బన్తి ఆహ “నియతిపరిణామజ”న్తి. అయం సత్తో సుఖం వా దుక్ఖం వా లభన్తో నియతివిపరిణామవసేనేవ లభతి, న కమ్మస్స కతత్తా, న ఇస్సరాదినా చాతి అధిప్పాయో.

౬౮౩. నత్తి మాతా పితా భాతాతి మాతాదీసు సమ్మాపటిపత్తిమిచ్ఛాపటిపత్తీనం ఫలాభావం సన్ధాయ వదతి. లోకో నత్తి ఇతో పరన్తి ఇతో ఇథలోకతో పరలోకో నామ కోచి నత్తి, తత్త తత్తేవ సత్తా ఉచ్ఛిజ్జన్తితి అధిప్పాయో. దిన్నన్తి మహాదానం. హుతన్తి పహేనకసక్కారో, తదుభయమ్మి ఫలాభావం సన్ధాయ “నత్తి”తి పటిక్ఖపతి. సునిహితన్తి సుట్టు నిహితం. న విజ్ఞతీతి యం సమణబ్రాహ్మణానం దానం నామ “అనుగామికనిధీ”తి వదన్తి, తం న విజ్ఞతి. తేసం తం వాచావత్తుమత్తమేవాతి అధిప్పాయో.

౬౮౪. న కోచి కఞ్చి హనతీతి యో పురిసో పరం పురిసం హనేయ్య, పరస్స పురిసస్స సీసం చిన్దేయ్య, తత్త పరమత్తతో న కోచి కఞ్చి హనతి, సత్తన్నం కాయానం చిద్ధభావతో హనన్తో వియ హోతి. కథం సత్తపహరోతి ఆహ “సత్తన్నం వివరమన్తరే”తి. పథవీఆదీనం సత్తన్నం కాయానం వివరభూతే అన్తరే చిద్ధే సత్తం పవిసతి, తేన సత్తా అసిఆదీహి పహతా వియ హోన్తి, జీవో వియ పన సేసకాయాపి నిచ్చసభావత్తా న చిజ్జన్తితి అధిప్పాయో.

౬౮౫. అచ్ఛేజ్జాభేజ్జో హి జీవోతి అయం సత్తానం జీవో సత్థాదీహి న చిన్దితట్టో న భిన్దితట్టో నిచ్చసభావత్తా. అట్టంసో గుళపరిమణ్ణలోతి సో పన జీవో కదాచి అట్టంసో హోతి కదాచి గుళపరిమణ్ణలో . యోజనానం సతం పఞ్చాతి కేవలీభావం పత్తో పఞ్చాయోజనసతుట్టేథో హోతి. కో జీవం ఛేత్తుమరహతీతి నిచ్చం నిబ్బికారం జీవం కో నామ సత్థాదీహి చిన్దితుం అరహతి, న సో కేనచి వికోపనేయ్యోతి వదతి.

౬౮౬. సుత్తగుళేతి వేరేత్వా కతసుత్తగుళే. ఖితేతి నిబ్బేరనవసేన ఖితే. నిబ్బేరేన్తం పలాయతీతి పబ్బతే వా రుక్ఖగ్గే వా రత్వా నిబ్బేరియమానం ఖితం సుత్తగుళం నిబ్బేరేన్తమేవ గచ్ఛతి, సుత్తే ఖీణే న గచ్ఛతి. ఏవమేవన్తి యథా తం సుత్తగుళం నిబ్బేరియమానం గచ్ఛతి, సుత్తే ఖీణే న గచ్ఛతి, ఏవమేవ సో జీవో “చుల్లాసీతి మహాకప్పినో సతసహస్సానీ”తి వుత్తకాలమేవ అత్తభావగుళం నిబ్బేరేన్తో పలాయతి పవత్తతి, తతో ఉద్ధం న పవత్తతి.

౬౮౭. ఏవమేవ చ సో జీవోతి యథా కోచి పురిసో అత్తనో నివాసగామతో నిక్ఖమిత్వా తతో అఞ్ఞం గామం పవిసతి కేనచిదేవ కరణీయేన, ఏవమేవ సో జీవో ఇతో సరీరతో నిక్ఖమిత్వా అఞ్ఞం అపరం సరీరం నియతవసేన పవిసతీతి అధిప్పాయో. బోన్దిన్తి కాయం.

౬౮౯. చుల్లాసీతీతి చతురాసీతి. మహాకప్పినోతి మహాకప్పానం. తత్త “ఏకమ్మా మహాసరా అనోతత్తాదితో వస్ససతే వస్ససతే కుసగ్గేన ఏకేకం ఉదకబిన్దుం నీహరన్తే ఇమినా ఉపక్కమేన సత్తక్ఖత్తుం తమ్మి సరే నిరుదకే జాతే ఏకో మహాకప్పో నామ హోతీ”తి వత్వా “ఏవరూపానం మహాకప్పానం చతురాసీతిసతసహస్సాని సంసారస్స పరిమాణ”న్తి వదన్తి. యే బాలా యే చ పణ్ణితాతి యే అన్ధబాలా, యే చ సప్పజ్ఞా, సబ్బేపి తే. సంసారం ఖేపయిత్వానాతి యథావుత్తకాలపరిచ్ఛేదం సంసారం అపరాపరుప్పత్తివసేన ఖేపేత్వా. దుక్ఖస్సన్తం కరిస్సరేతి వట్టదుక్ఖస్స పరియన్తం పరియోసానం కరిస్సన్తి. పణ్ణితాపి అన్తరా సుజ్ఞితుం న సక్కోన్తి, బాలాపి తతో ఉద్ధం నప్పవత్తన్తితి తస్స లద్ధి.

౬౯౦. మితాని సుఖదుష్టాని, దోణేహి పిటకేహి చాతి సత్తానం సుఖదుష్టాని నామ దోణేహి పిటకేహి మానభాజనేహి మితాని వియ యథావుత్తకాలపరిచ్ఛేదేనేవ పరిమితత్తా పచ్చేకఞ్చ తేసం తేసం సత్తానం తాని నియతిపరిణామజాని పరిమితాని. తయిదం జినో సబ్బం పజానాతి జినభూమియం రితో కేవలం పజానాతి సంసారస్స సమతిక్కుంతత్తా. సంసారే పన పరిబ్బమతి సమ్ముత్థాయం ఇతరా పజా.

౬౯౧. ఏవందిట్టి పురే ఆసిన్తి యథావుత్తనత్తికదిట్టికో పుట్టేవ అహం అహోసిం. సమ్ముత్థో మోహపారుతోతి యథావుత్తాయ దిట్టియా హేతుభూతేన సమ్మోహేన సమ్ముత్థో, తంసహజాతేన పన మోహేన పారుతో, పటిచ్చాదితకుసలబీజోతి అధిప్పాయో.

౬౯౨. ఏవం పుట్టే యా అత్తనో ఉప్పన్నా పాపదిట్టి, తస్సా వసేన కతం పాపకమ్మం దస్సేత్వా ఇదాని అత్తనా ఆయతిం అనుభవితబ్బం తస్స ఫలం దస్సేన్తో “ఓరం మే ఛహి మాసేహి”తిఆదిమాహ.

౬౯౩-౭. తత్త వస్సాని సతసహస్సానీతి వస్సానం సతసహస్సాని, అతిక్కుమిత్వాతి వచనసేనో. భుమ్మత్తే వా ఏతం పచ్చత్తవచనం, వస్సేసు సతసహస్సేసు వీతివత్తేసూతి అత్తో. ఘోసో సుయ్యతి తావదేతి యదా ఏత్తకో కాలో అతిక్కున్తో హోతి, తావదేవ తస్మిం కాలే “ఇథ పచ్చన్తానం వో మారిసా వస్ససతసహస్సపరిమాణో కాలో అతీతో”తి ఏవం తస్మిం నిరయే సద్ధో సుయ్యతి. లక్ఖో ఏసో, మహారాజ, సతభాగవస్సకోటియోతి సతభాగా సతకోట్టాసా వస్సకోటియో, మహారాజ, నిరయే పచ్చన్తానం సత్తానం ఆయునో ఏసో లక్ఖో ఏసో పరిచ్ఛేదోతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - దసదసకం సతం నామ, దస సతాని సహస్సం నామ, దసదససహస్సాని సతసహస్సం నామ, సతసతసహస్సాని కోటి నామ, తాసం కోటీనం వసేన సతసహస్సవస్సకోటియో సతభాగా వస్సకోటియో. సా చ ఖో నేరయికానంయేవ వస్సగణనావసేన వేదితబ్బా, న మనుస్సానం, దేవానం వా. ఈదిసాని అనేకాని వస్సకోటిసహస్సాని నేరయికానం ఆయు. తేనాహ “కోటిసతసహస్సాని, నిరయే పచ్చరే జనా”తి. యాదిసేన పన పాపేన సత్తా ఏవం నిరయేసు పచ్చన్తి , తం నిగమనవసేన దస్సేతుం “మిచ్చాదిట్టి చ దుస్సీలా, యే చ అరియాపవాదినో”తి వుత్తం. వేదిస్సన్తి అనుభవిస్సం.

౬౯౪-౭౦౬. ఏవం ఆయతిం అత్తనా అనుభవితబ్బం పాపఫలం దస్సేత్వా ఇదాని “కేన తే బ్రహ్మచరియేన , ఆనుభావో అయం తవా”తి రజ్ఞా పుచ్చితమత్తం ఆచిక్ఖిత్వా తం సరణేసు చేవ సీలేసు చ పతిట్టాపేతుకామో “తం సుణోహి మహారాజా”తిఆదిమాహ. తత్త సీలేసుపోసథే రతాతి నిచ్చసీలేసు చ ఉపోసథసీలేసు చ అభిరతా. అదాతి అదాసి. తం ధమ్మన్తి తం అట్టజ్ఞికం మగ్గం అమతపదఞ్చ.

౭౦౯-౧౨. ఏవం పేతేన సరణేసు సీలేసు చ సమాదపితో రాజా పసన్నమానసో తేన అత్తనో కతం ఉపకారం తావ కిత్తేత్వా సరణాదీసు పతిట్టహన్తో “అత్థకామో”తిఆదికా తిస్సో గాథా వత్వా పుట్టే అత్తనా గహితాయ పాపికాయ దిట్టియా పటినిస్సట్టభావం పకాసేన్తో “ఓఘణామీ”తి గాథమాహ.

తత్త ఓఘణామి మహావాతేతి మహన్తే వాతే వాయన్తే భుసం వియ తం పాపకం దిట్టిం, యక్ఖ, తవ ధమ్మదేసనావాతే ఓఘణామి నిద్ధునామి. నదియా వా సీఘగామియాతి సీఘసోతాయ మహానదియా వా తిణకట్టపణ్ణకసటం వియ పాపికం దిట్టిం పవాహేమీతి అధిప్పాయో. వమామి పాపికం దిట్టిన్తి మమ మనోముఖగతం పాపికం దిట్టిం ఉచ్చడ్డయామి. తత్త

కారణమహా “బుద్ధానం సాసనే రతో”తి. యస్మా ఏకంసేన అమతావహీ బుద్ధానం భగవంతానం సాసనే రతో అభిరతో, తస్మా తం దిట్టిసజ్ఞాతం విసం వమామీతి యోజనా.

౭౧౩. తి ఓసానగాథా సగ్గీతికారేహి రపితా. తథ పామోక్తోతిపాచీనదిసాభిముఖో హుత్వా. రథమారుహీతి రాజా గమనసజ్ఞం అత్తనో రాజరథం అభిరుహి, ఆరుయ్య యక్ష్మానుభావేన తం దివసమేవ అత్తనో నగరం పత్వా రాజభవనం పావిసి. సో అపరేన సమయేన ఇమం పవత్తిం భిక్షూనం ఆరోచేసి, భిక్షూ తం థేరానం ఆరోచేసుం, థేరా తతియసగ్గీతియం సజ్ఞహం ఆరోపేసుం.

నన్దకపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౪. రేవతీపేతవత్తువణ్ణనా

౭౧౪-౩౬. ఉట్టహి , రేవతే, సుపాపధమ్మేతి ఇదం రేవతీపేతవత్తు. తం యస్మా రేవతీవిమానవత్తునా నిబ్బిసేసం, తస్మా యదేత్థ అట్టుప్పత్తియం గాథాసు చ వత్తబ్బం, తం పరమత్తదీపనియం విమానవత్తువణ్ణనాయం (వి. వ. అట్ట. ౮౬౦ రేవతీవిమానవత్తునా) పుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. ఇదఞ్ఞో నన్దియస్స దేవపుత్తస్స వసేన విమానవత్తుపాళియం సజ్ఞహం ఆరోపితమ్మి రేవతీపటిబద్ధాయ గాథాయ వసేన “రేవతీపేతవత్తు”న్తి పేతవత్తుపాళియమ్మి సజ్ఞహం ఆరోపితన్తి దట్టబ్బం.

రేవతీపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఉచ్చుపేతవత్తువణ్ణనా

ఇదం మమ ఉచ్చువనం మహాంతం ఇదం ఉచ్చుపేతవత్తు. తస్స కా ఉప్పత్తి? భగవతి వేళువనే విహరన్తే అజ్ఞాతరో పురిసో ఉచ్చుకలాపం ఖన్ధే కత్వా ఏకం ఉచ్చుం ఖాదన్తో గచ్ఛతి. అథ అజ్ఞాతరో ఉపాసకో సీలవా కల్యాణధమ్మో బాలదారకేన సద్ధిం తస్స పిట్టితో పిట్టితో గచ్ఛతి. దారకో ఉచ్చుం పస్సిత్వా “దేహీ”తి పరోదతి. ఉపాసకో దారకం పరోదన్తం దిస్వా తం పురిసం సజ్ఞన్తో తేన సద్ధిం సల్లాపమకాసి. సో పన పురిసో తేన సద్ధిం న కిళ్ళి ఆలపి, దారకస్స ఉచ్చుఖణ్ణమ్మి నాదాసి. ఉపాసకో తం దారకం దస్సేత్వా “అయం దారకో అతివియ రోదతి, ఇమస్స ఏకం ఉచ్చుఖణ్ణం దేహీ”తి ఆహ. తం సుత్వా సో పురిసో అసహన్తో పటిహతచిత్తం ఉపట్టపేత్వా అనాదరవసేన ఏకం ఉచ్చులట్టిం పిట్టితో ఖిపి.

సో అపరేన సమయేన కాలం కత్వా చిరం పరిభావితస్స లోభస్స వసేన పేతేసు నిబ్బత్తి, తస్స ఫలం నామ సకకమ్మసరిక్ఖకం హోతీతి అట్టకరీసమత్తం రానం అవత్థరన్తం అజ్ఞానవణ్ణం ముసలదణ్ణపరిమాణేహి ఉచ్చూహి ఘనసఞ్చన్నం మహాంతం ఉచ్చువనం నిబ్బత్తి. తస్మిం ఖాదితుకామతాయ “ఉచ్చుం గహేస్సామీ”తి ఉపగతమత్తే తం ఉచ్చూ అభిహనన్తి, సో తేన పుచ్చితో పతతి.

అధేకదివసం ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో రాజగహం పిణ్ణాయ గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే తం పేతం అద్దస. సో థేరం దిస్వా అత్తనా కతకమ్మం పుచ్చి -

౭౩౭. “ఇదం మమ ఉచ్చువనం మహాంతం, నిబ్బత్తతి పుజ్జాఫలం అనప్పకం;

తం దాని మే న పరిభోగమేతి, ఆచిక్ష్ట భస్తే కిస్స అయం విపాకో.

౭౩౮. “హఙ్గామి ఖజ్జామి చ వాయమామి, పరిసక్కామి పరిభుజ్జాతుం కిఞ్చి;
స్వాహం చిన్నథామో కపణో లాలపామి, కిస్స కమ్మస్స అయం విపాకో.

౭౩౯. “విఘాతో చాహం పరిపతామి ధమాయం,
పరివత్తామి వారిచరోవ ఘమ్మే;
రుదతో చ మే అస్సుకా నిగ్గలన్తి,
ఆచిక్ష్ట భస్తే కిస్స అయం విపాకో.

౭౪౦. “ధాతో కిలన్తో చ పిపాసితో చ, సన్తస్సితో సాతసుఖం న విన్దే;
పుచ్ఛామి తం ఏతమత్థం భదన్తే, కథం ను ఉచ్ఛుపరిభోగం లభేయ్య”న్తి.

౭౪౧. “పురే తువం కమ్మమకాసి అత్తనా, మనుస్సభూతో పురిమాయ జాతియా;
అహఙ్గా తం ఏతమత్థం వదామి, సుత్వాన త్వం ఏతమత్థం విజాన.

౭౪౨. “ఉచ్ఛం తువం ఖాదమానో పయాతో, పురిసో చ తే పిట్టితో అన్వగచ్ఛి;
సో చ తం పచ్ఛాసన్తో కథేసి, తస్స తువం న కిఞ్చి ఆలపిత్త.

౭౪౩. “సో చ తం అభణన్తం అయాచి, దేహయ్య ఉచ్ఛన్తి చ తం అవోచ;
తస్స తువం పిట్టితో ఉచ్ఛం అదాసి, తస్సేతం కమ్మస్స అయం విపాకో.

౭౪౪. “ఇజ్జ త్వం గన్తాన పిట్టితో గణ్ఢేయ్యాసి, గహేత్వాన తం ఖాదస్సు యావదత్థం;
తేనేవ త్వం అత్తమనో భవిస్ససి, హట్టో చుదగ్గో చ పమోదితో చాతి.

౭౪౫. “గన్తాన సో పిట్టితో అగ్గహేసి, గహేత్వాన తం ఖాది యావదత్థం;
తేనేవ సో అత్తమనో అహోసి, హట్టో చుదగ్గో చ పమోదితో చా”తి. —

వచనపటివచనగాథా పేతేన థేరేన చ వుత్తా.

౭౩౭-౮. తత్థ కిస్సాతి కీదిసస్స, కమ్మస్సాతి అధిప్పాయో. హఙ్గామీతి విహఙ్గామి విఘాతం ఆపజ్జామి. విహఙ్గామీతి
వా విబాధియామి, విసేసతో పీళియామీతి అత్థో. ఖజ్జామీతి ఖాదియామి, అసిపత్తసదిసేహి నిసితేహి ఖాదన్తేహి వియ
ఉచ్ఛుపత్తేహి కన్తియామీతి అత్థో. వాయమామీతి ఉచ్ఛం ఖాదితుం వాయామం కరోమి. పరిసక్కామీతి పయోగం కరోమి.
పరిభుజ్జాతున్తి ఉచ్ఛురసం పరిభుజ్జాతుం, ఉచ్ఛం ఖాదితున్తి అత్థో. చిన్నథామోతి చిన్నసహో ఉపచ్ఛిన్నథామో,
పరిక్ఖిణబలోతి అత్థో. కపణోతి దీనో. లాలపామీతి దుక్ఖేన అట్టితో అతివియ విలపామి.

౭౩౯. విఘాతోతి విఘాతవా, విహతబలో వా. పరిపతామి ధమాయన్తి రాతుం అసక్కోన్తో భూమియం పపతామి.
పరివత్తామీతి పరిబ్బమామి. వారిచరోవాతి మచ్చో వియ. ఘమ్మేతి ఘమ్మసన్తత్తే ధలే.

౭౪౦-౪. సన్తస్సీతోతి ఓట్టకణ్ఠతాలూనం సోసప్పత్తియా సుట్టు తసితో. సాతసుఖన్తి సాతభూతం సుఖం. న విన్దేతి న
లభామి. తన్తి తువం. విజానాతి విజానాహి. పయాతోతి గన్తుం ఆరద్ధో. అన్వగచ్ఛీతి అనుబన్ది. పచ్ఛాసన్తోతి పచ్ఛాసీసమానో.
తస్సేతం కమ్మస్సాతి ఏత్త ఏతన్తి నిపాతమత్తం, తస్స కమ్మస్సాతి అత్తో. పిట్టితో గణ్ఠేయ్యాసీతి అత్తనో పిట్టిపస్సేనవ ఉచ్చుం
గణ్ఠేయ్యాసి. పమోదితోతి పముదితో.

౭౪౧. గహేత్వాన తం ఖాది యావదత్తన్తి ధేరేన ఆణత్తినియామేన ఉచ్చుం గహేత్వా యథారుచి ఖాదిత్వా మహన్తం
ఉచ్చుకలాపం గహేత్వా ధేరస్స ఉపనేసి, ధేరో తం అనుగ్గణ్ఠన్తో తేనేవ తం ఉచ్చుకలాపం గాహేత్వా వేళువనం గన్త్వా
భగవతో అదాసి, భగవా భిక్కుసజ్జేన సద్ధిం తం పరిభుజ్జేత్వా అనుమోదనం అకాసి, పేతో పసన్నచిత్తో వన్దిత్వా గతో, తతో
పట్టాయ యథాసుఖం ఉచ్చుం పరిభుజ్జో.

సో అపరేన సమయేన కాలం కత్వా తావతీసేసు ఉప్పజ్జి. సా పనేసా పేతస్స పవత్తి మనుస్సలోకే పాకటా అహోసి.
అథ మనుస్సా సత్థారం ఉపసజ్కమిత్వా తం పవత్తిం పుచ్చింసు. సత్థా తేసం తమత్తం విత్థారతో కథేత్వా ధమ్మం దేసేసి, తం
సుత్వా మనుస్సా మచ్ఛేరమలతో పటివిరతా అహేసున్తి.

ఉచ్చుపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కుమారపేతవత్తువణ్ణనా

సావత్తి నామ నగరన్తి ఇదం సత్థా జేతవనే విహరన్తో ద్వే పేతే ఆరబ్బ కథేసి. సావత్తియం కిర కోసలరజ్ఞో ద్వే పుత్తా
పాసాదికా పరమవయే రితా యోబ్బనమదమత్తా పరదారకమ్మం కత్వా కాలం కత్వా పరిఖాపిట్టే పేతా హుత్వా నిబ్బత్తింసు.
తే రత్తియం భేరవేన సద్దేన పరిదేవింసు. మనుస్సా తం సుత్వా భీతతసితా “ఏవం కతే ఇదం అవమజ్జలం వూపసమ్మతీ”తి
బుద్ధప్పముఖస్స భిక్కుసజ్జస్స మహాదానం దత్వా తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా “ఉపాసకా తస్స సద్దస్స సవనేన
తుష్టాకం న కోచి అన్తరాయో”తి వత్వా తస్స కారణం ఆచిక్ష్ణిత్వా తేసం ధమ్మం దేసేతుం -

౭౪౬. “సావత్తి నామ నగరం, హిమవన్తస్స పస్సతో;
తత్త ఆసుం ద్వే కుమారా, రాజపుత్తాతి మే సుతం.

౭౪౭. “సమ్మత్తా రజనీయేసు, కామస్సాదాభినన్దినో;
పచ్చప్పన్నసుఖే గిద్ధా, న తే పస్సింసునాగతం.

౭౪౮. “తే చుతా చ మనుస్సత్తా, పరలోకం ఇతో గతా;
తేథ ఘోసేన్ద్యదిస్సనా, పుట్టే దుక్కటమత్తనో.

౭౪౯. “బహూసు వత సన్తేసు, దేయ్యధమ్మే ఉపట్టితే;

నాసక్తిష్టా చ అత్తానం, పరితం కాతుం సుఖావహం.

౭౦౦. “కిం తతో పాపకం అస్య, యం నో రాజకులా చుతా;
ఉపపన్నా పేత్తివిసయం, ఖుప్పిపాససమప్పితా.

౭౦౧. “సామినో ఇథ హుత్వాన, హోన్తి అసామినో తహిం;
భమన్తి ఖుప్పిపాసాయ, మనుస్సా ఉన్నతోనతా.

౭౦౨. “ఏతమాదీనవం ఇత్వా, ఇస్సరమదసమ్భవం;
పహాయ ఇస్సరమదం, భవే సగ్గతో నరో;
కాయస్స భేదా సప్పజ్ఞో, సగ్గం సో ఉపపజ్జతీ”తి - గాథా అభాసి;

౭౦౬. తత్త ఇతి మే సుతన్తి న కేవలం అత్తనో ఇాణేన దిట్టమేవ, అథ ఖో లోకే పాకటభావేన ఏవం మయా సుతన్తి అత్తో.

౭౦౭. కామస్సాదాభినన్దినోతి కామగుణేసు అస్సాదవసేన అభినన్దనసీలా. పచ్చప్పన్నసుఖే గిడ్డాతి
వత్తమానసుఖమత్తే గిడ్డా గథితా హుత్వా. న తే పస్సింసునాగతన్తి దుచ్చరితం పహాయ సుచరితం చరిత్వా అనాగతం
ఆయతిం దేవమనుస్సేసు లద్ధబ్బం సుఖం తే న చిన్తేసుం.

౭౦౮. తేథ ఘోసేన్ద్యదిస్సన్తాతి తే పుట్టే రాజపుత్తభూతా పేతా ఇథ సావత్తియా సమీపే అదిస్సమానరూపా ఘోసేన్తి
కన్దన్తి. కిం కన్దన్తీతి ఆహ “పుట్టే దుక్కటమత్తనో”తి.

౭౦౯. ఇదాని తేసం కన్దనస్స కారణం హేతుతో చ ఫలతో చ విభజిత్వా దస్సేతుం “బహూసు వత సన్తేసూ”తిఆది
వుత్తం.

తత్త బహూసు వత సన్తేసూతి అనేకేసు దక్షిణేయ్యేసు విజ్ఞమానేసు. దేయ్యధమ్మే ఉపట్టితేతి అత్తనో సన్తకే
దాతబ్బదేయ్యధమ్మేపి సమీపే రితే, లబ్బమానేతి అత్తో. పరితం సుఖావహన్తి అప్పమత్తకమ్పి ఆయతిం సుఖావహం పుజ్ఞం
కత్వా అత్తానం సోత్థిం నిరుపద్దవం కాతుం నాసక్తిష్టా వతాతి యోజనా.

౭౦౦. కిం తతో పాపకం అస్సాతి తతో పాపకం లామకం నామ కిం అజ్ఞం అస్స సియా. యం నో రాజకులా చుతాతి
యేన పాపకమ్మేన మయం రాజకులతో చుతా ఇథ పేత్తివిసయం ఉపపన్నా పేతేసు నిబ్బత్తా ఖుప్పిపాససమప్పితా
విచరామాతి అత్తో.

౭౦౧. సామినో ఇథ హుత్వానాతి ఇథ ఇమస్మిం లోకే యస్మింయేవ రానే పుట్టే సామినో హుత్వా విచరన్తి, తహిం
తస్మింయేవ రానే హోన్తి అస్సామినో. మనుస్సా ఉన్నతోనతాతి మనుస్సకాలే సామినో హుత్వా కాలకతా కమ్మవసేన
ఓనతా భమన్తి ఖుప్పిపాసాయ, పస్స సంసారపకతిన్తి దస్సేతి.

౭౩౨. ఏతమాదీనవం ఇత్వా, ఇస్సరిమదసమ్భవన్తి ఏతం ఇస్సరియమదవసేన సమ్భూతం అపాయూపపత్తిసజ్ఞాతం ఆదీనవం దోసం ఇత్వా పహాయ ఇస్సరియమదం పుజ్జాప్పసుతో హుత్వా. భవే సగ్గగతో నరోతి సగ్గం దేవలోకం గతోయేవ భవేయ్య.

ఇతి సత్థా తేసం పేతానం పవత్తిం కథేత్వా తేహి మనుస్సేహి కతం దానం తేసం పేతానం ఉద్దిసాపేత్వా సమ్మత్తపరిసాయ అజ్ఞాసయానురూపం ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

కుమారపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౭. రాజపుత్తపేతవత్తువణ్ణనా

పుట్టే కతానం కమ్మానన్తి ఇదం సత్థా జేతవనే విహరన్తో రాజపుత్తపేతం ఆరబ్బ కథేసి. తత్థ యో సో అతీతే కితవస్స నామ రజ్జో పుత్తో అతీతే పచ్చేకబుద్ధే అపరజ్జిత్వా బహూని వస్ససహస్సాని నిరయే పచ్చిత్వా తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసన పేతేసు ఉప్పన్నో. సో ఇధ “రాజపుత్తపేతో”తి అధిప్పేతో. తస్స వత్తు హేట్టా సాణవాసిపేతవత్తువ్వి విత్థారతో ఆగతమేవ, తస్మా తత్థ వుత్తనయేనేవ గహేతబ్బం. సత్థా హి తదా ధేరేన అత్తనో ఇఱిపేతానం పవత్తియా కథితాయ “న కేవలం తవ ఇఱితకాయేవ, అథ ఖో త్వమ్మి ఇతో అనన్తరాతీతే అత్తభావే పేతో హుత్వా మహాదుక్ఖం అనుభవీ”తి వత్వా తేన యాచితో -

౭౩౩. “పుట్టే కతానం కమ్మానం, విపాకో మథయే మనం;

రూపే సద్దే రసే గణ్ఠే, ఫోట్టబ్బే చ మనోరమే.

౭౩౪. “ఇచ్చం గీతం రతిం ఖిడ్డం, అనుభుత్వా అనప్పకం;

ఉయ్యానే పరిచరిత్వా, పవిసన్తో గిరిబ్బజం.

౭౩౫. “ఇసిం సునేత్తమద్దక్కి, అత్తదన్తం సమాహితం;

అప్పిచ్చం హిరిసమ్మన్నం, ఉఇచ్చో పత్తగతే రతం.

౭౩౬. “హత్తిక్ఖన్ధతో ఓరుయ్వు, లద్ధా భన్తేతి చాబ్రవి;

తస్స పత్తం గహేత్వాన, ఉచ్చం పగ్గయ్వు ఖత్తియో.

౭౩౭. “ధణ్ణిలే పత్తం భిన్దిత్వా, హసమానో అపక్కమి;

రజ్జో కితవస్సాహం పుత్తో, కిం మం భిక్కు కరిస్ససి.

౭౩౮. “తస్స కమ్మస్స ఫరుసస్స, విపాకో కటుకో అహు;

యం రాజపుత్తో వేదేసి, నిరయమ్మి సమప్పితో.

౭౩౯. “ఛళేవ చతురాసీతి, వస్సాని నహుతాని చ;

భుసం దుష్టం నిగచ్ఛిత్తో, నిరయే కతకిచ్చిసో.

౭౬౦. “ఉత్తానోపి చ పచ్ఛిత్త, నికుజ్ఞో వామదక్షిణో;
ఉద్ధంపాదో రితో చేవ, చిరం బాలో అపచ్ఛథ.

౭౬౧. “బహూని వస్సుసహస్సాని, పూగాని నహుతాని చ;
భుసం దుష్టం నిగచ్ఛిత్తో, నిరయే కతకిచ్చిసో.

౭౬౨. “ఏతాదిసం ఖో కటుకం, అప్పుదుట్టప్పదోసిసం;
పచ్ఛన్తి పాపకమ్మన్తా, ఇసిమాసజ్జ సుబ్బతం.

౭౬౩. “సో తత్థ బహువస్సాని, వేదయిత్వా బహుం దుఖం;
ఖుప్పిపాసహతో నామ, పేతో ఆసి తతో చుతో.

౭౬౪. “ఏతమాదీనవం ఇత్వా, ఇస్సరమదసమ్మవం;
పహాయ ఇస్సరమదం, నివాతమనువత్తయే.

౭౬౫. “దిట్టేవ ధమ్మే పాసంసో, యో బుద్ధేసు సగారవో;
కాయస్స భేదా సప్పజ్ఞో, సగ్గం సో ఉపపజ్జతీ”తి. —

ఇదం పేతవత్తుం కథేసి.

౭౭౩. తత్థ పుట్టే కతానం కమ్మానం, విపాకో మథయే మనన్తి పురిమాసు జాతీసు కతానం అకుసలకమ్మానం ఫలం
ఉళారం హుత్వా ఉప్పజ్జమానం అన్ధబాలానం చిత్తం మథయేయ్య అభిభవేయ్య, పరేసం అనత్థకరణముఖేన అత్తనో అత్థం
ఉప్పాదేయ్యాతి అధిప్పాయో.

ఇదాని తం చిత్తమథనం విసయేన సద్ధిం దస్సేతుం “రూపే సద్ధే”తిఆది వుత్తం. తత్థ రూపేతి రూపహేతు,
యథిచ్చితస్స మనాపియస్స రూపారమ్మణస్స పటిలాభనిమిత్తన్తి అత్తో. సద్ధేతిఆదిసుపి ఏసేవ నయో.

౭౭౪. ఏవం సాధారణతో వుత్తమత్థం అసాధారణతో నియమేత్వా దస్సేన్తో “నచ్చం గీత”న్తిఆదిమాహ. తత్థ రతిన్తి
కామరతిం. ఖిడ్డన్తి సహాయకాదీహి కేళిం. గిరిబ్బజన్తి రాజగహం.

౭౭౫. ఇసిన్తి అసేక్ఖానం సీలక్ఖన్దాదీనం ఏసనట్టేన ఇసిం. సునేత్తన్తి ఏవంనామకం పచ్చేకబుద్ధం. అత్తదన్తన్తి ఉత్తమేన
దమధేన దమితచిత్తం. సమాహితన్తి అరహత్తఫలసమాధినా సమాహితం. ఉజ్జో పత్తగతే రతన్తి ఉజ్జోన భిక్ఖాచారేన లద్ధే
పత్తగతే పత్తపరియాపన్నే ఆహారే రతం సన్తుట్టం.

౭౦౬. లద్దా, భన్తేతి చాబ్రవీతి “అపి, భన్తే, భిక్ష్వా లద్దా”తి విస్సాసజననత్థం కథేసి. ఉచ్చం పగ్గయ్యాతి ఉచ్చతరం కత్వా పత్తం ఉక్కిపిత్వా.

౭౦౭. ధణ్ణీలే పత్తం భిద్దిత్వాతి ఖరకరిసే భూమిప్పదేసే ఖిపన్తో పత్తం భిద్దిత్వా. అపక్కమీతి ధోకం అపసక్కి. అపసక్కన్తో చ “అకారణేనవ అన్ధబాలో మహంతం అనత్థం అత్తనో అకాసీ”తి కరుణాయనవసేన ఓలోకేన్తం పచ్చేకబుద్ధం రాజపుత్తో ఆహ “రజ్జో కీతవస్సాహం పుత్తో, కిం మం భిక్ఖు కరిస్ససీ”తి.

౭౦౮. ఫరుసస్సాతి దారుణస్స. కటుకోతి అనిట్టో. యన్తి యం విపాకం. సమప్పితోతి అల్లీనో.

౭౦౯. ఛళేవ చతురాసీతి, వస్సాని నహుతాని చాతి ఉత్తానో నిపన్నో చతురాసీతివస్ససహస్సాని, నికుజ్ఞో, వామపస్సేన, దక్కిణపస్సేన, ఉద్ధంపాదో, ఓలమ్మికో, యథారితో చాతి ఏవం ఛ చతురాసీతిసహస్సాని వస్సాని హోన్తి. తేనాహ –

౭౧౦. “ఉత్తానోపి చ పచ్చిత్త, నికుజ్ఞో వామదక్కిణో;
ఉద్ధంపాదో రితో చేవ, చిరం బాలో అపచ్చధా”తి.

తాని పన వస్సాని యస్మా అనేకాని నహుతాని హోన్తి, తస్మా పుత్తం “నహుతానీ”తి. భుసం దుక్ఖం నిగచ్ఛిత్థోతి అతివియ దుక్ఖం పాపుణి.

౭౧౧. పూగానీతి వస్ససమూహే, ఇథ పురిమగాథాయ చ అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం దట్టబ్బం.

౭౧౨. ఏతాదిసన్తి ఏవరూపం. కటుకన్తి అతిదుక్ఖం, భావనపంసకనిద్దేసోయం “ఏకమన్తం నిసీదీ”తిఆదీసు వియ. అప్పదుట్టప్పదోసినం ఇసిం సుబ్బతం ఆసజ్జ ఆసాదేత్వా పాపకమ్మన్తా పుగ్గలా ఏవరూపం కటుకం అతివియ దుక్ఖం పచ్చన్తీతి యోజనా.

౭౧౩. సోతి సో రాజపుత్తపేతో. తత్థాతి నిరయే. వేదయిత్వాతి అనుభవిత్వా. నామాతి బృత్తపాకటభావేన. తతో చుతోతి నిరయతో చుతో. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఏవం భగవా రాజపుత్తపేతకథాయ తత్థ సన్నిపతితం మహాజనం సంవేజేత్వా ఉపరి సచ్ఛాని పకాసేసి. సచ్చపరియోసాసే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని సమ్మాపుణింసూతి.

రాజపుత్తపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౮. గూఢఖాదకపేతవత్తువణ్ణనా

గూఢకూపతో ఉగ్గన్త్యాతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే ఏకం గూఢఖాదకపేతం ఆరమ్భ పుత్తం. సావత్థియా కిర అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం గామకే ఏకో కుటుమ్మికో అత్తనో కులూపకం భిక్ఖుం ఉద్దిస్స విహరం కారేసి. తత్థ నానాజనపదతో భిక్ఖూ ఆగన్త్యా పటివసింసు. తే దిస్సా మనుస్సా పసన్నచిత్తా పణీతేన పచ్చయేన ఉపట్టహింసు. కులూపకో భిక్ఖు తం

అసహమానో ఇస్సాపకతో హుత్వా తేసం భిక్షూనం దోసం వదన్తో కుటుమ్మికం ఉజ్జాపేసి. కుటుమ్మికో తే భిక్షూ
కులూపకఇచ్చ పరిభవన్తో పరిభాసి. అథ కులూపకో కాలం కత్వా తస్మిన్యేవ విహారే వచ్చకుటియం పేతో హుత్వా నిబ్బత్తి,
కుటుమ్మికో పన కాలం కత్వా తస్సేవ ఉపరి పేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. అథాయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం దిస్సా పుచ్చన్తో -

౭౬౬. “గూఢకూపతో ఉగ్గన్త్యా, కో న దీనో పతిట్ఠసి;
నిస్సంసయం పాపకమ్మన్తో, కిం ను సద్దహసే తువ”న్తి. -

గాఢమాహ. తం సుత్వా పేతో -

౭౬౭. “అహం భదన్తే పేతోమ్మి, దుగ్గతో యమలోకికో;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతో”తి. -

గాఢాయ అత్తానం ఆచిక్కి. అథ నం ధేరో -

౭౬౮. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, ఇదం దుష్టం నిగచ్ఛసీ”తి. -

గాఢాయ తేన కతకమ్మం పుచ్చి. సో పేతో -

౭౬౯. “అహు ఆవాసికో మయ్ఠం, ఇస్సుకీ కులమచ్చరీ;
అజ్ఞాసితో మయ్ఠం ఘరే, కదరియో పరిభాసకో.

౭౭౦. “తస్సాహం వచనం సుత్వా, భిక్షవో పరిభాసిసం;
తస్సకమ్మవిపాకేన, పేతలోకం ఇతో గతో”తి. -

ద్వీహి గాఢాహి అత్తనా కతకమ్మం కథేసి.

౭౭౧. తత్త అహు ఆవాసికో మయ్ఠన్తి మయ్ఠం ఆవాసే మయా కతవిహారే ఏకో భిక్షు ఆవాసికో నిబద్ధవసనకో అహోసి.
అజ్ఞాసితో మయ్ఠం ఘరేతి కులూపకభావేన మమ గేహే తణ్ణాభినివేసవసేన అభినివిట్ఠో.

౭౭౨. తస్మాతి తస్స కులూపకభిక్షుస్స. భిక్షవోతి భిక్షూ. పరిభాసిసన్తి అక్కోసిం. పేతలోకం ఇతో గతోతి ఇమినా ఆకారేన
పేతయోనిం ఉపగతో పేతభూతో.

తం సుత్వా ధేరో ఇతరస్స గతిం పుచ్చన్తో -

౭౭౩. “అమితో మిత్తవణ్ణేన, యో తే ఆసి కులూపకో;
కాయస్స భేదా దుప్పజ్ఞో, కిం ను పేచ్చ గతిం గతో”తి. -

గాధమాహ. తథ మిత్తవణ్ణేనాతి మిత్తపటిరూపేన మిత్తపటిరూపతాయ.

పున పేతో థేరస్స తమత్థం ఆచిక్ఖన్తో -

222. “తస్సేవాహం పాపకమ్మస్స, సీసే తిట్టామి మత్థకే;
సో చ పరవిసయం పత్తో, మమేవ పరిచారకో.

223. “యం భదన్తే హదన్తజ్ఞో, ఏతం మే హోతి భోజనం;
అహింసా ఖో యం హదామి, ఏతం సో ఉపజీవతీ”తి. - గాఢాద్వయమాహ;

222. తథ తస్సేవాతి తస్సేవ మయ్యం పుట్టే కులూపకభిక్షుభూతస్స పేతస్స. పాపకమ్మస్సాతి పాపసమాచారస్స. సీసే తిట్టామి మత్థకేతి సీసే తిట్టామి, తిట్టన్తో చ మత్థకే ఏవ తిట్టామి, న సీసప్పమాణే ఆకాసేతి అత్తో. పరవిసయం పత్తోతి మనుస్సలోకం ఉపాదాయ పరవిసయభూతం పేత్తివిసయం పత్తో. మమేవాతి మయ్యం ఏవ పరిచారకో అహోసీతి వచనసేనో.

223. యం భదన్తే హదన్తజ్ఞోతి భదన్తే, అయ్య మహామోగ్గలాన, తస్సం వచ్చకుటియం యం అజ్ఞో ఉహదన్తి వచ్చం ఓస్సజన్తి. ఏతం మే హోతి భోజనన్తి ఏతం వచ్చం మయ్యం దివసే దివసే భోజనం హోతి. యం హదామీతి తం పన వచ్చం ఖాదిత్వా యమ్పహం వచ్చం కరోమి. ఏతం సో ఉపజీవతీతి ఏతం మమ వచ్చం సో కులూపకపేతో దివసే దివసే ఖాదనవసేన ఉపజీవతి, అత్తభావం యాపేతీతి అత్తో.

తేసు కుటుమ్మికో పేసలే భిక్షూ “ఏవం ఆహారపరిభోగతో వరం తుమ్హాకం గూఢఖాదన”న్తి అక్కోసి. కులూపకో పన కుటుమ్మికమ్మి తథావచనే సమాదపేత్వా సయం తథా అక్కోసి, తేనస్స తతోపి పటికుట్టతరా జీవికా అహోసి. ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్థం అట్టప్పత్తిం కత్వా ఉపవాదే ఆదీనవం దస్సేత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

గూఢఖాదకపేతవత్తువణ్ణా నిట్టితా.

౯. గూఢఖాదకపేతివత్తువణ్ణా

224-౨౫. గూఢకూపతో ఉగ్గన్త్వాతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే అజ్ఞాతరం గూఢఖాదకపేతిం ఆరబ్బ వుత్తం. తస్సా వత్తు అనన్తరవత్తుసదిసం. తథ ఉపాసకేన విహరో కారితోతి ఉపాసకస్స వసేన ఆగతం, ఇథ పన ఉపాసికాయాతి అయమేవ వినీసో. సేసం వత్తుస్మిం గాఢాసు చ అపుబ్బం నత్తి.

గూఢఖాదకపేతివత్తువణ్ణా నిట్టితా.

౧౦. గణపేతవత్తువణ్ణా

నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాత్థాతి ఇదం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే సమ్మహులే పేతే ఆరబ్బ వుత్తం. సావత్తియం కిర సమ్మహులా మనుస్సా గణభూతా అస్సద్ధా అప్పసన్నా మచ్చేరమలపరియుట్టితచిత్తా దానాదిసుచరితవిముఖా హుత్వా

చిరం జీవిత్యా కాయస్య భేదా నగరస్య సమీపే పేతయోనియం నిబ్బత్తింసు . అధేకదివసం ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో సావత్తియం పిణ్ణాయ గచ్ఛంతో అన్తరామగ్గే పేతే దిస్సా -

౭౮౨. “నగ్గా దుబ్బణ్ణరూపాత్థ, కిసా ధమనిసన్థతా;
ఉప్పాసులికా కిసికా, కే ను తుమ్మేత్థ మారిసా”తి. -

గాఢాయ పుచ్చి. తత్థ దుబ్బణ్ణరూపాత్థాతి దుబ్బణ్ణసరీరా హోథ. కే ను తుమ్మేత్థాతి తుమ్మే కే ను నామ భవథ. మారిసాతి తే అత్తనో సారుప్పవసేన ఆలపతి.

తం సుత్వా పేతా -

౭౮౩. “మయం భదన్తే పేతమ్మా, దుగ్గతా యమలోకికా;
పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాఢాయ అత్తనో పేతభావం పకాసేత్వా పున థేరేన -

౭౮౪. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కటం కతం;
కిస్సకమ్మవిపాకేన, పేతలోకం ఇతో గతా”తి. -

గాఢాయ కతకమ్మం పుచ్చితా -

౭౮౫. “అనావటేసు తిత్థేసు, విచినిష్ఠాద్ధమాసకం;
సన్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకమ్మ అత్తనో.

౭౮౬. “నదిం ఉపేమ తసితా, రిత్తకా పరివత్తతి;
ఛాయం ఉపేమ ఉణ్ణేసు, ఆతపో పరివత్తతి.

౭౮౭. “అగ్గివణ్ణో చ నో వాతో, డహన్తో ఉపవాయతి;
ఏత ఇచ్చ భన్తే అరహామ, అణ్ణ ఇచ్చ పాపకం తతో.

౭౮౮. “అపి యోజనాని గచ్ఛామ, ఛాతా ఆహారగేధినో;
అలద్ధావ నివత్తామ, అహో నో అప్పపుణ్ణాతా.

౭౮౯. “ఛాతా పముచ్చితా భన్తా, భూమియం పటిసుమ్మితా;
ఉత్తానా పటికిరామ, అవకుజ్జా పతామసే.

౭౯౦. “తే చ తత్థేవ పతితా, భూమియం పటిసుమ్మితా;
ఉరం సీస ఇచ్చ ఘట్టేమ, అహో నో అప్పపుణ్ణాతా.

౭౯౧. “ఏతశ్చ భస్తే అరహం, అశ్శాశ్చ పాపకం తతో;
సస్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకమ్మ అత్తనో.

౭౯౨. “తే హి నూన ఇతో గన్త్యా, యోనిం లద్ధాన మానుసిం;
వదశ్శా సీలసమ్మన్నా, కాహం కుసలం బహు”న్తి. -

అత్తనా కతకమ్మం కథేసుం.

౭౯౮. తత్త అపి యోజనాని గచ్ఛామాతి అనేకానిపి యోజనాని గచ్ఛామ. కథం? ఛాతా ఆహారగేధినోతి , చిరకాలం
జిఘచ్ఛాయ జిఘచ్ఛితా ఆహారే గిద్ధా అభిగిజ్జంతా హుత్వా, ఏవం గన్త్యాపి కిశ్చి ఆహారం అలద్ధాయేవ నివత్తామ.
అప్పపుణ్ణతాతి అపుణ్ణతా అకతకల్యాణతా.

౭౯౯. ఉత్తానా పటికిరామాతి కదాచి ఉత్తానా హుత్వా వికిరియమానఙ్గపచ్చఙ్గా వియ వత్తామ. అవకుజ్ఞా పతామసీతి
కదాచి అవకుజ్ఞా హుత్వా పతామ.

౮౦౦. తే చాతి తే మయం. ఉరం సీసశ్చ ఘట్టేమాతి అవకుజ్ఞా హుత్వా పతితా ఉట్టాతుం అసక్కోన్తా వేధంతా
వేదనాప్పత్తా అత్తనో అత్తనో ఉరం సీసశ్చ పటిఘంసామ. సేసం హేట్టా వుత్తనయమేవ.

ధేరో తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. తం సుత్వా
మహాజనో మచ్చేరమలం పహాయ దానాదిసుచరితనిరతో అహోసీతి.

గణపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. పాటలిపుత్తపేతవత్తువణ్ణనా

దిట్టా తయా నిరయా తిరచ్ఛానయోనీతి ఇదం సత్తరి జేతవనే విహరంతే అశ్శాతరం విమానపేతం ఆరబ్బ వుత్తం.
సావత్థివాసి నో కిర పాటలిపుత్తవాసి నో చ బహూ వాణిజా నావాయ సువణ్ణభూమిం అగమింసు. తత్థేకో ఉపాసకో ఆబాధికో
మాతుగామే పటిబద్ధచిత్తో కాలమకాసి. సో కతకుసలోపి దేవలోకం అనుపపజ్జిత్వా ఇత్థియా పటిబద్ధచిత్తతాయ
సముద్ధమజ్ఞే విమానపేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. యస్సం పన సో పటిబద్ధచిత్తో, సా ఇత్థి సువణ్ణభూమిగామినిం నావం
అభిరుయ్హు గచ్ఛతి. అథ ఖో సో పేతో తం ఇత్థిం గహేతుకామో నావాయ గమనం ఉపరున్తి. అథ వాణిజా “కేన ను ఖో
కారణేన అయం నావా న గచ్ఛతీ”తి వీమంసంతా కాళకణ్ణిసలాకం విచారేసుం. అమనుస్సిద్ధియా యావతతియం తస్మా ఏవ
ఇత్థియా పాపుణి, యస్సం సో పటిబద్ధచిత్తో. తం దిస్వా వాణిజా వేళుకలాపం సముద్ధే ఓతారేత్వా తస్స ఉపరి తం ఇత్థిం
ఓతారేసుం. ఇత్థియా ఓతారితమత్తాయ నావా వేగేన సువణ్ణభూమిం అభిముఖా పాయాసి. అమనుస్సో తం ఇత్థిం అత్తనో
విమానం ఆరోపేత్వా తాయ సద్ధిం అభిరమి.

సా ఏకం సంవచ్చరం అతిక్కమిత్వా నిబ్బిన్నరూపా తం పేతం యాచంతీ ఆహ - “అహం ఇథ వసంతీ మయ్హం
సమ్మరాయికం అత్థం కాతుం న లభామి, సాధు, మారిస, మం పాటలిపుత్తమేవ నేహి”తి. సో తాయ యాచితో -

౭౯౩. “దిట్టా తయా నిరయా తిరచ్ఛానయోని, పేతా అసురా అథవాపి మానుసా దేవా;
 సయమద్దస కమ్మవిపాకమత్తనో, నేస్సామి తం పాటలిపుత్తమక్ఖతం;
 తత్థ గన్తా కుసలం కరోహి కమ్మ”న్తి. -

గాథమాహ. తత్థ దిట్టా తయా నిరయాతి ఏకచ్ఛే పచ్ఛేకనిరయాపి తయా దిట్టా. తిరచ్ఛానయోనీతి మహానుభావా
 నాగసుపణ్ణాదితిరచ్ఛానాపి దిట్టా తయాతి యోజనా. పేతాతి ఖుప్పిపాసాదిభేదా పేతా. అసురాతి కాలకఞ్చికాదిభేదా
 అసురా. దేవాతి ఏకచ్ఛే చాతుమహారాజికా దేవా. సో కిర అత్తనో ఆనుభావేన అన్తరన్తరా తం గహేత్వా పచ్ఛేకనిరయాదికే
 దస్సేన్తో విచరతి, తేన ఏవమాహ. సయమద్దస కమ్మవిపాకమత్తనోతి నిరయాదికే విసేసతో గన్తా పస్సన్తీ సయమేవ అత్తనా
 కతకమ్మానం విపాకం పచ్ఛక్ఖతో అద్దస అదక్ఖి. నేస్సామి తం పాటలిపుత్తమక్ఖతన్తి ఇదానాహం తం అక్ఖతం కేనచి అపరిక్ఖతం
 మనుస్సరూపేనేవ పాటలిపుత్తం నయిస్సామి. త్వం పన తత్థ గన్తా కుసలం కరోహి కమ్మం, కమ్మవిపాకస్స పచ్ఛక్ఖతో
 దిట్టత్తా యుత్తపయుత్తా పుణ్ణానిరతా హోహితి అత్తో.

అథ సా ఇత్థీ తస్స వచనం సుత్వా అత్తమనా -

౭౯౪. “అత్తకామోసి మే యక్ఖ, హితకామోసి దేవతే;
 కరోమి తుయ్హం వచనం, త్వంసి ఆచరియో మమ.

౭౯౫. “దిట్టా మయా నిరయా తిరచ్ఛానయోని, పేతా అసురా అథవాపి మానుసా దేవా;
 సయమద్దసం కమ్మవిపాకమత్తనో, కాహామి పుణ్ణాని అనప్పకానీ”తి. -

గాథమాహ.

అథ సో పేతో తం ఇత్థిం గహేత్వా ఆకాసేన గన్తా పాటలిపుత్తనగరస్స మజ్జే రపేత్వా పక్కామి. అథస్సా
 జాతిమిత్తాదయో తం దిస్వా “మయం పుట్టే సముద్ధే పక్ఖితా మతాతి అస్సున్హు. సా అయం దిట్టా వత, భో, సోత్థినా
 ఆగతా”తి అభినన్దమానా సమాగన్తా తస్సా పవత్తిం పుచ్చింసు. సా తేసం ఆదితో పట్టాయ అత్తనా దిట్టం అనుభూతఞ్చ
 సల్భం కథేసి. సావత్థివాసినోపి ఖో తే వాణిజా అనుక్కమేన సావత్థిం ఉపగతకాలే సత్థు సన్తికం ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా
 ఏకమన్తం నిసిన్నా తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా చతున్నం పరిసానం ధమ్మం
 దేసేసి. తం సుత్వా మహాజనో సంవేగజాతో దానాదికుసలధమ్మనిరతో అహోసీతి.

పాటలిపుత్తపేతవత్థువణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౨. అమృవనపేతవత్తువణ్ణనా

అయఞ్చ తే పోక్ఖరణీ సురమ్మాతి ఇదం సత్థరి సావత్థియం విహరన్తే అమృపేతం ఆరబ్బ వుత్తం . సావత్థియం కిర
 అఞ్జాతరో గహపతి పరిక్ఖేణభోగో అహోసి. తస్స భరియా కాలమకాసి, ఏకా ధీతాయేవ హోతి. సో తం అత్తనో మిత్తస్స గేహే
 రపేత్వా ఇణవసేన గహితేన కహాపణసతేన భణ్ణం గహేత్వా సత్థేన సద్ధిం వణిజ్ఞాయ గతో, న చిరేనేవ మూలేన సహ
 ఉదయభూతాని పఞ్చ కహాపణసతాని లభిత్యా సత్థేన సహ పటినివత్తి. అన్తరామగ్గే చోరా పరియుట్టాయ సత్థం పాపుణింసు,

సత్తికా ఇతో చితో చ పలాయంసు. సో పన గహపతి అజ్ఞాతరస్మిం గచ్ఛే కహపణే నిక్లిపిత్వా అవిదూరే నిలీయి. చోరా తం గహత్వా జీవితా వోరోపసుం. సో ధనలోభేన తత్త్వేవ పేతో హుత్వా నిబ్బత్తి.

వాణిజా సావత్తిం గత్వా తస్య ధీతుయా తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. సా పితు మరణేన ఆజీవికాభయేన చ అతివియ సజ్ఞాతదోమనస్సా బాళ్ళం పరిదేవి. అథ నం సో పితు సహాయో కుటుమ్పికో “యథా నామ కులాలభాజనం సబ్బం భేదనపరియంతం, ఏవమేవ సత్తానం జీవితం భేదనపరియంతం. మరణం నామ సబ్బసాధారణం అప్పటికారణ్చ, తస్మా మా త్వం పితరి అతిబాళ్ళం సోచి, మా పరిదేవి, అహం తే పితా, త్వం మయ్యం ధీతా, అహం తవ పితు కిచ్చం కరోమి, త్వం పితునో గేహీ వియ ఇమస్మిం గేహీ అవిమనా అభిరమస్సు”తి వత్వా సమస్సాసేసి. సా తస్య వచనేన పటిప్పస్సద్ధసోకా పితరి వియ తస్మిం సజ్ఞాతగారవబహుమానా అత్తనో కపణభావేన తస్య వేయ్యావచ్చకారిసీ హుత్వా వత్తమానా పితరం ఉద్దిస్స మతకిచ్చం కాతుకామా యాగుం పచిత్వా మనోసిలావణ్ణాని సుపరిపక్కాని మధురాని అమ్బుఫలాని కంసపాతియం రపేత్వా యాగుం అమ్బుఫలాని చ దాసియా గాహపేత్వా విహారం గత్వా సత్థారం వన్దిత్వా ఏవమాహ – “భగవా మయ్యం దక్ఖిణాయ పటిగ్గహణేన అనుగ్గహం కరోథా”తి. సత్థా మహాకరుణాయ సజ్ఞోదితమానసో తస్సా మనోరథం పూరేస్తో నిసజ్జాకారం దస్సేసి. సా హట్టతుట్టా పజ్జత్తవరబుద్ధాసనే అత్తనా ఉపనీతం సువిసుద్ధవత్తం అత్థరిత్వా అదాసి, నిసీది భగవా పజ్జత్తే ఆసనే.

అథ సా భగవతో యాగుం ఉపనామేసి, పటిగ్గహేసి భగవా యాగుం. అథ సజ్ఞం ఉద్దిస్స భిక్షూనమ్పి యాగుం దత్వా పున ధోతహత్థా అమ్బుఫలాని భగవతో ఉపనామేసి, భగవా తాని పరిభుజ్ఞి. సా భగవంతం వన్దిత్వా ఏవమాహ – “యా మే, భన్తే, పచ్చత్తరణయాగుఅమ్బుఫలదానవసేన పవత్తా దక్ఖిణా, సా మే పితరం పాపుణాతూ”తి. భగవా “ఏవం హోతూ”తి వత్వా అనుమోదనం అకాసి. సా భగవంతం వన్దిత్వా పదక్ఖిణం కత్వా పక్కామి. తాయ దక్ఖిణాయ సముద్దిట్టమత్తాయ సో పేతో అమ్బువనఉయ్యానవిమానకప్పరుక్ఖపోక్ఖరణీయో మహతిశ్చా దిబ్బసమ్మత్తిం పటిలభి.

అథ తే వాణిజా అపరేన సమయేన వణిజ్ఞాయ గచ్ఛంతా తమేవ మగ్గం పటిపన్నా పుట్టే వసితట్టానే ఏకరత్తిం వాసం కప్పేసుం. తే దిస్వా సో విమానపేతో ఉయ్యానవిమానాదీహి సద్ధిం తేసం అత్తానం దస్సేసి. తే వాణిజా తం దిస్వా తేన లద్ధసమ్మత్తిం పుచ్చంతా –

౭౯౬. “అయశ్చ తే పోక్ఖరణీ సురమ్మా, సమా సుత్తిత్థా చ మహోదకా చ;
సుపుప్పితా భమరగణానుకిణ్ణా, కథం తయా లద్ధా అయం మనుజ్ఞా.

౭౯౭. “ఇదశ్చ తే అమ్బువనం సురమ్మం, సబ్బోతుకం ధారయతే ఫలాని;
సుపుప్పితం భమరగణానుకిణ్ణం, కథం తయా లద్ధమిదం విమాన”న్తి. –

ఇమా ద్వే గాథా అవోచుం.

౭౯౬. తత్థ సురమ్మాతి సుట్టు రమణీయా. సమాతి సమతలా. సుత్తిత్థాతి రతనమయసోపానతాయ సున్దరతిత్థా.
మహోదకాతి బహుజలా.

౭౯౭. సబ్బోతుకన్తి పుప్పుపగఫలూపగరుక్ష్వాదీహి సబ్బేసు ఉతూసు సుఖావహం. తేనాహ “ధారయతే ఫలానీ”తి. సుపుప్పితన్తి నిచ్చం సుపుప్పితం.

తం సుత్వా పేతో పోక్తరణిఆదీనం పటిలాభకారణం ఆచిక్ష్వన్తో -

౭౯౮. “అమృపక్కం దకం యాగు, సీతచ్ఛాయా మనోరమా;

ధీతాయ దిన్నదానేన, తేన మే ఇధ లబ్ధతీ”తి. -

గాథమాహ. తత్త తేన మే ఇధ లబ్ధతీతి యం తం భగవతో భిక్షూనశ్చ అమృపక్కం ఉదకం యాగుశ్చ మమం ఉద్దిస్స దేన్తియా మయ్హం ధీతాయ దిన్నం దానం, తేన మే ధీతాయ దిన్నదానేన ఇధ ఇమస్మిం దిబ్బే అమృవనే సబ్బోతుకం అమృపక్కం, ఇమిస్సా దిబ్బాయ మనుజ్ఞాయ పోక్తరణియా దిబ్బం ఉదకం, యాగుయా అత్తరణస్స చ దానేన ఉయ్యానవిమానకప్పురుక్ష్వాదీసు సీతచ్ఛాయా మనోరమా ఇధ లబ్ధతీ, సమిజ్జతీతి అత్తో.

ఏవశ్చ పన వత్వా సో పేతో తే వాణిజే నేత్వా తాని పశ్చా కహపణసతాని దస్సేత్వా “ఇతో ఉపడ్డం తుమ్హే గణ్ఠాధ, ఉపడ్డం మయా గహితం ఇణం సోధేత్వా సుఖేన జీవతూతి మయ్హం ధీతాయ దేధా”తి ఆహ. వాణిజా అనుక్యమేన సావత్తిం పత్వా తస్స ధీతాయ కథేత్వా తేన అత్తనో దిన్నభాగమ్మి తస్సా ఏవ అదంసు. సా కహపణసతం ధనికానం దత్వా ఇతరం అత్తనో పితు సహాయస్స తస్స కుటుమ్మికస్స దత్వా సయం వేయ్యావచ్చం కరోన్తి నివసతి. సో “ఇదం సబ్బం తుయ్హంయేవ హోతూ”తి తస్సాయేవ పటిదత్వా తం అత్తనో జేట్టపుత్తస్స ఘరసామినిం అకాసి.

సా గచ్చన్తే కాలే ఏకం పుత్తం లభిత్వా తం ఉపలాలేన్తీ -

౭౯౯. “సన్నిట్టికం కమ్మం ఏవం పస్సథ, దానస్స దమస్స సంయమస్స విపాకం;

దాసీ అహం అయ్యకులేసు హుత్వా, సుణిసా హోమి అగారస్స ఇస్సరా”తి. -

ఇమం గాథం వదతి.

అధేకదివసం సత్థా తస్సా ఇణపరిపాకం ఓలోకేత్వా ఓభాసం ఫరిత్వా సమ్ముఖే రితో వియ అత్తానం దస్సేత్వా -

“అసాతం సాతరూపేన, పియరూపేన అప్పియం;

దుక్ఖం సుఖస్స రూపేన, పమత్తం అతివత్తతీ”తి. (ఉదా. ౧౮; జా. ౧.౧.౧౦౦) -

ఇమం గాథమాహ. సా గాథాపరియోసానే సోతాపత్తిఫలే పతిట్టితా. సా దుతియదివసే బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స దానం దత్వా తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్తికా అహోసీతి.

అమృవనపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. అక్ఖరుక్ఖపేతవత్తువణ్ణనా

యం దదాతి న తం హోతి ఇదం అక్షదాయకపేతవత్తు. తస్య కా ఉప్పత్తి? భగవతి సావత్తియం విహరన్తే అష్టాతరో సావత్తివాసీ ఉపాసకో సకటేహి భణ్ణస్స పూరేత్వా వణిజ్ఞాయ విదేసం గన్తా తత్త అత్తనో భణ్ణం విక్కిణీత్వా పటిభణ్ణం సకటేసు ఆరోపేత్వా సావత్తిం ఉద్దిస్స మగ్గం పటిపజ్జి. తస్స మగ్గం గచ్ఛన్తస్స అటవియం ఏకస్స సకటస్స అక్ఖో భిజ్జి. అథ అష్టాతరో పురిసో రుక్ఖగహణత్థం కురారిఫరసుం గాహపేత్వా అత్తనో గామతో నిక్ఖమిత్వా అరణ్ణో విచరన్తో తం రానం పత్వా తం ఉపాసకం అక్ఖభణ్ణనేన దోమనస్సప్పత్తం దిస్వా “అయం వాణిజో అక్ఖభణ్ణనేన అటవియం కిలమతీ”తి అనుకమ్పం ఉపాదాయ రుక్ఖదణ్ణం చిన్దిత్వా దళ్ళం అక్ఖం కత్వా సకటే యోజేత్వా అదాసి.

సో అపరేన సమయేన కాలం కత్వా తస్మింయేవ అటవిపదేసే భుమ్మదేవతా హుత్వా నిబ్బత్తో. అత్తనో కమ్మం పచ్చవేక్ఖిత్వా రత్తియం తస్స ఉపాసకస్స గేహం గన్తా గేహద్వారే రత్వా -

౮౦౦. “యం దదాతి న తం హోతి, దేధేవ దానం దత్వా ఉభయం తరతి;
ఉభయం తేన దానేన గచ్ఛతి, జాగరథ మా పమజ్జథా”తి. -

గాథమాహ. తత్త యం దదాతి న తం హోతి యం దేయ్యధమ్మం దాయకో దేతి, న తదేవ పరలోకే తస్స దానస్స ఫలభావేన హోతి, అథ ఖో అష్టాం బహుం ఇట్టం కన్తం ఫలం హోతియేవ. తస్మా దేధేవ దానన్తి యథా తథా దానం దేధ ఏవ. తత్త కారణమాహ “దత్వా ఉభయం తరతీ”తి, దానం దత్వా దిట్టధమ్మికమ్మి సమ్మరాయికమ్మి దుక్ఖం అనత్తజ్ఞా అతిక్రమతి. ఉభయం తేన దానేన గచ్ఛతీతి దిట్టధమ్మికం సమ్మరాయికజ్ఞాతి ఉభయమ్మి సుఖం తేన దానేన ఉపగచ్ఛతి పాపుణాతి, అత్తనో పరేసజ్ఞా హితసుఖవసేనాపి అయమత్తో యోజేతబ్బో. జాగరథ మా పమజ్జథాతి ఏవం ఉభయానత్తనివారణం ఉభయహితసాధనం దానం సమ్మాదేతుం జాగరథ, దానూపకరణాని సజ్జేత్వా తత్త చ అప్పమత్తా హోధాతి అత్తో. ఆదరదస్సనత్థం చేత్త ఆమేడితవసేన వుత్తం.

వాణిజో అత్తనో కిచ్చం తీరేత్వా పటినివత్తిత్వా అనుక్యమేన సావత్తిం పత్వా దుతియదివసే సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా వద్దిత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నో తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. సత్థా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. సా దేసనా మహాజనస్స సాత్థికా అహోసీతి.

అక్ఖరుక్ఖపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. భోగసంహరణపేతివత్తువణ్ణనా

మయం భోగే సంహరిమ్మాతి ఇదం భోగసంహరణపేతివత్తు. తస్య కా ఉప్పత్తి? భగవతి వేళువనే విహరన్తే రాజగహే కిర చతస్సో ఇత్తియో మానకూటాదివసేన సప్పిమధుతేలధణ్ణాదీహి వోహారం కత్వా అయోనిసో భోగే సంహరిత్వా జీవన్తి. తా కాయస్స భేదా పరం మరణా బహినగరే పరిఖాపిట్టే పేతియో హుత్వా నిబ్బత్తింసు. తా రత్తియం దుక్ఖాభిభూతా -

౮౦౧. “మయం భోగే సంహరిమ్మా, సమేన విసమేన చ;
తే అష్టో పరిభుజ్జన్తి, మయం దుక్ఖస్స భాగినీ”తి. -

విప్పలపన్నియో భేరవేన మహాసద్దేన విరవింసు. మనుస్సా తం సుత్వా భీతతసితా విభాతాయ రత్తియా బుద్ధప్పముఖస్స
భిక్కుసంఘస్స మహాదానం సజ్జేత్వా సత్థారం భిక్కుసంఘస్సా నిమన్తేత్వా పణీతేన ఖాదనీయేన భోజనీయేన పరివిసిత్వా భగవంతం
భుత్తావిం ఓనీతపత్తపాణిం ఉపనిసీదిత్వా తం పవత్తిం నివేదేసుం. భగవా “ఉపాసకా తేన వో సద్దేన కోచి అన్తరాయో నత్తి,
చతస్సో పన పేతియో దుక్ఖాభిభూతా అత్తనా దుక్కుటం కమ్మం కథేత్వా పరిదేవనవసేన విస్సరేన విరవన్నియో -

“మయం భోగే సంహరిష్ఠా, సమేన విసమేన చ;

తే అజ్ఞో పరిభుజ్జన్తి, మయం దుక్ఖస్స భాగినీ”తి. -

ఇమం గాథమాహంసూతి అవోచ.

తత్త భోగేతి పరిభుజ్జితబ్బట్టేన “భోగా”తి లద్ధనామే వత్థాభరణాదికే విత్తూపకరణవిసేసే. సంహరిష్ఠాతి మచ్ఛేరమలేన
పరియాదిన్నచిత్తా కస్సచి కిళ్ళి అదత్వా సళ్ళినిష్ఠ. సమేన విసమేన చాతి జాయేన చ అజ్ఞాయేన చ,
జాయపతిరూపకేన వా అజ్ఞాయేన తే భోగే అప్పేహి సంహరితే ఇదాని అజ్ఞో పరిభుజ్జన్తి. మయం దుక్ఖస్స భాగినీతి మయం
పన కస్సచిపి సుచరితస్స అకతత్తా దుచ్చరితస్స చ కతత్తా ఏతరహి పేతయోనిపరియాపన్నస్స మహతో దుక్ఖస్స
భాగినియో భవామ, మహాదుక్ఖం అనుభవామాతి అత్తో.

ఏవం భగవా తాహి పేటిహి వుత్తం గాథం వత్వా తాసం పవత్తిం కథేత్వా తం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ
ధమ్మం దేసేత్వా ఉపరి సచ్చాని పకాసేసి, సచ్చపరియోసానే బహూ సోతాపత్తిఫలాదీని పాపుణింసూతి.

భోగసంహరణపేతివత్తువత్తునా నిట్టితా.

౧౫. సేటిపుత్తపేతవత్తువత్తునా

సటివస్ససహస్సానీతి ఇదం సేటిపుత్తపేతవత్తు. తస్స కా ఉప్పత్తి? భగవా సావత్తియం విహరతి జేతవనే. తేన ఖో పన
సమయేన రాజా పసేనది కోసలో అలబ్బతప్పటియత్తో హత్తిక్ఖన్ధవరగతో మహతియా రాజద్దియా మహన్నేన రాజానుభావేన
నగరం అనుసళ్ళారస్తో అజ్ఞాతరస్మిం గేహే ఉపరిపాసాదే వాతపానం వివరిత్వా తం రాజవిభూతిం ఓలోకేన్తిం
రూపసమ్మత్తియా దేవచ్చరాపటిభాగం ఏకం ఇత్తిం దిస్సా అదిట్టపుట్టే ఆరమ్మణే సహసా సముప్పన్నేన
కిలేససముదాచారేన పరియుట్టితచిత్తో సతిపి కులరూపాచారాదిగుణవిసేససమ్మన్నే అన్తేపురజనే సభావలహుకస్స పన
దుద్దమస్స చిత్తస్స వసేన తస్సం ఇత్తియం పటిబద్ధమానసో హుత్వా పచ్చాసనే నిసిన్నస్స పురిసస్స “ఇమం పాసాదం
ఇమళ్ళ ఇత్తిం ఉపధారేహి”తి సజ్ఞం దత్వా రాజగేహం పవిట్తో. అజ్ఞం సబ్బం అమ్మసక్కరపేతవత్తుమ్మి ఆగతనయేనేవ
వేదితబ్బం.

అయం పన విసేసో - ఇథ పురిసో సూరియే అనత్తజ్జతేయేవ ఆగన్త్వా నగరద్వారే ధకితే అత్తనా ఆనీతం
అరుణవణ్ణమత్తికం ఉప్పలాని చ నగరద్వారకవాటే లగ్గేత్వా నిపజ్జితుం జేతవనం అగమాసి. రాజా పన సిరిసయనే
వాసూపగతో మజ్ఞిమయామే స-ఇతి న-ఇతి దు-ఇతి సో-ఇతి చ ఇమాని చత్తారి అక్ఖరాని మహతా కణ్ఠేన ఉచ్చారితాని
వియ విస్సరవసేన అస్సోసి. తాని కిర అతీతే కాల్ సావత్తివాసీహి చత్తూహి సేటిపుత్తేహి భోగమదమత్తేహి యోబ్బనకాల్

పారదారికకమ్మవసేన బహుం అపుణ్ణం పసవేత్వా అపరభాగే కాలం కత్వా తస్సేవ నగరస్స సమీపే లోహకుమ్భియం నిబ్బత్తిత్వా పచ్చమానేహి లోహకుమ్భియా ముఖవట్టిం పత్వా ఏకేకం గాథం వత్తుకామేహి ఉద్ధారితానం తాసం గాథానం ఆదిఅక్ఖరాని , తే పరమక్ఖరమేవ వత్వా వేదనాప్పత్తా హుత్వా లోహకుమ్భిం ఓతరింసు.

రాజా పన తం సద్దం సుత్వా భీతతసితో సంవిగ్గో లోమహట్ఠజాతో తం రత్తావసేసం దుక్ఖేన వీతినామేత్వా విభాతాయ రత్తియా పురోహితం పక్కోసాపేత్వా తం పవత్తిం కథేసి. పురోహితో రాజానం భీతతసితం ఇత్వా లాభగిద్దో “ఉప్పన్నో ఖో అయం మయ్ఘం బ్రాహ్మణాన ఇచ్చ లాభుప్పాదనుపాయో”తి చిన్నేత్వా “మహారాజ, మహా వతాయం ఉపద్దవో ఉప్పన్నో, సబ్బచతుక్కుం యజ్ఞం యజాహీ”తి ఆహ. రాజా తస్స వచనం సుత్వా అమచ్ఛే ఆణాపేసి “సబ్బచతుక్కుయజ్ఞాస్స ఉపకరణాని సజ్జేధా”తి. తం సుత్వా మల్లికా దేవీ రాజానం ఏవమాహ – “కస్మా, మహారాజ, బ్రాహ్మణస్స వచనం సుత్వా అనేకపాణవధహింసనకకిచ్చం కాతుకామోసి, నను సబ్బత్థ అప్పటిహతజాణచారో భగవా పుచ్చితబ్బో? యథా చ తే భగవా బ్యాకరిస్సతి, తథా పటిపజ్జితబ్బ”న్తి. రాజా తస్సా వచనం సుత్వా సత్తు సన్నికం గత్వా తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసి. భగవా “న, మహారాజ, తతోనిదానం తుయ్ఘం కోచి అన్తరాయో”తి వత్వా ఆదితో పట్టాయ తేసం లోహకుమ్భినిరయే నిబ్బత్తసత్తానం పవత్తిం కథేత్వా తేహి పచ్ఛేకం ఉద్ధారేతుం ఆరద్ధగాథాయో –

౮౦౨.“సట్ఠివస్ససహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో;
నిరయే పచ్చమానానం, కదా అన్తో భవిస్సతి.

౮౦౩.“నత్తి అన్తో కుతో అన్తో, న అన్తో పటిదిస్సతి;
తథా హి పకతం పాపం, తుయ్ఘం మయ్ఘ ఇచ్చ మారిసా.

౮౦౪.“దుజ్జీవితమజీవిమ్మ, యే సన్తే న దదమ్మసే;
సన్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకమ్మ అత్తనో.

౮౦౫.“సోహం నూన ఇతో గత్వా, యోనిం లద్ధాన మానుసిం;
వదణ్ణా సీలసమ్మన్నో, కాహమి కుసలం బహు”న్తి. –

పరిపుణ్ణం కత్వా కథేసి.

౮౦౬. తత్త సట్ఠివస్ససహస్సానీతి వస్సానం సట్ఠివస్సాని. తస్మిం కిర లోహకుమ్భినిరయే నిబ్బత్తసత్తో అథో ఓగచ్చన్తో తింసాయ వస్ససహస్సేహి హేట్ఠిమతలం పాపుణాతి, తతో ఉద్ధం ఉగ్గచ్చన్తోపి తింసాయ ఏవ వస్ససహస్సేహి ముఖవట్టిపదేసం పాపుణాతి, తాయ సణ్ణాయ సో “సట్ఠివస్ససహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో”తి గాథం వత్తుకామో స-ఇతి వత్వా అధిమత్తవేదనాప్పత్తో హుత్వా అథోముఖో పతి. భగవా పన తం రత్తో పరిపుణ్ణం కత్వా కథేసి. ఏస నయో సేసగాథాసుపి. తత్త కదా అన్తో భవిస్సతీతి లోహకుమ్భినిరయే పచ్చమానానం అష్టాకం కదా ను ఖో ఇమస్స దుక్ఖస్స అన్తో పరియోసానం భవిస్సతి.

౮౦౩. తథా హీతి యథా తుయ్యం మయ్యుశ్చ ఇమస్య దుష్టస్య నస్తి అన్తో, న అన్తో పటిదిస్సతి, తథా తేన పకారేన పాపకం కమ్మం పకతం తయా మయా చాతి విభత్తిం విపరిణామేత్వా వత్తబ్బం.

౮౦౪. దుజ్జీవితన్తి విజ్ఞాహి గరహితబ్బం జీవితం. యే సన్తేతి యే మయం సన్తే విజ్ఞమానే దేయ్యధమ్మే. న దదమ్మసేతి న అదమ్మ. వుత్తమేవత్తం పాకటతరం కాతుం “సన్తేసు దేయ్యధమ్మేసు, దీపం నాకమ్మ అత్తనో”తి వుత్తం.

౮౦౫. సోహన్తి సో అహం. నూనాతి పరివితక్కే నిపాతో. ఇతోతి ఇమస్మా లోహకుమ్మినిరయా. గన్త్యాతి అపగన్త్యా. యోనిం లద్ధాన మానుసిన్తి మనుస్సయోనిం మనుస్సత్తభావం లభిత్వా. వదజ్ఞాతి పరిచ్ఛాగసీలో, యాచకానం వా వచనజ్ఞా. సీలసమ్మన్నోతి సీలాచారసమ్మన్నో. కాహమి కుసలం బహున్తి పుట్టే వియ పమాదం అనాపజ్జిత్వా బహుం పహూతం కుసలం పుజ్జాకమ్మం కరిస్సామి, ఉపచినిస్సామీతి అత్తో.

సత్థా ఇమా గాథాయో వత్వా విత్థారేన ధమ్మం దేసేసి, దేసనాపరియోసానే మత్తికారత్తుప్పలహారకో పురిసో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. రాజా సజ్జాతసంవేగో పరపరిగ్గహే అభిజ్ఞం పహాయ సదారసన్తుట్టో అహోసీతి.

సేట్టిపుత్తపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. సేట్టికూటపేతవత్తువణ్ణనా

కిం ను ఉమ్మత్తరూపోవాతి ఇదం సత్థరి వేళువనే విహరన్తే అజ్ఞాతరం పేతం ఆరబ్బ వుత్తం. అతీతే కిర బారాణసిసగరే అజ్ఞాతరో పీఠసప్పీ సాలిత్తకపయోగే కుసలో, తహిం సక్ఖరఖిపనసిప్పే నిప్పత్తిం గతో నగరద్వారే నిగ్రోధరుక్ఖమూలే నిసీదిత్వా సక్ఖరపహారేహి హత్థిఅస్సమనుస్సరధకూటాగారధజపుణ్ణఘటాదిరూపాని నిగ్రోధపత్తేసు దస్సేతి. నగరదారకా అత్తనో కీళనత్థాయ మాయకడ్డమాసకాదీని దత్వా యథారుచి తాని సిప్పాని కారాపేన్తి.

అధేకదివసం బారాణసిరాజా నగరతో నిక్ఖమిత్వా తం నిగ్రోధమూలం ఉపగతో నిగ్రోధపత్తేసు హత్థిరూపాదివసేన నానావిధరూపవిభత్తియో అప్పితా దిస్వా మనుస్సే పుచ్చి - “కేన ను ఖో ఇమేసు నిగ్రోధపత్తేసు ఏవం నానావిధరూపవిభత్తియో కతా”తి? మనుస్సా తం పీఠసప్పిం దస్సేసుం “దేవ, ఇమినా కతా”తి . రాజా తం పక్కోసాపేత్వా ఏవమాహ - “సక్కా ను ఖో, భణే, మయా దస్సితస్స ఏకస్స పురిసస్స కథేన్తస్స అజానన్తస్సేవ కుచ్చియం అజలణ్ణికాహి పూరేతు”న్తి? “సక్కా, దేవా”తి. రాజా తం అత్తనో రాజభవనం నేత్వా బహుభాణికే పురోహితే నిబ్బిన్నరూపో పురోహితం పక్కోసాపేత్వా తేన సహ వివితే ఓకాసే సాణిపాకారపరిక్లిత్తే నిసీదిత్వా మన్తయమానో పీఠసప్పిం పక్కోసాపేసి. పీఠసప్పీ నాళిమత్తా అజలణ్ణికా ఆదాయాగన్త్యా రణ్ణో ఆకారం ఇత్వా పురోహితాభిముఖో నిసిన్నో తేన ముఖే వివటే సాణిపాకారవివరేన ఏకేకం అజలణ్ణికం తస్స గలమూలే పతిట్టాపేసి. సో లజ్ఞాయ ఉగ్గిలితుం అసక్కిన్తో సబ్బా అజ్ఞోహరి. అథ నం రాజా అజలణ్ణికాహి పూరితోదరం విస్సజ్జి - “గచ్ఛ, బ్రాహ్మణ, లద్ధం తయా బహుభాణితాయ ఫలం, మద్దనఫలపియఙ్గతచాదీహి అభిసంజ్ఞతం పానకం పివిత్వా ఉచ్చద్దేహి, ఏవం తే సోత్థి భవిస్సతీ”తి. తస్స చ పీఠసప్పిస్స తేన కమ్మేన అత్తమనో హుత్వా చుద్దస గామే అదాసి. సో గామే లభిత్వా అత్తానం సుఖేన్తో పీణేన్తో పరిజనమ్మి సుఖేన్తో పీణేన్తో సమణబ్రాహ్మణాదీనం యథారహం కిఞ్చి దేన్తో దిట్టధమ్మికం సమ్మరాయికశ్చ అత్తం అహాపేన్తో సుఖేనేవ జీవతి, అత్తనో సన్తికం ఉపగతానం సిప్పం సిక్ఖన్తానం భత్తవేతనం దేతి.

అధేకో పురిసో తస్య సన్తికం ఉపగన్త్యా ఏవమాహ - “సాధు, ఆచరియ, మమ్మి ఏతం సిప్పం సిక్ఖాపేహి, మయ్హం పన అలం భత్తవేతనేనా”తి. సో తం పురిసం తం సిప్పం సిక్ఖాపేసి. సో సిక్ఖితసిప్పో సిప్పం ఏమంసితుకామో గన్త్యా గజ్ఞాతీరే నిసిన్నస్స సునేత్తస్స నామ పచ్చేకబుద్ధస్స సక్ఖరాభిఘాతేన సీసం భిన్ది. పచ్చేకబుద్ధో తత్తేవ గజ్ఞాతీరే పరినిబ్బాయి. మనుస్సా తం పవత్తిం సుత్వా తం పురిసం తత్తేవ లేడ్డుదణ్ణాదీహి పహరిత్వా జీవితా వోరోపేసుం. సో కాలకతో అవీచిమహానిరయే నిబ్బత్తిత్వా బహూని వస్ససహస్సాని నిరయే పచ్చిత్వా తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసేన ఇమస్మిం బుద్ధుత్పాదే రాజగహనగరస్స అవిదురే పేతో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్య కమ్మస్స సరిక్ఖకేన విపాకేన భవితబ్బన్తి కమ్మవేగుక్ఖిత్తాని పుబ్బణ్ణసమయం మజ్జన్హికసమయం సాయన్తసమయఞ్చ సట్టి అయోకూటసహస్సాని మత్తకే నిపతన్తి. సో భిన్నభిన్నసీసో అధిమత్తవేదనాప్పత్తో భూమియం నిపతతి, అయోకూటేసు పన అపగతమత్తేసు పటిపాకతికసిరో తిట్టతి.

అధేకదివసం ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో గిజ్జకూటపబ్బతా ఓతరన్తో తం దిస్సా -

౮౦౬. “కిం ను ఉమ్మత్తరూపోవ, మిగో భన్తోవ ధావసి;

నిస్సంసయం పాపకమ్మన్తో, కిం ను సద్ధాయసే తువ”న్తి. -

ఇమాయ గాథాయ పటిపుచ్చి. తత్త ఉమ్మత్తరూపోవాతి ఉమ్మత్తకసభావో వియ ఉమ్మాదప్పత్తో వియ. మిగో భన్తోవ ధావసీతి భన్తమిగో వియ ఇతో చిత్తో చ ధావసి. సో హి తేసు అయోకూటేసు నిపతన్తేసు పరిత్తాణం అపస్సన్తో “న సియా ను ఖో ఏవం పహరో”తి ఇతోపి ఏత్తోపి పలాయతి. తే పన కమ్మవేగుక్ఖిత్తా యత్త కత్తచి రితస్స మత్తకేయేవ నిపతన్తి. కిం ను సద్ధాయసే తువన్తి కిం ను ఖో తువం సద్ధం కరోసి, అతివియ విస్సరం కరోన్తో విచరసి.

తం సుత్వా పేతో -

౮౦౭. “అహం భదన్తే పేతోమ్మి, దుగ్గతో యమలోకికో;

పాపకమ్మం కరిత్వాన, పేతలోకం ఇతో గతో.

౮౦౮. “సట్టి కూటసహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో;

సీసే మయ్హం నిపతన్తి, తే భిన్దన్తి చ మత్తక”న్తి. -

ద్వీహి గాథాహి పటివచనం అదాసి. తత్త సట్టి కూటసహస్సానీతి సట్టిమత్తాని అయోకూటసహస్సాని. పరిపుణ్ణానీతి అనూనాని. సబ్బసోతి సబ్బభాగతో. తస్య కిర సట్టియా అయోకూటసహస్సానం పతనప్పహోనకం మహన్తం పబ్బతకూటప్పమాణం సీసం నిబ్బత్తి. తం తస్య వాలగ్గకోటినితుదనమత్తమ్మి రానం అసేసేత్వా తాని కూటాని పతన్తాని మత్తకం భిన్దన్తి, తేన సో అట్టస్సరం కరోతి. తేన వుత్తం “సబ్బసో సీసే మయ్హం నిపతన్తి, తే భిన్దన్తి చ మత్తక”న్తి.

అథ నం థేరో కతకమ్మం పుచ్చన్తో -

౮౦౯. “కిం ను కాయేన వాచాయ, మనసా దుక్కుటం కతం;

కిస్స కమ్మవిపాకేన, ఇదం దుష్టం నిగచ్ఛసి.

౮౧౦. “సట్టి కూటసహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో;
సీసే తుయ్ఘం నిపతన్తి, తే భిన్దన్తి చ మత్థక”న్తి. –

ద్వే గాథా అభాసి.

తస్స పేతో అత్తనా కతకమ్మం ఆచిక్ఖన్తో –

౮౧౧. “అథద్దసాసిం సమ్మద్ధం, సునేత్తం భావిత్తిన్తియం;
నిసిన్నం రుక్ఖమూలస్మిం, రూయన్తం అకుతోభయం.

౮౧౨. “సాలిత్తకప్పహారేన, భిన్దిస్సం తస్స మత్థకం;
తస్సకమ్మవిపాకేన, ఇదం దుష్టం నిగచ్ఛిసం.

౮౧౩. “సట్టి కూటసహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో;
సీసే మయ్ఘం నిపతన్తి, తే భిన్దన్తి చ మత్థక”న్తి. –

తినో గాథాయో అభాసి.

౮౧౧. తత్థ సమ్మద్ధన్తి పచ్చేకసమ్మద్ధం. సునేత్తిన్తి ఏవంనామకం. భావిత్తిన్తియన్తి అరియమగ్గభావనాయ
భావితసద్ధాదిన్తియం.

౮౧౨-౧౩. సాలిత్తకప్పహారేనాతి సాలిత్తకం వుచ్చతి ధనుకేన, అజ్ఞలీహి ఏవ వా సక్ఖరఖిపనపయోగో. తథా హి
సక్ఖరాయ పహారేనాతి వా పారో. భిన్దిస్సన్తి భిన్దిం.

తం సుత్వా థేరో “అత్తనో కతకమ్మానురూపమేవ ఇదాని పురాణకమ్మస్స ఇదం ఫలం పటిలభతీ”తి దస్సేన్తో –

౮౧౪. “ధమ్మేన తే కాపురిస;
సట్టి కూటసహస్సాని, పరిపుణ్ణాని సబ్బసో;
సీసే తుయ్ఘం నిపతన్తి, తే భిన్దన్తి చ మత్థక”న్తి. –

ఓసానగాథమాహ. తత్థ ధమ్మేనాతి అనురూపకారణేన. తేతి తవ, తస్మిం పచ్చేకబుద్ధే అపరజ్ఞప్తేన తయా కతస్స
పాపకమ్మస్స అనుచ్ఛవికమేవేతం ఫలం తుయ్ఘం ఉపనీతం. తస్మా కేనచి దేవేన వా మారేన వా బ్రహ్మనా వా అపి
సమ్మాసమ్మద్ధేనపి అప్పటిబాహనీయమేతన్తి దస్సేతి.

ఏవ ఇచ్చ పన వత్వా తతో నగరే పిణ్ణాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో సాయన్తసమయే సత్థారం ఉపసజ్జమిత్వా తం పవత్తిం
భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తమత్థం అట్టుప్పత్తిం కత్వా సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మం దేసేన్తో పచ్చేకబుద్ధానం గుణానుభావం

కమ్మానశ్చ అవఙ్ఘాతం పకాసేసి, మహాజనో సంవేగజాతో హుత్వా పాపం పహాయ దానాదిపుణ్ణనిరతో అహోసీతి.

సట్టికూటపేతవత్తువణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఖుద్దక-అట్టకథాయ పేతవత్తుస్మిం

సోళసవత్తుపటిమణ్ణితస్స

చతుత్థస్స మహావగ్గస్స అత్థసంవణ్ణనా నిట్టితా.

నిగమనకథా

ఏత్తావతా చ -

యే తే పేతేసు నిబ్బత్తా, సత్తా దుక్కటకారినో;
యేహి కమ్మేహి తేసం తం, పాపకం కటుకప్పలం.

పచ్చక్షతో విభావేన్తి, పుచ్చావిస్సజ్జనేహి చ;
యా దేసనానియామేన, సతం సంవేగవడ్డనీ.

యం కథావత్తుకుసలా, సుపరిజ్ఞాతవత్తుకా;
పేతవత్థూతి నామేన, సజ్ఞాయంసు మహేసయో.

తస్స అత్థం పకాసేతుం, పోరాణట్టకథానయం;
నిస్సాయ యా సమారద్ధా, అత్థసంవణ్ణనా మయా.

యా తత్త పరమత్థానం, తత్త తత్త యథారహం;
పకాసనా పరమత్థ-దీపనీ నామ నామతో.

సమ్మత్తా పరినిట్టానం, అనాకులవినిచ్చయా;
సా పన్నరసమత్తాయ, పాళియా భాణవారతో.

ఇతి తం సజ్ఞరోన్తేన, యం తం అధిగతం మయా;
పుణ్ణం తస్సానుభావేన, లోకనాథస్స సాసనం.

ఓగాహేత్వా విసుద్ధాయ, సీలాదిపటిపత్తియా;
సబ్బేపి దేహినో హోన్తు, విముత్తిరసభాగినో.

చిరం తిట్టతు లోకస్మిం, సమ్మాసమ్ముద్ధసాసనం;

తస్మిం సగారవా నిచ్చం, హోస్తు సబ్బేపి పాణినో.

సమ్మా వస్సతు కాలేన, దేవోపి జగతీపతి;
సద్ధమ్మనిరతో లోకం, ధమ్మేనేవ పసాసతూతి.

ఇతి బదరతిత్థవిహారవాసినా మునివరయతినా

భదన్తేన ఆచరియధమ్మపాలేన కతా పేతవత్తులత్థసంవణ్ణనా నిట్టితా.

పేతవత్తు-అట్టకథా సమత్తా.